

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΟΥ ΜΖ' ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ ΑΠΟ ΙΟΥΝΙΟΥ 1907 ΜΕΧΡΙ ΜΑΪΟΥ 1908

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 'ΑΦΕΣ'

(Γενική τακτική).

Τῆ 21 Μαΐου 1907.

Προεδρεύοντος τοῦ κ. Λ. ΛΙΜΑΡΑΚΗ, προέδρου.

Ὁ κ. πρόεδρος κηρύσσει τὴν ἑναρξιν τῆς συνεδρίας ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἐμπιστευθείσῃ αὐτῷ διακονίᾳ, ἀναλαμβάνοντι τὴν ἀρχὴν ἐν πλήρει συναισθήσει τῶν καθηκόντων του, συγχρόνως δ' ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν, ὅτι πάντα ἀνεξαίρετως τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου θὰ προσέλθωσιν ἀρωγὰ εἰς τὸ ἔργον τοῦ προεδρείου, ὅπως ὁ Σύλλογος ἐπιτελέσῃ κατὰ τὸ νέον τοῦτο συλλογικὸν ἔτος τὰ καθήκοντα καὶ τὸν προορισμὸν του. Εἶτα ἐγνωστοποίησεν, ὅτι ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις εἰς τὴν Α. Θ. Παναγιότητα.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθησαν καὶ ἐψηφίσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκτάκτου γενικῆς συνεδρίας τῆς 7ης Μαΐου 1907.

Ἀναγινώσκειται ἔπειτα ἐκ τῆς ἀλληλογραφίας ἐν περιλήψει ἐπιστολὴ τοῦ ἐν Μαργαριτίῳ ἱατροῦ κ. Δ. Παραγιωτίδου, μέλους ἀντεπιστέλλοντος, αἰτουμένου δωρεάν διὰ τοῦ ἐνταῦθα ἀντιπροσώπου του τὴν ἀποστολὴν τοῦ τελευταίου τόμου τοῦ περιοδικοῦ τοῦ Συλλόγου. Ἐπερωτήσεως δὲ γενομένης ἂν πρέπει νὰ στέλληται δωρεάν τὸ περιοδικὸν εἰς τὰ ἀντεπιστέλλοντα μέλη, μετὰ προηγουμένην συζήτησιν, ἐφ' ἧς ἔλαβον τὸν λόγον οἱ κ. κ. Γ. Θεοχαρείδης, Α. Σπαθάρης, Α. Κρητικός, Χ. Πανταζίδης καὶ Δ. Οἰκονομίδης, ὁμοφώνως ἐγένετο δεκτὸν ὅπως στέλληται τὸ περιοδικὸν τοῦ Συλλόγου εἰς ἐκεῖνα τῶν ἀντεπιστέλλόντων μελῶν δωρεάν, ἅτινα χορηγοῦ-

σιν ἐργασίαν εἰς τὸν Σύλλογον δημοσιευομένην ἐν τῷ τόμῳ, ὃν ζητοῦσι, καὶ λαμβάνουσιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Γραφείου δι' ἀντιπροσώπου.

Εἶτα ὁ κ. πρόεδρος ἀναγγέλλει τῷ Συλλόγῳ, ὅτι γενομένων τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῶν εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν, ἐξελέγη πρόεδρος μὲν τῆς Ἀρχαιολογικῆς ὁ κ. Ξ. Σιδερίδης, γραμματεὺς δὲ ὁ κ. Χρ. Παρταζίδης· τῆς Κοινωνιολογικῆς πρόεδρος μὲν ὁ κ. Ἰ. Φιλικός, γραμματεὺς δὲ ὁ κ. Π. Γεωργιάδης· τῆς Βιολογικῆς πρόεδρος μὲν ὁ κ. Δ. Μαρουνλίδης, γραμματεὺς δὲ ὁ κ. Ν. Κοκκολάτος· τῆς Φιλολογικῆς πρόεδρος μὲν ὁ κ. Χρ. Παρταζίδης, γραμματεὺς δὲ ὁ κ. Μαλατάκης. Ἐπειδὴ δέ, ἂν καὶ προσεκλήθησαν ἡ Μαθηματικὴ καὶ ἡ Ἀρχιτεκτονικὴ Ἐπιτροπὴ, οὐδεὶς ὁμῶς προσῆλθε, θὰ προσκληθῶσιν ἐκ νέου.

Εἶτα ὁ κ. πρόεδρος προτείνει τὴν ἐκλογὴν μέλους τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς συνετελεσθῆναι τῆς ἀμετακλήτου παραιτήσεως τοῦ κ. Κ. Σπανούδη. Μετ' ἐπαναληπτικὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν ἐκλέγεται ὁ κ. Χρ. Χαραλαμπίδης. Ἐκλέγονται δ' ἐπίσης ἐπιμελητὴς μὲν τῆς Ἀρχαιολογικῆς ὁ κ. Ξ. Σιδερίδης, ἐπιμελητὴς δὲ τῆς ὀργανοθήκης ὁ κ. Β. Κομποθέκρας.

Ἀγγέλλεται τὸ πρῶτον ὡς τακτικὸν μέλος τοῦ Συλλόγου ὁ ἄρχων καπουκεχαγιᾶς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου κ. Ἀντώνιος Οἰκιάδης, προτεινόμενος ὑπὸ τῶν κ. κ. Λ. Λιμαράκη, Α. Σπαθάρη καὶ Χρ. Πανταζίδου.

Ὑποβάλλεται ἔπειτα ὁ καταστρωθεὶς προϋπολογισμὸς τοῦ 47^{ου} συλλογικοῦ ἔτους, ὅστις ἀναγινώσκειται, συζητεῖται καὶ μετὰ τροποποιήσεων ἐπουσιωδῶν τινῶν κονδυλίων ἐπιψηφίζεται ἐν συνόλῳ ἔχων ὡς ἐξῆς :

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ		ΔΑΠΑΝΑΙ	
Εκ τακτικῶν συνδρομῶν.....	Λ. Τ. 210	Εἰς ἀσφάλιστρα.....	Λ. Τ. 12,50
» διπλωμάτων.....	» 15	» ἔξοδα Γραφείου πρὸς ἐκτύπωσιν Κανονισμοῦ, εὐρετηρίου Πρωτοκόλλου καὶ εὐρετηρίου πρακτικῶν Γενικῶν Συνεδριῶν.....	» 15
Ἐξ ἐπιδόματος Ἐθν. Πανεπιστημίου.....	» 18,50	» διάφορα ἔξοδα.....	» 15
Ἐκ κληροδοτήματος Κουλιμάση.....	» 2	» θέρμανσιν καὶ φωτισμόν.....	» 12
» » Γεωργιάδου.....	» 36	» Βιβλιοθήκην.....	» 50
» πωλήσεως περιοδικῶν.....	» 5	» Ὁργανοθήκην.....	» 5
» συνδρομῆς Ἐθν. Ταμ. Πατριαρχ.....	» 50	» Εὐανθίου καὶ ἀπόρων σχολῶν ὑποστήριξιν.....	» 50
» Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης.....	» 450	» ἔκδοσιν περιοδικῶν.....	» 100
		» ἔκδοσιν βιβλίων διὰ τὸν λαὸν καὶ διαγωνίσματα.....	» 30
		» ἐπισκευὴν κτιρίου καὶ ἐπιπλωσιν.....	» 20
		» μισθοδοσίας ὑπαλλήλων.....	» 160
		» ὀδοπορικὰ διὰ τὴν εἰσπρ. συνδρομῶν.....	» 2
		» Ἐκτακτὰ ἔξοδα ἕνεκα δικαιοῦται δαπανῆσαι ὁ κ. πρόεδρος συνωδῶ τῶν Κανονισμῶν.....	» 20
		» Ζωγράφειον Βιβλιοθήκην.....	» 450
	Λ. Τ. 941.50		Λ. Τ. 941.50

Εἶτα ὁ κ. πρόεδρος ὑποβάλλει τῶ Συλλόγῳ τὴν ἐξῆς γνώμην τοῦ προεδρείου ληφθεῖσαν κατὰ πρότασιν αὐτοῦ. Ἐπειδὴ ἐπὶ τῶ φόβῳ μήπως εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐκδοθῶσι συγχρόνως καὶ ὁ *Λυσίας* καὶ ἡ *Ἡλέκτρα* τοῦ Σοφοκλέους καὶ ὁ Β' τόμος τοῦ *Πλάτωνος* δὲν κεφαλοποιῶνται οἱ ἐξάμηνιοι καὶ ἐτήσιοι τόκοι τῶν κεφαλαίων τῆς Ζ. Βιβλιοθήκης, ἀλλὰ μένει ποσὸν ἐπέκεινα τῶν 20 καὶ 30 χιλιάδων δραχμῶν ἀπὸ τινῶν ἐτῶν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Συλλόγου ἄνευ οὐδενὸς τόκου, ἐπιγίνεται δ' οὕτω ζῆμια ἀνερχομένη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη εἰς 600 ἢ 700 δραχμὰς κατ' ἔτος, διὰ τοῦτο ἐπροτάθη καὶ ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ προεδρείου ὅπως εὐρεθῆ τρόπος νὰ τοκίζηται τὸ ποσὸν τοῦτο μὲ τὸν τρέχοντος λογαριασμοῦ, ὥστε τὰ χρήματα ταῦτα πάντοτε νὰ δύνανται νὰ ληφθῶσιν εἰς πρώτην ἀναζήτησιν.

Ὁ κ. *Χρ. Πανταζίδης* λαβὼν τὸν λόγον ὑποστηρίζει, ὅτι τοῦτο δὲν πρέπει νὰ γίνηται, ἀλλὰ πρέπει νὰ συμμορφωθῶμεν πρὸς τὸ γράμμα τοῦ δωρητοῦ, ὅπως καθ' ἐξάμηνον ἅμα δὲν ἐγένετο ἔκδοσις τις κεφαλοποιῶνται οἱ τόκοι. Πρὸς τὸν κ. *Χρ. Πανταζίδην* ἀντετάχθη, ὅτι ἡ Φιλ. Ἐπιτροπεία πάντοτε ἐπρό-

τείνει καὶ ὁ Σύλλογος ἀπεδέχετο νὰ μὴ κεφαλοποιῶνται οἱ τόκοι ἕνεκα τοῦ φόβου τῆς συνεκδόσεως πολλῶν τόμων ὁμοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, ὡς ἀπὸ τινῶν ἐτῶν ἀναμένεται τὸ τοιοῦτον, ὅποτε θὰ γίνῃ ἀνάγκη ἀμέσου πληρωμῆς 30,000 δραχμῶν ὡς ἔγγιστα. Εἶτα ὁ Σύλλογος παμψηφεί παραδέχεται ὅπως τὸ ποσὸν τῶν τόκων, ὅπερ ἐκάστοτε μένει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Συλλόγου νεκρὸν, τοκίζηται εἴτε ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, εἴτε καὶ κατατεθῆ εἰς ἄλλην τινὰ Τράπεζαν μὲ τὸν τρέχοντος λογαριασμοῦ. Ἄλλως τε ἡ γεννησομένη ζῆμια εἰς τὸν Σύλλογον ἐκ τῆς μὴ κεφαλοποιήσεως θὰ εἴναι μικρά, διότι κεφαλοποιουμένου τοῦ ποσοῦ, θὰ τρέχῃ τόκος 4%, ἐν ᾧ μὲ τρεχοῦμενον λογαριασμὸν εἰς πρώτην ἀναζήτησιν ὁ τόκος θὰ ἀνέρχεται εἰς 3 1/2%.

Εἶτα τίθεται τὸ ζήτημα τοῦ τίς θὰ ἐπωφεληθῆ τὸ προϊόν τῶν τόκων, ἡ Ζωγράφειος Βιβλιοθήκη ἢ τὸ Ταμεῖον τοῦ Συλλόγου; Ἐπὶ τούτῳ λαμβάνουσι τὸν λόγον οἱ κ.κ. *Π. Γατρόπουλος*, *Γ. Θεοφρασίδης*, *Α. Σπαθάρης*, ἀποφασίζεται δὲ ὅπως τὸ προεδρεῖον μελετήσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο βαθύτερον καὶ εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίαν ὑποβάλλῃ τῶ Συλλόγῳ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Σύλλογος ἀπο-

βλέψας εἰς τὸ δυνατόν τῆς ἐκδόσεως περισσοτέρων τοῦ ἐνὸς τόμων κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, ἠναγκάσθη νὰ παραδεχθῆ νὰ μὴ κεφαλοποιῶνται ὅλοι οἱ τόκοι, ἀλλὰ νὰ μένη ποσὸν διαθέσιμον ἀνάλογον, ἵνα μὴ ὑπάρχῃ ἀοριστία, ἀποφασίζεται νὰ ἀνατεθῆ εἰς τὸ προεδρεῖον καὶ ὁ ὀρισμὸς μέχρι τίνος ποσοῦ ἐκ τῶν τόκων πρέπει νὰ μένη ἀκεφαλοποίητον ἐκάστοτε καὶ τοκίζόμενον ν' ἀποσύρηται εἰς πρώτην ἀναζήτησιν.

Ὁ πρόεδρος κατόπιν ὑποβάλλει γνώμην τοῦ προεδρείου, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Σύλλογος συμφώνως πρὸς τὸν σκοπὸν καὶ τὸν κανονισμόν αὐτοῦ ὀφείλει νὰ μελετήσῃ τὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν τε τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν τῷ κλίματι τοῦ Οἴκουμηνικοῦ θρόνου. Ἡ πρότασις αὕτη γίνετα δεκτὴ καὶ ἀποφασίζεται νὰ τεθῆ εἰς ἐνέργειαν ἅμα τῇ ἐπιψηφίσει τοῦ νέου Κανονισμοῦ, καθ' ὃν πρόκειται νὰ ἀνασυσταθῆ ἡ ἄλλοτε ὑπάρχουσα Ἐκπαιδευτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἣτινι καὶ θὰ ἀνατεθῶσι καὶ τὰ καθήκοντα ταῦτα.

Ὁ πρόεδρος μετὰ τοῦτο ὑποβάλλει γνώμην τοῦ προεδρείου, καθ' ἣν ὁ Σύλλογος συμφώνως πρὸς τὸ Α' ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ δικαιούται νὰ συζητήσῃ ἐν συνεδρίοις θέματα ἐπιστημονικά, ὡς τοιαῦτα δὲ λέγει, ὅτι τὸ προεδρεῖον προτείνει νὰ ὀρισθῶσι θέματα ἐκπαιδευτικὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν κατωτέρα καὶ τὴν μέσην παιδείαν, ὡς καὶ εἰς τὴν ὑγιεινὴν τῶν σχολῶν· καλὸν δὲ θὰ ἦτο, λέγει, νὰ ὀργανώσῃ ἐπὶ τούτῳ ὁ Σύλλογος συνέδριον, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ συγκρότησις τοιοῦτου προσκρούει εἰς πολλὰς δυσχερείας, τὸ προεδρεῖον ἀπεφάσισε νὰ γίνῃ τοῦτο εἴτε εἰς συνεδρία τοῦ Συλλόγου, εἴτε εἰς κοινὰς τῶν διαρκῶν αὐτοῦ Ἐπιτροπῶν συνεδρίας. Μετὰ συζήτησιν, ὁ Σύλλογος ἀποδέχεται τὴν πρότασιν τοῦ προεδρείου ὅπως συζητηθῶσιν ἐν συνεδρίασι ὅλων αὐτοῦ τῶν Ἐπιτροπῶν ἢ τοῦ Συλλόγου θέματα ἐκπαιδευτικὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν μέσην καὶ τὴν κατωτέρα παιδείαν καὶ εἰς τὴν ὑγιεινὴν τῶν Σχολῶν, προσκαλουμένων καὶ μὴ μελῶν τοῦ Συλλόγου κατὰ τὰς συνεδρίας ταύτας, εἰδικῶν ὅμως εἰς τὰ τοιαῦτα θέματα, ἀποφασίζει δὲ ὅπως αἱ τοιαῦται συνεδρίασι γίνωσι κατὰ τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα τοῦ Αὐγούστου καὶ παραπέμπει τὴν σκέψιν ἐπὶ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ προγράμματος καὶ τῶν ἄλλων αὐτοῦ λεπτομερειῶν, καθὼς καὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν εἰσηγητῶν, εἰς συνεδρίαν τῶν τεσσάρων αὐτοῦ διαρκῶν Ἐπιτροπῶν, καθ' ὅτι

ἐπὶ τῶν ἄνω θεμάτων ἀπαιτεῖται καὶ ἡ γνώμη καὶ ἄλλων προσώπων ἀνηκόντων εἰς ἄλλας τοῦ ἐπιστητοῦ σφαίρας καὶ ἐπαγγέλματα. Λύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ, ΑΦΕΖ'

(Γενικὴ τακτικὴ).

Τῆ 4 Ἰουνίου 1907.

Προεδρεύοντος τοῦ κ. *Α. ΛΙΜΑΡΑΚΗ*, προέδρου.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐπιψηφίσιν τῶν πρακτικῶν τῆς ἐπετηρίδος καὶ τῆς γενικῆς τακτικῆς συνεδρίας τῆς 21ης Μαΐου ἐ. ἔ. ἀναγινώσκειται ἡ ἀλληλογραφία ὡς ἐξῆς:

1) Ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Σ. Καραγιαννίδου* ἀπὸ 14 Μαΐου ἐ. ἔ. ληφθεῖσα εἰς τὸ Γραφεῖον τῆ 22α Μαΐου ἐ. ἔ., δι' ἧς οὗτος δηλοῖ, ὅτι παραιτεῖται τὸ ὑπεύθυνον εἰς τὸ περιοδικὸν τοῦ Συλλόγου διὰ λόγους, ὡς λέγει, ἰδιωτικούς. Ὁ κ. πρόεδρος ἀνακοινῶν, ὅτι ἅμα λαβὼν τὴν ἐπιστολὴν μετέβη παρὰ τῶ κ. *Σ. Καραγιαννίδου* καὶ παρεκάλεσεν αὐτὸν νὰ μὴ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν παραίτησίν του ταύτην, ἀλλ' ὁ κ. *Σ. Καραγιαννίδης* ἐπέμεινε λέγων, ὅτι δὲν δύναται ν' ἀνακαλέσῃ αὐτήν, διότι πιέζεται ἐκ λόγων ὅπως ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς του. Ἐν τούτοις παμψηφεί ἀποφασίζεται ὅπως παρακληθῆ καὶ ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ Συλλόγου ἵνα μὴ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν παραίτησίν του.

2) Ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Χρ. Πανταζίδου* παραιτουμένου τὴν γραμματεῖαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐπιτροπῆς ἕνεκα πολλῶν ἀσχολιῶν. Ἀποφασίζεται ἡ παραπομπὴ τῆς ἐπιστολῆς τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐπιτροπῇ.

3) Ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Π. Σακελλαρίου*, τυπογράφου ἐν Ἀθήναις, ἀπὸ 17 Μαΐου δηλοῦντος ἀπαντητικῶς, ὅτι ἐν τῇ ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου π. ἔ. ὑπέβαλε τὴν τελευταίαν τιμὴν τῆς ἐκτυπώσεως ἐκάστου τυπογραφικοῦ φύλλου τῆς Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης, ἣν καὶ ἀπεδέχθη ὁ Σύλλογος διὰ τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 5/8βρίου π. ἔ. ἐπιστολῆς του.

4) Ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Ν. Πολίτου*, πρυτάνεως τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἀπὸ 22 Μαΐου, γνωρίζοντος ἀπαντητικῶς, ὅτι ἐν τῷ προϋπολογισμῶ τοῦ ἐν. ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους δὲν ὑπάρχει ἀναγεγραμμένη πίστωσις ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου, δηλοῦντος ὅτι ἀγνοεῖ πῶς ἐλησμονήθη τὸ τοιοῦτον καὶ βεβαιοῦντος, ὅτι εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ ἐπιόντος ἔτους θέλει ὑποβάλει μείζονα πίστωσιν ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου.

5) 'Επιστολή του κ. Γ. Σουρή από 24 Μαΐου, δι' ἧς εὐγνωμονεῖ τῷ Συλλόγῳ δι' ἣν ἔλαβεν οὗτος ἀπόφασιν νὰ συστήσῃ τῇ Σουηδικῇ 'Ακαδημίᾳ ὅπως ἀπονειμηθῇ αὐτῷ τὸ Νοβέλλειον βραβεῖον.

6) 'Επιστολή του 'Εφόρου τῆς Βιβλιοθήκης κ. Χρ. Χαραλαμπείδου δωρομένου τῇ Βιβλιοθήκῃ βιβλία ποικίλης ὕλης ἐκ 10 τόμων. 'Ο Σύλλογος εἰς τὸν δωρητὴν ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας του.

7) 'Επιστολή του κ. Χρ. Χατζηγηρότου ἰδρυτοῦ καὶ Διευθυντοῦ τοῦ 'Ελληνογαλλικοῦ Λυκείου ἀπὸ 1/14 'Ιουνίου, αἰτουμένου τὴν παραχώρησιν τῆς αἰθούσης τοῦ Συλλόγου διὰ τὴν τελετὴν τῆς ἐπιδόσεως τῶν ἀπολυτηρίων γεννησομένην τῇ 17ῃ 'Ιουνίου τῇ 3ῃ μ. ὥρᾳ. Πρὸς δὲ αἰτεῖται οὗτος ὅπως δοθῶσι καὶ ἐφέτος τέσσαρες τόμοι τῆς Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης διὰ τὴν βράβειυσιν 4 ἀριστευσάντων ἀποφοίτων τοῦ Λυκείου. Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ εἰς τὴν αἰθουσαν ἀποφασίζεται νὰ παραχωρηθῇ, ὅσον ἀφορᾷ ὅμως εἰς τὴν ἀποστολὴν τεσσάρων τόμων, ὁ κ. Α. Σπαθάρης λέγει, ὅτι ἐπειδὴ ἐκτυποῦνται ἐξ ἑκάστου τόμου μόνον χίλια ἀντίτυπα, τούτων δὲ μόνον τὸ τρίτον ἀνήκει τῷ Συλλόγῳ ὅπως διανεῖμῃ εἰς Γυμνάσια καὶ 'Ελληνικὰ σχολεῖα καὶ ἀριστεύοντας μαθητὰς, καὶ ἐπειδὴ αἱ αἰτήσεις τῶν σχολῶν δι' ἀριστεύοντας ἐπεκτείνονται εἰς ὅλους τοὺς μαθητὰς τοὺς λαμβάνοντας οὐ μόνον τὸ πρῶτον ἀριστα, ἀλλὰ καὶ τοὺς σχετικοὺς κλασματικούς ἀριθμοὺς μέχρι τοῦ βαθμοῦ πᾶνυ καλῶς, ὁ Σύλλογος εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τοσαύτας αἰτήσεις, ἐρμηνεύων δὲ τὴν λέξιν ἀριστεύων, λέγει, ὅτι τὸ πρόγραμμα τῆς Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης ἐννοεῖ βεβαίως τὸν πρωταριστεύοντα τῆς τάξεως. Πρὸς τούτοις προσθέτει, ὅτι συνωδᾷ προηγουμένη ἀπόφασί τοῦ Συλλόγου δέον τὰς αἰτήσεις τῶν Σχολῶν νὰ ὑπογράφωσιν οἱ 'Εφοροὶ αὐτῶν. Τὸν λόγον ἔλαβον καὶ ἄλλοι συμφωνήσαντες τῷ προλαλήσαντι καὶ οὕτως ἀποφασίζεται παμψηφεί ὅπως δίδηται τόμος μόνον εἰς τὸν πρωταριστεύοντα τῆς τάξεως τῶν τελειοφοίτων, καὶ ἐπομένως ἀναλόγως νὰ γραφῇ ἀπάντησις εἰς τὸν κ. Χατζηγηρότου, νὰ δημοσιευθῇ δὲ καὶ διὰ τῶν ἐφημερίδων ἢ ἀπάντησις αὕτη πρὸς γνῶσιν καὶ τῶν ἄλλων σχολῶν.

8) 'Επιστολή του κ. Α. Ζάκα ἐκ Σμύρνης ἀπὸ 1ης 'Ιουνίου δηλοῦντος, ὅτι ἀνέβλεπε τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ Α' τόμου τοῦ Λυσίου μέχρι

τῶν ἀρχῶν τοῦ 'Ιουλίου, ὅτε θὰ μεταβῇ ὁ ἴδιος εἰς 'Αθήνας καὶ θὰ ἐπιστατήσῃ εἰς τὴν ἐκτύπωσιν καὶ ἐλπίζει, ὅτι μέχρι τοῦ μηνὸς 'Οκτωβρίου θὰ περατωθῇ ἡ ἐκτύπωσις τοῦ τόμου τούτου. 'Ο Σύλλογος μετ' εὐχαριστήσεως ἤκουσε τῶν γραφομένων καὶ ἀπεφάσισε νὰ γραφῇ εἰς τὸν κ. Α. Ζάκαν ὅπως κατόπιν τοῦ Α' τόμου ἀρξῆται καὶ ἡ ἐκτύπωσις τοῦ Β' τόμου καὶ περατωθῇ εἰς τὸ προσεχὲς ἔτος.

'Αγγέλλεται τὸ δεύτερον καὶ ἐπιψηφίζεται παμψηφεί ὡς τακτικὸν μέλος ὁ ἀρχὼν καπουκεχαγιάς τῶν Πατριαρχείων κ. Ἀντ. Οικιάδης, προτεινόμενος ὑπὸ τῶν κ. κ. Χ. Παναζίδου, Α. Λιμαράκη καὶ Α. Σπαθάρη.

'Αγγέλλονται τὸ πρῶτον ὡς μέλη τοῦ Συλλόγου ὁ κ. Ἀνδρέας Παπαδιαμαντίπουλος, Γενικὸς Πρόξενος τῆς 'Ελλάδος ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς Β. 'Ελληνικῆς Πρεσβείας κ. Ι. Δραγούμης, προτεινόμενοι ὑπὸ τῶν κ. κ. Α. Λιμαράκη, Δ. Βαρσάμη καὶ Α. Σπαθάρη.

'Ο κ. πρόεδρος ἀνακοινεῖ, ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ *Εὐανθίου κληροδοτήματος* 'Επιτροπὴ ἐκ τῶν 4 νομομαθῶν μελῶν τοῦ προεδρείου καὶ τοῦ κ. Π. Τσελλέτη, τέως γενικοῦ γραμματέως, ὑπέβαλεν εἰς τὸ Προεδρεῖον τὸ πόρισμα τῶν μελετῶν αὐτῆς, καὶ καθ' ὃ ὅσον μὲν ἀφορᾷ εἰς τὴν χρηματικὴν κατάθεσιν τῆς μακαριτίδος *Εὐανθίας Θεοφιλίδου*, ὁ Σύλλογος ἐπὶ τῇ βᾶσει δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐξώφλησε, μένει δὲ ἡ διεκδίκησις τῆς εἰς χρεώγραφα καταθέσεως. 'Επειδὴ δὲ πολλαχῶς τὸ ζήτημα περιεπλάκη καὶ ἐν τῇ ἐπιστολῇ τοῦ δικηγόρου τοῦ Συλλόγου κ. Ἀραβατινοῦ ἐν 'Αθήναις θίγονται πολλὰ ζητήματα, καὶ ἐπειδὴ καὶ ἡ Τράπεζα δὲν ἀπήντησεν εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Συλλόγου, διὰ τοῦτο δὲν ὑπεβλήθη εἰς ἐτι ἡ ἔγγραφος τῆς 'Επιτροπῆς ἐκθεσίς, ἕως οὐ ἐπανακάμψῃ ἐξ 'Αθηνῶν ὁ ἐκείσε μεταβὰς κ. Ἀρ. Δημόπουλος, β' ἀντιπρόεδρος, ὅστις καὶ αὐτοπροσώπως θὰ ἐξετάσῃ αὐτόθι τὰ διάφορα ἐκκρεμῆ ζήματα τοῦ *Εὐανθίου κληροδοτήματος*, καὶ κατόπιν ὑποβληθῆσεται εἰς τὸν Σύλλογον ἡ σχετικὴ ἐκθεσίς.

'Ο κ. πρόεδρος ἀνακοινεῖ, ὅτι συνωδᾷ τῇ ἀπόφασί τοῦ Συλλόγου προσεκέλευσε τὰς Διαρκεῖς 'Επιτροπὰς εἰς κοινὴν συνεδρίαν καὶ ἐγνωστοποίησε τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συλλόγου ὅπως συζητηθῶσι κατὰ τὴν τελευταίαν ἐβδομάδα τοῦ Αὐγούστου θέματα τῆς πρώτης καὶ μέσης παιδείσεως καθῶς καὶ περὶ ὑγιεινῆς] τῶν σχολῶν. Μετὰ συζήτησιν ἐμβριθῆ

ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συλλόγου, αἱ 'Επιτροπαὶ κατὰ πλειοψηφίαν ἀπεφάσισαν τὰ ἐξῆς: α') ὑποβάλλεται εἰς τὸν Σύλλογον ἡ γνώμη νὰ συζητηθῶσι τὰ θέματα ταῦτα ἐν εἰδικαῖς ἐκτάκτοις τοῦ Συλλόγου συνεδρίαις· β') ἐπειδὴ ὁ χρόνος μέχρι τῆς τελευταίας ἐβδομάδος τοῦ Αὐγούστου εἶναι μικρὸς, νὰ δοθῇ χρόνος περισσώτερος καὶ γ') τὰ μὲν θέματα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν κατωτέραν καὶ τὴν μέσῃ παιδείωσιν νὰ ὀρισθῶσιν ὑπὸ τῆς Φιλολογικῆς 'Επιτροπῆς ἐκλεγούσης καὶ τοὺς ἐπὶ τούτῳ εἰσηγητὰς, τὸ δὲ περὶ ὑγιεινῆς τῶν Σχολῶν νὰ παραπεμφθῇ τῇ Βιολογικῇ 'Επιτροπῇ, ἥτις νὰ καθορίσῃ καὶ τὸν ἐπὶ τούτῳ εἰσηγητὴν. 'Ο Σύλλογος ἀποδέχεται πάσας τὰς ἄνω προτάσεις καὶ ὀρίζει ὡς χρόνον τῆς συγκλήσεως τῶν τοιούτων συνεδριῶν τὴν τελευταίαν ἐβδομάδα τοῦ Δεκεμβρίου 1907 ἢ τὴν πρώτην ἐβδομάδα τοῦ 'Ιανουαρίου 1908. 'Αποφασίζεται δὲ πρὸς τούτοις νὰ ἀνακοινωθῶσι ταῦτα ἐγγράφως τῇ τε Φιλολογικῇ 'Επιτροπῇ καὶ τῇ Βιολογικῇ.

Συμφώνως τῇ ἀπόφασί τοῦ Συλλόγου τῆς τελευταίας συνεδρίας διὰ τοὺς τόκους τῆς Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης τὸ προεδρεῖον προτείνει τὸ γε νῦν ἐπὶ τῇ προόψει τῆς ἐκτυπώσεως τριῶν τόμων ἴσως δὲ καὶ τεσσάρων νὰ μὴ κεφαλοποιῶνται μέχρι ποσοῦ 25000 δρ. ὅπερ γίνεται δεκτόν, ὅσον δ' ἀφορᾷ πῶς καὶ ποῦ δέον νὰ διατεθῶσιν οἱ τόκοι τῶν τόκων τῆς Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης, λαβῶν τὸν λόγον ὁ κ. Α. Σπαθάρης ὑποστηρίζει, ὅτι οἱ τόκοι δύνανται νὰ διατίθενται πρὸς πλουτισμὸν τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Συλλόγου, τὰ δὲ διὰ τοιούτων χρημάτων ἀγοραζόμενα βιβλία νὰ τοποθετῶνται ἐντὸς ἐρμαρίου φέροντος τὴν ἐπιγραφὴν «Ζωγράφειος Βιβλιοθήκη». 'Ο κ. Κ. Κοκκολάτος λέγει νὰ διατεθῶσι τὰ ἐπιτόκια εἰς τὴν ἐκδοσιν ζῶντων μνημείων τῆς ἐλληνίδος φωνῆς, διότι ὁ ἀοίδιμος Χρ. Ζωγράφος εἶχε προκηρύξει τοιοῦτον διαγωνισμόν. 'Ο κ. πρόεδρος λέγει, ὅτι τὸ ζήτημα δεῖται συζητήσεως ἐμβριθοῦς καὶ δὲν δύναται τις νὰ ὑποστηρίξῃ, ὅτι ὁ διαθέτης οὐδὲν εἰς ἐπρονόησε περὶ ἐπιτοκίων, διότι σαφῶς ὀρίζεται ἐν τῷ δωρητηρίῳ ἐγγράφῳ ὅτι, ἐὰν μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐξαμηνίας δὲν ἐκδοθῇ τόμος τις, δέον ἀμέσως νὰ κεφαλοποιῶνται οἱ τόκοι. 'Εὰν δ' ὁ Σύλλογος μέχρι τοῦδε ἀπὸ τινων ἐτῶν ἠναγκάσθῃ νὰ μὴ κεφαλοποιήσῃ ὅλον τὸ ποσὸν τῶν τόκων, τοῦτο ἔπραξε, διότι ὑπῆρχεν ὁ φόβος τῆς συγχρόνου ἐκδόσεως καὶ

τοῦ Λυσίου καὶ τῆς 'Ηλέκτρας καὶ τοῦ Πλάτωνος ἐντὸς ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ὅποτε καὶ 30000 δραχμὰι μόλις θὰ ἐξήρουν. Παρελθούσης τῆς ὥρας ἡ συζήτησις ἀναβάλλεται καὶ λύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ, ΑΦΕΗ'

(Γενικὴ τακτικὴ).

Τῇ 18 'Ιουνίου 1907.

Προεδρεύοντος τοῦ κ. Α. ΛΙΜΑΡΑΚΗ, προέδρου.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐπιψήφισιν τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδρίας ἀναγινώσκειται ἡ ἀλληλογραφία ἔχουσα ὡς ἐξῆς: α') 'Επιστολή τοῦ κ. Σακελλαρίου ἐξ 'Αθηνῶν ἀπὸ 11 'Ιουνίου, ἀποστέλλοντος εἰς διπλοῦν συμβόλαια τῶν ἐν τῷ τυπογραφίῳ αὐτοῦ ἀντὶ 120 δρ. κατὰ τυπογραφικὸν φύλλον ἐκτυπωθησομένων τόμων τοῦ Λυσίου καὶ τῆς 'Ηλέκτρας τοῦ Σοφοκλέους· β') τῆς Ἀρχαιολογικῆς 'Επιτροπῆς ἀπὸ 14 'Ιουνίου, ἀγγελούσης τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. 'Οδ. Ἀρδρέιδου, ὡς γραμματέως αὐτῆς, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ τέως τοιούτου κ. Χρ. Παταζίδου παραιτηθέντος· γ') τῆς Βιολογικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Συλλόγου ἀπὸ 8 'Ιουνίου, ὀριζούσης τοὺς ὅρους τοῦ διαγωνίσματος ὑπὸ τὸν τίτλον «**Υγιεινὰ παραγγέλματα πρὸς τοὺς μαθητὰς**» καὶ ὑποβαλλούσης τὴν σχετικὴν εἰσηγήσιν ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Συλλόγου. Πρῶτος λαβῶν τὸν λόγον ὁ κ. Ε. Σιδερίδης, συνέστησε νὰ παραπεμφθῇ ἡ ἐκθεσίς τῆς Βιολογικῆς 'Επιτροπῆς τῇ Φιλολογικῇ 'Επιτροπῇ τῇ διεπούσῃ τὰ τῶν διδασκικῶν, ἀφοῦ πρόκειται περὶ διδασκικοῦ βιβλίου. 'Ο κ. πρόεδρος ἀπαντᾷ, ὅτι τὸ βιβλίον τοῦτο δὲν εἶναι βέβαιον ἂν θὰ διδαχθῇ· ἂν αἱ σχολαὶ ἤθελον τὸ ἐγκρίνει, δύναται νὰ εἰσαχθῇ πρὸς διδασκαλίαν. Εἰς ταῦτα ἀπαντᾷ ὁ κ. Ε. Σιδερίδης, ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν εἶναι σκόπιμος ἡ ἐκδοσις τοῦ βιβλίου τούτου, ἂν δὲν εἶναι βέβαιον, ὅτι θὰ εἰσαχθῇ εἰς τὰς σχολὰς πρὸς διδασκαλίαν. 'Ο κ. Π. 'Ιατρόπουλος εἶπέ τινα συμφωνήσας πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ κ. προέδρου λεχθέντα καὶ προσθέσας ὅτι ἀρμοδία ἐστὶν ἡ Βιολογικῇ 'Επιτροπῇ ὅπως συστήσῃ τὴν ἐκδοσιν τοιούτου βιβλίου, τοῦ ὁποῦ ἡ εἰσαγωγή εἰς τὰς σχολὰς ν' ἀφεθῇ εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν παιδαγωγῶν. 'Ο κ. Α. Σπαθάρης εἶπεν ὡσαύτως, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ τοῦ ἂν πρέπει νὰ παραπεμφθῇ

τὸ πρᾶγμα τῆ Φιλολογικῆ ἢ τῆ Βιολογικῆ Ἐπιτροπῆ, καθ' ὅσον δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπανελέθωμεν εἰς συζήτησιν ἀποφάσεως ληφθείσης ὑπὸ τοῦ Συλλόγου καὶ νὰ σκεφθῶμεν περὶ δεδρασμένων ἤδη πραγμάτων. Δυνάμεθα μόνον νὰ συζητήσωμεν καὶ τροποποιήσωμεν τοὺς ὅρους τῆς ἐκθέσεως σχετικῶς πρὸς τὸ διαγώνισμα συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 97, ἀφοῦ ἡ Βιολογικῆ Ἐπιτροπῆ ἔκαμε τὸ πρόγραμμά της ἄλλως τε δὲ καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 98 τοῦ Κανονισμοῦ ἀποκλείεται καθ' ὅλοκληρίαν πᾶσα ἰδέα τοῦ νὰ παραπεμφθῆ τὸ ζήτημα τῆ Φιλολογικῆ Ἐπιτροπῆ. Μεθ' ὃ ἀναγνωσθέντος τοῦ σχετικοῦ ὅρου περὶ βραβεύσεως τοῦ ἀγωνισθησομένου, ὁ κ. *Σιδερίδης* παρατηρεῖ, ὅτι ἡ φράσις περὶ βραβεύσεως ὑποκρύπτει καὶ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ ἔργου καὶ ὅτι ἄρα βραβεῖον δὲν ὑπάρχει. Ὁ κ. *Κοκκολᾶτος* λέγει ὅτι, ὡς διατυπῶνται ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς Βιολογικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀφ' οὗ τὸ βραβεῖον, ὅπερ προσφέρεται ὑπὸ τοῦ Συλλόγου εἰς τὸν κριθησόμενον ὑπὸ τῆς Ἑλληνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἄξιον βραβεύσεως, ὑποχρεοῦται νὰ διαθέσῃ οὗτος πρὸς ἐκτύπωσιν τοῦ ἔργου, ἔπειτα ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ βραβεῖον συνιστᾶται φιλιῶ ὀνόματι. καὶ ὡς ἐκ τούτου προτείνει νὰ δοθῆ ἀκέραιον τὸ ποσὸν 200 φράγκων ἐκ τῶν 300, ἅτινα ὥρισεν ἡ Βιολογικῆ Ἐπιτροπῆ εἰς τὸν βραβευθησόμενον, τὸ δ' ἔργον νὰ ἐκτυπωθῆ εἰς τὸ περιοδικὸν τοῦ Συλλόγου καὶ εἶτα νὰ ἀνατυπωθῆ. Ὁ κ. πρόεδρος δηλοῖ, ὅτι τὸ τοιοῦτον ὥρισθαι οὕτω πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ἐκτύπωσης, ὃ δὲ κ. *Α. Σπαθάρης* λέγων ὅτι τοῦτο ἀντίκειται εἰς τὸ ἄρθρον τὸ σχετικὸν τοῦ Κανονισμοῦ, προτείνει νὰ δοθῆ τὸ ἐκ 300 φράγκων βραβεῖον τῷ βραβευθησομένῳ, ὁπότε ὁ Σύλλογος δύναται οἰκειοποιούμενος τὸ ἔργον, νὰ τὸ ἐκτύπωσῃ ὡς κτῆμά του. Εἰς τοῦτο συμφωνεῖ καὶ ὁ κ. *Κοκκολᾶτος*, ὃν πολεμεῖ ὁ κ. *Γατρόπουλος* δι' ἐναντίας γνώμης, ἰσχυρίζομενος ὅτι τὸ ἔργον δεῖν νὰ ἐκτυπωθῆ πρὸς ὄφελος καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ βραβευθησομένου τοῦ καὶ κυρίου τοῦ ἔργου. Ὁ κ. *Σπαθάρης* εἶτα προτείνει ὅπως δοθῆ τῷ βραβευθησομένῳ τὸ ποσὸν φράγκων 300, νὰ γίνῃ πρώτη ἐκτύπωσις ὑπὸ τοῦ Συλλόγου καὶ νὰ πορισθῆ οὗτος τὸ κέρδος, πᾶν δὲ τὸ ἐκ τῆς β' ἐκτύπωσης πορισθησόμενον κέρδος νὰ δοθῆ τῷ βραβευθησομένῳ. Ὁ κ. πρόεδρος εἰς ταῦτα πάντα λέγει, ὅτι ἐπειδὴ ἔγιναν διαγωνίσματα τοιαῦτα, ἀναβάλλεται ἡ συζήτησις, ὅπως τὸ

σχετικὸν ζήτημα μελετηθῆ ὑπὸ τοῦ προεδρείου. Ὁ κ. πρόεδρος ἀνακοινεῖ, ὅτι συμφώνως τῇ ἀποφάσει τοῦ Συλλόγου ἐγγράφη ἐπιστολὴ πρὸς τὸν κ. *Σ. Καραγιαννίδην*, συνήντησε δὲ καὶ τοῦτον ὁ ἴδιος ἀνεπιστήμως καὶ τὸν παρεκάλεισε νὰ μὲν προσωρινῶς ὑπεύθυνος εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ, ἀλλ' οὗτος ἐδήλωσεν, ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐννοεῖ νὰ εἶναι ὑπεύθυνος.

Κατόπιν τῆς ἐπιμόνου παραιτήσεώς του προτείνει νὰ προβῆ ὁ Σύλλογος εἰς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ. Ὁ Σύλλογος ἀποδέχεται, ἡ δὲ ἐκλογή ἄλλου ὑπευθύνου ἀναβάλλεται καὶ λύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΑΦΘ'

(Ἐντακτος γενική).

Τῆ 25 Ἰουνίου 1907.

Προεδρεύοντος τοῦ κ. *Λ. ΛΙΜΑΡΑΚΗ*, προέδρου.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδρίας. Ἀναγινώσκεται εἶτα ἡ ἀλληλογραφία περιέχουσα ἐκτὸς προσκλήσεων διαφόρων Σχολῶν διὰ τὰς ἐξετάσεις αὐτῶν ἐπιστολὴν τοῦ κ. *Α. Μαλατάκη* παραιτουμένου τὴν γραμματεῖαν τῆς Φιλολογικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐπιστολὴν τοῦ κ. *Μωραΐτου* ἀνακοινουμένου ἐκτὸς ἄλλων, ὅτι προτίθεται νὰ ἐκτυπώσῃ τὸν Β' τόμον τοῦ Πλάτωνος εἰς 5 τεύχη πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐκτύπωσης τόμου δυσχρήστου.

Ὁ Σύλλογος ἀποδέχεται τὴν εἰς 5 τεύχη διαίρεσιν ἀλλὰ ἄνωθεν μὲν τῶν σελίδων ἐκάστου τεύχους νὰ τίθεται ὁ ἀριθμὸς τῶν σελίδων τοῦ τεύχους, κάτωθι δὲ αἱ σελίδες τοῦ τόμου, ἡ δὲ τιμὴ τῶν τευχῶν νὰ ὀρισθῆ ἀναλόγως τῶν τυπογραφικῶν φύλλων ὑπολογιζομένου ἐκάστου πρὸς 0,20 τοῦ φράγκου κατὰ τὸ 15ον ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ τῆς Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν αὐτῶν ἀποστολὴν τῶν χρημάτων, ὁ Σύλλογος συμφώνως τῷ κανονισμῷ τῆς Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν τοῦ κ. *Μωραΐτου*, διότι τῷ Συλλόγῳ ἐναπόκειται ἡ σύναψις συμβολαίου μετὰ τοῦ τυπογράφου.

Ὁ κ. πρόεδρος ἀγγέλλει, ὅτι ἠγοράσθησαν οἱ 13 τόμοι οἱ ἐλλείποντες τοῦ Ἐγκυκλοπαιδικοῦ Λεξικοῦ (La Grande Encyclopedie) ἀντὶ 1/2 λίρας ἕκαστος, ἐλλείπει δὲ οὕτω μόνον ὁ τελευταῖος τόμος.

Ἀγγέλλονται τὸ δεῦτερον καὶ ψηφίζονται

ὡς μέλη τακτικὰ οἱ κ. κ. *Α. Παπαδιαμαντόπουλος*, γενικὸς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος, καὶ *Γ. Δραγούμης*, γραμματεὺς τῆς Βασ. Ἑλλ. Πρεσβείας, προτεινόμενοι ὑπὸ τῶν κ. κ. *Α. Λιμαράκη*, *Δ. Βαρσάμη* καὶ *Α. Σπαθάρη*. Ἀνακοινεῖται, ὅτι γραμματεὺς τοῦ ἀρχαιολογικοῦ τμήματος ἐξελέγη ὁ κ. *Ὁδ. Ἀνδρεάδης*.

Ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπιεῖσα εἰς τὴν τελευταίαν συνεδρίαν συζήτησις ἐπὶ τοῦ προγράμματος τοῦ διαγωνισμοῦ περὶ ὑγιεινῆς διατάξεως ἀστικῶν σχολᾶς· μετὰ γενικὴν δὲ ἀνάγνωσιν ἄρχεται ἡ κατ' ἄρθρα συζήτησις. Ὁ κ. *Α. Σπαθάρης* ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀπονομὴν τοῦ βραβεῖου τῶν 300 φρ. προτείνει ὅπως δοθῆ τοῦτο εἰς τὸν βραβευθησόμενον ἄνευ ὑποχρεώσεώς τινος εἰς τὴν ἐκτύπωσιν. Ἡ πρότασις αὕτη γίνεται δεκτὴ, τὰ δὲ λοιπὰ ἄρθρα γίνονται δεκτὰ ὡς ἔχουσι. Προκειμένου δὲ περὶ ἀντικαταστάτου τοῦ ὑπευθύνου τοῦ περιοδικοῦ ὑποδεικνύεται καὶ γίνεται παμφηφεί δεκτὸς ὡς τοιοῦτος ὁ ἄρχων Καπουκεχαγιᾶς τῶν Πατριαρχείων κ. *Α. Οικιάδης*.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. *Π. Σακελλαρίου* ὁ Σύλλογος ἀνατίθησιν εἰς τὸ προεδρεῖον ὅπως μετὰ τῆς Φιλολογικῆς Ἐπιτροπῆς ἐν κοινῇ συνεδρίᾳ συντάξῃσι τοὺς ὅρους τοῦ συμβολαίου καὶ ὑπογράψῃσι τοῦτο χωρὶς νὰ το φέρωσιν εἰς τὸν Σύλλογον πλέον, ἵνα ἄρξηται ἡ ἐκτύπωσις τοῦ *Λυσίου* καὶ εἶτα ἡ τῆς *Ἡλέκρας*. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὸ ζήτημα ἐὰν οἱ τόκοι τῶν τόκων τοῦ κεφαλαίου τῆς Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης πρέπει νὰ περιέλθωσιν εἰς αὐτὴν ἢ εἰς τὸν Σύλλογον ἐγείρεται πάλιν μακρὰ συζήτησις καὶ ἀποφασίζεται νὰ ζητηθῆ ἡ γνώμη τῆς Κοινωνιολογικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ κ. πρόεδρος ἀγγέλλει, ὅτι ἐξελέγησαν πρόεδρος μὲν τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς ὁ κ. *Ὁδ. Ἀνδρεάδης*, γραμματεὺς δὲ ὁ κ. *Γ. Λαζίδης*.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰ περὶ Εὐανθίου κληροδοτήματος ἀποφασίζεται νὰ μελετηθῆ ἡ δικογραφία ὑπὸ τῶν νομικῶν μελῶν τοῦ προεδρείου καὶ νὰ ὑποβληθῆ ἔκθεσις.

Ὁ ἔφορος τῆς βιβλιοθήκης κ. *Χ. Χαραλαμπείδης* προτείνει ὅπως ἀποσταλῶσιν εἰς τὸν ἐν Βερολίῳ κ. *Π. Βιζουκίδην* 20 τόμοι τοῦ περιοδικοῦ, ἵνα διανεῖμῃ αὐτοὺς εἰς διαφόρους λογίους ἐπ' ἀνταλλαγῇ τῶν συγγραμμάτων αὐτῶν. Ἡ πρότασις γίνεται δεκτὴ.

Ὁ κ. πρόεδρος λέγει, ὅτι ἐν τῇ διαθήκῃ τῆς μακαρίτιδος *Κύφης Φωτιάδου* ἀναφέρεται,

ὅτι ἡ βιβλιοθήκη τοῦ μακαρίτου συζύγου αὐτῆς δωρεῖται τῷ Συλλόγῳ, δὲ εἶναι δὲ δυνατόν πρὸς τὸ παρὸν νὰ παραληφθῆ ἕνεκα τῆς ὑπαρχούσης δικαστικῆς ἐνστάσεως κατὰ τοῦ κύρους τῆς διαθήκης. Εἶτα ὁ κ. πρόεδρος προτείνει διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συλλόγου ἐπὶ τῷ θέρει, γενομένην δεκτὴν, καὶ λύει τὴν συνεδρίαν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΑΦΘ'

(Ἐντακτος γενική).

Τῆ 3 Σεπτεμβρίου 1907.

Προεδρεύοντος τοῦ κ. *Λ. ΛΙΜΑΡΑΚΗ*, προέδρου.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐπιψήφισιν τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδρίας, ἐκτὸς προσκλήσεων καὶ διαφόρων αἰτήσεων, ἀναγινώσκονται:

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Π. Βιζουκίδου*, δηλοῦντος ὅτι ἔλαβε τὰ ἀποσταλέντα αὐτῷ περιοδικὰ τοῦ Συλλόγου καὶ ὑπισχνουμένου, ὅτι ἐν καιρῷ θέλει φροντίσει νὰ διδῆ εἰς διαφόρους διακεκριμένους καθηγητὰς καὶ ἄλλους ἐπ' ἀνταλλαγῇ τῶν συγγραμμάτων αὐτῶν.

Ἐπιστολὴ τοῦ Πανος ἀρχιμανδρίτου κ. *Γερμανοῦ Βασιλάκη*, δηλοῦντος ὅτι εὐχαρίστως ἀναλαμβάνει ἐν Παρισίοις νὰ ἐνεργήσῃ μετὰ τοῦ κ. *Γ. Τριανταφυλλίδου* πρὸς πλουτισμὸν τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Συλλόγου.

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Σ. Σιδερίδου* ἀπὸ 3 Ἰουλίου, δι' ἧς ἀγγέλλει, ὅτι ὁ παρεπιδημῶν ἐνταῦθα κ. *Π. Κεραμεύς*, ὃ τὸ α' μέρος τοῦ καταλόγου τῶν χειρογράφων τῆς βιβλιοθήκης συντάξας, ἀναλαμβάνει τὴν σύνταξιν καὶ τοῦ β' μέρους, ἅμα τελειώσῃ τὴν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Ἀγιοταφικικοῦ Μετοχίου ἐργασίαν του. Ἄλλ' ὁ κ. πρόεδρος προσθέτει, ὅτι ἕνεκα κατεσπευσμένης ἀναχωρήσεώς του ὁ κ. *Κεραμεύς* δὲν προσῆλθε διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην.

Ἐπιστολὴ τῆς ἀναθεωρητικῆς τοῦ Κανονισμοῦ Ἐπιτροπῆς, ὑποβαλλούσης τὸ σχέδιον τοῦ ἀναθεωρηθέντος κανονισμοῦ. Προκειμένου δὲ τότε δεῖν νὰ ἀρχίσῃ ἡ συζήτησις ἐπ' αὐτοῦ, ἀποφασίζεται ὅπως αἱ εἰδικαὶ ἐπὶ τούτῳ συνεδρίαὶ συγκληθῶσι μετὰ τὴν 25 Ἰουλίου, ἀγγελλομένου τοῦ πράγματος καὶ διὰ τῶν ἐφημερίδων.

Ἐπιστολὴ τῆς Βιολογικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀγγελλούσης τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. *Θ. Φλωρᾶ* ἱατροῦ ὡς εἰσηγητοῦ διὰ τὸ ζήτημα τῆς σχολικῆς ὑγιεινῆς τῶν ἐκπαιδευτικῶν συνεδριῶν.

Ἐπιστολὴ τοῦ ἐν Διπλοκονίῳ ἰατροῦ κ. Ἀναστ. Δημητριάδου δωροῦντος τῷ Συλλόγῳ 10 ὁμολογίας Σιδηροδρόμων Ρωμυλίας ὑπ' ἀριθμούς: 928.817. — 1.204.132. — 1.424.689. — 1.448.754. — 1.509.141. 1.558.832. — 1.674.119. — 1.723.007. 1.845.122. — 1.920.152, καὶ ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὄρους:

1) Αἱ λαχειοφόροι αὐταὶ ὁμολογίαι νὰ ὦσι κτῆμα τοῦ Ἑλλ. Φιλ. Συλλόγου ἐπὶ τῷ ὄρῳ νὰ μὴ ἐκποιηθῶσιν, ἀλλὰ ν' ἀποτελῶσι μέρος τοῦ ἀποθεματικοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου· 2) οἱ κληρούμενοι εἰς τὸ ἄρτιον ἀριθμοὶ νὰ ἀντικαθίστανται δι' ἄλλων ὁμολογιῶν τοῦ αὐτοῦ λαχειοφόρου λαχείου· 3) ἐὰν οἱ κληρούμενοι ἀριθμοὶ κερδήσωσι ποσὰ κάτω τῶν 60,000 καὶ 30,000 καὶ 20,000 φρ., διὰ τῶν ποσῶν τούτων ν' ἀγοράζῃται ἀνάλογος ἀριθμὸς ὁμοίων ὁμολογιῶν· 4) ἐὰν δὲ κερδήσωσι τὰ ποσὰ τῶν 60,000 ἢ 30,000 ἢ 20,000 φρ., τότε τὰ ποσὰ ταῦτα νὰ τοκίζονται εἰς ἀσφαλῆ Τράπεζαν καὶ διὰ τῶν τόκων νὰ βοηθῶνται ἄπορα ὁμογενῆ σχολεῖα ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ· 5) ἐὰν δὲ Θεοῦ εὐδοκούντος κερδήσωσι τὸν μῆραν λαχὸν τῶν 600,000 ἢ καὶ 300,000 φράγκων, τότε διὰ τῶν τόκων τῶν τοιούτων ποσῶν νὰ ἰδρυθῇ καὶ ἐξασφαλισθῇ ἐπαγγελματικὴ σχολὴ ἐν Κων/πόλει ἢ ὅπου ἀλλαχοῦ ἤθελεν ἐγκρίνει ὁ Ἑλλ. Φιλολογικὸς Σύλλογος.

Ὁ Σύλλογος ἐκφράζει παμψηφεί εὐχαριστίας καὶ ἀποφασίζει ὅπως τὸ γε νῦν ἀνακηρύξῃ αὐτὸν διαρκὲς αὐτοῦ μέλος ἄνευ χρηματικῆς ἐτήσιας ὑποχρέωσης, συμφώνως τῷ κανονισμῷ.

Ἐπιστολὴ τῆς χήρας κ. Εἰρ. Ἰ. Πασματζόγλου, ἀποστελλούσης 10 λίρας Τουρκίας ὡς συνδρομὴν, ἣν εἶχεν ὑποσχεθῆ ὁ μακαρίτης σύζυγός της, ὅτε ἦν ἐν Κων/πόλει, καὶ γράφουσα ὅτι οὐδὲν σημεῖωμα εὐρέθη ὀρίζον ὡς διαρκὲς τὸ ἐπιχορήγημα τοῦτο, ἐφ' ᾧ καὶ δηλοῖ ὅτι δὲν θὰ ἐξακολουθήσῃ στέλλουσα.

Ἐπιστολὴ τῶν κυριῶν Ἐριφύλης Εὐστρατιάδου καὶ Εὐτέρπης καὶ Ἰλιάδος Δ. Μαλιάκα, ἐκ τῶν κληρονόμων τοῦ ἀειμνήστου δικηγόρου Ἡλία Μαλιάκα, δωρουσῶν τῷ Συλλόγῳ τὰ ὑπ' αὐτῶν κληρονομηθέντα βιβλία τῆς βιβλιοθήκης τοῦ μακαρίτου.

Ἀγγέλλονται τὸ δεύτερον καὶ ψηφίζονται ὡς μέλη τοῦ Συλλόγου ἡ Α. Π. ὁ ἅγιος Κολωνίας κ. Πολύκαρπος καὶ ὁ κ. Ἀριστ. Σιγιδσόγλου, ἰατρός.

Ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ Εὐανθιεῖου κληροδοτήματος ἀναβάλλεται εἰς ἄλλην συνεδρίαν, ἀπόντος τοῦ κ. Ἀρ. Δημοπούλου εἰσηγητοῦ, καὶ λύεται ἡ συνεδρία.

Εἰς τὰς ἐκτάκτους γενικὰς συνεδρίας
ΑΦΟΑ' 26 Σεπτεμβρίου, ΑΦΟΒ' 1
Ἰανουαρίου, ΑΦΟΓ' 8, ΑΦΟΔ' 12,
ΑΦΟΕ' 15, ΑΦΟΣΤ' 18, ΑΦΟΖ'
22, ΑΦΟΗ' 29, συνεζητήθη καὶ ἐπε-
ψηφίσθη καὶ κατ' ἄρθρα καὶ ἐν συνόλῳ
ὁ νέος τοῦ Συλλόγου Κανονισμός, ὁ ἐν
ἀρχῇ τοῦ τόμου τούτου δημοσιευθείς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΑΦΟΘ'

(Τακτικὴ γενικὴ).

Τῆ 5 Νοεμβρίου 1907.

Προεδρεύοντος τοῦ κ. Α. ΛΙΜΑΡΑΚΗ, προέδρου.

Ὁ κ. πρόεδρος ἀγγέλλει τὸν θάνατον τοῦ κ. Κ. Σεβαστοπούλου, μέλους τοῦ Συλλόγου, ἐπισυμβάντα ἐν Ἀθήναις, καὶ ὅτι κατὰ πληροφορίας ἃς ἔχει, ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ κληροδοτεῖ οὗτος ἀρκετὰ στρογγύλον ποσὸν εἰς τὸν Σύλλογον, λύει δὲ τὴν συνεδρίαν ἐπὶ 5 λεπτὰ πρὸς ἐνδειξιν πένθους.

Ἀρξάμενης καὶ πάλιν τῆς συνεδρίας, ἐκτὸς τῶν προσκλήσεων, αἰτήσεων διαφόρων κ.τ.λ. ἀναγινώσκονται:

Ἐπιστολὴ τοῦ ἐν Ἀθήναις «Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων», δηλοῦντος ὅτι αἱ ἀποσταλεῖσαι 3 ὄθμ. λίραι διὰ τὸ Κουλιμάσειον κληροδοτήμα εἶναι διὰ τὰ ἔτη 1906—1907—1908.

Ἐπιστολὴ τοῦ πρυτάνεως τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἀποστελλόντος φρ. 461.90, ἧτοι τὴν ἐκ 500 δραχμῶν χορηγίαν τοῦ Πανεπιστημίου διὰ τὸ ἔτος 1907—908. Ὁ πρόεδρος λέγει, ὅτι κατὰ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ τέως πρυτάνεως κ. Ν. Πολίτου εἶχε λησμονηθῆ νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὸν προϋπολογισμόν ἡ χορηγία τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ ὑπέσχετο νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα. Τὸ προεδρεῖον ἐνήργησεν ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν κατώρθωσεν ὁ κ. Πολίτης νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ὑπόσχεσίν του ὅπως ἐν τῷ νέῳ προϋπολογισμῷ ἐγγραφῇ διπλοῦν ποσόν. Ἀλλὰ κατὰ τὰς γενομένας ἐρεῦνας πάντοτε δὲν ἦτο τακτικὴ ἢ χορηγία αὕτη. Ὁ Σύλλογος ἐγκρίνει τὰς ἐνεργείας τοῦ προεδρεῖου καὶ ἀποφασίζεται νὰ ἐξακολουθήσῃσιν

αὐταὶ, ὥστε εἰς τὸ μέλλον τοῦλάχιστον νὰ εἶναι τακτικὴ ἢ χορηγία αὕτη.

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. Κ. Καραπάνου δίδοντος σχετικὰς πληροφορίας περὶ τοῦ Εὐανθιεῖου κληροδοτήματος, καθ' ἃς δέον ἦ νὰ συμβιβασθῇ ὁ Σύλλογος μετὰ τῶν κληρονόμων ἢ νὰ ἐγείρῃ ἀγωγὴν κατὰ τῆς Τραπεζῆς, καὶ ἐπιστολὴ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἀνακοινουμένης τὴν γνώμην τοῦ νομικοῦ αὐτῆς συμβούλου ἐν σχέσει πρὸς τὸ Εὐανθιεῖον κληροδοτήμα, συμφώνον πρὸς τὰ γραφόμενα ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Καραπάνου. Ἀποφασίζεται αἱ ἐν λόγῳ ἐπιστολαὶ νὰ συζητηθῶσιν ἐν τῇ σειρά τῆς ἡμερησίας διατάξεως περὶ Εὐανθιεῖου κληροδοτήματος.

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. Ν. Wecklein ἀγγέλλοντος, ὅτι θὰ δυνηθῇ ν' ἀρχίσῃ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ Γ' τόμου τοῦ Αἰσχύλου περὶ τὰ τέλη τοῦ 1908.

Ἀναγινώσκονται αἱ προσφοραὶ τῶν βιβλίων ὡς ἐν τῷ εἰδικῷ βιβλίῳ ἀναγράφεται.

Ἀγγέλλονται τὸ δεύτερον καὶ ψηφοφοροῦνται ὡς τακτικὰ μέλη τοῦ Συλλόγου οἱ κ.κ. Ι. Α. Χρυσανθίδης, Κ. Πίντζος καὶ Γ. Νικολαΐδης, δικηγόρος.

ὑποβάλλεται ὁ κατάλογος τῶν δημοσίων διαλέξεων καὶ ἐγκρίνεται.

Ὁ πρόεδρος λέγει κατόπιν περὶ τῶν διαγραφέντων πρὸ πολλοῦ καὶ διαγραφισμένων τακτικῶν μελῶν ἕνεκα τῆς καθυστερήσεως τῶν συνδρομῶν αὐτῶν, ὅτι καλὸν μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νέου Κανονισμοῦ νὰ δοθῇ οὕτως εἰπεῖν μία χάρις, ὥστε ὅσα πληρώσουν τὴν συνδρομὴν τοῦ τρέχοντος ἔτους νὰ ἐγγραφῶσιν ἐκ νέου ἀγγελλόμενα ἀπλῶς εἰς τὸν Σύλλογον. Ὁ Σύλλογος παμψηφεί ἀποδέχεται τὴν πρότασιν ταύτην καὶ ἐπιστᾶ τὴν προσοχὴν τοῦ προεδρεῖου ὅπως μὴ γίνῃ κατάχρησις καὶ ἐκ μέρους ἐκείνων, οἱ ὅποιοι δύνανται νὰ πληρώσουν καὶ τὴν συνδρομὴν τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Ὁ κ. πρόεδρος ἐπίσης λέγει, ὅτι συμφώνως πρὸς τὸν νέον Κανονισμόν γίνονται ἐνεργεῖαι πρὸς σύστασιν ἐκπαιδευτικοῦ τμήματος καὶ πρὸς σύνταξιν προγράμματος λαϊκῶν μαθημάτων καθὼς καὶ τῶν διατάξεων διὰ τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν τοῦ Συλλόγου.

Μεθ' ὃ παρελθούσης τῆς ὥρας, διαλύεται ἡ συνεδρία, τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει λοιπῶν ζητημάτων ἀναβληθέντων εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίαν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΑΦΠ'

(Ἐκτακτος γενικὴ).

Τῆ 12 Νοεμβρίου 1907.

Προεδρεύοντος τοῦ κ. Α. ΛΙΜΑΡΑΚΗ, προέδρου.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδρίας. Ὁ κ. πρόεδρος λέγει, ὅτι ἐξ ἐπιστολῆς, τὴν ὅποιαν ἔλαβε παρὰ τῆς σεβαστῆς δεσποίνης κυρίας Ἀμαλίας Βαλσάμου, δηλοῦται ὅτι ἐν τῇ διαθήκῃ τοῦ μακαρίτου Σεβαστοπούλου ἐκτὸς πολλῶν δωρεῶν καὶ κληροδοτημάτων ὑπάρχει καὶ κονδύλιον ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου ἐξ 25 χιλ. φρ. Τὸ προεδρεῖον προτείνει, ὅπως ἐν εἰδικῇ ἐπιμνημοσύνῳ συνεδρίᾳ ἀναγνωσθῇ ἡ βιογραφία τοῦ ἀνδρός, οὐχὶ τόσοσὶν διὰ τὸ ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου κληροδοτήμα, ὅσον διότι μέλος τοῦ Συλλόγου ἐποιήσατο τοσαύτας δωρεὰς εἰς τὸ ἔθνος ὑπὲρ πολλαπλῶν σκοπῶν. Ὁ Σύλλογος ἀποδέχεται τὴν πρότασιν καὶ ἐκλέγει ρήτορα τὸν κ. Κ. Σπαρούδη καὶ ὀρίζεται ὡς ἡμέρα τῆς συνεδρίας ἡ 2 Δεκεμβρίου Κυριακὴ. Ἀποφασίζεται προσέτι νὰ γραφῇ τῇ κυρίᾳ Ἀμαλίᾳ Βαλσάμου ἡ λύπη τοῦ Συλλόγου, πρὸς δὲ νὰ παραστῇ τὸ προεδρεῖον τοῦ Συλλόγου εἰς τὸ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις μνημόσυνον.

Ἀναγινώσκειται εἴτα ἡ ἀλληλογραφία.

Ἐπιστολὴ τῆς Φιλολογικῆς Ἐπιτροπῆς (12 Νοεμβρίου), δι' ἧς δηλοῦται ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ παρασκευάσῃ γλωσσικὴν ὕλην διὰ τὸν 31ον τόμον τοῦ περιοδικοῦ καὶ ὅτι ἐξελέξατο ὡς εἰσηγητὰς τῶν θεμάτων διὰ τὰς ἐκπαιδευτικὰς συνεδρίας τοὺς κ.κ. Π. Παπακωνσταντίνου καὶ Ν. Καπετανάκη. Ἀγγέλλονται τὸ δεύτερον καὶ ψηφίζονται ὡς μέλη τακτικὰ τοῦ Συλλόγου οἱ κ.κ. Γ. Ζηλαράκης, Β. Κιολεμένογλου, ἰατροί, Α. Παταζῆς, δικηγόρος, Δ. Δαμασκηνός, διδάσκαλος καὶ Α. Γαζῆς, γεωπόνος, προτεινόμενοι ὑπὸ τῶν κ. κ. Π. Ἰατροπούλου, Α. Σπαθάρη καὶ Δ. Οἰκονομίδου. Ἀγγέλλονται τὸ δεύτερον καὶ ψηφίζονται ὡς ἐπίτιμα μέλη ὑπὸ τοῦ προεδρεῖου προτεινόμενοι οἱ κ. κ. 1) G. Clemenceau, ἰατρός ἑλληνομαθῆς, πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας. 2) A. Briand, ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἐν Γαλλίᾳ. 3) G. Deschamps, ἀρχαιολόγος ἑλληνομαθῆς, πρῶν ἑταῖρος τῆς Γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς Ἀθηνῶν. 4) Homolle, ἀρχαιολόγος ἑλληνομαθῆς, διευθυντὴς τῶν

ἐθνικῶν μουσείων τοῦ Λούβρου τῆς Γαλλίας, πρῶην διευθυντῆς τῆς Γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς Ἀθηνῶν. 5) *S. Reinach*, μέλος τοῦ Πανακαδημείου τῆς Γαλλίας. 6) *L. Bouchet*, ἑλληνομαθῆς, πρῶην ἐταῖρος τῆς Γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς Ἀθηνῶν, καθηγητῆς τῆς νομικῆς σχολῆς ἐν Nancy τῆς Γαλλίας. 7) *R. Dareste*, ἑλληνομαθῆς, ἐπίτιμον μέλος τοῦ Ἀκυρωτικοῦ τῆς Γαλλίας καὶ μέλος τοῦ Πανακαδημείου. 8) *E. Caillemet*, ἑλληνομαθῆς, καθηγητῆς τῆς Νομικῆς σχολῆς τῆς Lyon. 9) *I. Kohler*, καθηγητῆς τῆς νομικῆς σχολῆς τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου. 10) *Karl Binding*, καθηγητῆς τῆς νομικῆς σχολῆς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Λειψίας. 11) *U. Wilamowitz-Moellendorff*, καθηγητῆς τῆς φιλολογικῆς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τοῦ Βερολίνου. 12) *H. Senator*, καθηγητῆς τῆς ἰατρικῆς σχολῆς τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου. 13) *E. v. Leyden*, καθηγητῆς τῆς ἰατρικῆς σχολῆς τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου. Ὡς ἀντεπιστέλλοντα δὲ ὁ Πανος ἀρχιμανδρίτης *Γερμανὸς Βασιλάκης*, διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας καὶ προλήτης τῆς θεολογίας, προϊστάμενος τῆς ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Στεφάνου ἐν Παρισίοις, καὶ ὁ κ. *N. Πολίτης*, διδάκτωρ τῆς νομικῆς καὶ καθηγητῆς τῆς νομικῆς σχολῆς τοῦ Poitiers ἐν Γαλλίᾳ.

Ἀναγινώσκειται εἶτα ἡ ἐκθεσις τῶν νομικῶν μελῶν τοῦ προεδρείου, ὡς ἀνέθηκεν αὐτοῖς ὁ Σύλλογος, προκειμένου περὶ τοῦ Εὐανθίου κληροδοτήματος, ἔχουσα ὡς ἐξῆς:

Ἡ ὑπὸ τοῦ προεδρείου ὀρισθεῖσα πρὸς μελέτην τῶν τοῦ Εὐανθίου κληροδοτήματος ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν νομικῶν αὐτοῦ μελῶν, ἤτοι τῶν κ. κ. *A. Δημοπούλου*, *I. Λαζίδου*, *Χρ. Χαραλαμπίδου* καὶ *A. Σπαθάρη*, συνῆλθεν εἰς πολλὰς συνεδρίας, καθ' ἃς μελετήσασα τὰ ἐν τῷ φακέλῳ τοῦ Εὐανθίου κληροδοτήματος σωζόμενα σχετικὰ ἔγγραφα καὶ δικόγραφα, ὡς καὶ διαφόρους ἐκθέσεις καὶ ὑπομνήματα περὶ τοῦ Εὐανθίου κληροδοτήματος ἐν προγενεστέραις ἐποχαῖς ὑπὸ μελῶν τοῦ Συλλόγου γενόμενα, ὑποβάλλει τῷ προεδρείῳ καὶ δι' αὐτοῦ τῷ Συλλόγῳ τὸ πόρισμα τῆς τῆς αὐτοῦ μελέτης:

Τὸ κεφάλαιον ἐκ δραχμῶν 10,400, ἤτοι νέων 9,260 μετὰ τῶν τόκων ἀπὸ 16 αὐγούστου 1890 τῆς ὑπ' ἀριθ. 3,880 ὁμολογίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐπ' ὀνόματι Εὐανθίου Μουράτ Θεοφιλίδου κατεβλήθη τῷ

Μουράτ Θεοφιλίδῃ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 2,844 ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν τῆ 3ῃ Μαρτίου 1894. Ὁ δὲ Σύλλογος διὰ τῆς ἀπὸ 6 ἀπριλίου 1894 ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐξώφλησεν ὀλοσχερῶς καὶ ἄνευ ὄρων τὴν Τράπεζαν διὰ τὸ ὡς ἄνω καταβληθὲν τῷ Μουράτ Θεοφιλίδῃ κεφάλαιον τῆς εἰρημένης ὁμολογίας, περιορισθεῖς εἰς τὸ νὰ λάβῃ αὐτοῦ μόνον τοὺς τόκους τῆς εἰρημένης ὁμολογίας ἀπὸ τοῦ 1874 μέχρι τοῦ 1890 (λήξεως αὐτῆς) ἐκ δραχμῶν 8,914, οὓς καὶ ἔλαβε τῆ 22 Ἀπριλίου 1894. Καὶ ναὶ μὲν ὁ Σύλλογος διὰ τριτανακοπῆς αὐτοῦ ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου 1896 κατώρθωσεν ὀριστικῶς καὶ τελεσιδικῶς νὰ ἐξαφανίσῃ τὴν ὑπ' ἀριθ. 2,340 τοῦ 1893 ἀπόφασιν τοῦ πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, δι' ἧς ἐπεδικάζετο τὸ ἐκ 10,400 (ἢ νέων 9,260) δραχμῶν κεφάλαιον τῆς καταθέσεως εἰς τὸν Μουράτ Θεοφιλίδην καὶ νὰ ἐπιτύχῃ ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν ὑπ' ἀριθ. 593 τοῦ 1901 ἀπόφασιν τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ἐκτελέσῃ αὐτὴν κατὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς δυνάμεως νὰ ἀντιτάξῃ νομίμως, ὅτι διὰ μὲν τὸ κεφάλαιον τῆς καταθέσεως ἐκ δρ. 10,400 (ἢ νέων 9,260) ἔχει ἐξώφλησιν ἀπὸ τὸν Σύλλογον ἀπὸ 6 Ἀπριλίου 1894, τοὺς δὲ τόκους αὐτῆς ἀπὸ τοῦ 1874 (ἀρχὴ καταθέσεως) μέχρι τοῦ 1890 (λήξις καταθέσεως) κατέβαλεν ἤδη τῷ Συλλόγῳ τῆ 12 Ἀπριλίου 1894 καὶ ἐπομένως ὁ Σύλλογος δύναται ν' ἀποσύρῃ τὴν ἐκ δραχμῶν 2,000 ἐγγυοδοσίαν. Καὶ ἤδη ἀπομένει τὸ ζήτημα τῶν χρεωγράφων. Ἡ Τράπεζα πρὸ μνηὸς ἐδήλωσε προφορικῶς εἰς τὸν β' ἀντιπρόεδρον τοῦ Συλλόγου κ. Ἄρ. Δημόπουλον, ὅτι εἶναι κατατεθειμένα ὑπὸ τῆς Εὐανθίου Θεοφιλίδου α') 21 ὁμολογίαι δανείου ὀθωμανικοῦ χρέους λήξεως 13 Σεπτεμβρίου 1888, β') 5 σιδηρόδρομοι Ρωμυλίας, γ') φάκελος μὲ τοκομερίδια τουρκικὰ ἄκυρα, δ') 12 Coupons de la Dette convertie Ottomane, ὑπὸ τὸν τύπον τῆς διαρκοῦς καὶ παντοτεινῆς καταθέσεως, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει Ἐθνικὴ Τράπεζα, τῶν τοκομεριδίων μόνον πληρωνομένων τῷ Συλλόγῳ μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς. Διὰ δὲ τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς ἀπὸ 2 Μαρτίου 1906 σωζομένης ἐν τῷ Συλλόγῳ δηλοῖ, ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ καταβάλῃ τῷ Συλλόγῳ τὰ τοκομερίδια ταῦτα, διότι ὑπάρχει διαμαρτυρία τοῦ Μουράτ Θεοφιλίδου. Διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει ὡς γραφῆ τῇ Τραπεζῇ, ὅτι οὐδόπως τῆς αὐτῆς διαμαρτυρία εἶναι δυνατὸν νὰ ληφθῇ

ὑπ' ὄψει, προκειμένου περὶ καταθέσεως τόσον σαφῶς καὶ ρητῶς γενομένης, καὶ νὰ προσκληθῇ αὕτη νὰ ἀποστείλῃ τῷ Συλλόγῳ τὰ μέχρι σήμερον τοκομερίδια καὶ ἐν ἀρνήσει αὐτῆς νὰ ἐγείρῃ ὁ Σύλλογος ἀγωγὴν κατ' αὐτῆς.

Ὁ κ. πρόεδρος λέγει, ὅτι τὸ προεδρεῖον ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς ἐν λόγῳ ἐκθέσεως ἔγραψεν εἰς τὴν Τράπεζαν, ὡς καὶ πρὸς τὸν κ. *K. Καρπαῖνον*, ὅπως μεσολαβήσῃ παρ' αὐτῆ φιλικῶς. Ἐκ τῶν ἀπαντήσεων ὁμοῦς αὐτῶν καταφαίνεται, ὅτι ἡ Τράπεζα διὰ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸν Σύλλογον δικαιοῦχον διὰ τὰ χρεώγραφα, ἐπιμένει ἢ νὰ συμβιβασθῶμεν μετὰ τῶν κληρονόμων *Μουράτ Θεοφιλίδου* ἢ νὰ κινήσωμεν ἀγωγὴν κατ' αὐτῆς. Κατὰ τὴν γνώμην δὲ τοῦ προεδρείου δέον νὰ γίνῃ ἡ ἐκκαθάρισις τοῦ ζητήματος τῆς χρηματικῆς δωρεᾶς τῆς ἀειμνήστου *Εὐανθίου Θεοφιλίδου* καὶ ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς χρηματικῆς ἐγγυήσεως τοῦ Συλλόγου, νὰ ἐγκαταλειψώμεν πᾶσαν πρὸς τὴν Τράπεζαν ἀπαίτησιν διὰ τὰς χρηματικὰς καταθέσεις, ἐπιφυλασσόμενοι νὰ διεδικήσωμεν τὰ δικαιώματά μας κατὰ τῶν κληρονόμων *Μουράτ Θεοφιλίδου*, καὶ νὰ ἀρχίσῃ ἀμέσως ἡ δίκη κατὰ τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τῶν δωρηθέντων χρεωγράφων, ὡς ὑπαρχούσης διαμαρτυρίας ὑπὸ τοῦ ἀποθανόντος *Μουράτ Θεοφιλίδου*. Μετὰ συζήτησιν παμφηρεῖ ὁ Σύλλογος ἀποδέχεται τὴν πρότασιν τοῦ προεδρείου καὶ ἀνατίθει αὐτῷ νὰ διενεργήσῃ τὰ δέοντα ἐκλέγων καὶ τοὺς δικηγόρους διὰ τὴν ἐναρξίν τῆς δίκης.

Ὁ κ. πρόεδρος ἀναφέρει, ὅτι ὠρίσθησαν αἱ ἡμέραι τῶν ἐκπαιδευτικῶν συνεδριῶν καὶ οἱ εἰσηγηταὶ καὶ δέον νὰ ὀρισθῇ τὸ πρόγραμμα καὶ νὰ ἀποφασίσῃ ὁ Σύλλογος ἂν θὰ προσκληθῶσι καὶ μὴ μέλη τοῦ Συλλόγου. Ὁ Σύλλογος ἀποφασίζων τὴν πρόσκλησιν καὶ μὴ μελῶν ἀνατίθει εἰς τὸ προεδρεῖον ὅπως μετὰ τῶν προεδρείων Φιλολογικῆς καὶ Βιολογικῆς συντάξῃ τὸ πρόγραμμα τῶν συνεδριῶν.

Ὁ κ. πρόεδρος ἀνακοινοῖ, ὅτι ἐγράφη καὶ πάλιν εἰς τοὺς ἀναλαβόντας τὰς βιογραφίας τῶν ἀειμνήστων *M. Ψαλίδου*, *Δ. Βερναρδάκη*, *Burnouf*, *Legrand* καὶ *Σαλτέλη* καὶ μόνον ἡ τοῦ κ. *Μακρῆ* ἐλήφθη ἀπάντησις, ἀοριστος καὶ ἐκείνη. Ἐγείρεται συζήτησις *Ζωηρὰ* καὶ ἀποφασίζεται ὅπως τὸ προεδρεῖον ἐνεργήσῃ δεόντως, ἵνα ὀρίσωσιν οἱ ἀναλαβόντες τὰς βιογραφίας ποίαν ἀκριβῶς ἡμέραν θὰ εἶναι ἐτοιμοὶ διὰ νὰ προκηρυχθῇ ἡ συνεδρία.

Ἐπερωτήσεως γενομένης περὶ τῆς ἀναγνώ-

ρίσεως τοῦ ὑπευθύνου τοῦ περιοδικοῦ, ὁ κ. πρόεδρος λέγει, ὅτι διενεργοῦνται τὰ δέοντα διὰ τῶν σεπτῶν Πατριαρχείων, ἀλλ' ἔκ τινων πληροφοριῶν ὑποπτεύει, ὅτι ὁ Ἄρχων *Καπουλεχαγιάς* δὲ θὰ ἀναγνωρισθῇ καθ' ὃ δημόσιος ὑπάλληλος. Μεθ' ὃ λύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΑΦΠΑ'

(Τακτικὴ γενικὴ).

Τῆ 26 Νοεμβρίου 1907.

Προεδρεύοντος τοῦ κ. *A. ΛΙΜΑΡΑΚΗ*, προέδρου.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδρίας ὁ κ. πρόεδρος ἀγγέλλει τὸν θάνατον τοῦ κόμητος *De Montebello*, πρῶην πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας ἐνταῦθα, ἐπίτιμου τοῦ Συλλόγου μέλους ἀπὸ τοῦ 1885 καὶ λύει τὴν συνεδρίαν ἐπὶ πεντάλεπτον εἰς ἐνδειξιν πένθους. Κατόπιν ἀναγινώσκει ἡ ἀλληλογραφία περιλαμβάνουσα: ἀγγελτήριον τοῦ θανάτου τοῦ αοιδίμου *K. E. Σεβαστοπούλου*· ἐπιστολὴν εὐχαριστήριον τῶν συγγενῶν αὐτοῦ ἐπὶ τοῖς συλλυπητηρίοις τοῦ Συλλόγου· ἐπιστολὴν *Π. Γ. Μουμτζῆ*, ἰδρυτοῦ καὶ διευθυντοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐκπαιδευτηρίου Παπαζ. Κριπροῦ, αἰτουμένου τοὺς γεωγραφικοὺς χάρτας *Ζαφειροπούλου*· ἡ αἰτήσις γίνεται δεκτὴ· ἐπιστολὴν ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου ἁγίου *Xalδελῆς* ἐκ *Μπουλαντζακίου*, αἰτοῦντος τὴν *Ζωγράφειον Βιβλιοθήκην* καὶ σειρὰν γεωγραφικῶν χαρτῶν· ἡ αἰτήσις ἐγένετο δεκτὴ· ἐπιστολὴν τῆς Ἀδελφότητος τοῦ Ἁγίου *Μηνᾶ* περὶ παραχωρήσεως τῆς αἰθούσης πρὸς τέλεσιν τῆς ἐπετείου του· ἡ αἰτήσις γίνεται δεκτὴ· ἐπιστολὴν τοῦ Βιολογικοῦ τμήματος, ἀγγέλλοντος τὴν ἐκλογὴν ὡς γραμματέως του τοῦ κ. *Γ. Ζηλανάκη* ἀντὶ τοῦ κ. *N. Κοκκολάτου*, παραιτησαμένου· ἐπιστολὴν τοῦ *Louis Petit*, αἰτοῦντος τὴν φωτογράφησιν καὶ ἄλλων σελίδων τοῦ χειρογράφου ὑπ' ἀριθμὸν 18, ὅπερ καὶ γίνεται δεκτόν· ἐπιστολὴν τοῦ Φιλολογικοῦ τμήματος ἀγγέλλοντος, ὅτι ἀντὶ τοῦ κ. Παπακωνσταντίνου ἐξελέγη ὁ κ. *Χρ. Χατζηγηρήσου* ὡς εἰσηγητῆς τοῦ θέματος «αἱ παρ' ἡμῖν ἐλλείψεις τῆς διδασκαλίας τῶν ἐλλήνων συγγραφέων»· ἐπιστολὴν τοῦ κ. *Εὐρέστου Καλύ* ἐκ *Κανταβριγίας* τῆς Ἀμερικῆς, αἰτουμένου τὸ *Γ'* καὶ *Δ'* τεῦχος τῆς *Μαυρογορδατείου Βιβλιοθήκης* ἐπὶ πληρωμῇ καὶ ἀγγέλλοντος, ὅτι

ἀποστέλλει καὶ δύο διατριβὰς του περὶ τῶν Ἀχαρνῶν τοῦ Ἀριστοφάνους. Ἀποφασίζεται ἡ δωρεὰν ἀποστολὴ τῶν τευχῶν.

Κατόπιν ἀναγινώσκεται καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ ἐν Ἀθήναις πρωτοδικείου ὑπ' ἀρ. 524 ἐν σχέσει πρὸς τὴν χρηματικὴν κατάθεσιν τοῦ Εὐανθίου κληροδοτήματος, ἐπιδοθεῖσα κατ' εὐθείαν διὰ τοῦ ἐνταῦθα Βασιλικοῦ Ἑλλ. Προξενείου. Ἐκ τοῦ ἐγγράφου φαίνεται, ὅτι ὁ δικηγόρος τοῦ Συλλόγου κ. Ἀραβαντινὸς ἐκίνησεν ἀγωγὴν κατὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς μετὰ τὴν ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου τελικὴν ἐκδίκασιν τῆς χρηματικῆς καταθέσεως, ζητῶν παρὰ τῆς Τραπεζῆς νὰ πληρώσῃ τὰ εἰς τὸν Μουράτ Θεοφιλίδην πρωτοδικῶς ἐπιδικασθέντα χρήματα. Ἡ Τράπεζα ἐνεργούσα κατὰ τῆς τῆς αὐτῆς ἀγωγῆς ἀπέδειξεν, ὅτι δὲν ἔχει παρ' ἑαυτῆς χρήματα τοῦ Μουράτ Θεοφιλίδου καὶ οὕτω κατεδικάσθη ὁ Σύλλογος, δυνάμενος νὰ στραφῆ κατὰ τῶν κληρονόμων Μουράτ Θεοφιλίδου καὶ παρ' αὐτῶν νὰ ἀπαιτήσῃ καὶ τὰ ἐπιδικασθέντα κατ' ἔρῃσιν ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου ποσά. Τὰ νομικὰ μέλη τοῦ προεδρείου ὁμοφώνως ἀπεφάνθησαν, ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη οὐδαμῶς δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν τελευταίαν ἀπόφασιν τοῦ Συλλόγου, ἐξ ἐναντίας ἐνισχύει αὐτήν. Ἄλλως τε δὲ ὑπάρχει καὶ τὸ ἐξοφλητικὸν τοῦ Συλλόγου πρὸς τὴν Τράπεζαν, δι' οὗ λαμβάνων τοὺς τόκους ὁ Σύλλογος παρητήθη πᾶσαν ἀξίωσιν ἀπὸ τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τῆς χρηματικῆς καταθέσεως.

Ἐκ τούτων καὶ τῶν πρακτικῶν λαμβάνων ἀφορμὴν ὁ κύριος Π. Τσελέντης λέγει ὅτι δὲν συμφωνεῖ μὲ τοὺς λοιποὺς συναδέλφους του ὡς πρὸς τὴν κατάπαυσιν τοῦ δικαστικοῦ ἀγῶνος περὶ τῆς χρηματικῆς καταθέσεως τοῦ Εὐανθίου κληροδοτήματος καὶ προτείνει ὅπως ἐξακολουθήσῃ κατὰ τῆς Τραπεζῆς ὁ ἀγὼν ὡς διὰ τὴν χρηματικὴν κατάθεσιν.

Μετὰ συζήτησιν μεταξὺ τῶν νομικῶν μελῶν ἀποφασίζεται ὅπως ἡ μὲν περὶ χρεωγράφων δίκη μὴ ἀναβληθῆ, μελετηθῆ δὲ ἐκ νέου τὸ ζήτημα τῆς χρηματικῆς καταθέσεως ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν νομικῶν μελῶν τοῦ προεδρείου, τοῦ νομικοῦ τμήματος καὶ τοῦ κυρίου Π. Τσελέντη.

Ὁ κ. Χ. Χαλαμπείδης προτείνει καὶ ὁ Σύλλογος παμψηφεί παραδέχεται ὅτι ἡ τῆς αὐτῆς ἀνασκόπησις τῆς περὶ χρηματικῆς καταθέσεως ἀποφάσεως τοῦ Συλλόγου οὐδαμῶς δεόν νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν ἐναρξιν τῆς δίκης διὰ

τὴν ἐκ χρεωγράφων κατάθεσιν τοῦ κληροδοτήματος. Ἐπὶ τούτῳ ὁ κ. πρόεδρος ἀνακοινεῖ, ὅτι συμφώνως πρὸς τὰ ἀποφασισθέντα ἐν τῇ τελευταίᾳ τοῦ Συλλόγου συνεδρίᾳ ἐξελέξατο πρὸς τοῦτο δικηγόρους διὰ τὴν ἐναρξιν τῆς δίκης, τοὺς κ. κ. Π. Ἀραβαντινόν, Ι. Εὐκλείδην καὶ Π. Καραπάνον, εἰς οὓς ὤρισε λόγῳ ἀμοιβῆς ἀνά ἑκατὸν (100) δραχμὰς, ἑκατὸν δὲ δραχμὰς πλείω διὰ τὸν κ. Π. Ἀραβαντινόν, λόγῳ δικαστικῶν ἐξόδων καὶ διὰ τὴν δίκην αὐτὴν καὶ διὰ τὴν ἀνάληψιν τῶν λόγῳ ἐγγυοδοσίας κατατεθειμένων 2,000 δραχμῶν.

Ὁ κ. πρόεδρος ὑποβάλλει πρότασιν τοῦ προεδρείου ὅπως ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ τόκου τῆς Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης τοῦ κατατεθέντος εἰς τὸ ἐνταῦθα ὑποκτάστημα τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν μέρος μὲν μείνῃ εἰς διαταγὴν ὄψεως, ἀναλόγως τῶν ἐκτυπούμενων ἔργων, τὸ δὲ ἐπίλοιπον κατατεθῆ δι' ἐν ἔτος, διὰ νὰ φέρῃ τόκον περισσότερον.

Ἡ πρότασις αὕτη γίνεται δεκτὴ καὶ ἀφίεται εἰς τὸ προεδρεῖον νὰ κανονίξῃ ἐκάστοτε τὸ ποσόν, τὸ ὅποιον θὰ κατατίθεται δι' ἐν ἔτος.

Ὁ κ. πρόεδρος προτείνει, συμφώνως τῷ Κανονισμῷ, ὅπως ἐγγραφῶσι καὶ ἐκ τῶν ἄλλων μελῶν τοῦ Συλλόγου ἐκτὸς τῶν φιλολόγων μέλη τοῦ Φιλολογικοῦ τμήματος, οἱ κ. κ. Γ. Ἀποστολίδης, Α. Κοπάσης, Α. Χρηστίδης καὶ Κ. Σπανούδης διακρινόμενοι καὶ διὰ φιλολογικὰς μελέτας.

Ὁ Σύλλογος παμψηφεί ἀποδέχεται τὴν πρότασιν. Λύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ἈΦΠΒ'

(Ἐκτακτος εἰδική).

Τῆ 2 Δεκεμβρίου 1907.

Προεδρεύοντος τοῦ κ. Λ. ΛΙΜΑΡΑΚΗ, προέδρου.

Ὁ πρόεδρος κηρύσσων τὴν ἐναρξιν τῆς συνεδρίας λέγει, ὅτι πρὸ μηνὸς ἠγγέλθη ἐξ Ἀθηνῶν ὁ θάνατος τοῦ ἀειμνήστου Κ. Ε. Σεβαστοπούλου καὶ ταυτοχρόνως ἐγνώσθη ἡ μεγαλοπρεπὴς αὐτοῦ διαθήκη, διὰ τῆς ὁποίας καταδεικνύεται ὁ μέγας αὐτοῦ πατριωτισμὸς καὶ ἡ βαθεῖα ἀντίληψις πρὸς ὑποστήριξιν πάσης δράσεως ἐξασφαλιζούσης τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω πορείαν σύμπαντος τοῦ ἔθνους. Οὕτω διὰ τῆς διαθήκης αὐτοῦ ὑπεστήριξεν καὶ τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰ γράμματα καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν γεωργίαν καὶ τὴν βιομηχανίαν

καὶ τὰς τέχνας καὶ τοὺς ἐργάτας καὶ τὴν φιλανθρωπίαν.

Ὁ Σύλλογος ὑπερήφανος διὰ τοιοῦτον μέλος αὐτοῦ καθώρισε τὴν συνεδρίαν αὐτὴν καὶ ὄχι διὰ τὸ πρὸς αὐτὸν γενναῖον κληροδοτήμα ἐξ 25,000 φράγκων, ἀλλὰ τιμῶν τὸν ἄνδρα ὡς ἔθνικόν εὐεργέτην. Ἀνέθετο δὲ τὰ τῆς βιογραφίας αὐτοῦ τῷ κ. Κ. Σπανούδῃ, εἰς ὃν καὶ δίδωμι τὸν λόγον.

Ὁ κ. Κ. Σπανούδης ἀνελθὼν τὸ βῆμα ἀνέγνω τὰ τῆς βιογραφίας τοῦ ἀνδρός· μεθ' ὃ διελύθη ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ἈΦΠΓ'

(Ἐκτακτος γενική).

Τῆ 3 Δεκεμβρίου 1907.

Προεδρεύοντος τοῦ κ. Λ. ΛΙΜΑΡΑΚΗ, προέδρου.

Μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῶν πρακτικῶν ἀνακοινοῦται ὡς ἐξῆς ἡ ἀλληλογραφία:

Ἐπιστολὴ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Ἡπειρωτικοῦ Συλλόγου, συνιστῶντος αἴτησιν τῆς κοινότητος Λιμποβάνης, ζητούσης γεωγραφικούς χάρτας. Ἀποφασίζεται νὰ δοθῶσιν. Ἐπιστολὴ τοῦ κ. Χρ. Χατζηχρήστου ἀπὸ 28 Νοεμβρίου, ὑποβάλλοντος παραιτήσιν τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ ὡς εἰσηγητοῦ τοῦ β' θέματος τῶν ἐκπαιδευτικῶν συνεδριῶν. Τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς ἀπὸ 27 Νοεμβρίου ἀγγελούσης, ὅτι ἔχει ἐτοίμην τὴν ὑλὴν διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ 30οῦ τόμου τοῦ περιοδικοῦ καὶ παρακαλοῦσης, ὅπως ἐνεργηθῆ ἡ μεθοδία παρὰ τοῖς τυπογράφοις διὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐκτυπώσεως. Τοῦ κ. Π. Δ. Σακελλαρίου ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 26 Νοεμβρίου, αἰτιολογούμενου διὰ τὴν βραδύτητα τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ Λυσίου.

Ἀγγέλλονται τὸ δεύτερον καὶ ψηφοφοροῦνται ὡς ἀντεπιστέλλοντα μέλη, προτεινόμενοι ὑπὸ τοῦ προεδρείου ὁ κ. Μαργαρίτης Εὐαγγελίδης, καθηγητὴς τῆς φιλοσοφίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, καὶ οἱ κ. κ. Σ. Ι. Βουτυράς, δημοσιογράφος καὶ Ἰ. Μπίστης, ὀφθαλμολόγος, ἀρχαῖα τακτικά μέλη μετοικήσαντα εἰς Ἀθήνας.

Εἶτα ὁ κ. πρόεδρος, προκειμένου περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐξακολουθήσεως ἢ μὴ τοῦ δικαστικοῦ ἀγῶνος κατὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς διὰ τὸ χρηματικὸν μέρος τοῦ Εὐανθίου κληροδοτήματος, λέγει ὅτι ἡ συστάσα ἐπιτροπὴ συνελθούσα ἐμελέτησε τὸ ζήτημα καὶ

ἀπεφάσισεν ὅπως ἐμμεῖνη ὁ Σύλλογος εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ ἀπόφασιν περὶ μὴ ἐξακολουθήσεως κατὰ τῆς Τραπεζῆς τοῦ δικαστικοῦ ἀγῶνος, ἐπιφυλασσόμενος νὰ διεκδικήσῃ τὰ δικαιώματά του κατὰ τῶν κληρονόμων Μουράτ Θεοφιλίδου διὰ τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ἀναφέρει ἐν τῇ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 27 Νοεμβρίου 1907 ἐκθέσει τῆς ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τῶν κ. κ. Α. Δημοπούλου, Π. Γεωργιάδου, Α. Σπαθάρη καὶ Ι. Λαζίδου, καὶ ὅτι ἐμειονοφήρησε μόνος ὁ κ. Π. Τσελέντης, ὑποβαλὼν ἰδίαν ἐκθεσιν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν, δι' ἧς διὰ τοὺς λόγους τοὺς ἀναφερομένους ἐν τῇ ἐκθέσει του ἀποφαίνεται, ὅτι συμφέρον μέγα ἔχει ὁ Σύλλογος πρὸς ἐξακολούθησιν τοῦ κατὰ τῆς Τραπεζῆς δικαστικοῦ ἀγῶνος.

Μετὰ συζήτησιν ὁ Σύλλογος ἀποδέχεται τὴν γνωμοδότησιν τῆς πλειονοψηφίας τοσοῦτω μᾶλλον, καθ' ὅσον ἐξέδωκε καὶ ἐξοφλητικὸν πρὸς τὴν Τράπεζαν, καὶ ἀποφασίζει νὰ ἐμμεῖνη εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ ἀπόφασιν, ἣν ἔλαβε κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 12ης Νοεμβρίου 1907.

Ὁ κ. πρόεδρος ἀνακοινεῖ, ὅτι συμφώνως πρὸς τὸν Κανονισμόν συνεκάλεσε τὰ προεδρεῖα τῶν τμημάτων διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ προγράμματος τῶν λαϊκῶν μαθημάτων καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο διδασθῶσιν Ἠθική, Ὑγιεινὴ, Ἱστορία καὶ Ἰγνογραφία.

Ὁ κ. πρόεδρος ἀνακοινεῖ κατόπιν, ὅτι μετὰ τῶν προεδριῶν τοῦ Φιλολογικοῦ καὶ Βιολογικοῦ τμήματος καθωρίσθησαν τὰ τῶν ἐιδικῶν ἐκπαιδευτικῶν συνεδριῶν, ὅτι δὲ καθωρίσθη καὶ ἡ σειρά τῶν θεμάτων, αἱ ἡμέραι καὶ ὥραι τῶν συνεδριῶν καὶ γενήσονται ἀπὸ τοῦδε καὶ αἱ ἀναγκαῖαι προσκλήσεις τοῖς ἀρμοδίοις, ἀλλὰ μὴ μέλει τοῦ Συλλόγου.

Λύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ἈΦΠΔ'

(Γενική τακτική).

Τῆ 17 Δεκεμβρίου 1907.

Προεδρεύοντος τοῦ κ. Λ. ΛΙΜΑΡΑΚΗ, προέδρου.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικά τῆς τελευταίας γενικῆς τοῦ Συλλόγου συνεδρίας. Ἀνακοινοῦται εἶτα ἡ ἀλληλογραφία, ἐξ ἧς μνημονεύονται αἱ ἐξῆς ἐπιστολαί: Ἐπιστολὴ τοῦ Φιλολογικοῦ τμήματος ἀγγέλλουσα τὴν ἐκλογὴν ὡς γραμματέως τοῦ

τμήματος αὐτοῦ ἀντὶ τοῦ κ. *Μαλατάκη*, παραιτηθέντος, τοῦ κ. *N. Παπαγιαννοπούλου* καὶ τὴν ἐκλογὴν ὡς εἰσηγητοῦ τοῦ β' ἐκπαιδευτικοῦ θέματος τοῦ κ. *Χρ. Παταζίδου*, προέδρου τοῦ τμήματος, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ κ. *Χρ. Χατζηγηρόσιου*, παραιτηθέντος.

Προτείνονται τὸ δεύτερον καὶ γίνονται παμψηφεί δεκτοὶ οἱ κ.κ. *Κώστας Κωνσταντίνου*, διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας, προτεινόμενος ὑπὸ τῶν κ. κ. *Λ. Λιμαράκη*, *Δ. Βαρσάμη* καὶ *Λουίζου Ἡλίου* καὶ *Γ. Ν. Φωτιάδης*, προτεινόμενος ὑπὸ τῶν κ.κ. *Λ. Λιμαράκη*, *Δ. Βαρσάμη* καὶ *Αὐρ. Σπαθάρη*.

Ἀναγινώσκειται εἶτα ἐπιστολὴ τῆς *A. Π.* τοῦ *M. Πρωτοσυγκέλλου*, ἀγγέλλοντος ὅτι ὁ πρόταθεις ὡς ὑπεύθυνος τοῦ περιοδικοῦ τοῦ Συλλόγου κ. *Ἀν. Οικιάδης* βέβη δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ δεκτὸς ὡς ἐπίσημος ὑπάλληλος τοῦ Κράτους, ἄτε *Καπουκεχαγιᾶς* τῶν Πατριαρχείων διατελῶν.

Τὸ προεδρεῖον εἰς ἀντικατάστασιν προτείνει τὸν κ. *Δ. Οικονομίδην* ἀντιπρόεδρον τοῦ Συλλόγου, καθηγητὴν τῆς *M.* τοῦ *Γ. Σχολῆς*, ὅστις καὶ γίνεται δεκτὸς.

Ἀναγινώσκειται μετὰ ταῦτα ἐπιστολὴ τοῦ Βιολογικοῦ τμήματος α') περὶ ἀποφάσεων τὸν Σύλλογον νὰ ἀναθεωρήσῃ τὴν περυσινὴν αὐτοῦ ἀπόφασιν, δι' ἧς ἐπεβαρύνετο νὰ παρέχῃ τῷ Συλλόγῳ 1000 ἀντίτυπα τοῦ ὑπὸ τοῦ τμήματος ἰδίᾳ δαπάνῃ ἐκδιδόμενου παραρτήματος, ἵνα ταῦτα προσαρτῶνται εἰς τὸ περιοδικὸν τοῦ Συλλόγου. β') ὑποβάλλοντος τὸν ἀπολογισμὸν τῆς ἐκδόσεως τοῦ παραρτήματος, ἐξ οὗ φαίνεται, ὅτι τὰ μὲν ἔσοδα ἀνῆλθον εἰς 4,678 γρ., αἱ δὲ δαπάναι εἰς 4,717.50 καὶ γ') ὅπως ἡ ἐξελεγκτικὴ τοῦ Συλλόγου ἐπιτροπὴ ἐξελέγξῃ τὴν διαχείρισιν ταύτην.

Ἀναγινώσκονται ἡ σχετικὴ ἐπιστολὴ τοῦ Βιολογικοῦ τμήματος τοῦ παρελθόντος ἔτους, δι' ἧς ἐζητεῖτο ἡ ἐκδοσις τοῦ παραρτήματος τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ καὶ αἱ σχετικαὶ συζητήσεις καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ Συλλόγου, δι' ἧς παρεχωρεῖτο τῷ Βιολογικῷ τμήματι ἡ αἰτουμένη ἄδεια τῆς ἐκδόσεως παραρτήματος τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ.

Ἐπὶ τοῦ πρώτου αἰτήματος τοῦ Βιολογικοῦ τμήματος ἐγείρεται μακρὰ συζήτησις, μεθ' ἧν ὁ κ. πρόεδρος συνίστησι τοῖς παρούσι μέλεσι τοῦ Βιολογικοῦ τμήματος ὅπως ὑποβληθῇ ἡ αἴτησις τῆς ἀναθεωρήσεως τῆς τότε ἀποφάσεως τοῦ Συλλόγου κατὰ τὰς διακε-

λεύσεις τοῦ κανονισμοῦ ἐγγράφως ὑπὸ δέκα μελῶν τοῦ Συλλόγου.

Ὁ κ. *Κοκκολάτος* ὑποστηρίζει τὴν γνώμην τοῦ κ. προέδρου, ἣν καὶ παρ' ἄλλων πολλῶν ὑποστηριζομένην ἀποδέχεται ὁ Σύλλογος, ὅπως τὸ ζήτημα ἀναβληθῇ πρὸς μελέτην, συμφώνως δὲ τῷ κανονισμῷ ζητηθῇ ἡ τροποποίησις τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συλλόγου.

Εἶτα δίδεται ὁ λόγος τῷ κ. *Χρ. Παταζίδῃ*, ὅστις ἀναγινώσκει ἐκθεσιν τοῦ Φιλολογικοῦ Τμήματος περὶ τοῦ *Καραπανείου* ἀγῶνος, δι' ἧς προκηρύσσεται διαγώνισμα περὶ συντάξεως «*Ὁδηγοῦ τῆς πρώτης παιδείσεως*» καθοριζομένων τῶν ὄρων τοῦ ἀγῶνος καὶ ὀριζομένου ἐπάθλου ἐκ 2150 φρ.

Ὁ κ. *Δαμασκηδὸς* φρονεῖ, ὅτι καλὸν θὰ ἦτο ὁ συγγραφεὺς νὰ εἶχεν ἐλευθερίαν περὶ τὴν σύταξιν νέου προγράμματος τοῦ «*Ὁδηγοῦ τῆς πρώτης παιδείσεως*».

Ὁ κ. *Κ. Σπανούδης* προτείνει τὴν ἀναβολὴν τοῦ ζητήματος ὅπως μελετηθῇ τὸ πρόγραμμα τοῦ ἀγῶνος τούτου, εἰ δυνατὸν ἐκτυπωμένου καὶ διανεμουμένου εἰς τὰ μέλη πρὸς μελέτην. Ἡ ἀναβολὴ γίνεται δεκτὴ, ὀρισθέντος ὅπως τὸ πρόγραμμά μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ πρὸς μελέτην ὑπὸ τῶν βουλομένων.

Ὁ κ. πρόεδρος ἀγγέλλει εἶτα, ὅτι διὰ τὰ λαϊκὰ μαθήματα ἐξελέγησαν ὁ κ. *Κλ. Κοκκολάτος* διὰ τὸ μάθημα τῆς Στοιχειώδους Ὑγιεινῆς, ὁ κ. *Δαμασκηδὸς* διὰ τὸ μάθημα τῆς Ἱστορίας, Γεωγραφίας καὶ Κοσμογραφίας ὁ δὲ κ. *Ἰ. Βακαλόπουλος* διὰ τὸ μάθημα τῆς Ἱχθυογραφίας. Διὰ δὲ τὸ μάθημα τῆς Χριστιανικῆς Ἠθικῆς ἐπινεύσει τῆς *A. Θ. Π.* τοῦ *Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου* παρεκλήθη ὁ αἰδ. κ. *Ἀλ. Ζῶτος*, Μέγας Κατηχητὴς τῆς *M. Ἐκκλησίας*.

Αἱ ὥραι καὶ ἡμέραι ὀρίσθησαν διὰ μὲν τὸ μάθημα τῆς Χριστιανικῆς Ἠθικῆς ἢ Κυριακῆ ὥρα 11 π. μ., διὰ δὲ τὰ λοιπὰ ἢ Δευτέρα, Τετάρτη καὶ Παρασκευὴ 6-7 μ. μ. Ἐπι ὁ κ. πρόεδρος ἀγγέλλει, ὅτι διὰ τὰς βιογραφίας τῶν ἀειμνήστων *M. Ψαλίδα*, *Θ. Σαλιτέλη*, *Δ. Βεραδάκη* καὶ *Burnouf* ὀρίσθησαν ἡ Τρίτη 8 Ἰανουαρίου, Τρίτη 15 Ἰανουαρίου, Τρίτη 22 Ἰανουαρίου καὶ Τρίτη 29 Ἰανουαρίου πρ. ἔτους.

Ὁ κ. *Δαμασκηδὸς* προτείνει ἵνα μεταβληθῶσιν αἱ ἡμέραι τῶν ἐκτάκτων εἰδικῶν ἐκπαιδευτικῶν συνεδριῶν καὶ εἰ δυνατὸν γίνωσιν αὐταὶ τὴν νύκτα· διότι κατὰ τὰς ἄλλας ἡμέρας τοῦ δωδεκαήμερου πολλὰ ἔνορα καὶ

σχολαὶ ἐργάζονται. Ληφθέντος ὁμῶς ὑπ' ὄψει ὅτι τὴν νύκτα οἱ μακρὰν τοῦ Πέραν οἰκοῦντες διδάσκαλοι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προσέλθωσιν, ἀποφασίζεται νὰ μὴ μεταβληθῶσιν αἱ ὀρισθεῖσαι ἡμέραι. Μεθ' ὃ ὁμοφώνως ἀποφασίζεται ὅπως διενεργηθῶσι τὰ δέοντα περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ *Εὐανθίου* κληροδοτήματος πρὸς ἄμεσον ἔναρξιν τῆς δίκης. Λύεται ἡ συνεδρία.

Ἔπονται αἱ εἰδικαὶ συνεδρίαὶ *ΑΦΠΕ'* (27 Δεκεμβρίου 1907), *ΑΦΠΣΤ'* (28 Δεκεμβρίου), *ΑΦΠΖ'* (29 Δεκεμβρίου), *ΑΦΠΗ'* (2 Ἰανουαρίου 1908), *ΑΦΠΘ'* (3 Ἰανουαρίου), *ΑΦΪ'* (4 Ἰανουαρίου) καὶ *ΑΦΪΑ'* (5 Ἰανουαρίου), καθ' ἃς ὑπεβλήθησαν καὶ συνεζητήθησαν διάφορα ἐκπαιδευτικὰ θέματα, ὧν τὰ πρακτικὰ ἐδημοσιεύθησαν εἰς ἰδιαιτέρον τεῦχος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΑΦΪΒ'

(Γενικὴ τακτικὴ).

Τῆ 14 Ἰανουαρίου 1908.

Προεδρεύοντος τοῦ κ. *Λ. ΛΙΜΑΡΑΚΗ*, προέδρου.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης γενικῆς συνεδρίας. Εἶτα ἀνακοινουται ἡ ἀλληλογραφία ὡς ἐξῆς: Ἐπιστολὴ κ. *Μωραΐτου* μετὰ συμβολαίου τοῦ *Kreysing* ὑπογεγραμμένου δεόντως συμφώνως πρὸς τὸ σχέδιον, ὅπερ ἀπέστειλεν ὁ Σύλλογος.

Ἐπιστολὴ *Τραπεζῆς Ἀθηνῶν*, δηλοῦσης ὅτι συμφώνως πρὸς τὴν αἴτησιν τοῦ Συλλόγου διὰ τὴν κατάθεσιν μέρους τοῦ παρ' αὐτῇ κατατεθειμένου χρήματος τῆς *Ζωγραφείου* Βιβλιοθήκης ἦτοι διὰ τὰς 750 λίρας παρέχει τόκον 4%. Ὁ πρόεδρος λέγει, ὅτι συμφώνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συλλόγου τὸ προεδρεῖον μόνον 750 λίρας κατέθεσε δι' ἔτος, διότι προβλέπεται ἐντὸς 6 μηνῶν ἡ ἐκτύπωσις καὶ τῶν δύο τόμων τοῦ *Λυσίου* καὶ τοῦ *B'* τόμου τοῦ *Πλάτωνος*, ἴσως δὲ περὶ τὰ τέλη τοῦ 1908 ἐκτυπωθῇ καὶ ἡ Ἠλέκτρα τοῦ *Σοφοκλέους*.

Ἐπιστολὴ κ. *Π. Γεωργιάδου* παραιτουμένου τὴν γραμματείαν τοῦ *Κοινωνιολογικοῦ* τμήματος.

Ἐπιστολὴ προκλητήριος τοῦ *Γ' Διεθνοῦς Συνεδρίου τῆς Ἱστορίας τῶν Θρησκευμάτων*, συγκληθησομένου ἐν Ὁξφόρδῃ τῆ 15-18 Σεπτεμβρίου 1908.

Τὸ προεδρεῖον προτείνει ὡς ἀντιπρόσωπον τοῦ Συλλόγου τὸν κ. *Ἰ. Γεννάδιον*. Ἡ πρότασις γίνεται παμψηφεί ἀποδεκτὴ.

Ἐπιστολαὶ τοῦ κ. *Α. Χρηστίδου* ἱατροῦ δωρουμένου 131 φυλλάδια διαφόρου ὕλης καὶ τοῦ ἐν *Παρίσι* κ. *Ε. Ροδοκανάκη* δηλοῦντος, ὅτι ἀποστέλλει τὰ συγγράμματα αὐτοῦ. Ἀποφασίζεται νὰ ἐκφρασθῶσιν ἀμφοτέροις αἱ εὐχαριστίαι τοῦ Συλλόγου.

Ἐπὶ τῆς ἐκκλήσεως τῶν σεπτῶν Πατριαρχείων περὶ παροχῆς βοήθειας διὰ τὰς ἀπόρους Σχολὰς τῆς *Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας* μετὰ συζητήσιν γίνεται δεκτὴ ἡ πρότασις ὅπως ὁ Σύλλογος λαμβάνων ὑπ' ὄψει τὸ α' ἄρθρον τοῦ *Κανονισμοῦ* ψηφίσῃ 5 λίρας ὑπὲρ τοῦ *Ἐθνικοῦ Ταμείου*.

Ὁ κ. *Σπανούδης* προτείνει ὅπως ὁ Σύλλογος προβῇ εἰς ἀντικατάστασιν ἐκείνων, οἵτινες δὲν ἀπήντησαν ὀριστικῶς ἂν εἶναι ἔτοιμοι νὰ ἀναγνώσωσι τὰς βιογραφίας, ἃς ἀνέλαβον.

Ἀποφασίζεται ἡ ἀντικατάστασις τῶν ἀναλαβόντων τὰς βιογραφίας *Legrand* καὶ *Burnouf* καὶ ἡ μὲν τοῦ πρώτου ἀνατίθεται εἰς τὸν κ. *Π. Βιζουκίδην*, ἡ δὲ τοῦ δευτέρου εἰς τὸν κ. *Χρ. Παταζίδην*· ἀμφοτέροι ἀναλαμβάνουσι νὰ ἐτοιμάσωσι τὰς σχετικὰς βιογραφίας πρὸ τῆς λήξεως τοῦ Συλλογικοῦ ἔτους.

Ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς δὲ τοῦ κ. *Γ. Χασιώτου*, τιθεμένου εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Συλλόγου ποσὸν 500 φράγκων ὅπως προκηρυχθῶσι διαγωνίσματα ἐκ δύο ἴσων βραβείων α') διὰ τὴν συγγραφὴν δράματος, καὶ β') διὰ τὴν συγγραφὴν κωμωδίας, καὶ παρακαλοῦντος ἵνα τὰς λεπτομερείας τῆς προκηρύξεως τῶν διαγωνισμάτων καθορίσῃ ὁ Σύλλογος, λαμβάνων ὑπ' ὄψει τοὺς ἐπισυναπτομένους τῇ ἐπιστολῇ ὄρους, ὁ κ. *Π. Βιζουκίδης* προτείνει ὅπως εὐχαριστῶν ὁ Σύλλογος τὸν χορηγὸν ἀποδεχθῇ τὴν πρότασιν, παρακληθῇ δὲ ὁ κ. *Χασιώτης* νὰ δεχθῇ ὅπως ἐναλλάξ προκηρύσσεται δράμα καὶ κωμωδία.

Ὁ κ. πρόεδρος λέγει, ὅτι αὕτη εἶναι καὶ ἡ γνώμη τοῦ προεδρείου ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. *Χασιώτου*.

Ἀποφασίζεται ὅπως ὁ Σύλλογος δεχθῇ κατ' ἀρχὴν τὴν δωρεάν, ἀνατίθεται δὲ εἰς τὸ προεδρεῖον νὰ παρακαλέσῃ τὸν κ. *Χασιώτην* ὅπως δεχθῇ νὰ προκηρύξῃ ἐναλλάξ ἀγῶνα δράματος καὶ κωμωδίας, τούτου δὲ γενομένου, νὰ παραπεμφθῇ ἡ ἐπιστολὴ εἰς τὸ Φιλολογικὸν τμήμα, ἵνα καταρτισθῇ τὸ πρόγραμμα τοῦ ἀγῶνος.

Προκειμένου περί τοῦ Εὐανθίου κληροδοτήματος ἀναγινώσκειται ἐπιστολή τοῦ κ. Ἀραβαντινοῦ δίδοντος τὰς αἰτηθείσας ὑπὸ τοῦ Συλλόγου πληροφορίας περὶ τῆς καταστάσεως τῆς γενομένης ὑπὸ τοῦ Συλλόγου κατὰ τὴν διεκδικασίαν τῆς χρηματικῆς καταθέσεως τοῦ Εὐανθίου κληροδοτήματος καὶ ἐγκλείων τὴν ἐπὶ τούτῳ γενομένην διαμαρτυρίαν τῆς Τραπεζῆς· γνωματεύει δέ, ὅτι ὁ Σύλλογος δέον νὰ παύσῃ πλέον πᾶσαν πρὸς τὴν Τράπεζαν ἐπὶ τῆς χρηματικῆς καταθέσεως δίκην.

Ὁ κ. πρόεδρος γνωστοποιεῖ, ὅτι καὶ τὰ νομικὰ μέλη τοῦ προεδρείου ἐν συνεδριάσει αὐτῶν ἀπεφάνθησαν, ὅτι αἱ πληροφορίες καὶ ἡ γνώμη τοῦ κ. Ἀραβαντινοῦ συμφωνοῦσι πρὸς τὴν γνωμοδότησιν αὐτῶν, ἥτις ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Συλλόγου κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 14 Νοεμβρίου 1907, καὶ ἐπομένως, ὡς ἐκ τῆς τελευταίας ἀποφάσεως τοῦ πρωτοδικείου Ἀθηνῶν καὶ ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ κ. Ἀραβαντινοῦ ἐξάγεται, οὐδὲν ὑπάρχει τὸ δυνάμενον νὰ ἀνακόψῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συλλόγου ὅπως παραιτηθῇ πᾶσαν κατὰ τῆς Τραπεζῆς δίκην διὰ τὴν χρηματικὴν κατάθεσιν.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν διεκδικητικὴν τῶν χρεωγράφων, τὸ προεδρεῖον ἔγραψε τοῖς ἐν Ἀθήναις δικηγόροις Ἀραβαντινοῦ καὶ Εὐκλείδῃ καὶ τῷ κ. Καραπάνῳ, παρακαλῶν αὐτοὺς νὰ δεχθῶσι τὴν ἐντολὴν τοῦ Συλλόγου.

Ἀκολούθως ὁ κ. πρόεδρος ἀνακοινοῦται, ὅτι, ἐπειδὴ ὁ κ. Δ. Οἰκορομίδης ἐδήλωσεν, ὅτι ἄλλοτε τὸ Φιλολογικὸν τμήμα ἀπεφάσισε νὰ γραφῇ ἐπιστολή πρὸς τὸν κ. Μ. Εὐαγγελίδην ἵνα ἀναλάβῃ τὴν ἐκδοσιν τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ ὅτι οὗτος δὲν ἀπήντησε μέχρι σήμερον καὶ ἐπειδὴ ὁ κ. Μ. Εὐαγγελίδης ἐν εὐχαριστηρίῳ ἐπιστολῇ αὐτοῦ ὑπεσχέθη ὅτι προθύμως θὰ παράσχῃ τὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τοῦ Συλλόγου, τὸ προεδρεῖον ἀνέθηκε τῷ προέδρῳ ὅπως ἰδιωτικῶς γράψῃ ὑπενημιζῶν τούτῳ τῷ κ. Εὐαγγελίδῃ. Ἐγκρίνεται.

Περὶ τῶν λαϊκῶν μαθημάτων ὁ κ. πρόεδρος λέγει, ὅτι παραιτηθέντος τοῦ κ. Κ. Κοκκολάτου, ἡ διδασκαλία τῆς ὑγιεινῆς ἀνετέθη τῷ κ. Β. Ράσῳ, ἀποδεχθέντι τὴν ἐκλογὴν. Ἀναγινώσκειται ἐπιστολή τοῦ κ. Ι. Λαζίδου, δι' ἧς ὑποβάλλει παραίτησιν αὐτοῦ ὡς εἰδικοῦ γραμματέως τοῦ Συλλόγου ἕνεκα τῶν πολλαπλῶν αὐτοῦ ἀσχολιῶν.

Ὁ κ. πρόεδρος λέγει, ὅτι καὶ μεθ' ὅλας τὰς ὑπὸ τοῦ προεδρείου γενομένας προσπα-

θείας ὅπως μεταπεισθῇ, ὁ κ. Λαζίδης ἐμμένει εἰς τὴν παραίτησιν του. Γίνεται αὕτη δεκτὴ, καὶ ψήφοφορίας γενομένης, ἐκλέγεται εἰδικὸς γραμματεὺς ὁ κ. Δ. Δαμασκηνός διὰ ψήφων 7. Ἀγγέλλεται, ὅτι ὁ κ. Ἀντίπας πληρώσας τὰ καθυστερούμενα ἐκτέλεσεν τὰ δικαιώματα τακτικοῦ μέλους τοῦ Συλλόγου.

Ὁ κ. πρόεδρος ἀγγέλλει εἰς τὸν Σύλλογον, ὅτι ἡ Α. Θ. Π. ἐκτιμῶσα τὴν σπουδαιότητα τῆς γενομένης ἐργασίας κατὰ τὰς ἐκτάκτους ἐκπαιδευτικὰς τοῦ Συλλόγου συνεδρίας, ἀνέλαβεν ἰδίᾳ δαπάνη τὴν ἐκτύπωσιν τῶν πρακτικῶν αὐτῶν. Εἶτα ὁ κ. πρόεδρος παρακαλεῖ τὸν Σύλλογον νὰ ἐφαρμόσῃ εὐχὴν τῶν ἐκπαιδευτικῶν συνεδριῶν περὶ διοργανώσεως μαθημάτων ὑγιεινῆς διὰ τοὺς διδάσκοντας τὸ μάθημα τούτου. Ἀποφασίζεται νὰ παραπεμφθῇ τὸ ζήτημα εἰς τὸ Βιολογικὸν τμήμα, ἵνα καταρτίσῃ τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων τούτων.

Ὁ κ. Π. Βιζουκίδης προτείνει ὅπως ὁ Σύλλογος ἐκφράσῃ τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ πρὸς τὸ προεδρεῖον καὶ ἰδίᾳ τὸν πρόεδρον αὐτοῦ διὰ τὴν ἐπιτυχεῖν διεκπεραιώσιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν συνεδριῶν.

Ὁ κ. Δ. Οἰκορομίδης λέγει, ὅτι τὸ προεδρεῖον ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ προέδρου αὐτοῦ ἐψηφίσαντο ὁμοφώνως τὴν ἐξῆς ἀπόφασιν, ἣν ὑποβάλλει εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Συλλόγου:

Τὸ προεδρεῖον ὁμολογοῦν τὴν πρωτοβουλίαν τῆς συγκλήσεως τῶν εἰδικῶν ἐκπαιδευτικῶν συνεδριῶν εἰς τὸν πρόεδρον αὐτοῦ καὶ ἐκτιμῶν κατ' ἀξίαν τὴν ἀναπτυχθεῖσαν δραστηριότητα πρὸς διεκπεραίωσιν τῶν ἐν γένει ἐργασιῶν, ἐκφράζει τὰς θερμὰς αὐτοῦ εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην του, ἀποφασίζει παμψηφεί τιμῆς ἕνεκεν νὰ προτείνῃ εἰς τὸν Σύλλογον τὴν πρὸς τὸν πρόεδρον ἐκφράσιν τῶν εὐχαριστιῶν τοῦ Συλλόγου, ὡς καὶ πρὸς τὸν γενικὸν του γραμματέα, διὰ τὴν μετὰ ζήλου καὶ ἀκριβείας τήρησιν τῶν πρακτικῶν τῶν ἐκτάκτων τούτων ἐκπαιδευτικῶν συνεδριῶν, καὶ διὰ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἐν τῇ συντάξει τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδριῶν ἐκείνων. Ὁ Σύλλογος ὁμοφώνως ψηφίζει τὰς ἀποφάσεις ταύτας.

Ὁ κ. πρόεδρος, εὐχαριστῶν τὸν Σύλλογον ἐπὶ τῇ τιμῇ ταύτῃ, δηλοῖ, ὅτι ἡ ἐπιτυχία τῶν συνεδριῶν ἐκείνων ὀφείλεται εἰς τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου, ἅτινα μετὰ προθυμίας προσῆλθον καὶ συνεζήτησαν τὰ σπουδαιότατα θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῶν ἐκπαι-

δευτικῶν συνεδριῶν. Προτάσει τοῦ προέδρου ἀποφασίζεται ὅπως ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ Συλλόγου καὶ ὑπὸ εἰδικῶν ἐπιστημόνων φιλολόγων γίνωσιν ἀναλύσεις καὶ ἐρμηνεῖαι τῶν ἀρχαίων δραμάτων. Ἀνατίθεται εἰς τὸ προεδρεῖον ὅπως ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ προέδρου τοῦ Φιλολογικοῦ τμήματος ὀρίσῃ τοὺς διδάζοντας. Ἀναγινώσκειται καὶ αὖθις τὸ πρόγραμμα τοῦ Καραπανείου ἀγῶνος καὶ γίνεται δεκτόν, τεθείσης εἰς τὸ τελευταῖον ἄρθρον τῆς ἐπομένης προσθηκῆς: «ἂν νομιζῇ ὁ διαγωνισθησόμενος ἄλλην ἐκλογὴν καὶ διάταξιν τῆς ὕλης προσφωτέραν, ἐπιτρέπεται νὰ πράξῃ τούτῳ ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ δηλώσῃ τοὺς ἰδιαιτέρους λόγους».

Ὁ κ. Βιζουκίδης προτείνει ὅπως ὁ Σύλλογος μεριμνήσῃ ἵνα ἡ βιβλιοθήκη Σάθα περιέλθῃ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του, ψηφίζων ὅπως ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν αἱ εἰσφοραὶ δὲν ἐπαρκέσωσι, συμπληρωθῇ τὸ ἀπαιτούμενον διὰ τὴν ἐξαγορὰν τῆς βιβλιοθήκης ποσόν.

Ὁ κ. πρόεδρος προτείνει ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως τῆς προτάσεως, ὅπερ γίνεται δεκτόν, καὶ λύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ,ΑΦ4Γ'

(Ἐντακτος εἰδικῆ ἐπιμνημόσυτος).

Τῆ 20 Ἰανουαρίου 1908.

Προεδρεύοντος τοῦ κ. Α. ΛΙΜΑΡΑΚΗ, προέδρου.

Ὁ κ. πρόεδρος κηρύσσει τὴν ἑναρξιν τῆς συνεδρίας, προσφωνεῖ ὡς ἐξῆς:

«Ὁ Ἑλλ. Φιλόλ. Σύλλογος φόρον εὐλαβοῦς καὶ εὐγνώμονος μνήμης τελῶν πρὸς ἀγλῶν αὐτοῦ μέλος, τὸν ἀείμνηστον Θεμιστοκλέα Σαλτέλη, συνεκάλεσε τὴν ἐπιμνημόσυνον ταύτην συνεδρίαν.

Κατ' ἔθος ἡ τιμὴ αὕτη ἀποδίδεται πρὸς ἐκεῖνους, ὅσοι τὴν τήθεννον τοῦ πρώτου τοῦ Συλλόγου λειτουργοῦ περιεβλήθησαν, πρὸς ἕνια τῶν ἐπιτίμων μελῶν καὶ πρὸς τοὺς μεγάλους τοῦ Συλλόγου εὐεργέτας.

Ὅθεν ἡ ἀπόφασιν τοῦ Συλλόγου αὕτη καθ' ἑαυτὴν καταδεικνύει οἷα καὶ ὅποσα ὁ αἰδίδιμος ἠγωνίσθη καὶ ἔδρασεν, οὐχὶ πλέον ὡς πρόεδρος, ἀλλ' ὡς μέλος καὶ μέλος ἐπιτροπῶν καὶ τοῦ προεδρείου, πρὸς φαινοτέραν λαμπηδόνα τοῦ λύχνου τούτου τῆς προγονικῆς σοφίας, τῶν γραμμάτων καὶ ἐπιστημῶν, ἀναδειχθεὶς εὐεργέτης τοῦ Συλλόγου, δωρήσας πλουσίαν δωρεῶν ἐκ τοῦ πλοῦτου τοῦ πνεύματος καὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ.

Τοιαύτη τιμὴ ὀφείλεται εἰς τὸν ἀείμνηστον καὶ ὡς πολίτην τοῦ Γένους καὶ διδάσκαλον αὐτοῦ ἀνθ' ὧν ἠγωνίσαστο ἐν τῷ μεγαλωνύμφῳ Φάρῳ, τῇ Μεγάλῃ τοῦ Γένους σχολῇ, ἢ ὅποια κατ' εὐθεῖαν παραλαβοῦσα τὸ πῦρ καὶ τὸ φῶς ἐκ τῆς ἀνεσπέρου προγονικῆς ἐστίας διετήρησεν αὐτὰ ἀνὰ τοὺς αἰῶνας φωτίζουσα καὶ φωτίσασα εἰς πᾶσαν ἐποχὴν καὶ πᾶσαν ὥραν τοῦ Γένους.

Ἡ ἀνατομὴ καὶ μελέτη τοῦ βίου τοιούτων ἐταίρων, τοιούτων πολιτῶν καὶ διδασκάλων καὶ τὸν Σύλλογον καὶ τὸ γένος οὕτω διὰ τοῦ πνεύματος εὐεργετησάντων, εἶναι ὄχι πλέον καθήκον μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπιβαλλομένη ἀνάγκη.

Ἐφ' ᾧ ὁ Σύλλογος ἀνέθηκε τὸ καθήκον τούτου εἰς συνεταῖρον ἐν τῷ Συλλόγῳ καὶ μαθητὴν αὐτοῦ καὶ συνεργάτην ἐν τῇ Μεγ. τοῦ Γένους σχολῇ, τὸν κ. Μηνᾶν Αὐθεντόπουλον, πρὸς ὃν καὶ δίδωμι τὸν λόγον.

Ὁ κ. Μ. Αὐθεντόπουλος ἀναγινώσκει τὴν βιογραφίαν τοῦ αἰδίδιμου ἀνδρός.

Λύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ,ΑΦ4Δ'

(Γενικὴ τακτικὴ).

Τῆ 28 Ἰανουαρίου 1908.

Προεδρεύοντος τοῦ κ. Α. ΛΙΜΑΡΑΚΗ, προέδρου.

Κηρυχθείσης τῆς ἐναρξέως τῆς συνεδρίας, ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγούμενης.

Ὁ κ. Π. Βιζουκίδης ἐρωτᾷ ἂν τὸ προεδρεῖον ἀνέθηκε τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης διὰ τὴν ἀνάληψιν τῶν χρεωγράφων τοῦ Εὐανθίου κληροδοτήματος εἰς τὸν κ. Πύρρον ἢ τὸν κ. Περικλέα Καραπάνον, καὶ παρατηρεῖ, ὅτι δὲν ἀναγράφεται ἐν τοῖς πρακτικοῖς ἡ ἐπερώτησις αὐτοῦ περὶ τοῦ πατρὸς Louis Petit ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν διορισμὸν αὐτοῦ διὰ τὴν μελέτην καὶ κατάταξιν τῶν χειρογράφων τοῦ Συλλόγου τῶν μὴ καταλογισθέντων καὶ δημοσιευθέντων εἰς ἐπὶ τοῦ κ. Παπαδοπούλου Κεραμέως, ὅστις ἔχει ἐν μέρει ἐτοίμην τὴν ἐργασίαν καὶ ἤθελε καιρὸν νὰ τὴν συμπληρώσῃ. Ὁ δὲ κ. πρόεδρος εἶχεν ἀπαντήσῃ, ὅτι ὁ διορισθεὶς διὰ τὴν δίκην ἦτο ὁ κ. Πύρρος Καραπάνος.

Μετὰ τὴν προσθήκην ταύτην ἐπιψηφίζονται τὰ πρακτικὰ καὶ ἀναγινώσκειται ἡ ἀλληλογραφία ὡς ἐξῆς:

Ἐπιστολὴ κ. Γ. Σουρῆ, ἐρωτῶντος πῶς ν' ἀποστείλῃ τῷ Συλλόγῳ τὰ τε ἐκδεδομένα ὑπ' αὐτοῦ ποιήματα καὶ τὸν «Ρωμῆον».

Π. Παπαγεωργίου ομολογούντος, ότι έχει δίκαιον ο Σύλλογος παραπονούμενος διὰ τὴν βραδύτητα τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκτυπώσεως τῆς *Ἡλέκτρας* τοῦ Σοφοκλέους καὶ ὑπισχνουμένου, ὅτι ἐξάπαντος τὸν μῆνα Μάϊον θέλει ἀρχίσει αὐτή.

Τῆς Ἐκπαιδευτικῆς καὶ Φιλανθρωπικῆς Ἀδελφότητος «*Ἀγαπᾶτε Ἀλλήλους*» ἀγγελλούσης, ὅτι παρέχει τῷ Συλλόγῳ ὡς μικρὰν συνδρομὴν ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ καὶ διὰ τὴν παρεχομένην φιλοξενίαν 20 (εἴκοσι) ὀθωμανικὰς λίρας.

Ἐπιστολαὶ τῶν ἐν Ἀθήναις νομικῶν κ. κ. Π. Ἀραβαντινοῦ, Π. Ι. Καραπάνου καὶ Ι. Εὐκλείδου, πάντων ἀβροφρόνως ἀποδεχομένων τὸν διορισμὸν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου διὰ τὴν δίκην πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐπὶ τῶν χρεωγράφων τοῦ κληροδοτήματος *Εὐανθίας Μουράτ Θεοφιλίδου* καὶ δηλούντων, ὅτι ἀποδέχονται τὴν ὀρισθεῖσαν αὐτοῖς καὶ ἐφάπαξ δοθησομένην μικρὰν ἀμοιβὴν διὰ τὴν ὅλην διαδικασίαν. Ἡ δ' ὀρισθεῖσα ἀμοιβὴ ἀνέρχεται εἰς 100 μὲν δραχμὰς διὰ τοὺς κ. κ. Π. Ι. Καραπάνου καὶ Ι. Εὐκλείδου, εἰς 200 δὲ διὰ τὸν κ. Π. Ι. Ἀραβαντινόν, ὡς μέλλοντα νὰ διεξαγάγῃ καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν δικῶν διὰ τὴν χρηματικὴν κατάθεσιν.

Ὁ Σύλλογος ἐγκρίνει τὴν ὀρισθεῖσαν ἀμοιβήν.

Ἐπιστολὴ τοῦ Νομικοῦ Τμήματος ἀγγέλλοντος, ὅτι ἀντιπρόεδρον μὲν ἐξελέξατο τὸν κ. Π. Τσελλέντην, γραμματεὰ δὲ τὸν κ. Δ. Παπαδόπουλον.

Τοῦ κ. Δ. Παπαδοπούλου παραιτουμένου καὶ ἀπὸ τῆς γραμματείας τοῦ Νομικοῦ Τμήματος καὶ ἀπὸ τῶν ἐξελεγκτικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν ἐτῶν 1906-1907 καὶ 1907-1908. Ἡ ἐπιστολὴ παραπέμπεται εἰς τὸ Νομικὸν Τμήμα.

Τοῦ Ἀγ. Κολωνίας δηλοῦντος, ὅτι ἔλαβε τὰς δέκα λίρας διὰ τὸ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ Εὐανθίσιον Παρθενοναγωγεῖον καὶ εὐχαριστοῦντος διὰ τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ ὡς μέλους τοῦ Συλλόγου.

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. Γ. Χασιώτου ἀπαντῶντος, ὅτι αὐτὸς τε καὶ οἱ συγχωρητοὶ ἀποδέχονται τὴν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου προταθεῖσαν διαίρεσιν τοῦ διαγωνίσματος εἰς ἀγῶνα ἐναλλάξ δράματος καὶ κωμωδίας καὶ ἀποστέλλοντος συγχρόνως καὶ τὸ ἔπαθλον τῶν 500 φράγκων.

Ὁ κ. πρόεδρος λέγει, ὅτι συμφώνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συλλόγου, ἅμα ληφθεῖσης τῆς ἀπαντήσεως, ἐγράφη πρὸς τὸ Φιλολογικόν

τμήμα νὰ προβῇ τοῦτο εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ προγράμματος. Τὸ τμήμα τοῦτο συνέταξε καὶ ἀπέστειλεν ἤδη ἡμῖν τὸ πρόγραμμα.

Τοῦ Βιολογικοῦ τμήματος ἀποστέλλοντος τὸ ζητηθὲν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου πρόγραμμα μαθημάτων ὑγιεινῆς διὰ τοὺς διδασκάλους, ἔχον οὕτω:

«**Συμφώνως τῇ ἀνατεθείσῃ ἡμῖν ἐντολῇ ἐκ μέρους τῆς Βιολογικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς καταρτισμὸν προγράμματος μαθημάτων Ὑγιεινῆς** διὰ τοὺς διδασκάλους, ὑποβάλλομεν ἡμῖν σήμερον πρὸς ἔγκρισιν καὶ ἐφαρμογὴν τὰ ἑξῆς:

Α') **Διδακτέα στοιχεῖα ἀνθρωπολογίας** μετ' ἐκτενεστέρας ἁπλῶς διδασκαλίας τῆς ἀνατομικῆς καὶ φυσιολογίας τοῦ νευρικοῦ συστήματος.

Β') **Στοιχειώδη διδασκαλίαν** περὶ τῶν αἰτίων τῶν νοσημάτων καὶ ἰδίως τῶν νευρικῶν καὶ ψυχικῶν ἀσθενειῶν.

Γ') **Στοιχειώδη διδασκαλίαν γενικῆς ὑγιεινῆς.**

Δ') **Στοιχειώδη διδασκαλίαν σχολικῆς καὶ οἰκιακῆς ὑγιεινῆς.**

Ε') **Διδασκαλίαν τῶν πρώτων βοθητιῶν εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις** (τραυματισμούς κτλ.) μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ ἱατροῦ.

Προκειμένου δὲ περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν διδασκόντων, αὕτη γενήσεται ὑπὸ τοῦ Βιολογικοῦ τμήματος, ὃ δὲ κειρὸς πρὸς ἐναρξίν τῶν μαθημάτων τούτων ὀρισθησεται ὑπὸ τοῦ Συλλόγου.

Ἀναγινώσκεται ὁ κατάλογος τῶν ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις κ. *Ἐμμ. Ροδοκανάκη* τῷ Συλλόγῳ δωρηθέντων ἑνδεκά αὐτοῦ ἔργων, καὶ τοῦ κ. *Ξ. Α. Σιδερίδου* δωρουμένου ἀντίτυπον τοῦ ὑπ' αὐτοῦ δημοσιευθέντος **Ἐλέγχου** τῆς ἐκδόσεως ὑπὸ τοῦ R. P. Louis Petit περὶ τῶν προνομίων τοῦ Μητροπολίτου Τραπεζοῦντος Συνοδικῆς πράξεως ἐπὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Νικηφόρου τοῦ ἀπὸ Ἐφέσου.

Ὁ κ. πρόεδρος δηλοῖ, ὅτι μέχρι σήμερον ἀπεστάλησαν πέντε χειρόγραφα ὑγιεινῆς διὰ τὸν προκηρυχθέντα διαγωνισμόν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ προθεσμία λήγει τὴν 31ην Ἰανουαρίου, τί γενήσεται, ἂν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἢ τοῦ ἐξωτερικοῦ καταφθάσωσι καὶ ἄλλα πονήματα φέροντα ἡμερομηνίαν 31ην Ἰανουαρίου; Ὁ κ. *Βιζουκίδης* προτείνει ὅπως καὶ ταῦτα γίνωσι δεκτά. Ἐγκρίνεται ἡ πρότασις.

Ὁ κ. πρόεδρος λέγει ἐπίσης, ὅτι ὁ Κωνονι-

σμός ὀρίζει, ὅτι ἅμα τῇ λήξει τῆς προθεσμίας δεόν νὰ ἐκλεγῆται ἡ ἑλλανόδικος Ἐπιτροπὴ καὶ ἐπειδὴ ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου κατὰ τὴν προκήρυξιν δεόν νὰ ἀναγνωσθῇ ἡ κρίσις τῆς ἐπιτροπῆς, τὸ Βιολογικὸν τμήμα θὰ συγκαληθῇ τὴν προσεχῇ Παρασκευῇ ἐκτάκτως πρὸς ἐκλογὴν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης. Ὁ κ. *Χρ. Πανταζίδης* ἐρωτᾷ ἂν ἡ προκηρυχθῆς ἀναγράφει πῶς πρέπει νὰ σχηματισθῇ ἡ ἑλλανόδικος Ἐπιτροπὴ ἂν τὸ βιβλίον εἶναι ἐπιστημονικόν, τότε ἡ ἐκλογὴ τῆς Ἐπιτροπῆς δεόν νὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ Βιολογικοῦ τμήματος, ἂν δὲ εἶναι διδασκικόν, ἡ ἐκλογὴ δεόν νὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ Φιλολογικοῦ τμήματος. Ὁ κ. πρόεδρος λέγει, ὅτι, ἐπειδὴ ἀκριβῶς τὸ Φιλολογικὸν τμήμα εἶχε τὴν γνώμην, ὅτι τοιοῦτο βιβλίον ὡς διδασκικόν δὲν ἔπρεπε νὰ θεωρηθῇ καὶ νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς σχολεῖα ἐκ τῆς γενομένης τότε συζητήσεως, ἠναγκάσθη ὁ Σύλλογος νὰ θέσῃ καὶ τοιαύτην τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ βιβλίου, ὥστε νὰ φαίνεται, ὅτι δὲν προορίζεται ἀκριβῶς πρὸς εἰσαγωγὴν διὰ τὰ σχολεῖα. Ἀφοῦ δὲ καὶ ἤδη τὴν αὐτὴν ιδέαν ἔχει τὸ τμήμα καὶ αἱ ἐκπαιδευτικαὶ συνεδρίαὶ δὲν παρεδέχθησαν τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοτελοῦς μαθήματος ὑγιεινῆς ἐν ταῖς ἀστικαῖς σχολαῖς, τὸ βιβλίον τοῦ ἀγωνίσματος, μὴ παρουσιαζόμενον ὑπὸ τοιαύτην ἀξίωσιν, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Φιλολογικὸν τμήμα πρὸς κρίσιν, ἀφοῦ ἄλλως τε καὶ ἐν προηγουμέναις συνεδρίασις ἐλήφθη ἡ τοιαύτη ἀπόφασις καὶ ἐπῆλθεν ἡ ἐν τῇ προκηρυχθῆ ἀναφερομένη μεταβολὴ τοῦ τίτλου, ἐφ' ᾧ καὶ δεόν ἡ ἑλλανόδικος Ἐπιτροπὴ νὰ ἐκλεγῇ ὑπὸ τοῦ τμήματος, ὅπερ τὸ ἀγωνισμα εἶθκε. Μετ' ὃ ἀποφασίζεται νὰ προβῇ τὸ Βιολογικὸν τμήμα εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς ἑλλανόδικου Ἐπιτροπῆς.

Μετὰ ταῦτα προτείνονται τὸ δεύτερον καὶ ψηφίζονται ὡς τακτικὰ μέλη τοῦ Συλλόγου οἱ κ. κ. *Ι. Φαληρέου* καὶ *Π. Μηλιώτης*. Προτείνονται ἐπίσης τὸ δεύτερον ὑπὸ τοῦ προεδρείου ὡς ἐπίτιμα μέλη τοῦ Συλλόγου καὶ ψηφίζονται οἱ κ. κ. *Ι. Γερνάδιος* λόγιος ἐν Λονδίῳ καὶ *Κ. Σάβας* Βυζαντινολόγος.

Ὁ κ. πρόεδρος ἀγγέλλει, ὅτι συμφώνως τῇ ἀπόφασιν τοῦ Συλλόγου τὸ προεδρεῖον μετὰ τοῦ προέδρου τοῦ Φιλολογικοῦ Τμήματος συσκεφθὲν ἔγραψε πρὸς πάντας τοὺς παρ' ἡμῖν εἰδικούς φιλολόγους καὶ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου, ἵνα ἀναλάβωσι τοιαύτας διαλέξεις, ἧτοι πρὸς τοὺς κ. κ. Ἀλέξ. Ζαμα-

ρίαν, Χρ. Χατζηχρήστου, Ν. Καπετανάκη, Μ. Λύθεντόπουλον, Π. Παπακωνσταντίνου, Γ. Χασιώτην, Λ. Ἡλιοῦ, Χρ. Πανταζίδην καὶ Δ. Οἰκονομίδην, ἀλλ' εἰς ἐτι οὐδεμίαν ἐλήφθη ἀπάντησις.

Ὁ κ. πρόεδρος ἀγγέλλει, ὅτι συνωδᾷ τῇ σχετικῇ ἀπόφασιν τοῦ Συλλόγου τὸ προεδρεῖον ἐξελέξε τὸν κ. *Ι. Ἀρβανιτάκη* διὰ τὸ μάθημα τῆς ἰχθυογραφίας. Συνεκάλεσε δὲ τοὺς διδάζοντας τὰ λαϊκὰ μαθήματα, τὸν αἰδεσιμώτατον *Α. Ζώιτον*, τὸν ἱατρὸν κ. *Β. Ρίτσον*, τὸν κ. *Δ. Δαμασκηνόν* καὶ τὸν κ. *Ι. Ἀρβανιτάκη* καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως τὰ μαθήματα ἀρχίσωσιν ἀπὸ τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς τὴν 12½ ὥραν τουριστί. Ὁ κ. *Ι. Ἀρβανιτάκης* ζητεῖ τὴν ἀγορὰν τῶν ἀναγκαιῶν στοιχειῶδων ἰχθυογραφικῶν ὀργάνων καθὼς καὶ φύλλων ἰχθυογραφικοῦ χάρτου. Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης ἐνήργησεν ἤδη τὰ δεόντα τὸ προεδρεῖον. Ἀνακοινοῦται ἐπιστολὴ τοῦ Φιλολογικοῦ τμήματος ἀποστέλλοντος τὸ πρόγραμμα τοῦ δραματικοῦ ἀγῶνος, ὅπερ καὶ ἀναγινώσεται. Μετὰ τινα συζητήσιν, διὰ τὸ προκεχωρηκὸς τῆς ὥρας, διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ἈΦ'Ε'

(Γενικὴ ἔκτασις).

Τῇ 4 Φεβρουαρίου 1908.

Προεδρεύοντος τοῦ κ. **Λ. ΛΙΜΓΡΑΚΗ**, προέδρου.

Κηρυχθεῖσης τῆς ἐνάρξεως, ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδρίας καὶ, παρατηρήσεως μὴ ὑπαρχούσης, ἐπιψηφίζονται. Ἀνακοινοῦται ἡ ἀλληλογραφία τοῦ Συλλόγου ὡς ἑξῆς:

Ἐπιστολὴ κ. *Λουίζου Ἡλιοῦ* ἀπὸ 28 Ἰανουαρίου ἀναλαμβάνοντος διάλεξιν ἀναλυτικὴν τῆς *Ἡλέκτρας* τοῦ Σοφοκλέους τῇ Β' Κυριακῇ τῶν νηστεϊῶν ἢ ἐν ἄλλῃ ὀρισθησομένην ὑπὸ τοῦ Συλλόγου καὶ ἐπιθυμοῦντος ἐπίσης νὰ μάθῃ ἂν ἀνέλαβεν ἕτερος τὴν ἐπὶ τῆς *Ἡλέκτρας* διάλεξιν ὅπως ἐτοιμασθῇ δι' ἄλλην.

Ἐπιστολὴ τῆς ἐνταῦθα Τραπεζικῆς Ἀθηνῶν ἀπὸ 5 Φεβρουαρίου ἀποστελλούσης ἀπόσπασμα τρεχομένου λογαριασμοῦ τοῦ Συλλόγου κλεισθέντος τῇ 31 Δεκεμβρίου 1907 μετ' ὑπόλοιπον πρὸς πίστωσιν **Λ. Τ. 1023.55**.

Ἐπιστολὴ κ. *Χρ. Πανταζίδου* δηλοῦντος, ὅτι ποιήσεται διάλεξιν ἀναλυτικὴν ἐρμηνείαν τῆς *Ἰφιγενείας ἐν Ταύροις*.

Ἀγγέλλονται αἱ βιβλίων προσφοραὶ ὡς ἑξῆς: Τοῦ κ. Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου δωροῦντος τὰ ἐπόμενα δύο ἔργα αὐτοῦ: α') **Αἱ δύο μέλισσαι**, μουσικὴ ἐκκλησιαστικὴ, ἥτοι ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ, τοῦ ὄρθρου καὶ τῆς λειτουργίας (Τόμοι 2) καὶ β') **Συμπέρασμα ἐμβροθοῦς μελέτης** ἐπὶ τῶν ἤχων τῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς. «**Ἀγώνισμα Ὑγιεινῆς**». Ὑπεβλήθησαν δύο ἔτι χειρόγραφα ὑγιεινῆς, ἀνεληθόντα οὕτω ἐν συνόλῳ εἰς 7.

Ἀγγέλλεται ἐπίσης τὸ δεύτερον καὶ ψηφοφορεῖται ὡς μέλος τακτικὸν τοῦ Συλλόγου ὁ κ. Νικόλαος Ἐλευθεριάδης, μέλος τοῦ γραφείου τοῦ ἐσωτερικοῦ τύπου καὶ λογοκριτῆς τῶν ἐλληνικῶν ἐφημερίδων, προτεινόμενος ὑπὸ τῶν κ.κ. Π. Ἰατροπούλου, Αὐρ. Σπαθάρη καὶ Δ. Βαρσάμη. Ὁ κ. πρόεδρος δηλοῖ, ὅτι κατόπιν τῆς ἐκ τῶν ἐξελεγκτικῶν ἐπιτροπῶν παραιτήσεως τοῦ κ. Δ. Παπαδοπούλου ἐπίγειοι ἢ συμπλήρωσις αὐτῶν. Ἀποφασίζεται δὲ νὰ παρακληθῆ ὁ κ. Παπαδόπουλος ν' ἀποσύρῃ τὴν παραίτησίν του ταύτην, παραμένων μέλος τῶν εἰρημένων ἐπιτροπῶν.

Ὁ κ. πρόεδρος λέγει, ὅτι τὸ προεδρεῖον πρὸς ἐκτύπωσιν τοῦ περιοδικοῦ τοῦ Συλλόγου προεκήρυξε μειοδοσίαν, ἀλλὰ μέχρι τῆς ταχθείσης προθεσμίας μόνος ὁ κ. Γεράρδος παρουσιάσθη ζήτων ἐρέτος 210 γρ. χρ. δι' ἕκαστον τυπογραφικὸν φύλλον. Ἐγράφη αὐτῷ νὰ υποβιβάσῃ τὴν τιμὴν αὐτοῦ μέχρι τῶν 200 γρ., ἀλλὰ δὲν ἀπῆντησεν εἰς τὴν ἐπιστολήν, ὅτε παρελθούσης τῆς προθεσμίας οἱ κ.κ. Ἀναστασιάδης καὶ Ἀριστόβουλος, τυπογράφοι, μειοδοτοῦντες, προσεφέρθησαν ν' ἀναλάβωσι τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ περιοδικοῦ καὶ τῶν δημοσιευμάτων τοῦ Συλλόγου ἀντὶ 190 γρ. χρ. τὸ τυπογραφικὸν φύλλον, ἐφ' ᾧ καὶ συνέταξαν σχέδιον συμβολαίου, ὅπερ παρουσιάζεται ἤδη τῷ Συλλόγῳ. Ὁ κ. Δημόπουλος προτείνει νὰ ψηφίσῃ ὁ Σύλλογος, ὅτι πρέπει νὰ τυπωθῆ τὸ περιοδικὸν εἰς τοῦ κ. Γεράρδου, ἔστω καὶ ἀντὶ 210 γρ. χρ. Ὁ κ. Τσελλέντης ὑποστηρίζει τὴν πρότασιν τοῦ κ. Δημοπούλου, προσθέτων ὅτι πρέπει νὰ σημειωθῆ ἢ ἐπιφυλάξις ἐπιτυχίαις καλυτέρων ὄρων. Τὸ ζήτημα ἀναβάλλεται. Μεθ' ὃ λύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΑΦΪΣ'

(Ἐντακτος εἰδικῆ ἐπιμνημόσυτος).

Τῆ 17 Φεβρουαρίου 1908.

Προεδρεύοντος τοῦ κ. Α. ΛΙΜΑΡΑΚΗ, προέδρου.

Ἀρξαμένης τῆς συνεδρίας, ἀναγιώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης εἰδικῆς ἐκτάκτου συνεδρίας.

Ὁ κ. πρόεδρος λέγει τὰ ἑξῆς:

«Ἔτος σήμερον λήγει, ὅτε περὶ τοιαύτην ἀκριβῶς ὥραν ἐν πένθει βαρεῖ καὶ συντετριμμένη τῇ καρδίᾳ καὶ ἐν μέσῳ σφοδρᾶς χιονοθύελλης, ἀλληγορικῶς ἐξωτερικεύουσης τὴν τὰ στέρνα τοῦ Γένους πιέζουσαν καταγίγδα, παρεδίδομεν εἰς τὴν μητέρα γῆν τὸ σκῆνος τετιμημένου ἑταῖρου καὶ τρεῖς ἀπὸ τῆς ἀνωτάτης σκοπιᾶς διευθύναντος τὰ τοῦ Συλλόγου, τοῦ ἀειμνήστου *Μιχαὴλ Χαλῖδα*.

Ὅποια ἐγένετο ἡ δράσις αὐτοῦ καὶ τὰ ἔργα, ὡς τε μέλους καὶ προέδρου ἐπιτροπῶν καὶ προέδρου, ὁποῖος ἀνεδείχθη ἐν τῇ θείᾳ τοῦ Ἀσκληπιοῦ τέχνῃ ἐν τε τῷ ἐπιστητῷ καὶ τῷ ἠθικῷ αὐτῆς μεγαλείῳ καὶ οἷας ὑψηροῦς ὡς πολίτης τῷ Γένει προσήνεγκε, ταῦτα τοσοῦτον ἔναυλα τῇ ἀκοῇ καὶ προφανῆ τῇ ὁράσει πρόσκεινται, ὥστε ζῶντα ἔτι καὶ ἐν μέσῳ ἡμῶν τὸν ἀειμνήστον θεωροῦμεν.

Ὁ Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος ὑπὲρ τοῦ τετιμημένου αὐτοῦ προέδρου, ὑπὲρ τοιοῦτου ἱεροφάντου τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ ὑπὲρ τοιοῦτου τέκνου τοῦ Γένους, κατ' ἔθος καὶ τὴν ἐπιμνημόσυτον ταύτην συνεδρίαν συνεκάλεσεν, ὅπως ὁλοσχερῶς τὰ τῆς μνήμης αὐτῷ ἀφιερῶσαντες, ἀναπολήσωμεν τὰς τε ἀρετὰς καὶ τὰ ἔργα τοῦ ἀνδρὸς μὴ μόνον τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης ἕνεκεν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐνθάρρυνσιν ἡμῶν καὶ ἐποικοδομῆν τῶν ἐπιγιγνομένων.

Ὁρθότομον δὲ τοιοῦτου λόγου ἐξελέξατο ὁ Σύλλογος τὸν ἑταῖρον κ. *Κωνσταντῖνον Μακρῆν*, εἰς ὃν καὶ δίδωμι τὸν λόγον.

Τὸ βῆμα ἀνέρχεται ὁ κ. Κωνστ. Μακρῆς, ὅστις καὶ ἀναγινώσκει τὴν βιογραφίαν τοῦ πολυκλαύστου ἀνδρὸς. Μεθ' ὃ διελύθη ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΑΦΪΖ'

(Γενικὴ τακτικῆ).

Τῆ 18 Φεβρουαρίου 1908.

Προεδρεύοντος τοῦ κ. Α. ΛΙΜΑΡΑΚΗ, προέδρου.

Κηρυχθείσης τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδρίας, ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγου-

μένης γενικῆς συνεδρίας. Ὁ κ. Δημόπουλος λέγει, ὅτι ἐν τοῖς πρακτικοῖς εἰς τὸ ζήτημα τοῦ συμβολαίου παρουσιάζεται ὡς προτιμῶν τὸν κ. Γεράρδον διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ περιοδικοῦ τοῦ Συλλόγου, ἐν ᾧ ὅπως ἐκ τῆς γενομένης συζητήσεως φαίνεται, συνώψισεν ἐκεῖνος μόνον τὴν τοιαύτην τῆς συνεδρίας γνώμην εἰς τὴν πρότασίν του.

Μεθ' ὃ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδρίας καὶ ἀναγινώσκειται ἡ ἀλληλογραφία ὡς ἑξῆς:

Σημείωμα Τραπεζίης Μυτιλήνης, δι' οὗ γίνεται ὁ Σύλλογος ἐνήμερος τοῦ μετ' αὐτῆς τρεχουμένου λογαριασμοῦ. Συμπληρωματικῶς ὁ κ. πρόεδρος λέγει, ὅτι ἔδωκε τὰς δεούσας ἐξηγήσεις εἰς τὸ κατὰ τὸν τρόπον, ὅπως καὶ αἱ ἀποδόσεις ὑπ' αὐτοῦ τῶν χρημάτων τοῦ Συλλόγου γίνονται καθ' ὃν καὶ αἱ καταθέσεις τρόπον, δηλαδὴ διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ προέδρου καὶ τοῦ ταμίου, καθ' ὅσον ὁ Κανονισμὸς μόνον τὸν τρόπον τῶν καταθέσεων ἀναγράφει ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὰ τῶν ἀποδόσεων, ἕνεκα τοῦ ὁποῦ καὶ ἐπερωτήθημεν ὑπὸ τῆς Τραπεζίης.

Ἐρωτᾷ δὲ τὸν Σύλλογον ἂν φρονεῖ, ὅτι αἱ ἀποδόσεις δέον νὰ γίνωσι κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον. Γίνεται δεκτὴ ἡ πρότασις ὅπως αἱ ἀποδόσεις τρεχουμένων λογαριασμῶν γίνονται καθ' ὃν τρόπον ὁ Κανονισμὸς ὀρίζει διὰ τὰς καταθέσεις.

Ἐπιστολὴ τοῦ Βιολογικοῦ τμήματος, δι' ἧς ἀγγέλλεται, ὅτι τὸ τμήμα ἐξέλεξεν ἑλλανόδικον Ἐπιτροπὴν τοῦ ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς διαγωνίσματος τοῦ κ. κ. Θ. Φλωρᾶν, Δ. Βαρσάμη καὶ Α. Ἀντίπαν καὶ ἐπισυνάπτεται κατάλογος ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, ὅσα θὰ κάμωσι συνοπτικὴν ἔκθεσιν ἐπὶ τῶν συντελεσθεισῶν προόδων κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1907 ἐν τῇ ἰατρικῇ. Ὁ κ. πρόεδρος δηλοῖ, ὅτι ἡ ἑλλανόδικος αὕτη Ἐπιτροπὴ ἤρχισεν ἤδη μελετῶσα τὰ ἀποσταλέντα χειρόγραφα. Ἐτέρα ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ τμήματος ἀγγέλλουσα, ὅτι συμφώνως τῷ Κανονισμῷ ἐξελέξατο ἀντιπρόεδρον τὸν κ. Α. Κρητικόν.

Ἐπιστολὴ τοῦ Νομικοῦ τμήματος ἀγγέλλοντος τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Α. Δημοπούλου ὡς γραμματέως τοῦ τμήματος, ἀποστέλλοντος τὸ πρόγραμμα τοῦ διαγωνισμοῦ πρὸς σύνταξιν μονογραφίας «περὶ διαζυγίου κατὰ τὴν Βυζαντινὴν νομοθεσίαν καὶ τὴν πρᾶξιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας μέχρι σήμερον», ἐκφράζοντος τὴν εὐχὴν ἀγορᾶς τοῦ νομικοῦ συγγράμματος τοῦ Beauchet ἐπὶ

τοῦ Ἀττικοῦ δικαίου καὶ ἐπιφυλασσομένου νὰ πέμψῃ κατάλογον πρὸς ἀγορᾶν τῶν σπουδαιότερων νομικῶν συγγραμμάτων καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ τοῦ Βυζαντινοῦ δικαίου. Καὶ τὸ μὲν πρόγραμμα τοῦ διαγωνισμοῦ συζητηθήσεται, λέγει ὁ κ. πρόεδρος, ἐν τῇ σειρᾷ τῆς ἡμερησίας διατάξεως, περὶ δὲ τῆς ἀγορᾶς τοῦ συγγράμματος τοῦ Beauchet, τῇ προτάσει τοῦ κ. Σπαθάρη τὸ ζήτημα παραπέμπεται τῷ κ. Βιβλιοφύλακι.

Πιττάκιον πατριαρχικὸν ἀπὸ 14 Φεβρουαρίου, διὰ τὸ Σάββατον διαγώνισμα, δι' οὗ προτείνεται ὅπως ὁ Σύλλογος καταστρώσῃ καὶ ὑποβάλλῃ τῇ ἀγίᾳ καὶ ἱερᾷ Συνόδῳ σχέδιον διαγωνίσματος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Κ. Σάβα, ἱστορικοῦ καὶ γεωγραφικοῦ ἐπὶ τῆς ἱστορίας τῶν μέσων πρὸ πάντων χρόνων, οὗ βραβεῖον ἔσται ὁ τόκος τῶν ὑπὲρ τῆς βιβλιοθήκης αὐτοῦ ἐράνων, κατατεθεισομένων τῇ φροντίδι τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου.

Ἀναγινώσκειται κατάλογος τῶν τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Συλλόγου δωρηθέντων βιβλίων.

Ὁ κ. πρόεδρος λέγει, ὅτι παρελήθη καὶ ἕτερον χειρόγραφον ὑγιεινῆς διὰ τὸ διαγώνισμα ἐξ Ἀθηνῶν ὑπὸ ἡμερομηνίαν ἀποστολῆς 5 Φεβρουαρίου, ἐπομένως κατὰ σχετικὴν προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ Συλλόγου εἶναι ἐκπρόθεσμον καὶ ἐρωτᾷ τί γενήσεται. Ἀποφασίζεται ὅπως μὴ ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὡς ἔκπρόθεσμον διατηρηθῆ δὲ ὡς ἔχει μετὰ τοῦ φακέλου πρὸς εὐκόλον ἀπόδειξιν τοῦ ἐκπρόθεσμου αὐτοῦ.

Συμπλήρωσις ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς 1906—7 καὶ 1907—8. Ὁ κ. πρόεδρος δηλοῖ, ὅτι τοῦ κ. Δ. Παπαδοπούλου ἀρνούμενου ν' ἀποσύρῃ τὴν παραίτησιν αὐτοῦ, ἣν ὑπέβαλεν ἀπὸ τῶν ἐξελεγκτικῶν ἐπιτροπῶν τῶν ἐτῶν 1906—7 καὶ 1907—8, ὀφείλει ὁ Σύλλογος νὰ προβῆ εἰς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ. Μεθ' ὃ ἐκλέγεται μέλος τῶν ἐπιτροπῶν τούτων ὁ κ. Α. Κρητικὸς, ἰατρός.

Ὁ κ. πρόεδρος προτείνει ὅπως παρακληθῆ ὁ κ. Χρ. Χαλαμπεΐδης νὰ μὴ ἐπιμείνῃ, ἀλλὰ νὰ ἀποσύρῃ τὴν παραίτησιν αὐτοῦ. Ἡ πρότασις γίνεται ἀποδεκτὴ παμφηφεί.

Ἐπιστολὴ τοῦ Διδασκαλικοῦ Συνδέσμου, ἀγγέλλοντος, ὅτι τελέσει τὴν ἐπέτειον αὐτοῦ ἑορτὴν τὴν 10ην Φεβρουαρίου τῆ 3ῃ μ. μ. ὥρα ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συλλόγου καὶ προσκαλοῦντος τὸ προεδρεῖον ὅπως ἀντιπροσωπευθῆ ἐν αὐτῇ.

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. Γ. Σουρῆ ἐξ Ἀθηνῶν ἀγ-

γέλλοντος, ὅτι ἀποστέλλει τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Συλλόγου τὰ ποιήματα αὐτοῦ, τόμους 6.

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Earnest Cary* ἐκ Κανταβρυγίας τῆς Ἀμερικῆς ἀπὸ 6 Φεβρουαρίου εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ αὐτῷ δωρεάν τοῦ 3ου καὶ 4ου τεύχους τῆς Μαυρογορδατείου βιβλιοθήκης.

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Π. Παπακωνσταντίνου* ἀγγέλλοντος, ὅτι ποιήσεται ἐν εἶδει διαλέξεως ἀνάλυσιν τῆς *Μηδείας* τοῦ Εὐριπίδου τὴν ἐσπέραν τῆς Β' Κυριακῆς τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΑΦΉΗ'

(Ἐντακτος εἰδική).

Τῇ 20 Φεβρουαρίου 1908.

Προεδρεύοντος τοῦ κ. *Α. ΛΙΜΑΡΑΚΗ* προέδρου.

Κηρυχθείσης τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδρίας, ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς ἐβδόμης εἰδικῆς ἐκπαιδευτικῆς συνεδρίας τῆς 5 Ἰανουαρίου 1908.

Ὁ κ. πρόεδρος παρατηρεῖ, ὅτι δὲν ἀναφέρεται ἐν αὐτοῖς, ὅτι ὁ ἴδιος υἱοθέτησε μὲν τὰ πορίσματα τῆς εἰσηγήσεως τοῦ κ. *Ν. Καπετανάκη*, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ὀκτατάξιον τοῦ προγράμματος, ἀλλ' ὅτι κατόπιν τῶν δηλώσεων, καθ' ἃς εἰς τὸ αὐτὸ περίπου πόρισμα καταλήγουσιν αἱ εὐχαὶ τῆς συνεδρίας, ἀπέτρε νὰ θέσῃ ὑπὸ ψηφοφορίαν τὰς προτάσεις ἐκεῖνας.

Οἱ κ. κ. *Ὁδ. Ἀνδρεάδης, Μ. Αὐθεντόπουλος* καὶ *Α. Σημηριώτης* προτείνουσιν ὅπως εἰ δυνατόν οἱ εἰπόντες ἴδωσι τὰ δοκίμια τὰ τυπογραφικὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν λόγων πρὶν ἢ ὀριστικῶς τυπωθῶσι. Μεθ' ὃ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ καὶ λύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΑΦΉΘ'

(Ἐντακτος γενικὴ ἐπιμνημόσυτος).

Τῇ 21 Φεβρουαρίου 1908.

Προεδρεύοντος τοῦ κ. *Α. ΛΙΜΑΡΑΚΗ* προέδρου.

Ἀρξαμένης τῆς συνεδρίας, ὁ κ. πρόεδρος δηλοῖ, ὅτι τιμῆς ἕνεκεν ὁ Σύλλογος συνεκάλεσε τὴν ἐπιμνημόσυνον ταύτην συνεδρίαν, ἵνα κατ' αὐτὴν ἀναγνωσθῶσιν ἡ τε βιογραφία καὶ τινὰ περὶ τῶν ἔργων τοῦ σοφοῦ ἑλληνιστοῦ καὶ ἐταίρου τοῦ Συλλόγου μακαρίτου *Αἰμίλιου Legrand*.

Μεθ' ὃ ὁ κ. *Π. Βιζουκίδης* ἀναγινώσκει

πραγματεῖαν περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν ἔργων τοῦ Αἰμιλίου Legrand. Λύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΑΧ'

(Γενικὴ τακτικὴ).

Τῇ 3 Μαρτίου 1908.

Προεδρεύοντος τοῦ κ. *Α. ΛΙΜΑΡΑΚΗ* προέδρου.

Ἀρξαμένης τῆς συνεδρίας, ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης γενικῆς συνεδρίας, μεθ' ὃ ἀναγινώσκειται ἡ ἀλληλογραφία ἔχουσα οὕτως:

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Δ. Στεφανοπούλου*, δημοδιδασκάλου, ἐκ Λαρίσης, αἰτουμένου τὴν ἀποστολὴν ἀντιτύπου τοῦ προγράμματος τοῦ Καραπανεῖου ἀγῶνος πρὸς σύνταξιν «Ὁδηγοῦ τῆς πρώτης παιδείσεως ἀμφοτέρων τῶν φύλων» ἀποφασίζεται ὅπως ἀποσταλῇ αὐτῷ.

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Φ. Β. Σιαμπαρίδου*, διαβιβάζοντος τέσσαρας πραγματείας τοῦ καθηγητοῦ κ. *Γ. Ν. Χατζηδάκι*.

Ἐπιστολὴ τοῦ ἐν Ἀθήναις Συλλόγου πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων βιβλίων ἀνακοινομένου εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπὸ 14 Φεβρουαρίου ἐπιστολῆς τοῦ Συλλόγου, ὅτι ἐξέδωκε καὶ ἐκδίδει σειρὰς σχολικῶν πινάκων πρὸς διευκόλυνσιν τῆς διδασκαλίας, ἀλλὰ δὲν διανέμει τούτους δωρεάν. Συναποστέλλει δὲ ἀγγελίαν, ἐν ἣ ἀναγράφονται αἱ τιμαὶ ἐνὸς ἐκάστου ἐξ αὐτῶν καὶ εὐχαριστεῖ ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τοῦ ΚΘ' τόμου τοῦ περιοδικοῦ τοῦ Συλλόγου.

Ὁ κ. πρόεδρος δηλοῖ, ὅτι ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐπιστολῆς τῆς ἐφορείας τῶν σχολῶν Λιβεραῶν, αἰτούσης πλὴν τῶν χαρτῶν τοῦ Ζαφειροπούλου καὶ πίνακας ἀνθρωπολογίας κ. τ. τ. καὶ ἐπειδὴ ἐλέχθη, ὅτι ὁ Σύλλογος ὠφελίμων βιβλίων ἐκδίδει σχολικῆς διδασκαλίας πίνακας, ἐγράψαμεν κατὰ σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ Συλλόγου πρὸς αὐτὸν ἐρωτῶντες, ἐὰν παραχωρεῖ τοὺς πίνακας τούτους δωρεάν καὶ ἐλάβομεν τὴν ἀναγνωσθεῖσαν ἀπάντησιν. Προτάσει δὲ τοῦ κ. *Ξ. Σιδερίδου* ἀποφασίζεται ὅπως αἱ δοθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Συλλόγου πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων βιβλίων πληροφορία καὶ ἀγγελία διαβιβασθῶσι πρὸς τὴν ἐφορείαν τῶν σχολῶν Λιβεραῶν.

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Ι. Κ. Γαρδίκου* ἀποστέλλοντος ἀνὰ δέκα πέντε ἀντίτυπα δύο πραγματειῶν του, ὅπως διανεμηθῶσι τοῖς μέλεσι τοῦ Συλλόγου. Ἐκ τούτων δύο ἐκράτηθησαν διὰ τὴν Βιβλιοθήκην τοῦ Συλλόγου. Ἐπειδὴ

δὲ τὸ ἐν τῶν βιβλίων ἐπιγραφόμενον «Κρίσις τῆς ὑπὸ τοῦ Σπ. Μωραΐτου Πλατωνικῆς ἐκδόσεως» ἐνδιαφέρει τὸ τε φιλολογικὸν τμήμα καὶ τὸν Σύλλογον ἐν γένει, προτάσει τοῦ κ. *Ξ. Σιδερίδου* ἀποφασίζεται ὅπως σταλῶσι τρία ἀντίτυπα αὐτοῦ εἰς τὸ φιλολογικὸν τμήμα πρὸς μελέτην, ἥς τὸ πόρισμα ν' ἀναγγελθῇ τῷ Συλλόγῳ. Ἀντίτυπον διαθήκης καὶ κωδικολλος τοῦ ἀειμνήστου *Κωνσταντίνου Έ. Σεβαστοπούλου*.

Πατριαρχικὸν πιττάκιον, δι' οὗ διαβιβάζεται ἀντίγραφον ἐπιστολῆς τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου *Κ. Έ. Σεβαστοπούλου*, δι' ἧς οὗτοι γνωρίζοντες τὸ ποσόν, ὅπερ διὰ τῆς διαθήκης αὐτοῦ διατίθησιν ὑπὲρ ἐκπαιδευτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν καθιδρυμάτων ἢ σωματείων ἐν Κων/πόλει, ἐξαιτοῦνται ἵνα ἀποσταλῶσιν αὐτοῖς ἀντίγραφα τῶν διεπόντων ἕκαστον τῶν καθιδρυμάτων ἢ σωματείων κανονισμῶν, καθὼς καὶ πιστοποιητικὰ περὶ τῶν νομίμως ἐκπροσωπούμενων αὐτὰ φυσικῶν προσώπων. Ἀναγινώσκειται πλὴν τοῦ σεπτοῦ πατριαρχικοῦ πιττακίου καὶ τῆς ἐπιστολῆς τῶν ἐκτελεστῶν καὶ τὸ ἄρθρον τῆς διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου Σεβαστοπούλου τὸ ἀφορῶν εἰς τὸν Σύλλογον, ἔχον ὡς ἐξῆς: «Κληροδοτῶ εἰς τὸν ἐν Πέραν Κωνσταντινουπόλεως Φιλολογικὸν Σύλλογον φράγκα χρυσᾶ 25,000 ὡς κεφάλαιον ἀναπαλλοτριῶτον ἐκ τῶν ἐτησίων τόκων θέλει παρέχειν ὁ Σύλλογος βοηθείας εἰς ἀπόρους σχολὰς... καὶ εἰς ἐπιμελεῖς καὶ ἀπόρους μαθητάς». Ὁ κ. πρόεδρος λέγει, ὅτι κατὰ τὸ σχετικὸν ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ τὸ ὄνομα τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρὸς θ' ἀναγραφῇ ἐν τῇ στήλῃ τῶν εὐεργετῶν καὶ ὅτι δέον συμφώνως τοῖς ὑποδεικνυμένοις νὰ ἐκλέξωμεν ἀπὸ τοῦδε τὸν πληρεξούσιον διὰ τὴν παραλαβὴν καὶ ν' ἀνατεθῇ εἰς τὸ προεδρεῖον ἢ νόμιμος ἐπικύρωσις καὶ διαβίβασις τῶν ζητούμενων ἐγγράφων. Ὁ κ. *Ξ. Σιδερίδης* λέγει, ὅτι ὁ Κανονισμὸς ἀναγράφει ποῖα τὰ ἀντιπροσωπεύοντα τὸν Σύλλογον μέλη. Ἦδη δὲ πρέπει νὰ δηλώσωμεν τὸ κληροδότημα καὶ ἔπειτα ἐκλέγωμεν τὸν πληρεξούσιον.

Ἐπειτα ἐγείρεται συζήτησις πῶς πρέπει καὶ διὰ τίνος ν' ἀποσταλῶσι τὰ ζητούμενα ἐγγράφα καὶ ἂν ἡ ἐπικύρωσις αὐτῶν δέον νὰ γίνῃ ὑπὸ τῶν ἐναυθῶν ἑλληνικῶν ἀρχῶν ἢ ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου. Ἐπὶ τέλους δὲ ψηφίζεται ἡ ἐξῆς πρότασις: α' Ἀνατίθεται εἰς τὸ προεδρεῖον νὰ ἐξεύρη ποῖα εἶναι ἡ ἀρμοδιώτερα ὁδὸς πρὸς νόμιμον καὶ τακτικὴν ἐπικύ-

ρωσιν τῶν αἰτουμένων ἐγγράφων καὶ ἀναγγεῖλη τοῦτο εἰς τακτικὴν ἢ ἔκτακτον συνεδρίαν.

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Π. Ι. Καραπάνου*, δικηγόρου ἐξ Ἀθηνῶν, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τῆς ἀμοιβῆς του ἐξ ἑκατὸν δραχμῶν καὶ ἀγγέλλοντος, ὅτι ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν δύο ἐτέρων συναδέλφων του θέλουσι μελετήσῃ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Εὐανθιεῖου κληροδοτήματος καὶ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα.

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Ι. Εὐκλείδου*, δικηγόρου ἐξ Ἀθηνῶν, ἀγγέλλοντος τὴν παραλαβὴν ἐπιταγῆς ἐξ 100 δραχμῶν διὰ τὴν ἀμοιβὴν του ἐπὶ τῆς δίκης πρὸς ἀνάληψιν τῶν χρεωγράφων τοῦ Εὐανθιεῖου κληροδοτήματος καὶ δηλοῦντος, ὅτι ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν δύο ἐτέρων συναδέλφων του θέλουσι διεδικῆσαι τὰ δίκαια τοῦ Συλλόγου ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου.

Ἐπιστολὴ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ τμήματος, ἀγγέλλοντος, ὅτι ἀντιπρόεδρον μὲν τοῦ τμήματος ἐξελέξατο τὸν κ. *Γ. Θεογαρείδην*, εἰσηγητὴν δὲ τῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ 1907 ἀρχαιολογικῶν ἀνακαλύψεων καὶ ἐρευνῶν τὸν κ. *Χρ. Παταλίδην*.

Ἀγγέλλεται, ὅτι ὁ κ. *Γ. Ν. Χατζηδάκις* δωρεῖται τῇ τοῦ Συλλόγου Βιβλιοθήκῃ 1) Γραμματικὰ καὶ ἐτυμολογικὰ 2) Ἀντιλεγόμενα περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος 3) Ἀντιλεγόμενα περὶ τῆς ὀρθογραφίας τοῦ Πλάτωνος καὶ 4) Καὶ πάλιν περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος Ὁ δὲ κ. *Γαρδίκας* 1) «Κρίσις τῆς ὑπὸ τοῦ Σπ. Μωραΐτου Πλατωνικῆς ἐκδόσεως» καὶ 2) «Ἡ πολιτεία τοῦ Πλάτωνος», ἐνεργκτήριος λόγος ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς φιλολογικῆς σχολῆς τοῦ πανεπιστημίου.

Ἀγγέλλεται τὸ δεύτερον καὶ ψηφοφορεῖται ὡς τακτικὸν μέλος τοῦ Συλλόγου ὁ κ. *Παρ. Νικολαΐδης*, ἰατρός, προτεινόμενος ὑπὸ τῶν κ. κ. *Α. Σπαθάρη, Π. Ἰατροπούλου* καὶ *Δ. Οἰκονομίδου*, καὶ ὁ κ. *Γ. Σουρῆς*, ὡς ἀντεπιστέλλον μέλος τοῦ Συλλόγου. Λύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΑΧΑ'

(Ἐντακτος γενικὴ).

Τῇ 10 Μαρτίου 1908.

Προεδρεύοντος τοῦ κ. *Α. ΛΙΜΑΡΑΚΗ* προέδρου.

Ἀρξαμένης τῆς συνεδρίας, ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης γενικῆς συνεδρίας καὶ ἀναγινώσκειται ἔπειτα ἡ ἀλληλογραφία.

Ἐπιστολή Π. Δ. Σακελλάρου ἐπιθυμοῦντος νὰ μάθῃ ἐκ πόσων τυπογραφικῶν φύλλων θ' ἀποτελεσθῇ ὁ Α' τόμος τοῦ Λυσίου, διότι ἐντὸς ὀλίγου συμπληροῦνται τὰ 40 φύλλα, τὸ δὲ χειρόγραφον πιθανὸν νὰ ὑπερβῇ τὸν ἀριθμὸν τούτου. Ὁ κ. πρόεδρος λέγει, ὅτι ἐζητήθησαν ἤδη αἱ σχετικαὶ πληροφορίαι παρὰ τοῦ φιλολογικοῦ τμήματος.

Πρόσκλησις καὶ πρόγραμμα τοῦ ἐν Βερολίῳ συγκληθεσομένου τῆ 6-12 ἐπιόντος Αὐγούστου 1908 διεθνούς συνεδρίου τῶν ιστορικῶν ἐπιστημῶν. Ἀποφασίζεται ὅπως ἀντιπροσωπευθῇ ὁ Σύλλογος ἐν αὐτῷ ἀποτινομένης τῆς ὠρισμένης συνδρομῆς καὶ ἀνατίθεται τῷ προεδρείῳ ἡ ἐκλογή τοῦ καταλλήλου προσώπου.

Εἶτα ὁ κ. πρόεδρος ἀγγέλλει 1) τὸν τῆ παρελθούσης πέμπτης 6ης Μαρτίου ἐπισυμβάντα θάνατον τοῦ Ed. Zeller, ἐπιτίμου μέλους τοῦ Συλλόγου, καὶ προτείνει ὅπως τελεσθῇ ἡ νενομισμένη ἐπιμνημόσυνος συνεδρία, ἐκλέξῃ δὲ ὁ Σύλλογος τὸν ρήτορα, ἀλλ' ἀνατίθεται τῷ προεδρείῳ ἡ φροντίς τῆς ἐκλογῆς τοῦ ρήτορος· καὶ 2) τὸν θάνατον τοῦ Sir N. Roderic O'Conor, ἐπιτίμου μέλους τοῦ Συλλόγου· καὶ διαλύει εἰς ἔνδειξιν πένθους τὴν συνεδρίαν ἐπὶ τι διάστημα.

Ἐπαναληφθείσης τῆς συνεδρίας, ἀγγέλλεται, ὅτι κατηρτίσθη τὸ ἐκπαιδευτικὸν τμήμα καὶ ἐξελέγη ὡς πρόεδρος μὲν αὐτοῦ ὁ κ. Α. Ζαμαρίας, ἀντιπρόεδρος δὲ ὁ κ. Α. Κρητικός καὶ γραμματεὺς ὁ κ. Αὐρ. Σπαθάρης.

Ἐπιστολή Π. Ἀραβατινοῦ, ἀγγέλλοντος τὴν παραλαβὴν τῶν σταλέντων αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Συλλόγου ἐγγράφων διὰ τὴν δίκην καὶ ἐπιταγῆς διὰ τὴν ἀμοιβὴν του ἐκ 200 δραχμῶν.

Ἐπιστολή Θ. Wiegand, διευθυντοῦ τοῦ μουσείου Βερολίνου, ἐντεῦθεν, δωρουμένου ἀντίτυπον συγγράμματός του «Milet. Ergebnisse der Ausgrabungen und Untersuchungen seit dem Jahre 1899 herausgegeben. Heft II. Das Rathaus von Milet».

Ἀναγινώσκονται αἱ βιβλίων προσφοραὶ ὡς ἐξῆς:

Ὁ κ. Ἀθ. Γιάκας δωρεῖται πρωτότυπον ἐπιστολῆς τῆς ἐν Ἀθῶν ἱερᾶς Μονῆς Μ. Λαύρας ἀπὸ 4ης Ἀπριλίου 1855 πρὸς τὸν Οἰκουμηνικὸν Πατριάρχην διαλαμβάνουσαν περὶ ἀντιγράφου σιγίλλου.

Ὁ κ. Αὐρ. Σπαθάρης 12 φωτογραφίας διαφόρων οἰκιῶν ἀρχαίων τοῦ Φαναρίου τῶν τελευταίων τριῶν αἰώνων.

Ὁ κ. πρόεδρος γνωρίζει, ὅτι μετὰ τοῦ κ. Γεράρδου ὑπεγράφη συμβόλαιον πρὸς ἐκτύπωσιν τοῦ Α' τεύχους τοῦ περιοδικοῦ.

Ἀκολουθῶς ὁ κ. πρόεδρος λέγει, ὅτι συμφώνως πρὸς τὴν προηγουμένην τοῦ Συλλόγου ἀπόφασιν, καθ' ἣν ἐπρόκειτο τὸ προεδρεῖον νὰ ἐξεύρη ποία ἡ ἀρμοδιωτέρα εἶδος πρὸς νόμιμον καὶ κανονικὴν ἐπικύρωσιν τῶν ὑπὸ τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου Σεβαστοπούλου αἰτουμένων ἐγγράφων, μετέβη εἰς τὰ Πατριαρχεῖα καὶ ἔμαθεν, ὅτι ἐκείθεν ἐπεκυρώθησαν καὶ τὰ τῶν λοιπῶν σωματείων, ὑπεδείχθη δὲ, ὅτι ἔπειτα, ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνάγκη, ἐπικυροῦνται καὶ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενίου· ὥστε κατὰ τὰς ὁδηγίας ταύτας θὰ προβῶμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῶν αἰτουμένων ἐγγράφων, καλὸν δὲ θὰ ἦτο ἀπὸ τοῦδε νὰ προτείνωμεν καὶ τὸν πληρεξούσιον ἡμῶν πρὸς παραλαβὴν τοῦ κληροδοτήματος τούτου. Μεθ' ὃ ἀνατίθεται τῷ προεδρείῳ ἡ διεξαγωγὴ τοῦ ὅλου ζητήματος καὶ ἡ ἐκλογή τοῦ πληρεξουσίου καὶ ἡ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Συλλόγου κατάθεσις τοῦ κληροδοτήματος παρὰ τῆ Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. πρόεδρος ἀγγέλλει, ὅτι ἡ ὕλη τῶν πρακτικῶν τῶν ἐκπαιδευτικῶν συνεδριῶν ὑπερβαίνει τὰ 30 τυπογραφικὰ φύλλα, ἡ δὲ Α. Θ. Παναγιότης πρὸς ἐκτύπωσιν αὐτῶν χορηγεῖ 25 λίρας. Δέον ἐπομένως, ἵνα μὴ ὁ Σύλλογος ὑποστῇ σημαντικὴν δαπάνην πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπαιτηθεσομένου ποσοῦ, νὰ καταβάλῃ μὲν ἕως 10 τὸ πολὺ λίρας, νὰ συντομευθῶσι δὲ τὰ πρακτικὰ ταῦτα δι' ἰδιαίτερας δαπάνης τοῦ Συλλόγου. Μετὰ τινὰ συζήτησιν, ἀνατίθεται τῷ προεδρείῳ ἡ λύσις τοῦ ζητήματος, καταβαλλομένης καὶ τῆς σχετικῆς δαπάνης, ὅπερ γίνεται δεκτὸν.

Ἀκολουθῶς ὁ κ. πρόεδρος παρατηρεῖ, ὅτι διὰ τὰ ὀρισθέντα περὶ τῶν χιλίων ἀντιτύπων τοῦ βιολογικοῦ παραρτήματος ἐκ τῶν πρακτικῶν ἀποδεικνύεται ἀσάφεια, ὅπως ἐφάνη ἐκ τῆς γενομένης ἐρεύνης, εἰς ἣν τὸ προεδρεῖον προέβη δυνάμει σχετικῆς τοῦ Συλλόγου ἀποφάσεως. Ἐπειδὴ δὲ τὸ παράρτημα εἶναι ἀρκετὰ ὀγκῶδες ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ συνδεθῇ τῷ τόμῳ τοῦ περιοδικοῦ ἀφ' ἑνός, ἀφ' ἑτέρου δὲ ρητὸν τοῦ Κανονισμοῦ ἄρθρον ἐπιτρέπει ἐκάστω τῶν τμημάτων τὴν ἐκδοσὶν ἰδίων παραρτημάτων καὶ ἵνα γίνῃ ἀνακούφισις τις εἰς τὸ τμήμα, ὅπερ ἐξ ἰδίων ἐκδίδει τὸ παράρτημα, προτείνει νὰ ἐλαττωθῇ τὸ ποσοῦν τοῦτο τῶν τῶν Συλλόγῳ διδομένων ἀντιτύπων. Ὁ κ.

Κρητικός λέγει, ὅτι ἵνα ἀνακουφισθῇ πῶς τὸ βιολογικὸν τμήμα ἐκ τῶν ἐπιβαρυνόντων αὐτὸ ἐξόδων, ἀνάγκη νὰ ἐλαττωθῇ ὁ ἀριθμὸς εἰς 200. Ὁ κ. Κλ. Κοκκολάτος φρονεῖ, ὅτι δέον νὰ διατίθενται καὶ δίδονται εἰς τὸν Σύλλογον πάντα τὰ περισσεύοντα ἐξ ἐκάστης χρήσεως ἀντίτυπα, ἐκ τῶν 500 ἢ 1000 ὅσα ἐκδίδονται ἤδη. Ὁ κ. Σπαθάρης ζητεῖ νὰ δίδονται 300 ἀντίτυπα ὡς ἀρκετὰ, πρὸς διανομὴν εἰς τὰ μέλη, ὡς ἀπαιτεῖ τὸ σχετικὸν ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ, καθ' ὃ πάντα τοῦ Συλλόγου τὰ δημοσιεύματα διανέμονται εἰς τὰ μέλη. Ὁ κ. Χ. Χαραλαμπείδης δέχεται τοῦτο ὑπὸ τὸν ὄρον ὅπως ἀφαιρεθῇ ἐν τῷ μέλλοντι ἐκ τοῦ περιοδικοῦ τοῦ Συλλόγου πᾶσα ὕλη ἰατρικὴ καὶ δὴ τὰ πρακτικὰ τοῦ βιολογικοῦ τμήματος, ἅτινα θὰ ἐκτυπῶνται οὕτως ἐν τῷ παραρτήματι. Ἐπὶ τούτοις τίθεται εἰς ψηφοφορίαν ἡ πρότασις τοῦ κ. Σπαθάρη ὅπως δίδονται τῷ Συλλόγῳ τριακόσια (300) ἀντίτυπα, ἧτις καὶ γίνεται δεκτὴ, συμπεριληφθείσης καὶ τῆς σχετικῆς δηλώσεως τοῦ κ. Χαραλαμπείδου ἐν τῇ ἀποφάσει.

Ἀναγινώσκεται καὶ ἐπιψηφίζεται τὸ ὑπὸ τοῦ βιολογικοῦ τμήματος συνταχθέν πρόγραμμα¹. Ἀνατίθεται δὲ τῷ προεδρείῳ ὅπως ὀρίσῃ τὸν κατάλληλον χρόνον καὶ προβῇ εἰς συνεννοήσεις πρὸς τὰς προϊσταμένας ἀρχὰς πρὸς σύστασιν εἰς τοὺς διδασκάλους ὅπως προσέλθωσιν.

Ἀναγινώσκεται ἐπιστολὴ καὶ τὸ πρόγραμμα τοῦ νομικοῦ διαγωνίσματος πρὸς σύνταξιν πραγματείας «Περὶ διαζυγίου κατὰ τὴν Βυζαντινὴν νομοθεσίαν καὶ τὴν πρᾶξιν τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας μέχρι σήμερον²».

Ἀναγινώσκεται τὸ ἀπὸ ἰδ' Φεβρουαρίου σεπτὸν πατριαρχικὸν πιττάκιον μετὰ τῆς συνημμένης ἐπιστολῆς τοῦ κ. Κ. Σάθα πρὸς τὴν Α. Θ. Π. περὶ τοῦ Σαθείου διαγωνίσματος. Ὁ κ. πρόεδρος λέγει, ὅτι αἰτεῖται παρὰ τῶν Πατριαρχείων σχέδιον Κανονισμοῦ τοῦ διαγωνίσματος τούτου, ἀλλ' ὅτι δυνάμεθα ν' ἀπαντήσωμεν, ὅτι ὅπως καταστρώσωμεν τὸ πρόγραμμα δέον νὰ γνωρίζωμεν τὸ ἔπαθλον, ὅπερ δὲν ὀρίζεται ἐν τῷ σεπτῷ πιττάκιῳ. Ὁ κ. Σπανοῦδης λέγει, ὅτι ὁ κ. Σάθας ἐπὶ τῇ ιδέᾳ, ὅτι ὁ ἔρνος προκλήθη ἐκ μέρους τῶν Πατριαρχείων, ἔγραψε τὴν ἐπι-

στολὴν ἐκείνην, δι' ἧς τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ὤριζεν ἀγωνοθέτην. Ἐπομένως πάντα τὰ συλλεγέστα χρήματα δέον νὰ εὑρίσκωνται εἰς τὰς χεῖρας τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ἧτις καὶ ὤρισε μετὰ τῆς περὶ Αὐτὴν Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τὸν Σύλλογον πρὸς ἐνέργειαν καὶ κανονισμὸν τοῦ διαγωνίσματος τούτου. Προτείνει δὲ ὅπως ψηφισθῇ καὶ ἡ πρότασις, ὅτι ὁ Σύλλογος ἀποδεχόμενος τὸ διαγώνισμα θὰ ἀποστείλῃ σχέδιον Κανονισμοῦ, θὰ ἀναμείνη δὲ ἀπάντησιν καὶ ὀρισμὸν τοῦ ἐπάθλου, ἵνα συντάξῃ τὸ εἰδικὸν πρόγραμμα.

Ἡ πρότασις αὕτη ψηφίζεται. Λύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ,ΑΧΒ'

(Ἐκτακτὸς εἰδική).

Τῆ 27 Μαρτίου 1908.

Προεδρεύοντος τοῦ κ. Α. ΛΙΜΑΡΑΚΗ, προέδρου.

Ἀπόντων τῶν γραμματέων, δὲν ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης ἐκτακτοῦ εἰδικῆς συνεδρίας.

Ὁ κ. Ἰ. Π. Μηλιόπουλος ἀναγινώσκει πραγματεῖαν αὐτοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον **Ἐξακριβώσις βυζαντινῶν τοποθεσιῶν.**

Τὸν ἀγορητὴν συγχαίρει ὁ κ. πρόεδρος καὶ λύει τὴν συνεδρίαν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ,ΑΧΓ'

(Τακτικὴ γενική).

Τῆ 7 Ἀπριλίου 1908.

Προεδρεύοντος τοῦ κ. Α. ΛΙΜΑΡΑΚΗ, προέδρου.

Ὁ κ. πρόεδρος ἀγγέλλων τὸν θάνατον τοῦ ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τοῦ Συλλόγου Γ. Ἀθηγορέου, διαλύει εἰς ἔνδειξιν πένθους τὴν συνεδρίαν ἐπὶ τινὰ χρόνον. Ἐπαναληφθείσης τῆς συνεδρίας, ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδρίας τῆς 10 Μαρτίου, μεθ' ὃ ἀνακοινοῦται ἡ ἀλληλογραφία.

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. Γ. Σουρῆ εὐχαριστοῦντος διὰ τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ ὡς ἀντεπιστέλλοντος μέλους.

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. J. Barkley, ἐπιτετραμένου τῆς Ἀγγλίας ἐνταῦθα, διαβιβάζοντος τὰς εὐχαριστίας τῆς λαίδης Ο' CONOR ἐπὶ τῇ σταλείσῃ αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Συλλόγου συλλυπηρῶν ἐπιστολῇ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ συζύγου αὐτῆς N. R. O'Conor.

1. Ἴδε προτέραν συνεδρίαν.

2. Δημοσιεύεται ἀκολουθῶς.

Ἐπιστολὴ τῆς ἐφορείας τῶν ἐκπαιδευτηρίων Ἀντιγόνης εὐχαριστοῦσης ἐπὶ τῇ δωρεᾷ μιᾶς σειρᾶς γεωγραφικῶν χαρτῶν Ζαφειροπούλου διὰ τὸ ἀρνεναγωγεῖον καὶ ἑτέρας σειρᾶς διὰ τὸ παρθεναγωγεῖον.

Ἀγγέρονται προσφοραὶ βιβλίων. α') Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Δημοσίου Χρέους τῆς Αἰγύπτου δωρεῖται «Compte rendu des travaux de la Commission de la Dette Publique d'Egypte pendant l'année 1907 XXXIIme année».

β') Ὁ κ. Ἰ. Παπαδόπουλος ἀντίτυπον πονήματός του ὑπὸ τὸν τίτλον «Théodore II Lascaris, Empereur de Nicée».

Οἱ κ. κ. Ν. Κεφαληναῖος, Μάριος Μπαχᾶς, Α. Γαλιούρης, δικηγόροι, καὶ οἱ κ. κ. Κ. Πανάδης καὶ Π. Τιβέριος, ἰατροί, καὶ ὁ πανοσιολ. ἀρχιμανδρίτης κ. Σ. Σταυρίδης, πληρώσαντες συμφώνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συλλόγου τὴν συνδρομὴν τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἀναγράφονται αὐθις μέλη τοῦ Συλλόγου.

Εἶτα ἀναγινώσκειται ἡ ἔκθεσις τῆς ἐλεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἔτους 1907-08 (μέχρι τῆς 10 Μαρτίου) καὶ τοῦ παραρτήματος τῆς βιολογικῆς Ἐπιτροπῆς ἀπὸ Δεκεμβρίου 1906 μέχρι Δεκεμβρίου 1907. Ὁ κ. Ξ. Σιδερίδης ἐπὶ τῇ παρατηρήσει, ὅτι μία μόνη ὁμολογία τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης εὐρίσκεται παρὰ τῷ ταμίᾳ. ἔρωτᾷ τί ἀπέγιναν αἱ ἄλλαι. Ὁ κ. πρόεδρος λέγει, ὅτι ἐσχάτως ἀνήγγειλε τῷ προεδρεῖω ὁ ταμίας, ὅτι ὁ προκατόχος αὐτοῦ κ. Δ. Μηλιώτης κρατεῖ τὰς λοιπὰς μετοχὰς παρὰ τῷ κ. Λ. Ζαρίφῃ· προτείνει δὲ νὰ ἐνοικιασθῇ ἐν κινώτιον παρὰ τινι Τραπεζῇ, ὅπου νὰ κατατίθενται αἱ διάφοροι ὁμολογίαι. Ἡ πρότασις γίνεται παμφηφεί δεκτὴ.

Ἀκολουθῶς ἀναγινώσκειται ἐπιστολὴ τοῦ κ. Π. Βιζουκίδου, ἐκ Βενετίας, διχβιβάζοντος τοὺς ὑπὸ τοῦ κ. Σάθα ὑποβαλλομένους ὄρους διὰ τὸ Βυζαντινὸν διαγώνισμα, ὅπερ προτείνει νὰ ἐπινομησθῇ Σάθειον διαγώνισμα καὶ ἐπισυνάπτει τὰς ἐξῆς ἀποδείξεις καταθέσεως χρημάτων τοῦ κεφαλαίου τοῦ διαγωνίσματος: α') Ἀποδείξεις Ἐθνικοῦ Ταμείου ἐκ γρ. 5.782. β') Ἀποδείξεις ὑποκαταστήματος Τραπεζῆς Ἀθηνῶν ἐκ φρ. χρ. 840 γ') Ἀποδείξεις εὐρισκόμενῃ ἐν ταῖς Πατριαρχείοις ἐκ φρ. χρ. 563.75.

Ἐτέρα ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ συμπληροῖ καὶ ἐπεξηγεῖ τὰνωτέρω. Μετὰ συζήτησιν ὁ κ. Ξ. Σιδερίδης προτείνει νὰ γραφῇ τῷ κ. Π.

Βιζουκίδῃ, ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προηγουμένης ἐπιστολῆς τοῦ κ. Σάθα πρὸς τὰ Πατριαρχεῖα εὐρισκόμεθα εἰς συνεννόησιν μετ' αὐτῶν πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ διαγωνίσματος καὶ ὅτι μὴ ὑπαρχούσης νεωτέρας ἀγγελίας καὶ ἐπιστολῆς τοῦ κ. Σάθα, ὑποχρεούμεθα τὴν αὐτὴν ὁδὸν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ν' ἀκολουθήσωμεν. Ἡ πρότασις αὕτη γίνεται δεκτὴ.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. πρόεδρος λέγει, ὅτι συμφώνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συλλόγου, τὸ προεδρεῖον ἐξέλεξε διὰ τὴν βιογραφίαν τοῦ Zeller τὸν κ. Ἀλ. Ζαμαρίαν.

Ὁ κ. πρόεδρος ἀγγέλλει, ὅτι τὰ Πατριαρχεῖα θὰ γράψωσιν ἀπ' εὐθείας τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τοὺς ἐκτελεστὰς τῆς διαθήκης τοῦ αἰδίου Σεβαστοπούλου, ὅτι ἐπεκυρώθησαν τὰ πιστοποιητικά, ὠρίστη πληρεξούσιος τοῦ Συλλόγου ὁ κ. Καραπάνος καὶ ὅτι πέποιθεν, ὅτι θὰ παραληφθῇ ταχέως τὸ κληροδοτηθὲν τῷ Συλλόγῳ ποσόν. Λύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ἈΧΔ'

(Ἐκτακτος γενική).

Τῆ 10 Ἀπριλίου 1908.

Προεδρεύοντος τοῦ κ. Λ. ΠΙΜΑΡΑΚΗ, προέδρου.

Ὁ κ. πρόεδρος κηρύξας τὴν ἑναρξιν τῆς συνεδρίας λέγει τὰ ἐξῆς:

Τὸ προεδρεῖον τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου ἅμα τῇ ἀγγελίᾳ τῆς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ἐλεύσεως τοῦ κ. G. Deschamps, ἐπιτίμου μέλους αὐτοῦ, σοφοῦ ἑλληνοστοῦ καὶ ἀρχαιολόγου, ἐρευνητοῦ καὶ μελετητοῦ τῆς τοῦ Γένους ἱστορίας καθ' ἅπαντα τὸν βίον αὐτοῦ, συνεκάλυψε τὴν συνεδρίαν ταύτην πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ τοιοῦτου τῆς Γαλλίας τέκνου, τοῦ τοσοῦτον μοχθήσαντος ἐν τῇ μελέτῃ καὶ διαδόσει τῆς προγονικῆς καὶ πατρῶας σοφίας, οὐ μόνον ἀνὰ τὴν Δύσιν καὶ τὴν Ἀνατολήν, ἀλλὰ ἀνὰ σύμπασαν τὴν ὑφήλιον. Ἐπὶ πᾶσι τούτοις ὁ Σύλλογος ἐν ταῖς τελευταῖαις αὐτοῦ συνεδρίαις ἐξέλεξε τὸν κ. G. Deschamps μέλος αὐτοῦ ἐπιτίμον, ἐπρόκειτο δὲ κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην ν' ἀποσταλῶσιν εἰς Παρισίους τὸ τε δίπλωμα καὶ ἡ ἐπὶ τούτῳ ἐπιστολή. Ἐκτακτος ὅμως καὶ ἐξαιρετικῶς ὄντως διὰ τὸν βίον τοῦ Συλλόγου ἡ εὐκαιρία ὅπως ἐν γενικῇ συνεδρίᾳ αὐτοῦ ἐγχειρισθῇ αὐτοπροσώπως τὸ δίπλωμα εἰς τοιοῦτο τετιμημένον μέλος.

Ὁ κ. πρόεδρος κατέρχεται τῆς ἑδρας καὶ

ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν κ. G. Deschamps προσφωνεῖ αὐτὸν διὰ τῶν ἐξῆς:

Ἐντιμε ἑταῖρε,

Ὁ Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος ἐξελέξατο Ὑμᾶς μέλος αὐτοῦ ἐπιτίμον ἀνθ' ὧν ἐν τε τῇ φιλολογίᾳ καθόλου καὶ ἰδίᾳ ἐν τῇ μελέτῃ καὶ διαδόσει τῆς ἑλληνικῆς σοφίας ἐμοχθήσατε καὶ μοχθεῖτε.

Εὐτυχῆς λογίζεται ὁ Σύλλογος ἐπὶ τῇ ἐξαιρετικῇ ταύτῃ εὐκαιρίᾳ, καθ' ἣν ἐν γενικῇ αὐτοῦ συνεδρίᾳ ἐπιδίδωσιν αὐτοπροσώπως τοιοῦτω τετιμημένῳ μέλει τὸ τε δίπλωμα, τὴν ἐπὶ τούτῳ ἐπιστολὴν καὶ τὸν Κανονισμὸν τοῦ Συλλόγου.

Ὁ κ. G. Deschamps εὐχαριστήσας δεόντως τὸν Σύλλογον ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ πρὸς αὐτὸν τιμῇ, ἀνέρχεται τὸ βῆμα καὶ διὰ πολλῆς χάριτος καὶ ἐπιστημονικῆς ἐμβριθείας ἐπεσκόπησε τὰ τῆς ἐξελέξεως καὶ ἐπιδόσεως τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος ἀνὰ τοὺς αἰῶνας.

Κατόπιν δίδεται ὁ λόγος τῷ κ. L. Olivier, ὅστις συντόμως καὶ λίαν εἰσπραδῶς ὠμίλησε περὶ τοῦ ἀποικιακοῦ πνεύματος τῶν ἀρχαίων ἐν σχέσει πρὸς τὰ τῶν νεωτέρων καταλήξας εἰς εὐχαριστίας πρὸς τὸν Σύλλογον.

Εἶτα ὁ κ. Π. Νικολόπουλος, ἀντιπροσώπων τὴν Α. Θ. Παναγιώτητα, προσφώνησε καταλλήλως τοὺς προλαλήσαντας ξένους λογίους.

Μεθ' ὃ ὁ κ. πρόεδρος ἠνυχαρίστησεν ὡς ἐξῆς:

Ἠκούσαμεν τῶν σοφῶν λόγων, οἱ ὅποιοι μετὰ τοσαύτης ἐπιστημονικῆς βαρύτητος ἀλλὰ καὶ χάριτος καὶ κάλλους ἀνεπύχθησαν ὑπὸ τε τοῦ κ. G. Deschamps καὶ τοῦ κ. L. Olivier ἐπὶ τῆς ἐπιδόσεως καὶ ἐξελέξεως τοῦ ἀρχαίου κλασσικοῦ πνεύματος. Ἡ Γαλλία διὰ σειρᾶς τέκνων ἐνδόξων, ἰδίᾳ ἀπὸ πέντε αἰῶνων, οὐ μόνον ἐμελέτησεν, ἐνεβάθυνε καὶ ἠομήνευσε τὰ τῆς προγονικῆς σοφίας, μεγάλως ἀναδειχθεῖσα καὶ ἐν τῷ κλάδῳ τούτῳ τοῦ ἐπιστητοῦ, ἀλλ' ἐνεπνεύσθη καὶ ἐνεσάρκωσεν ἐν ἑαυτῇ τὸ πνεῦμα ἐκεῖνο τῆς κλασσικῆς ἐποχῆς ἐν πάσῃ δράσει πολιτικῇ καὶ ἰδιωτικῇ καὶ ἐν ταῖς ἐπιστήμαις καὶ τῇ ἀντιλήψει καὶ παραστάσει τοῦ καλοῦ καὶ ταῖς τέχναις, τῇ βιομηχανίᾳ, ἐμπορίᾳ κτλ., ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἠθικῇ διαπαιδαγωγῇ καὶ δράσει τῶν τε ἰδιωτῶν καὶ τῆς πολιτείας. Ὁ Ἰσοκράτης ἐν τῷ Πανηγυρικῷ τῶν Ἀθηνῶν, ἐν αἷς ἰδίᾳ συνεκεντρώθη, ἐμεγαλύνθη καὶ ἀπετυπώθη ἐν πάσῃ ἐκφάνσει τὸ μέγα τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος πνεῦμα, ἐκθέτων τὸ τοιοῦτο μεγαλεῖον, σὺν ἄλλοις γράφει τὰ ἐξῆς:

Καὶ γὰρ θεάματα πλεῖστα καὶ κάλλιστα κέκμηται, τὰ μὲν ταῖς δαπάναις ὑπερβάλλοντα, τὰ δὲ κατὰ τὰς τέχνας εὐδοκιμοῦντα, τὰ δ' ἀμφοτέροις τούτοις διαφέροντα, καὶ τὸ πλῆθος τῶν εἰσαφι-

κνουμένων εἰς ἡμᾶς τοιοῦτόν ἐστιν, ὥστ' εἴ τι ἐν τῷ πλησιάζειν ἀλλήλοις ἀγαθόν ἐστι, καὶ τοῦτ' ὑπ' αὐτῆς περιεληφθῆται.

Πρὸς δὲ τούτοις καὶ φιλίας εὐρεῖν πιστοτάτας καὶ συνουσίας ἐντυχεῖν παντοδαπωτάτας μάλιστα παρ' ἡμῖν ἐστίν, ἐτι δ' ἀγῶνας ἰδεῖν, μὴ μόνον τάχους καὶ ρώμης, ἀλλὰ καὶ λόγων καὶ γνώμης καὶ τῶν ἄλλων ἔργων ἀπάντων καὶ τούτων ἄθλα μέγιστα. Πρὸς γὰρ οἷς αὕτη τίθησι, καὶ τοὺς ἄλλους διδόναι συναπαεῖθει· τὰ γὰρ ὑφ' ἡμῶν κριθέντα τοσαύτην λαμβάνει δόξαν, ὥστε παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγαπᾶσθαι χωρὶς δὲ τούτων αἱ μὲν ἄλλαι πανηγύρεις διὰ πολλοῦ χρόνου συλλεγεῖσαι ταχέως διελύθησαν, ἡ δ' ἡμετέρα πόλις ἅπαντα τὸν αἰῶνα τοῖς ἀφικνούμενοις πανηγυρῶν ἐστίν.

Τίς ἀναγινώσκων ταῦτα δὲν νομίζει, ὅτι ἐγράφησαν διὰ τὴν σημερινὴν Γαλλίαν καὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν αὐτῆς, τοὺς Παρισίους; Οἷα καὶ ὅποσα καὶ αὐτόθι τὰ θεάματα καὶ πλεῖστα καὶ κάλλιστα καὶ δαπάναις ὑπερβάλλοντα καὶ κατὰ τὰς τέχνας εὐδοκιμοῦντα. Οἷον καὶ ὅποσον τὸ καθ' ἑκάστην εἰσαφικνούμενον καὶ εἰς Παρισίους πλῆθος; Οἷαι φιλίας καὶ σχέσεις καὶ οἷοι ἀγῶνες ἐν αὐτοῖς, μὴ μόνον τάχους καὶ ρώμης, ἀλλὰ καὶ λόγων καὶ γνώμης καὶ τῶν ἄλλων ἔργων ἀπάντων καὶ τούτων ἄθλα μέγιστα; Τίς δ' ἀρνεῖται, ὅτι καὶ σήμερον ὅσα ἐν Παρισίοις κριθῶσι, ταῦτα τοσαύτην δόξαν λαμβάνει, ὥστε παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγαπᾶσθαι καὶ ὅτι οἱ Παριῖοι διαρκῆς πανηγυρῶν ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἀφικνούμενοις;

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὸ ἠθικὸν μεγαλεῖον, μεταξὺ τοσοῦτων ἄλλων ἢ τελευταῖα ἀπόφασιν τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς, καθ' ἣν τιμᾶται καὶ στεφανοῦται ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ δικαιοσύνη, ὑπενθυμίζει τὴν μεγάλην ἐκείνην τῆς ἀρχαιότητος ἐποχὴν, τὴν ὁποίαν ἐσχάτως ἐτι ἐξύμνησε καὶ αὐτὸς ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας J. Clemenceau, ὅτε ἡ ἐκκλησία τῶν Ἀθηναίων ἀπερρύψεν ἐξόχως συμμέρουσαν τῇ πόλει πρότασιν τοῦ μάλλον τετιμημένου καὶ ἐνδόξου αὐτῆς, τοῦ Θεμιστοκλέους, διότι ἦτο ἄδικος. Ὅθεν εὐχαριστήσωμεν τοὺς κ.κ. G. Deschamps, L. Olivier καὶ L. Réau, τοὺς ἀντίπροσώπωντας τὴν σειγιμὴν ταύτην τὸ πνεῦμα τοῦτο τῆς Γαλλίας, ἡ ὁποία, ὡς εἶπομεν, οὐ μόνον ἐμελέτησε καὶ ἠρμήνευσε τὸ ἀρχαῖον προγονικὸν πνεῦμα, ἀλλὰ καὶ παρέλαβε καὶ διατηρεῖ, δεικνύουσα τοῦτο ὡς τὴν μόνην ὁδὸν διὰ τὴν τελείωσιν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸν προβιβασμὸν αὐτοῦ εἰς ὑπεράνθρωπον.

Μετὰ τὴν προσφώνησιν ταύτην ὁ πρόεδρος προτείνει κατ' ἀπόφασιν τοῦ προεδρεῖου τὸν μὲν κ. L. Olivier μέλος ἐπιτίμον τοῦ Συλλόγου, τὸν δὲ κ. L. Réau μέλος αὐτοῦ ἀντεπιστέλλον. Λύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ,ΑΧΕ'

("Εκτακτος ειδική).

Τῆ 17 Ἀπριλίου 1908.

Προεδρεύοντος τοῦ κ. Α. ΛΙΜΑΡΑΚΗ, προέδρου.

Ὁ κ. πρόεδρος ἀναγγέλλει, ὅτι μέχρι τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τοῦ περι συντάξεως «Υγιεινῆς» διαγωνίσματος ἐστάλησαν 7 τὸ ὅλον χειρόγραφα. Ἐν μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας ἔφθασεν εἰς τὸν Σύλλογον ὑπὸ τὸν τίτλον «Mens sana in corpore sano», ἀλλὰ δυστυχῶς ἔφερον ἡμερομηνίαν 5 Φεβρουαρίου (π. ἡμ.) καὶ ὁ Σύλλογος τὸ ἐθεώρησεν ἐκπρόθεσμον. Συμφώνως δὲ πρὸς τὸ 125ον ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ ἐξελέγησαν ὑπὸ τοῦ βιολογικοῦ τμήματος μέλη τῆς Ἑλλανοδίκου ἐπιτροπῆς οἱ κ.κ. Θ. Φλωρᾶς, Α. Ἀντίπας καὶ Δ. Βαρσάμης, εἰς ἣν καὶ παρεδόθησαν τὰ ἐπτὰ χειρόγραφα, σφραγισθεισῶν πασῶν τῶν σελίδων αὐτῶν διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ Συλλόγου. Ἡ Ἑλλανοδικὸς αὕτη ἐπιτροπὴ συνέταξε τὴν ἐκθεσιν αὐτῆς, ὀρίσασα εἰσηγητὴν τὸν κ. Δ. Βαρσάμην, ὅστις ἀναγινώσκει τὴν ἐκθεσιν, καθ' ἣν τὸ ἄριστον ἐκ τῶν διαγωνισθέντων ἐπτὰ ἔργων ἐκρίθη τὸ φέρον τὸ ρητὸν «Ἀθηναῖ Ὑγιεινή».

Ὁ κ. πρόεδρος ἀποσφραγίζει τὸν μέγαν φάκελον, ὅστις περιέχει τοὺς ὑπὸ τῶν συγγραφέων τῶν ἐπτὰ ἀποσταλέντων ἔργων μικροτέρους τοιοῦτους, λαμβάνει ἐξ αὐτῶν τὸν φέροντα ὡς ἐπιγραφὴν τὸ αὐτὸ ρητὸν, ἀνοίγει καὶ ἀναγινώσκει τὸ ὄνομα τοῦ βραβευθέντος ἐπὶ ἐπισκεπτηρίου, εἶναι δὲ τὸ τοῦ κ. Β. Ρίτσου, ἱατροῦ, ὅστις καὶ προσέλθων λαμβάνει παρὰ τοῦ προέδρου τὸ ὀρισθὲν ἔπαθλον τῶν 300 φράγκων. Μεθ' ὃ λύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ,ΑΧΣ'

("Εκτακτος ειδική ἐπιμνημόσυνη).

Τῆ 18 Ἀπριλίου 1908.

Προεδρεύοντος τοῦ κ. Α. ΛΙΜΑΡΑΚΗ, προέδρου.

Ἀρξαμένης τῆς συνεδρίας, ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῶν ἐκτάκτων ἐιδικῶν ἐπιμνημοσύνων συνεδριῶν τῆς 17ης Φεβρουαρίου καὶ τῆς 20ῆς τοῦ αὐτοῦ μηνός. Μεθ' ὃ ὁ κ. πρόεδρος δι' ὀλίγων ὑποτυπώσας τὴν τε μεγάλην ἀξίαν τοῦ ἀνδρός, ὑπὲρ οὗ ἡ ἐπιμνημόσυνη αὕτη τελετὴ καὶ τὸν σκοπὸν τῆς συγκληθείσης ἐκτάκτου ταύτης συνεδρίας, δίδωσι τὸν λόγον τῷ κ. Δ. Μοσιράτῳ, ὅς-

τις καὶ ἀναγινώσκει τὴν βιογραφίαν τοῦ ἀειμνήστου Δ. Βεργαράκη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ,ΑΧΖ'

("Τακτικὴ γενική).

Τῆ 21 Ἀπριλίου 1908.

Προεδρεύοντος τοῦ κ. Α. ΛΙΜΑΡΑΚΗ, προέδρου.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης τακτικῆς συνεδρίας. Μεθ' ὃ ἀνακοινούται ἡ ἀλληλογραφία ὡς ἑξῆς: Ἐπιστολὴ τοῦ Ἐξοχ. Πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας κ. Constans, ἀγγέλλοντος, ὅτι βραδέως πως ἐπεδόθη αὐτῷ ἡ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου ἐπιστολὴ τοῦ Συλλόγου καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν παρευρέθη εἰς τὴν πρὸς τιμὴν τοῦ κ. G. Deschamps ἐκτακτον συνεδρίαν.

Τοῦ κ. Κ. Καρατάρου ἐξ Ἀθηνῶν ἀγγέλλοντας τὴν παραλαβὴν τοῦ ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου κληροδοτήματος Κ. Ἐ. Σεβαστοπούλου ἐκ φρ. χρυσῶν 27,375 καὶ τὴν κατάθεσιν τῶν χρημάτων ἐπ' ὀνόματι τοῦ Συλλόγου εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἧς ἐσωκλείει τὴν σχετικὴν ὁμολογίαν τῆς καταθέσεως, ἐπιφυλασσομένου νὰ πέμψῃ ἀντίγραφον τοῦ συνταγέντος συμβολαίου διὰ τὴν παραλαβὴν τῶν χρημάτων καὶ δηλοῦντος, ὅτι ἡ Τράπεζα ἔνεκα παραδρομῆς δὲν ἐκράτησε τὰ ἔξοδα τοῦ συμβολαίου καὶ τῆς καταθέσεως, ἐπιφυλασσομένη νὰ κρατήσῃ αὐτὰ ἐκ τῶν τόκων τοῦ κληροδοτήματος.

Ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ ἀπαντᾷ εἰς τὴν ἀπὸ 1ης Μαρτίου ἐπιστολὴν τοῦ Συλλόγου, ἐπιθυμῶν νὰ μάθῃ ἂν ἀρχικῶς ὠρίσθῃ τὸ ποσὸν φράγκων 2150 διὰ τὸ βραβεῖον τοῦ Ὀδηγοῦ τῆς πρώτης παιδείσεως, ἀποδοκιμάζων τὴν κήρυξιν καὶ ἄλλων βραβείων διὰ σχολικὰ βιβλία καὶ ἀποστέλλον σημείωσιν τοῦ κ. Π. Π. Οἰκοδόμου ἐπὶ τοῦ προγράμματος τοῦ Ὀδηγοῦ, ὅπως λάβῃ ἀπλῶς γνῶσιν αὐτῆς ὁ Σύλλογος.

Ἡ σημείωσις αὕτη παραπέμπεται τῷ φιλολογικῷ τμήματι.

Τοῦ κ. Κ. Σάβα ἐκ Βενετίας, ἐκφράζοντος τὰς εὐχαριστίας ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ αὐτοῦ ὡς ἐπιτίμου μέλους τοῦ Συλλόγου καὶ ἀνατιθεμένου αὐτῷ τὴν φροντίδα τοῦ Σαθείου διαγωνίσματος ἄνευ οἰασθήποτε ἀμέσου ἢ ἐμμέσου ἄλλης παρεμβάσεως. Ἐπισυνάπτεται δὲ ἀντίγραφον τῆς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος ἐπιστολῆς τοῦ πρὸς τὴν Α. Θ. Παναγιότητα. Ἐν τῇ μιᾷ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ,ΑΧΘ'

("Εκτακτος γενική).

Τῆ 25 Ἀπριλίου 1908.

Προεδρεύοντος τοῦ κ. Α. ΛΙΜΑΡΑΚΗ, προέδρου.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῶν προηγουμένων συνεδριῶν.

Ἀγγέλλεται, ὅτι ἐκ τῶν παλαιῶν μελῶν, οἱ συμμορφωθέντες πρὸς τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ Συλλόγου κ. κ. Χρ. Παπαδόπουλος καὶ Ν. Ἀσλανίδης, ἱατροί, ἐνεγράφησαν ἐν τοῖς μέλεσιν.

Ἀναγινώσκονται ἐπειτα αἱ ἐκθέσεις τοῦ γενικοῦ γραμματέως κ. Δ. Βαρσάμη, τοῦ ταμίου κ. Α. Ἰατροπούλου, τοῦ λογιστοῦ κ. Αὐρ. Σπαθάρη καὶ τοῦ προέδρου τοῦ φιλολογικοῦ τμήματος κ. Χρ. Πανταζίδου. Ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ ὑπῆρχε καὶ ἡ ἀπάντησις τοῦ τμήματος τούτου πρὸς τὸν Σύλλογον διὰ τὴν μεταρρυθμίσιν τῆς Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης, ἐφ' ᾧ ὁ κ. πρόεδρος παρατηρεῖ, ὅτι μηδεμίαν προτέρα ἐιδιοποιήσεως τοῦ τμήματος περὶ τῆς ἀπαντήσεως ὑπαρχούσης, δέον νὰ θεωρηθῇ αὕτη ὡς ἡ διδομένη εἰς τὸ σχετικὸν ἐρώτημα τοῦ Συλλόγου, τοῦθ' ὅπερ δέχεται ὁ κ. Χρ. Πανταζίδης. Ἐπίσης ἀναγινώσκονται αἱ ἐκθέσεις τοῦ ἀρχαιολογικοῦ τμήματος ὑπὸ τοῦ γραμματέως αὐτοῦ κ. Ὀδ. Ἀνδρεάδου, τοῦ βιολογικοῦ τμήματος ὑπὸ τοῦ γραμματέως αὐτοῦ κ. Ἀρ. Δημοπούλου καὶ τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτῆς κ. Ὀδ. Ἀνδρεάδου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ,ΑΧΗ'

("Εκτακτος γενική).

Τῆ 24 Ἀπριλίου 1908.

Προεδρεύοντος τοῦ κ. Α. ΛΙΜΑΡΑΚΗ, προέδρου.

Ἀναγινώσκονται ὑπὸ τῶν ἰδίων αἱ ἐκθέσεις τοῦ α' ἀντιπροέδρου κ. Δ. Οἰκονομίδου, τοῦ β' ἀντιπροέδρου κ. Ἀρ. Δημοπούλου, τοῦ ἐιδικοῦ γραμματέως κ. Δ. Δαμασκηνοῦ καὶ τοῦ ἐφόρου τῆς Βιβλιοθήκης κ. Χρ. Χαλαμπείδου. Ἐπίσης ἀναγινώσκειται ὑπὸ τοῦ γενικοῦ γραμματέως ἡ ἐκθεσις τοῦ ἐπιμελητοῦ τῶν ἀρχαιολογικῶν καὶ νομισματικῶν συλλογῶν τοῦ Συλλόγου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ,ΑΧΙ'

("Εκτακτος γενική).

Τῆ 27 Ἀπριλίου 1908.

Προεδρεύοντος τοῦ κ. Α. ΛΙΜΑΡΑΚΗ, προέδρου.

Ὁ κ. πρόεδρος δηλοῖ, ὅτι ἡ συνεδρία ὠρίσθη πρὸς ἐκλογὴν κοσμητόρων καὶ ἀναγινώσκει τὰ σχετικὰ ἄρθρα τοῦ Κανονισμοῦ. Γενομένης ψηφοφορίας καὶ διαλογῆς τῶν ψήφων ἐπὶ 73 ψηφίζόντων καὶ ἀπολύτου πλειονοψηφίας 37 ψήφων, ἔλαβον: Ὁ κ. Α. Λιμαράκης ψήφους 36, ὁ κ. Ξ. Σιδερίδης ψήφους 34, ὁ κ. Χρ. Χατζηγηρόστου ψήφους 1 καὶ 2 εὐρέθησαν λευκαί.

Μὴ ἐπιτευχθείσης τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία, καθ' ἣν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ ψήφων ἐξελέγη ὁ κ.

Α. Λιμαράκης διὰ ψήφων 38, ἐπιλαχόντος τοῦ κ. Ξ. Σιδερίδου διὰ ψήφων 35.

Ὁ κ. πρόεδρος εὐχαριστεῖ τὴν ὀλομέλειαν διὰ τὴν ἐκτίμησιν, ἣν πρὸς αὐτὸν δεικνύει καὶ ἄρχεται ἡ ψηφοφορία διὰ τὸν α' ἀντιπρόεδρον Κατ' αὐτὴν ἐπὶ 67 ψηφοφορούντων καὶ ἀπολύτου πλειοψηφίας 34, ἔλαβον οἱ κ. κ. Π. Παπακωνσταντίνου καὶ Γ. Νούβης ἀνὰ 26 ψήφους, ὁ κ. Μ. Αὐθεντόπουλος 4, ὁ κ. Κλ. Κοκκοῤίτιος 3 καὶ ὁ κ. Χρ. Πανταζίδης 2. Ἐπαναληφθείσης τῆς ψηφοφορίας ἐπὶ 64 ψηφίζόντων καὶ 33 ἀπολύτου πλειοψηφίας, ἐξελέγη ὁ κ. Π. Παπακωνσταντίνου διὰ ψήφων 33, ἐπιλαχόντος τοῦ κ. Γ. Νούβης δι' 29.

Ἐπὶ 63 ψηφίζόντων διὰ τὴν ἐκλογὴν β' ἀντιπροέδρου ἐκλέγεται τοιοῦτος ὁ κ. Ἀρ. Δημόπουλος διὰ ψήφων 36, ἐπιλαχόντος τοῦ κ. Δ. Βαρσάμη διὰ ψήφων 21.

Ἐπὶ 56 ψηφίζόντων ὡς γενικὸς γραμματεὺς ψηφίζονται οἱ κ. κ. Δ. Βαρσάμης διὰ ψήφων 26 καὶ Ὁδ. Ἀνδρεάδης διὰ ψήφων 17. Ἐπαναληφθείσης τῆς ψηφοφορίας, ἐκλέγεται γενικὸς γραμματεὺς ὁ κ. Δ. Βαρσάμης διὰ ψήφων 32, ἐπιλαχόντος τοῦ κ. Ὁδ. Ἀνδρεάδου διὰ 18. Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ψηφίζόντων ἐκλέγεται ὡς εἰδικὸς γραμματεὺς ὁ κ. Δ. Δαμασκηνὸς διὰ ψήφων 36.

Ἐφορος Βιβλιοθήκης ἐπὶ 46 ψηφίζόντων ἐκλέγεται ὁ κ. Χρ. Χαράλαμπείδης διὰ ψήφων 24, ἐπιλαχόντος τοῦ κ. Π. Μηλιώτου διὰ 17 καὶ ταμίας ἐξελέγη ἐπὶ 47 ψηφοφορούντων ἀπολύτου πλειοψηφίας 24, ὁ κ. Π. Τιβέριος διὰ ψήφων 28, ἐπιλαχόντος τοῦ κ. Π. Ἰατροπούλου διὰ 14.

Ἐπὶ 47 ψηφίζόντων διὰ τὴν ἐκλογὴν λογιστοῦ, λαμβάνουσιν οἱ κ. κ. Αὐρ. Σπαθάρης καὶ Π. Μηλιώτης ἀνὰ 23 ψήφους. Ἐπαναληφθείσης δὲ τῆς ψηφοφορίας ἐπὶ 45 ψηφίζόντων, ἐξελέγη ὁ κ. Αὐρ. Σπαθάρης διὰ ψήφων 24, ἐπιλαχόντος τοῦ κ. Π. Μηλιώτου δι' 21.

Μεθ' οὗ ἐπὶ 15 ψηφοφορούντων ἐκλέγονται παμψηφεί μὲλη τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς οἱ κ. κ. Κλ. Κοκκοῤίτιος, Α. Πανταζίδης καὶ Ν. Παπαγιαννόπουλος, μέλος τῆς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς ὁ κ. Δ. Οἰκονομίδης, ἐπιμελητῆς τῆς ὀργανοθήκης ὁ κ. Β. Ρίτσος καὶ τῶν ἀρχαιολογικῶν συλλογῶν ὁ κ. Ξ. Σιδερίδης. Μεθ' οὗ λύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΑΧΙΑ'

(Ἐκτακτος γενική).

ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΕΟΡΤΗ

Τῆ 11 Μαΐου 1908.

Προεδρεύοντος τοῦ κ. Α. ΛΙΜΑΡΑΚΗ, προέδρου.

Παρισταμένων τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Ἰωακείμ τοῦ Γ', τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Ἰ. Γρυπάρη μετὰ τοῦ προέδρου τοῦ Ἑλληνικοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου κ. Στ. Παγαρέλη, τῶν Σεβασμ. Μητροπολιτῶν ἀγίων Νικομηδείας, Φιλιππουπόλεως, Διδυμοτείχου, Μαρωνίας, Ἀγχιάλου καὶ Γρεβενῶν, τῶν Θεοφιλ. ἀγίων Ἐλαιας καὶ Παμφίλου, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Σινᾶ ἀρχιμανδρίτου Νικοδήμου καὶ τοῦ Ἁγίου Ὁρους πανοσιολογ. Γέροντος Χαράλαμπος Διονυσιάτου, τῶν ἀρχιμανδριτῶν Γερμανοῦ Στρινοπούλου καὶ Δημ. Γεωργιάδου, τῶν ἀντιπροσώπων διαφόρων θρησκευτικῶν καὶ ἄλλων σωματείων καὶ συλλόγων καὶ πολλῶν ἐκ τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ φιλολογικοῦ παρ' ἡμῖν κόσμου καὶ ἐπιλέκτων τῆς ἀνωτέρας ἡμῶν κοινωνίας, ὁ κ. πρόεδρος κηρύσσει τὴν ἐναρξιν τῆς συνεδρίας μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ γενικοῦ γραμματέως κ. Δ. Βαρσάμη ἀνάγνωσιν τῶν ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ Συλλόγου συγχαρητηρίων ἐπιστολῶν. Καὶ ὁ κ. πρόεδρος ἀναγινώσκει τὴν ἔκθεσιν τῶν ἀνὰ τὸ ΜΖ' συλλογικὸν ἔτος πεπραγμένων, ὁ δὲ α' ἀντιπρόεδρος κ. Π. Παπακωνσταντίνου ἀνακοινοῦται ἐπιστημονικὴν αὐτοῦ πραγματείαν «Περὶ τοῦ β' Ὀλυμπίου τοῦ Πινδάρου καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ ὑμνουμένου Θήρωνος».

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐκφράζει διὰ βραχέων τὴν εὐαρέσειαν τῆς Μ. Ἐκκλησίας διὰ τὴν κατὰ τὸ λῆξαν συλλογικὸν ἔτος συντελεσθεῖσαν ἐργασίαν καὶ λυπεῖται διότι οἱ τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον διευθύνοντες ἕνεκα τοῦ ἐμπεριστάτου αὐτῶν δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀποστείλωσι τὸ ψηφισθὲν ἐτήσιον τοῦ Πατριαρχείου ἐπίδομα πρὸς τὸν Σύλλογον.

Ἐπὶ τούτοις ὁ κ. πρόεδρος ὑποβάλλει τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὰς θερμὰς τοῦ Συλλόγου εὐχαριστίας τῇ Α. Θ. Παναγιότητι διὰ τὴν πατρικὴν καὶ φιλόστοργον Αὐτῆς μέριμναν, εὐχαριστεῖ ἐπίσης τῇ Α. Ἐ. τῷ πρεσβευτῇ τῆς Ἑλλάδος κ. Ἰ. Γρυπάρη καὶ ἅπασιν τοῖς παραστᾶσι κατὰ τὴν τελετὴν καὶ λύει τὴν συνεδρίαν.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

ὑπὸ Χρ. ΠΑΝΤΑΖΙΔΟΥ

ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῇ ΑΧΘ' ἐκτάκτῳ γενικῇ συνεδρίᾳ τῆς 25 Ἀπριλίου 1908.

Φίλοι ἑταῖροι,

Τὸ πρωτόγονον καὶ φερόνυμον Τμήμα τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου, τὸ φιλολογικόν, κατὰ τὸ λῆγον συλλογικὸν ἔτος πρόεδρος μὲν ἔσχε τὸν κ. Χρ. Πανταζίδην, γραμματεῖα δὲ ἐν ἀρχῇ μὲν τὸν κ. Δ. Μαλατάκη, εἶτα δὲ τὸν κ. Ν. Παπαγιαννόπουλον, ἐκλέξαν τελευταίως συνωδᾶ τῷ νέῳ τοῦ Συλλόγου Κανονισμῶ καὶ ἀντιπρόεδρον τὸν κ. Π. Παπακωνσταντίνου. Συνεκρότησε δ' ἐν ὄλῳ συνεδρίας ἕνδεκα. Ἀλλὰ καὶ ἐξῆκτις προσκλήθην μετέσχε κοινῶν μετὰ τοῦ προεδρείου τοῦ Συλλόγου συνεδριῶν, καθ' ἃς συνεβλήτο 1) εἰς τὴν σύνταξιν τῶν πρὸς ἐκτύπωσιν τόμων τῆς Ζωγραφείου Ἑλλ. Βιβλιοθήκης συμβολαίων, 2) εἰς τὸν καταρτισμὸν τῶν γενομένων ἐκπαιδευτικῶν συνεδριῶν, 3) εἰς διακανόνισιν τῶν διὰ τοῦ νέου Κανονισμοῦ ὀριζομένων λαϊκῶν μαθημάτων καὶ 4) εἰς τὴν ὑπόδειξιν προσώπων εἰδικῶν διὰ τὰς ὑπὸ τύπον διαλέξεων ἀποφασισθεῖσας ἀναλύσεις ἀρχαίων δραμάτων.

Ἐν δὲ ταῖς εἰρημέναις ἕνδεκα συνεδρίαις, εἰ καὶ ὀλίγα δυστυχῶς προσήρχοντο μέλη, τὸ ἡμέτερον Τμήμα κατὰ τὸ ἐνὸν ἡσχολήθη εἰς τὰ οἰκεία αὐτῷ ἔργα. Καὶ χάριν μὲν τῶν ἐκπαιδευτικῶν συνεδριῶν ὤρισε δύο θέματα τὰ ἐξῆς: α') Τίνες αἱ παρατηρούμεναι κυριώταται ἐλλείψεις τῆς παρ' ἡμῖν διδασκαλίας τῶν ἀρχαίων ἐλλήνων συγγραφέων ἐν τῇ μέσῃ παιδείᾳ; β') Ἡ πρώτη παιδεία καὶ αἱ ξέναι γλῶσσαι καὶ εἰσηγητὰς αὐτῶν τοὺς κ. κ. Χρ. Πανταζίδην καὶ Ν. Καπετανάκη, οἵτινες καὶ ἐν καιρῷ ἐξετέλεσαν τὸ ἀνατεθὲν αὐτοῖς ἔργον. Τέσσαρα δὲ τῶν μελῶν αὐτοῦ ἀνῆλθον προθύμως τὸ τοῦ Συλλόγου βῆμα καὶ ἀνέλυσαν οἱ μὲν κ. κ. Π. Παπακωνσταντίνου καὶ Χρ. Πανταζίδης ἀνὰ δύο, οἱ δὲ κ. κ. Α. Ἡλιοῦ καὶ Μ. Αὐθεντόπουλος ἀνὰ ἓν ἀρχαῖα δράματα, ὧν μεγίστη ἡ ἐκ τῆς διδασκαλίας μορφωτικὴ ἐπίδρασις.

Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος ἐν τινι αὐτοῦ συνεδρίᾳ τὸ ἡμέτερον Τμήμα ἱκανῶς συνεζήτησε τὸ πρόγραμμα τῆς Ζωγραφείου Ἑλλ. Βιβλιοθήκης, ὁ δὲ Σύλλογος ἐπανειλημμένως ἐξέφρασε τὴν δυσφορίαν αὐ-

τοῦ διὰ τὴν βραδυπορίαν τῶν ἐκδόσεων τῆς Βιβλιοθήκης ταύτης, καὶ ἐφέτος συντόμως τὸ φιλολογικὸν Τμήμα ἐπελάβετο τῆς τε ὀρθοτέρας ἐρμηνείας ἄρθρων τινῶν τοῦ προγράμματος καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀνυσιμωτέρας ἐκδόσεως καὶ ἐνέκρινεν ὅπως ἕκαστος τόμος πεζογράφου ἢ ποιητοῦ διαιρηθῆται εἰς δύο τεύχη, ὧν τὸ μὲν χάριν τῆς πολυπληθεστερας τάξεως θὰ περιέχῃ μετὰ βραχεῖαν εἰσαγωγὴν μὴ ὑπερβαινύσαν τὰς εἴκοσι σελίδας, ὡς συνήθως γίνεται εἰς τὰς σχολικὰς ἐκδόσεις, τὸ κείμενον μετὰ συντόμων μὲν ἄλλ' ἀφθόνων ἐρμηνειῶν, ὡς ὀρίζει τὸ α' μέρος τοῦ Ε' ἄρθρου, πάσης ἄλλης περὶ τὴν δέουσαν ἐρμηνείαν δυσνοήτων χωρίων λογίας συζητήσεως παραπεμπομένης εἰς τὸ β' τεύχος, τοῦτο δὲ θὰ περιέχῃ εἰσαγωγὴν, οἷον ὀρίζει τὸ Ζ' ἄρθρον, καὶ τὰς ἄλλας ἐρμηνευτικὰς σημειώσεις καὶ τὰς κριτικὰς παρεμβολὰς τὰς προσωρισμένας ἰδίως διὰ τὴν τάξιν τῶν λογίων, ὡς ὀρίζει τὸ β' μέρος τοῦ Ε' ἄρθρου. Ἄλλ' ἐπὶ πᾶσι χάριν αὐτοῦ τοῦ διπλοῦ σκοποῦ τῆς Βιβλιοθήκης πρέπει οἱ ἐκδοταὶ νὰ μὴ ὑπερβαίνωσι τὰ ὑπὸ τοῦ προγράμματος διακεχαραγμένα ὄρια. Προσέτι δέ, ἐπειδὴ παρετηρήθη, ὅτι διὰ τῶν ἀπὸ τετραετίας τεθειμένων φραγμῶν πρὸς ἀνάληψιν ἐκδόσεως τινος τῆς Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης παρακωλύεται μεγάλως ἡ περαιτέρω ἐξκκοῤύθησις τοῦ κοινωφελεστάτου ἔργου τοῦ μεγάλου τοῦ Συλλόγου ἡμῶν εὐεργέτου, προὔθη καὶ ἐνεκρίθη ὅπως μεταξὺ τῶν κατὰ τὸ ΙΑ' ἄρθρον προσκαλουμένων ἐκδοτῶν συγκαταριθμῶνται καὶ ἐκεῖνοι τῶν πεπειραμένων καὶ ἱκανῶν ἐλλήνων φιλολόγων, γνωστῶν δὲ ἐκ συγγραφῶν, ὅσοι προτείνονται ὑπὸ τινος μέλους τοῦ Τμήματος τῆς προτάσεως δὲ ταύτης κατ' ἀρχὴν ἀποδεκτῆς γενομένης ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας, ὑποχρεοῦται ὁ προτεινόμενος νὰ ὑποβάλλῃ τοῦλάχιστον πέντε (5) τυπογραφικῶν φύλλων ὕλην ἕκ τε τῆς εἰσαγωγῆς καὶ τῶν ἐρμηνευτικῶν σημειώσεων καὶ τῶν κριτικῶν ὑπομνημάτων, ἡ δ' ὀριστικὴ ἀποδοχὴ τῆς ἀναθέσεως τῆς ἐκδόσεως γίνεται ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῶν μελῶν τοῦ Τμήματος μετὰ ἡτιολογημένην γραπτὴν ἔκθεσιν ἐκάστου μέλους.

Ἐνταῦθα δὲ τοῦ λόγου ὄντες εὐχαρίστως ἀναγρῶμεν, ὅτι τοῦ μὲν Λυσίου ὑπὸ τοῦ κ. Ἀν. Ζάκα ἐκδομένου ὅσον οὕτω περατοῦται ἡ ἐκτύπωσις, προχωρεῖ δὲ καὶ ὁ Β' τόμος τοῦ Πλάτωνος τοῦ κ. Σ. Μωραίτου, ἀπὸ τέλους δὲ Μαΐου θ' ἀρχίση ἡ ὑπὸ τοῦ κ.

Π. Παπαγεωργίου έκδοσις τοῦ Β' τόμου τοῦ Σοφοκλέους καὶ λήγοντος τοῦ 1908 θὰ ἔχη ἐτοίμην τὴν Ὁρέστειαν τοῦ Αἰσχύλου ὁ ἐν Μονάχῳ γυμνασιάρχης κ. N. Wecklein.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς Ζωγραφείου Ἑλλ. Βιβλιοθήκης. Τὸ ἡμέτερον δὲ Τμήμα ἐφέτος ὑπέβαλε τῷ Συλλόγῳ τὸ πρόγραμμα τοῦ Καραπανείου ἀγῶνος περὶ συντάξεως «Ὁδηγοῦ τῆς πρώτης παιδείσεως», ἀνατεθὲν δ' αὐτῷ συνέταξε καὶ πρόγραμμα τοῦ ἄρτι προκηρῦχθέντος δραματικοῦ ἀγῶνος.

Τοιαύτη μὲν ἡ λιτὴ ἔκθεσις τῶν ἡμετέρων ἐργασιῶν. Εὐχρηθῶμεν δ' ἐν τῷ μέλλοντι γονιμωτέρας ἐργασίας ἀφθονώτατα προϊόντα.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

ὑπὸ ΟΔ. ΑΝΔΡΕΑΔΟΥ

ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῇ ΑΧΘ' ἐκτάκτῳ γενικῇ συνεδρίᾳ τῆς 25 Ἀπριλίου 1908.

Κύριοι συνάδελφοι,

Ὡς γραμματεὺς τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Τμήματος προσέρχομαι ὅπως ὑποβάλω ὑμῖν τὴν ἔκθεσιν τῶν κατὰ τὸ λήγον συλλογικὸν ἔτος πεπραγμένων αὐτῷ, ἅπερ, ὡς δῆλον γενήσεται, ὀλίγα μὲν εἰσι φίλα δέ.

Τὸ ἀρχαιολογικὸν Τμήμα συνῆλθεν εἰς ἑξῆς συνεδρίας, καθ' ἃς παρήσαν οἱ κ. κ. Ε. Σιδερίδης, Ἀνδρέας Κοπάσης, Χρ. Πανταζίδης, Κ. Μακρῆς, Στέφ. Ζῶτος, Γ. Παχτικός καὶ Ὁδ. Ἀνδρεάδης. Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. προέδρου τοῦ Συλλόγου, ὅστις καὶ παρηκολούθει τὰς ἐργασίας τῆς Ἐπιτροπῆς τακτικῶς, ἐξελέγησαν πρόεδρος μὲν αὐτῆς ὁ κ. Ε. Σιδερίδης, γραμματεὺς δὲ ὁ κ. Χρ. Πανταζίδης. Ἀλλὰ τούτου παραιτησαμένου, ἐξελέγη κατὰ τὴν δευτέραν συνεδρίαν γραμματεὺς ὁ κ. Ὁδ. Ἀνδρεάδης, τὸ πρῶτον εἰσαχθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. προέδρου τοῦ Συλλόγου εἰς τὸ τμήμα ἕνεκα τῶν ὑπ' αὐτοῦ συνταχθεισῶν ὁδηγιῶν πρὸς λήψιν πιστῶν ἀντιγράφων τῶν ἐκάστοτε ἀνακαλυπτομένων ἐπιγραφῶν, ὁδηγιῶν τυχουσῶν ἄλλοτε τῆς ἐπιδοκιμασίας τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου.

Κατὰ τὰς συνεδρίας δὲ ταύτας ἐγένοντο αἱ ἐξῆς σοβαραὶ ἀνακοινώσεις κατὰ χρονολογικὴν σειράν.

Ἰπὸ τοῦ κ. Ε. Σιδερίδου «Περὶ τοῦ τά-

φου τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, τελευταίου αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου». Ὁ κ. Ε. Σιδερίδης ὀμιλήσας περὶ τοῦ γνωστοῦ θεωρουμένου τάφου συμπεραίνει διατυπῶν τὴν εἰκασίαν, ὅτι τὸ λείψανον τοῦ Κωνσταντίνου, ταφέντος ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, μετηνέχθη, ὅτε κατηδαφίζετο ὁ ναὸς ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος Χριστοδούλου, εἰς τὸ Γκιουλ-Τζαμί, ἔνθα ὑπάρχει ἐπιγραφή καὶ τάφος τῶν Ἀποστόλων, ὧν τὰ λείψανα, ἐπινεύσει πάντως τοῦ τότε Σουλτάνου, μετηνέχθησαν ἐκ τοῦ τῷ ὀνόματι αὐτῶν τιμωμένου ναοῦ. Ὁ τάφος οὗτος τοῦ Γκιουλ Τζαμί εἶναι περιποιημένος, ὑπὲρ αὐτὸν δὲ καίει κανδήλα.

Ὁ αὐτὸς κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν ἐποιήσατο λόγον περὶ τῆς δωρηθείσης τῷ διχόχῳ Κωνσταντίνῳ τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τοῖς γάμοις αὐτοῦ σπάθης, ἣτις ἀνεγράφη ὡς τοῦ Κωνσταντίνου. Περὶ αὐτῆς ζητήσας πληροφορίας, εὔρεν εἰκόνα αὐτῆς ἐν τῇ ἐφημερίδι Νέφ Ἄσται τῶν Ἀθηνῶν, δημοσιευθεῖσαν κατὰ τοὺς γάμους τοῦ διαδόχου. Τὴν εἰκόνα ταύτην, ἀντιπαρέβαλε πρὸς ἄλλην ἐν τῇ Παρδάρα δημοσιευθεῖσαν, παρετήρησε δὲ ὅτι εἶναι ἡ αὐτή. Ἐν ἐπομένῃ δὲ συνεδρίᾳ ὁ κ. Σιδερίδης, ἀναφερόμενος εἰς τὰ περὶ τοῦ τάφου καὶ τῆς σπάθης τοῦ Κωνσταντίνου ὑπ' αὐτοῦ λεχθέντα, ἐπιπροστίθησιν, ὅτι ὁ Μόρτμαν δὲν εἶναι ὁ πρῶτος τῷ 1858 γράψας περὶ τοῦ τάφου, διότι ἄρτι ἀνέγνω ἐν τῇ Νέα Ἡμέρα μετάρρασιν πραγματείας τοῦ μακαρίτου ἑλληνιστοῦ καὶ μέλους ἐπιτίμου τοῦ Συλλόγου Brunet de Presle, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Μελέτη περὶ τῶν τάφων τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως», ἐν ἣ λέγεται, ὅτι ὁ Λέβενστερν ἀνεκάλυψε τὸν τάφον μετὰ πολύμοχθον ἔρευναν. Ἀτυχῶς τὴν πραγματείαν τοῦ τελευταίου τούτου ὁ κ. Ε. Σιδερίδης, καίπερ ζητήσας, οὐχ εὔρε, παρήγγειλε δὲ εἰς Παρίσιους τὴν τοῦ Brunet de Presle, ἐκδοθεῖσαν τῷ 1856. Ἐκ τούτων φανερόν, ὅτι οὐχὶ ὁ κ. Μόρτμαν πατὴρ εἶναι ὁ πρῶτος περὶ τοῦ θεωρουμένου τάφου τοῦ Κωνσταντίνου γράψας.

Ἐπανερχόμενος δὲ εἰς τὰ περὶ τῆς σπάθης ἀνωτέρω ἐκτεθέντα, ὅτι δηλ. γενομένου λόγου περὶ τῆς γνώμης τοῦ ἀειμνήστου Πασπάτη, ὅτι ἡ σπάθη τοῦ Κωνσταντίνου σφίζεται ἐτι καὶ νῦν, παρατηρεῖ ὅτι ἐν τῷ αὐτοκρατορικῷ θησαυροφυλακίῳ ὑπῆρχε σπάθη λεγομένη τοῦ Κωνσταντίνου, ὡς νῦν ὑπάρχει ἐν τῷ Μουσείῳ σαρκοφάγος λεγομένη τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Ὁ αὐτὸς κ. Ε. Σιδερίδης ἀνέγνω πραγμα-

τείαν «Περὶ Βασιλείου Ποστελνίκου», ἀφορμὴν λαβὼν ἐκ τινος χειρογράφου δωρηθέντος τῷ Συλλόγῳ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Δ. Μοστράτου, ἐπιγραφομένου δὲ «Τὰ στιχογραφικά, τὰ παρὰ τοῦ ἀρχοντος Ποστελνίκου κυρίου Βασιλείου ἐν ταῖς ἀργίαις αὐτοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ συντεθέντα τῷ αἰωδ' ἔτει», ἐκθεὶς ὅσα ἠδυνήθη νὰ συλλέξῃ περὶ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τοῦ ἔργου αὐτοῦ.

Ἐν τῇ αὐτῇ συνεδρίᾳ ὁ κ. Ε. Σιδερίδης ἀνέγνω καὶ ἑτέραν πραγματείαν, ἐπιγραφομένην «Τοπογραφικὰ τοῦ μεγάλου Παλατίου καὶ τοῦ Ἱπποδρόμου τῆς Κωνσταντινουπόλεως» ὀρμηθεὶς ἐκ τοῦ ἄρτι ἐκδοθέντος ἐν Βυρτζβούργῳ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Aug. Heissenberg «Λόγου ἀφηγηματικοῦ... τοῦ Νικολάου Μεσερίτου, σκευοφύλακος τῶν ἐν τῷ Μεγάλῳ Παλατίῳ θείων ναῶν» καὶ πολλὰ τὰ σοφὰ καὶ νέα εἰπῶν.

Τέλος ὁ ἀκάματος ἡμῶν πρόεδρος ἀνέγνω πραγματείαν «Περὶ τοῦ Ἀκρίτου, τοῦ ἐν τῷ Ἀστακηῶ κόλπῳ».

Αὗται αἱ γενομέναι ἀνακοινώσεις ἀναμένονται δ' ἐτι αἱ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Μακρῆ ὑποσχεθείσαι, ἀγγείλαντος ὅτι ποιήσεται ἀνακοίνωσιν «Περὶ τῆς θέσεως ἐν ἣ συνεκροτήθη ἡ περὶ Γραϊκὸν μάχη». Πεποιθήμεν, ὅτι αἱ ὑπ' αὐτοῦ ἀναμενόμεναι εἰκόνας, οὐ ἕνεκα ἀνεβλήθη ἡ ἀνακοίνωσις, ἐκομίσθησαν καὶ ὅτι προσεχῶς τὸ ἡμέτερον Τμήμα θὰ ἔχῃ τὴν περὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου θέματος πραγματείαν. Ἐν ταῖς ἀνακοινώσεσι τοῦ Τμήματος δέον νὰ καταλεχθῇ καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου συναδέλφου κ. Χρ. Πανταζίδου, κατὰ πρόσκλησιν μὲν τοῦ Συλλόγου, κατ' ἀπόφασιν δὲ τοῦ Τμήματος γενησομένη ἔκθεσις «Περὶ τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1907 γενομένων ἀρχαιολογικῶν ἀνακαλύψεων καὶ μελετῶν».

Τὸ ἀρχαιολογικὸν Τμήμα ἔτυχε κατὰ τὸ λήγον ἔτος καὶ δωρεῶν, οἷα ἡ ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀ. Κοπάση ἐφέντη τῆς Revue Archéologique τῶν Παρισίων τοῦ ἔτους 1907 ὑπὸ τὸν ὄρον ὅπως ὁ Σύλλογος ἐγγραφῇ συνδρομητῆς καὶ λαμβάνῃ τὸ ἔγκριτον τοῦτο περιοδικὸν σύγγραμμα ἀπὸ τοῦ τρέχοντος ἔτους 1908. Ὡς γνωστὸν ὁ Σύλλογος εὐχάριστως ἀποδεξάμενος τὴν δωρεάν, ἐνεγράφη αὐτὸς ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου συνδρομητῆς.

Ὁ δὲ κ. Στ. Ζῶτος προσέφερεν ἀντίγραφον εἰκοσιν ἐπιγραφῶν ἄρτι ἀνακαλυφθεισῶν ἐν Κίρ Σεχίρ τοῦ βίλαετίου Ἀγκύρας καὶ ἐν τοῖς λουτροῖς Καρᾶ Κούρτ καὶ Ἀγιᾶς τῆς

Κιλικίας. Ὁ δὲ κ. Ε. Σιδερίδης καταθέτει τῷ ἀρχαιολογικῷ Τμήματι ἐκμαγεῖον μολυβδόβουλλου ἐν καλῇ κατατάσει, δωρηθέντος ὑπὸ τοῦ κ. Στ. Ζῶτου τῷ ἐν Πετροπόλει κ. Ἀθ. Παπαδοπούλῳ. Τὸ μολυβδόβουλλον φέρει ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς τὰς λέξεις «† Θεοτόκε βοήθει τῷ σῶ δούλῳ», ἐπὶ τῆς ἑτέρας «Θεοφάν(ει) Β(ασιλικῶ) Σπ(α)θαρίῳ καὶ Ξενοδόχ(ῳ) πυλῶν».

Τὸ Τμήμα, τεθέντος ἐν ἰσχύει τοῦ νέου Κανονισμοῦ τοῦ Συλλόγου, ἐξελέξατο ἀντιπρόεδρον αὐτοῦ τὸν κ. Γ. Θεοχαροῖδην.

Ταῦτα τὰ ἔργα τοῦ ἡμετέρου ἀρχαιολογικοῦ Τμήματος, παῦρα μὲν, ἀλλ' ἄξια τοῦ Συλλόγου, ὅστις ἄλλοτε πλείους ἐνεῖχεν ἐταίρους περὶ τὴν βυζαντινὴν μάλιστα ἀρχαιολογίαν καὶ ἱστορίαν ἀσχολουμένους καὶ σπουδαιοτάτας καὶ σοφωτάτας ἀνακαλύψαι τε καὶ μελέτας ἀνακοινομένους. Εἶναι λυπηρόν, ὅτι ἡ φάλαγξ αὐτῶν ὁσημέραι ἀραιούται, διότι πρόκειται περὶ ἐρεύνης καὶ μελέτης οὐχὶ θησαυρῶν ξένων καὶ μακρὰν κειμένων, ἀλλ' ἡμετέρων πρὸ τῶν ποδῶν καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν κειμένων, πρόκειται περὶ τῆς ἱστορίας τοῦ ἡμετέρου καθόλου ἔθνους, εἰς τὴν μελέτην τῆς ὁποίας ὀφείλομεν νὰ ἐγκύπτωμεν, ἵνα προθύμως καὶ εὐχερῶς ἀντιτασσώμεθα τοῖς βουλομένοις καὶ πειρωμένοις ἀδικεῖν. Ὅφειλε τις ν' ἀγωνίζηται ὑπὲρ πατρός καὶ μητρός, ἂν ἡ ἀληθῶς τέκνον τῆς μεγάλης μητρός, ἣτις ἀνεδείξεν ἄνδρας ὑπερόχους, ἄνδρας ὧν τὸ κλέος αἰώνιον. Ἀλλὰ θαρσεῖν χρή.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ὑπὸ ΟΔ. ΑΝΔΡΕΑΔΟΥ

ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῇ ΑΧΘ' ἐκτάκτῳ γενικῇ συνεδρίᾳ τῆς 25 Ἀπριλίου 1908.

Ἀξιότιμοι συνάδελφοι,

Κατὰ τε τὸ 92ον ἄρθρον τοῦ νέου Κανονισμοῦ τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου καὶ τὴν ἐγγραφον πρόσκλησιν τοῦ σεβαστοῦ προεδρείου αὐτοῦ, παρερχόμεθα βραχεῖαν τινα νὰ ὑποβάλωμεν ἔκθεσιν τῶν κατὰ τὸ λήγον ἔτος πράξεων τῆς ἡμετέρας συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 58 ἄρθρου τοῦ παλαιοῦ Κανονισμοῦ τὸ πρῶτον συνεκροτήθη, ἥτοι ἐκ τῶν δύο γραμματέων τοῦ Συλλόγου, γενικοῦ καὶ ἐιδικοῦ, τῶν γραμματέων τῶν τεσσάρων ἀντὶ τῶν

πέντε τότε διαρκῶν ἐπιτροπῶν, ἅτε τῆς πέμπτης, τῆς Φυσικομαθηματικῆς, περιορισθείσης νὰ ἐκπροσωπῆται ἐν μόνῳ τῷ Κανονισμῷ, καὶ ἐνὸς μέλους τοῦ Συλλόγου. Οὕτως ἀπετελέσθη ἐκ τοῦ κ. Δ. Βαρσάμη, γεν. γραμματέως, Γ. Λαζίδου, εἰδικοῦ, παραιτηθέντος εἶτα καὶ ἀναπληρωθέντος ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Δαμασκηνοῦ, τοῦ κ. Λ. Μαλατάνη γραμματέως τῆς φιλολογικῆς Ἐπιτροπῆς, παραιτηθέντος καὶ ἀναπληρωθέντος ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Παπαγιαννοπούλου, τοῦ κ. Ὁδ. Ἀνδρεάδου, τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἐπιτροπῆς, τοῦ κ. Ν. Κοκκολάτου τῆς βιολογικῆς, παραιτηθέντος καὶ ἀναπληρωθέντος ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Ζηλανάκη καὶ τοῦ κ. Π. Γεωργιάδου τῆς κοινωνιολογικῆς, παραιτηθέντος καὶ ἀναπληρωθέντος ὑπὸ τοῦ κ. Ἀρ. Δημοπούλου. Μέλος δ' ἐξελέγη κατὰ τὰς ἀρχαιρείας ὁ κ. Χρ. Χαράλαμπείδης. Τεθέντος ἐν ἰσχύι τοῦ νέου Κανονισμοῦ καὶ προστεθέντος καὶ νέου Τμήματος, τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ, ὁ ἄρτι ἐκλεγείς γραμματεὺς αὐτοῦ κ. Ἀνρ. Σπαθάρης προσῆλθεν εἰς τὴν φάλλαγγα τῶν μελῶν τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Τῇ τελευταίᾳ δὲ ὥρᾳ ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς κ. Χ. Χαράλαμπείδης δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ ἀποκρινόμενος εἰς πρόσκλησιν ἡμῶν ὅπως παραστῆ εἰς συνεδρίαν, ἐδήλωσεν ὅτι ὑπέβαλε τῷ Συλλόγῳ παραίτησιν.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταφαίνεται, ὅτι ἡ συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ δὲν ἔχει σταθερὰ μέλη, διότι τὰ πλείστα αὐτῶν εἰσι μέλη αὐτῆς ὡς ἐκ τῶν ἄλλων καθηκόντων αὐτῶν ἐν τῷ Συλλόγῳ ἢ ἐν τοῖς τμήμασιν αὐτοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐργασία τῆς Ἐπιτροπῆς ἡμῶν καὶ σοβαρὰ καὶ σταθερὰ τυγχάνει οὕσα, ἐκφράζομεν τὴν εὐχὴν ὅπως κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν γραμματέων τῶν τμημάτων λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ ἐν τῇ συντακτικῇ Ἐπιτροπῇ ἀποστολὴ αὐτῶν.

Ἡ συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ συνῆλθεν εἰς ἐξ. συνεδρίαν καὶ πέντε μετὰ τοῦ προεδρίου κοινὰς μέχρι τοῦ νῦν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Κατὰ τὴν πρώτην τούτων, γενομένην τῇ 12 Ἰουλίου 1907 τῇ προσκλήσει καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ σεβαστοῦ προέδρου τοῦ Συλλόγου, ἐξελέγησαν πρόεδρος μὲν αὐτῆς ὁ κ. Ὁδ. Ἀνδρεάδης, γραμματεὺς δὲ ὁ κ. Γ. Λαζίδης, ἀντὶ ἀλλαγῆσαν δὲ διάφοροι γινώμαι περὶ τῆς ἐκτύπωσης τοῦ Περιδικίου. Οὕτως ἐνεκρίθη ὅπως ἀμέσως ζητηθῶσι μὲν διὰ τοῦ Συλλόγου αἱ ἐλλείπουσαι ἐκθέσεις τῶν Ἐπι-

τροπῶν καὶ αἱ κατὰ τὰ συλλογικὰ ἔτη ΜΕ' καὶ ΜΣ' γενόμεναι ἐπιστημονικαὶ ἀνακρινώσεις, ἐπιθεωρηθῶσι δὲ καὶ συντομευθῶσιν ὅσον ἐνεστί τὰ πρακτικὰ τῶν περιόδων τούτων, τῆς μὲν πρώτης ὑπὸ τοῦ κ. Βαρσάμη, τῆς δὲ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνδρεάδου, οἵτινες καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν ἐξετέλεσαν καὶ περὶ τῆς ἀντιγραφῆς αὐτῶν ἐφρόντισαν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ μαθοῦσα ὅτι ἀπὸ ἐτῶν ἀποκείται ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ τυπογραφείου τῶν Ἀδελφῶν Γεράρδων ἰκανὴ γλωσσικὴ ὕλη, ἐπτὰ τυπογραφικὰ φύλλα, ἐκτυπωμένη, ἣτις προῶρισται ν' ἀποτελέσῃ τὸν Β' τόμον τοῦ Ζωγραφείου διαγωνίσματος, μὴ συντελεσθέντα ἀπορία χρημάτων, ἔγνω ὅπως ἐκθάψῃ τὴν γλωσσικὴν ταύτην ὕλην καὶ ἐπιπροσθεῖσα τὴν συνέχειαν αὐτῆς συγκροτήσῃ τεῦχος ἐκ δέκα ἕως δώδεκα τυπογραφικῶν φύλλων καὶ παρουσιάσῃ αὐτὸ εἰς τὸν κόσμον, ἀναλογιζομένη, ὅτι οὕτω κοινὴν πληροῖ ἐπιθυμίαν καὶ εἰς ἐκπλήρωσιν ἀποφάσεως κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ληφθείσης προβαίνει. Τοῦ τεύχους τούτου συντελεῖται τὸ δέκατον τυπογραφικὸν φύλλον, ἀνατυπωθέντος πρὸς τούτοις τοῦ ἡμῖνες πρώτου τυπογραφικοῦ φύλλου, ἕνεκα τῶν ἀναγκαίων τροποποιήσεων τῶν ἐπιγραφῶν ἢ ὅλη στοιχειοθεσίαν ἐτελείωσε καὶ μετ' ὀλίγον ἐντελῶς ἀποπερατωθήσεται, ὁ δὲ Σύλλογος μετὰ παρέλευσιν τοσούτων ἐτῶν, ἐξ οὗ δὲν ἐδημοσίευσεν γλωσσικὴν ὕλην, θ' ἀποκαλύψῃ καὶ ἄλλο μέρος τοῦ ἐν τοῖς ἀρχαίοις αὐτοῦ κεκρυμμένου θησαυροῦ, θησαυροῦ πολυτίμου θεωρουμένου οὐ μόνον ὑπὸ τῶν ἡμετέρων περὶ τὴν δημοτικὴν ἡμῶν γλῶσσαν καὶ τὰ γλωσσολογικὰ ἀσχολουμένων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλοθεντῶν φιλόλογων. Ὡς γνωστοὶν αἱ δημοσιεύσεις αὗται συμβάλλουσι καὶ εἰς τὴν μέλλουσαν ἐργασίαν τῆς συντάξεως λεξικοῦ τῆς δημοτικῆς γλώσσης, περὶ οὗ εἰδικὸν ὑπέβαλεν ὑπόμνημα κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ περισπούδαστος ἡμῶν συνάδελφος κ. Δημοσθ. Οἰκονομίδης.

Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἐπανερχόμενοι δὲ εἰς τὰ τοῦ Περιδικίου τοῦ Συλλόγου μνημονεύομεν τῆς παραιτήσεως δι' ὅλους ἰδιωτικούς λόγους τοῦ τέως ὑπευθύνου αὐτοῦ κ. Σπ. Καραγιαννίδου, παραιτήσεως ὑποβληθείσης τῷ Συλλόγῳ ἐγγράφως πρὸ τῆς ἐναρξέως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἡμετέρας Ἐπιτροπῆς, ἣτις σφόδρα ἐπ' αὐτῇ ἐθλίβη, διότι καὶ ὡς ὑπεύθυνος καὶ ὡς πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ προτέραν περίοδον ὁ κ. Σπ. Καρα-

γιαννίδης λυσitelῶς ἐργάσθη καὶ διότι ἀναχαιτίζονται αἱ ἐργασίαι ἡμῶν. Ὁ ἡμέτερος Σύλλογος, ὡς γινώσκετε, ἀπετάθη τῇ Α. Θ. Π. τῷ Οἰκουμένικῳ Πατριάρχῃ κ. κ. Ἰωακείμ τῷ Γ', ὅστις δι' ἰδιαιτέρως στοργῆς περιβάλλει τὸν πατέρα τῶν ἑλληνικῶν συλλόγων καὶ ἀδελφοτήτων, πατὴρ αὐτοῦ ἀναδεικνύμενος καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης αὐτοῦ ἀξιοῦμενος. Ὁ σεπτὸς ἡμῶν πρωθιεράρχης ἔσπευσε νὰ ὑποδείξῃ οἷς δεῖ τὸν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου προαθύντα ὑπεύθυνον ἐξοχ. ἄρχοντα Καπουκεγαγιᾶν Ἀντωνάκη ἐφένδην Οἰκιάδην, νὰ διατάξῃ δὲ ὅπως ἐνεργηθῇ ἀρμοδίως ἢ ταχεῖα τοῦ ὑπευθύνου ἀναγκώρισις. Ἐπειδὴ δὲ ἐπετράπη ἡμῖν ἢ ἐξακολούησις τῶν δημοσιεύσεων τοῦ Συλλόγου, ἦτοι τοῦ Περιδικίου καὶ τοῦ Δελτίου τοῦ βιολογικοῦ Τμήματος, ἡ συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ δι' ἐπιστολῆς αὐτῆς πρὸς τὸν σεβαστὸν πρόεδρον τοῦ Συλλόγου ἠγγελε κατα Νοέμβριον, ὅτι εἶναι ἐτοιμὴ ἢ ὕλη πρὸς ἐναρξιν τῆς ἐκτύπωσης τοῦ Α' τόμου τοῦ περιδικίου τοῦ Συλλόγου συγγράμματος, ἐξετῆτο δὲ ὅπως συμφώνως τῷ Κανονισμῷ ὀρισθῇ αὐτῇ τὸ τυπογραφεῖον. Τὸ ἀξιότιμον προεδρεῖον τοῦ Συλλόγου ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ προέδρου τῆς συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς προεκίρυσεν μειοδοσίαν, ἀναγγεῖλαν αὐτὴν δι' ἰδιαιτέρων ἐπιστολῶν ἐγκλειουσῶν καὶ τοὺς ὄρους τῆς μειοδοσίας ταῖς διευθύνσεις τῶν κυριωτάτων ἐνταῦθα ὁμογενῶν τυπογραφείων. Κατὰ τὴν ταχθεῖσαν ὁμοῦς προθεσίαν οὐδεὶς παρουσιάσεν ὄρους, ἢ δὲ διευθύνσεις τοῦ τυπογραφείου τῶν κ. κ. Ἀδελφῶν Γεράρδων, ἐν ᾧ τέως ἐξετυπῶτο τὸ Περιδικίον, προσήλωσεν, ὅτι δὲν δέχεται τὴν ἐκτύπωσιν αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν τέως τιμὴν τῶν γρ. χ. 193, ἀλλ' ἀντὶ γρ. χρ. 210.

Πέντε ὅλαι συνεδρίαὶ κοινὰ μετὰ τοῦ προεδρείου ἠσχολήθησαν περὶ τὸ ζήτημα τοῦ τυπογραφείου, αὐτὸς δὲ ὁ Σύλλογος ὥρισεν ἐν τέλει τὸ τυπογραφεῖον τῶν κ. κ. Ἀδελφῶν Γεράρδων καὶ οὕτω τῇ 29 Φεβρουαρίου ὑπεγράφη τὸ μεταξύ αὐτοῦ καὶ τοῦ Συλλόγου συμβόλαιον.

Ἀμέσως τότε ἡ συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ ἔσπευσε νὰ παραδώσῃ τῷ τυπογραφεῖῳ τὴν ὕλην πρὸς ἐναρξιν τῆς ἐκτύπωσης καὶ πρὸς ταχεῖαν τῆς ἐκτύπωσης πρόοδον οὐ μόνον δὲν ἀπέδειξε καθυστέρησιν ὕλης, ἀλλὰ καὶ τὴν τρίτην, τὴν εἰς τὸν πρόεδρον αὐτῆς στελλομένην διόρθωσιν οὐχὶ ἐντὸς τῶν εικοσιτεσσάρων ὡρῶν, ὡς ὀρίζει τὸ συμβόλαιον, ἀλλ'

ἐντὸς δώδεκα καὶ ἐνίοτε ὀλιγωτέρων ὡρῶν ἐπέστρεφεν αὐτάς. Τοιοῦτοτρόπως ἐξετυπώθησαν μέχρι σήμερον τυπογραφικὰ φύλλα δέκα, συντελεῖται δὲ τὸ ἐνδέκατον καὶ ἐξακολουθήσει ἡ ἐκτύπωσις, μικρὸν ἀνασταλεῖσα ἕνεκα τῆς ἐκτύπωσης τοῦ τεύχους τῆς γλωσσικῆς ὕλης, ὅπερ, ὡς ἐρρήθη, ἀποπερατοῦται. Ὡστε τὸ ὅλον ἀπὸ τῶν ἀρχῶν Μαρτίου μέχρι σήμερον τῶν ἐκτυπωθέντων φύλλων ἀνέρχεται εἰς δεκαπέντε καὶ ἡμισυ μὴ ὑπολογιζομένων τῶν στοιχειοθετημένων. Λαμβανομένων δ' ὑπ' ὄψιν τῆς τε ἐπιμεμημένης ἐργασίας καὶ τῶν ἀπαιτουμένων δικτυώσεων τῆς ἐκτύπωσης, αὕτη κανονικῶς συνετελέσθη καὶ συντελεῖται.

Ἡ συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ, συμφώνως πρὸς τὰς κειμένας ἀποφάσεις τοῦ Συλλόγου παρηκολούθει καὶ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ τεύχους τοῦ βιολογικοῦ Τμήματος, οὐ αἰ τρίται διόρθώσεις ἀπεστέλλοντο τακτικῶς τῷ προέδρῳ αὐτῆς, ἅτε τῆς ὅλης διευθύνσεως αὐτοῦ ἀνατεθειμένης εἰς ἰδίαν ἐπιτροπὴν τοῦ βιολογικοῦ Τμήματος. Τὸ τεῦχος τοῦτο ἐξηκολούθησε τακτικῶς κατὰ τριμηνίαν ἐκδιδομένον τὸ μὲν πρῶτον ἐν τῷ τυπογραφεῖῳ τῶν κ. κ. Ἀδελφῶν Γεράρδων, νῦν δὲ ἐν τῷ τοῦ κ. Ἀριστοβούλου. Ἐκτυποῦται νῦν τὸ τεῦχος τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου. Τοῦ βιολογικοῦ τούτου Τμήματος ὑπάρχει καὶ προτέρα ἐργασία ἐκτυπωμένη, ἣτις προῦκειτο νὰ προαρθητῇ τῷ ἤδη ἐκτυπωμένῳ Α' τόμῳ. Κατόπιν ὁμοῦς συνεννοήσεως μετὰ τοῦ κ. προέδρου τοῦ Συλλόγου, ἐκδοθήσεται αὕτη προσεχῶς εἰς ἴδιον τεῦχος, περιβαλλομένη δι' ἰδιαιτέρου ἐξωφύλλου.

Τοιαύτη καὶ τοσούτη ἡ συνετελεσθεῖσα ἐργασία ὑπὸ τῆς συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐπεθύμει αὕτη ὅπως συνετελέσθῃ καὶ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ ὅλου τόμου, ἵνα ἐνήμερος καταστῇ ὁ Σύλλογος κατὰ τὰς δημοσιεύσεις αὐτοῦ. Ἀτυχῶς διὰ τοὺς ἐκτεθέντας λόγους, ὅπως ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεως αὐτῆς, δὲν ἐπιτυχῆ τούτου, καίπερ κατὰ πάντα πρόθυμος καὶ ἐτοιμὴ. Νομίζομεν ὁμοῦς, ὅτι ἡ συνετελεσθεῖσα ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου, ἦτοι τῆς 29 Φεβρουαρίου, ἐργασία ἀποδεικνύει, ὅτι οὐδὲν παρημέλησεν αὕτη καὶ τὸ καθήκον αὐτῆς ἐπετέλεσεν· εἰ δὲ καὶ τι παρέβη, συγγνώμην αἰτεῖται.

Ἐν τέλει καθήκον ἡμῶν θεωροῦμεν ὅπως χάριτας ὁμολογήσωμεν τῷ σεβαστῷ προέδρῳ τοῦ Συλλόγου, προθύμως ἀντιληφθέντι ἡμῖν, τοῖς μέλεσι τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῷ ἐλλογίμῳ κυρίῳ Δημοσθ. Οἰκονομίδῃ, ἀναδεξαμένῳ καὶ

ποιούντι τὰς δευτέρας διορθώσεις τῆς ἐκτυπομένης γλωσσικῆς ὕλης, ἣν ἄλλοτε αὐτὸς ἐπεθεώρησε, καὶ οὕτως ἀρωγῶ ἡμῖν ἐπελθόντι τῇ εἰδικότητι αὐτοῦ.

Ἐπὶ πᾶσι δὲ ἐπικλούμεθα τὴν ἀρωγὴν τοῦ Ὑψίστου ἐν τοῖς ἔργοις τοῦ ἡμετέρου προσφίλου Συλλόγου, ὅπως δυνήθῃ οὗτος, ταῖς παραδόσεσιν αὐτοῦ ἐπόμενος, ἀπροσκόπως νὰ συντελέσῃ καὶ προαγάγῃ τὸν μέγαν καὶ ἔθνωφελῆ αὐτοῦ σκοπὸν τῆς διαδόσεως τῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων, ἀφ' ὧν πᾶσα δόσις ἀγαθῆ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

ὑπὸ Γ. ΖΗΛΑΝΑΚΗ

ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῇ ΑΧΘ' ἐκτάκτῳ γενικῇ συνεδρίᾳ τῆς 25 Ἀπριλίου 1908.

Φίλοι ἑταῖροι,

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν συλλογικὸν ἔτος 1907-1908 τὸ βιολογικὸν τοῦ Συλλόγου Τμήμα ἀρξάμενον τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ τῇ 15 Μαΐου 1907 ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Α. Λιμαράκη, προέδρου τοῦ Συλλόγου, ἐξελέξατο πρόεδρον αὐτοῦ τὸν κ. Δ. Μαρουηλίδη, γραμματέα τὸν κ. Ν. Κοκκολάτον, τοῦ τελευταίου δὲ τούτου παραιτηθέντος, τὸ Τμήμα κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 14 Νοεμβρίου ἐξελέξατο τὸν κ. Γ. Ζηλανάκη.

Συνωδᾶ δὲ τῷ νέῳ Κανονισμῶ ἀνέδειξε καὶ ἀντιπρόεδρον τὸν κ. Α. Κρητικόν.

Καθ' ὅλον τὸ ἔτος τὸ βιολογικὸν Τμήμα συνῆλθεν εἰς 30 συνεδριάσεις. Ἀπασα σχεδὸν αἱ συνεδριάσεις αὗται ἦσαν καθόλου πλούσιαι εἰς θέματα ἰατρικὰ καὶ συζητήσεις ἐπιστημονικὰς· διότι καὶ ἐργασίαι πρωτότυποι ἀνεκοινώθησαν, ἀσθενεῖς ἐνδιαφέροντες ἢ ἄξια λόγου ἀνατομικὰ παρασκευάσματα ὡς συμπλήρωμα τῶν διαφόρων ἀνακοινώσεων ἐπεδείχθησαν, λεπτομερῆς καὶ περισκεμμένη ἐπιστημονικὴ συζήτησις παρηκολούθει πάντοτε ἐκάστην τῶν ἀνακοινώσεων τούτων καὶ κατ' αὐτὴν ἕκαστος τῶν ἑταίρων τὰς ἰδίας αὐτοῦ παρατηρήσεις καὶ τὰ ἐν τῇ πράξει αὐτοῦ ἄξια λόγου περιστατικὰ ἀνεκοίνου, ὧν πολλὰ εἰσι μεγάλου ἐπιστημονικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Κατὰ τὰς 30 συνεδριάσεις ταύτας ἐγένοντο 31 ἀνακοινώσεις, ἐπεδείχθησαν δὲ 6 ἀσθενεῖς

καὶ 7 ἀνατομικὰ παρασκευάσματα. Αἱ ἀνακοινώσεις δὲ αὗται ἀφορῶσιν εἰς ἅπαντας τοὺς κλάδους τῆς ἰατρικῆς μὴδὲ τῶν φαρμακοποιῶν ἐξαιρουμένων. Κεφαλαιωδῶς παραθέτω τὰς ἀνακοινώσεις ταύτας, ἃς κατέταξα συμφώνως πρὸς τοὺς κλάδους τῆς ἰατρικῆς:

Ὁ κ. Δ. Μαρουηλίδης ἀνεκοίνωσε: 1) Περίπτωσιν μυοκαρδίτιδος μετ' ἐπιδείξεως τοῦ ἀσθενοῦς· 2) Περίπτωσιν ἐγκεφαλονωτιαίας μηνιγγίτιδος· 3) Περίπτωσιν σπασμωδικῆς στενώσεως τοῦ οἰσοφάγου μετὰ κυανώσεως ἐντερογενεῖς· ἐπέδειξε δὲ καὶ τὸ σχετικὸν παρασκευάσμα· 4) Τὰς παρατηρήσεις αὐτοῦ περὶ τῆς πρὸς διέγνωση τῆς φυματιώσεως ὀφθαλμικῆς ἀντιδράσεως calmette.

Ὁ κ. Α. Χριστίδης· Περίπτωσιν καρκινωμάτωσεως διαχύτου τοῦ στομάχου καὶ ἑτέραν διηθήσεως τῆς καρδίας καὶ τοῦ περικαρδίου ὑπὸ τιτανωδῶν ἀλάτων, ἐπέδειξε δὲ καὶ τὰ σχετικὰ παρασκευάσματα. Περὶ πρωτοπαθῶν ἑλκῶν τοῦ γαστροεντερικοῦ σωλήνος ἀπὸ ἀπόψεως διαγνωστικῆς καὶ συμπτωματικῆς.

Ὁ κ. Νούλης· Περὶ θεραπείας τῆς αἰμοφιλίας διὰ νεοῦ ὄρου αἵματος.

Ὁ κ. Σαγγάνος ἐπέδειξεν ἀσθενῆ ἰαθέντα ἐξ ἐγκεφαλονωτιαίας μηνιγγίτιδος.

Ὁ κ. Σγουρδαῖος· Περίπτωσιν ρήξεως κύστεων ὕδατιδων ἐντὸς τῶν χοληφόρων ὁδῶν. Περίπτωσιν ἀναστροφῆς τῆς θέσεως τοῦ σπληνός. Περίπτωσιν σκωληκοειδίτιδος. Παρουσίασεν ἀσθενῆ μετὰ καρκινωμάτωσιν τοῦ κάτω χεῖλους ἐν εἴδει βοτρυομηκώσεως. Περίπτωσιν δερμοειδοῦς κύστεως τῆς γλώσσης μετὰ τοῦ σχετικοῦ παρασκευάσματος. Περὶ προστατεκτομίας καθόλου καὶ ἰδίᾳ τῶν ἀπωτέρων αὐτῆς ἀποτελεσμάτων· ἐπέδειξε δὲ καὶ τὸ σχετικὸν παρασκευάσμα.

Ὁ κ. Παράδης· Περίπτωσιν ἐξωμητρίου κυήσεως σαλπινγικῆς μετ' ἐπεδείξεως τοῦ σχετικοῦ παρασκευάσματος. Περίπτωσιν ἀναπλαστικῆς ἐγγειρήσεως τοῦ πέους μετ' ἐπιδείξεως τοῦ ἀσθενοῦς.

Ὁ κ. Σώτροπας· Περίπτωσιν τῶν πυλῶν τραυματιῶν ἀρθρίτιδος. Περίπτωσιν κοιλιακῆς ὑστερεκτομίας παρ' ἐπιτόκῳ.

Ὁ κ. Σαγγάνος παρουσίασεν ἀσθενῆ μετὰ γαγγραινώδη λυμφαγγεΐτιδα τοῦ πέους.

Ὁ κ. Παπαρικόλαου· Περὶ τομῆς τοῦ Wilde ἐν τῇ ὠτολογίᾳ καὶ θεραπευτικῇ αὐτῆς δύναμις.

Ὁ κ. Γαβριηλίδης περὶ νυκταλωπίας ἀπὸ ἀρχαιολογικῆς καὶ φιλολογικῆς ἀπόψεως.

Ὁ κ. Α. Κρητικὸς· Περίπτωσιν νόσου τοῦ Korsakoff καὶ ἐπιληψίας Brawais Jockson.

Ὁ κ. Γ. Ζηλανάκης· Περὶ παρεγκεφαλικῆς συνδρομῆς καὶ ἀλλοιώσεων τῶν ἐλαίων τοῦ προμήκου μετὰ ἐπιδείξεως παρασκευάσματος· Περίπτωσιν νόσου Friedreich μετὰ ἐπιδείξεως τοῦ ἀσθενοῦς.

Ὁ κ. Ρ. Τσομπάνογλου· Περίπτωσιν συνδρομῆς Benedickt.

Ὁ κ. Γ. Κιολεμένογλου· Νεώτερά τινα περὶ λέπρας.

Ὁ κ. Δημάκης· Φυσιολογικὴ μελέτη περὶ ἐμμήνου ρύσεως.

Ὁ κ. Π. Βασιλειάδης· Περὶ βάμβακος, γάζης καὶ ἄλλων φαρμακευτικῶν εἰδῶν.

Ὁ κ. Π. Χατζηχρήστου· Περὶ τροποποιήσεως τῆς ἐν χρήσει συνταγογραφίας.

Πλὴν τῶν καθαρῶς οὕτως εἰπεῖν ἰατρικῶν ζητημάτων τούτων, τὸ βιολογικὸν Τμήμα ἐνδιέτριψε καὶ περὶ ζητήματα γενικοῦ μᾶλλον ἐνδιαφέροντος. Οὕτω κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο σπουδαίως ἐπησχόλησαν τὸ ἡμέτερον σωματεῖον καὶ αἱ κατὰ καιροῦ διάφοροι ἐπιδημῖαι, ἰδιαίτερος ὅμως αἱ δύο σοβαρώτεραι, ἡ τῆς χολέρας καὶ ἡ τῆς ἐγκεφαλονωτιαίας μηνιγγίτιδος, ἃς παρηκολούθησε μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος καὶ ὑφ' ὄψας τὰς ἐπόψεις.

Ἐκτενῆς ἐπίσης συζήτησις ἐγένετο περὶ τῶν ἐν Κων/πόλει καὶ τοῖς περιχώροις ἐλῶδων πυρετῶν. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀκόμη τὸ βιολογικὸν Τμήμα μετὰ ζήλου ἐνδιέτριψε καὶ περὶ τὸ ζήτημα τῆς σχολικῆς ὑγιεινῆς.

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἀπεστάλησαν τῷ Τμήματι αἱ ἐξῆς ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι:

Ἐπὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις συναδέλφου κ. Γαβαλιᾶ πραγματεία αὐτοῦ περὶ λέπρας.

Ἐπὶ τοῦ ἐν Σμύρῃ κ. Σ. Ζερβῶ 4 ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι αὐτοῦ, ἀφορῶσαι ἅπασαι εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἰατρικῆς.

Ἐπὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις κ. Μιλ. Οἰκονομάκη αἱ ἐξῆς ἐργασίαι: Περὶ πρωτογόνου ἀνοίας. Περὶ μικρογυρίας. Περὶ τῶν τενοτίων ἀντανακλάσεων τῶν καταπεπονημένων καὶ ἰδίως τῶν κατὰ τοὺς τελευταίους Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας Μαραθωνοδρόμων. Περίπτωσις ἑτεροτοπίας τοῦ τοξοειδοῦς πυρῆνος τοῦ προμήκου. Περὶ τῶν προόδων τῆς νευρολογίας καὶ ψυχιατρικῆς· ἐναρκτήριος ὑφηγητικὸς λόγος αὐτοῦ.

Περαιῶν τὴν σύντομον ταύτην ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων τοῦ βιολογικοῦ Τμήματος κατὰ τὸ διαρρεῦσαν συλλογικὸν ἔτος εὐχομαι

ὅπως οἱ ἑταῖροι μετὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ πλείονος ἔτι ἐπιστημονικοῦ ζήλου ἐξακολουθήσωσιν ἐργαζόμενοι ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης καὶ ἐπ' ἀγαθῶ καὶ προόδῳ τοῦ γεραροῦ ἡμῶν Σωματείου.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

ὑπὸ ΑΡ. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ

ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῇ ΑΧΘ' ἐκτάκτῳ γενικῇ συνεδρίᾳ τῆς 25 Ἀπριλίου 1908.

Φίλοι ἑταῖροι,

Δέν με διαφεύγει ἡ ἐν τῷ προσώπῳ ὑμῶν διεξωγραφημένη περιέργεια ἡ μετὰ τινος δυσφορίας ἀναμειγμένη περὶ τοῦ νομικοῦ Τμήματος τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου, τοῦ ἐκ δικηγόρων τὸ πλεῖστον εἰ μὴ τὸ παράπαν συγκροτουμένου· καὶ ἡ μὲν περιέργειά σας ἀφορᾷ εἰς τὸ ποῖόν τῶν ἐργασιῶν Τμήματος περικλείοντος μέλη καταγινόμενα περὶ κείμενα νόμων καὶ διατάξεις σκοτεινὰς καὶ στρυφνὰς, ἡ δὲ δυσφορία σας προέρχεται ἐκ τῆς πεποιθήσεως, ἣν τινες μὴ δικηγόροι ἔχουσι περὶ τῶν δικηγόρων ὡς ἐριζόντων περὶ τὰς λέξεις ἐνῶ κορυβαντιῶσιν ἐπὶ τῶν πραγμάτων. Δι' αὐτὸ ἀναγκάζομαι, ὡς ἔχων τὴν μεγάλην δι' ἐμὲ τιμὴν νὰ γραμματεύω τοῦ νομικοῦ Τμήματος τοῦ Συλλόγου, νὰ σᾶς παρακαλέσω εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ὅπως τὴν μὲν περιεργίαν σας κρατήσητε ἀμείωτον μέχρι τέλους, τὴν δυσφορίαν σας ὅμως συγκρατήσητε πρὸς στιγμὴν μέχρις ὅτου ἀκούσητε τὰς ἐργασίας τοῦ Τμήματος καὶ ἀναλόγως κατόπιν ἀφήσητε αὐτὴν ἐλευθέραν ἢ καταπιζήσητε ἐν τῇ γενέσει τῆς. Τὸ νομικὸν Τμήμα κατήρτισε τὸ προεδρεῖον αὐτοῦ ἐκ τοῦ κ. Ἰωάννου Φιλικοῦ, ὡς προέδρου, τοῦ κ. Πέτρου Τσελλέντη, ὡς ἀντιπροέδρου, ἀπὸ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ νέου Κανονισμοῦ καὶ τοῦ κ. Παραγιώτου Γεωργιάδου ὡς γραμματέως μέχρι τοῦ Ἰανουαρίου· τούτου παραιτησαμένου ὡς καὶ τοῦ εἰς ἀντικατάστασίν του ἐκλεγέντος κ. Δημ. Παπαδοπούλου, τὸ Τμήμα ὡς γραμματέα αὐτοῦ ἐξελέξε τὸν ἐκθέτοντα τὴν στιγμὴν ταύτην τὰς ἐργασίας αὐτοῦ.

Συνεκρότησεν ἐν ὄλῳ ἐννέα συνεδρία, ἐν ταῖς πλείστασι τῶν ὁποίων ἡσχολήθη σύμφωνα μετὰ τὸν προορισμὸν καὶ τὸν σκοπὸν τῶν τημάτων περὶ ἐπιστημονικὰ καθαρῶς θέματα. Καὶ πρῶτος ἀνεκοινώσατο ὁ ἑταῖρος κ. Πε-

ρικλής Βιζουκίδης μελέτην αὐτοῦ «*Περὶ τῶν δικῶν κατὰ τὸ Ἀττικὸν δίκαιον καὶ τῶν actiones τοῦ Ρωμαϊκοῦ*»· δεύτερος ὁ κ. Παναγιώτης Μηλιώτης «*Περὶ τοῦ θεσμοῦ τοῦ γάμου κατὰ τὴν Ἑκκλογὴν τοῦ Ἰσαύρου*»· τρίτος ὁ κ. Αὐρήλιος Σπαθάρης «*Περὶ μοιρογεννητῶν κατὰ τὴν γαλλικὴν νομοθεσίαν*»· τέταρτος ὁ κ. Νικόλαος Παπαδημητρίου «*Περὶ γενικῶν ἀβαριῶν*»· πέμπτος ὁ κ. Πέτρος Τσελλέντης «*Περὶ ἐπιτροπείας διὰ τελευταίας βουλήσεως κατὰ τὸ Ρωμαϊκὸν καὶ Βυζαντινὸν δίκαιον*». Αἱ ἐπὶ τῶν θεμάτων τούτων συζητήσεις ὑπῆρξαν διεξοδικαί, διεξαχθεῖσαι ἐν ἀγαστῇ κοινοβουλευτικῇ τάξει. Λυπεῖται δὲ τὸ προεδρεῖον τοῦ Τμήματος διότι ἡ ἔλλειψις ὑλικῶν χρόνου πρὸς συγκρότησιν συνεδριῶν αὐτοῦ ἀπεστέρησε πολλὰ τῶν φίλων μελῶν τοῦ Τμήματος τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ νὰ ἀνακοινώσωσι μελέτας αὐτῶν, ἅς εἶχον ἐτοιμοὺς καὶ ἅς εἶχον ἀναγγεῖλαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ προεδρείου. Ἐκφράζομεν τὴν εὐχὴν ὅπως τὸ διάδοχον προεδρεῖον κηρύξη τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Τμήματος ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου, ἵνα ὑπάρξῃ χρόνος ἰκανὸς πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ ζήλου τῶν μελῶν, ὃν τὸ προεδρεῖον τοῦ Τμήματος μετ' εὐαρεσκείας διαπίστωσε καὶ μεθ' ὑπερφηανείας ἐξαγγέλλει. Ὡς αὐτῶς τὸ Τμήμα συνέταξε διὰ τριῶν αὐτοῦ μελῶν, τῶν κ. κ. Π. Τσελλέντη ἀντικαταστήσαντος τὸν ἀποδημοῦντα κ. Π. Βιζουκίδην, Ἀρ. Δημοπούλου καὶ Αὐρ. Σπαθάρη, τὸ πρόγραμμα τοῦ προκηρυχθέντος ὑπὸ τοῦ Συλλόγου νομικοῦ διαγωνίσματος «*Περὶ διαζυγίου κατὰ τὴν Βυζαντινὴν νομοθεσίαν καὶ τὴν πρᾶξιν τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μέχρι σήμερον*».

Ἐν μιᾷ δὲ συνεδρίᾳ ἐπετελέσθη καθήκον ἱερὸν μὲν, ἀλλ' ὀδυνηρὸν λίαν· ἐθρήνησε τὸν τραγικὸν θάνατον ἀρχαίου καὶ πεφιλημένου αὐτοῦ μέλους, διατελέσαντος καὶ γραμματέως αὐτοῦ τοῦ Θεοδώρου Ἀσκητοῦ, καὶ προσευχηθὲν μυστικὴν προσευχὴν ὑπὲρ τῆς ἀγίας αὐτοῦ ψυχῆς διέλυσεν ἕνεκα πένθους τὴν συνεδρίαν ἐκείνην. Καὶ ἡ καταλαβοῦσά με τὴν στιγμὴν ταύτην συγκίνησις ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει τῆς μορφῆς ἀρχαίου συναδέλφου μὲ ἐμποδίζει τοῦ νὰ σᾶς ἐρωτήσω περὶ τῆς περιεργίας καὶ τῆς δυσφορίας σας καὶ μοὶ δίδει τὸ θάρρος ὅπως σᾶς παρακαλέσω, ἵνα ἄπαξ ἔτι προσευχηθῶμεν ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τετιμημένου τοῦ νομικοῦ Τμήματος μέλους.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ὑπὸ Ν. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῇ ΑΧΘ' ἐκτάκτῳ γενικῇ συνεδρίᾳ τῆς 7 Ἀπριλίου 1908.

Φίλοι ἐταῖροι,

Ἡ κατὰ τὸ 75ον ἄρθρον τοῦ ἰσχύοντος Κανονισμοῦ ἐκλεγείσα ὑπὸ τοῦ Συλλόγου ἐν ταῖς ἀρχαιεσίαις τοῦ λήγοντος ἤδη 47 συλλογικοῦ ἔτους ἐλεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξέλεξιν τοῦ τε ταμείου καὶ πάσης ἄλλης καθόλου χρηματικῆς διαχειρίσεως τοῦ ὡς εἰρηται συλλογικοῦ ἔτους, συνελθοῦσα ἐν τρισὶ συνεδρίαις καὶ ἐξετάσασα μετὰ προσοχῆς τοὺς λογαριασμοὺς τῶν τε ἐσόδων, τῶν προεσθόντων ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν τε διπλωμάτων, τῶν ἐκτάκτων καὶ τακτικῶν ἐτησίων συνδρομῶν, μέχρι τῆς 10 Μαρτίου τρέχ. ἔτους, ὡς καὶ τοὺς τοῦ Περιδικιοῦ τοῦ βιολογικοῦ Τμήματος ἀπὸ Δεκεμβρίου τοῦ 1906—31 Δεκεμβρίου τοῦ 1907 μετὰ τῶν γενομένων ἐν ἀμφοτέροις δαπανῶν, εὗρηκεν αὐτοὺς ἐν καλῇ τάξει καὶ ἐπιστοποίησε τὸ ἀκριβὲς τῶν ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ταμείοις ἐγγεγραμμένων κονδυλίων, ἐκφράσασα τῷ ἀξιοτίμῳ Ταμίᾳ κ. Ἰατροπούλῳ τὰ θερμὰ αὐτῆς συγχαρητήρια.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖ καλὸν ν' ἀνακοινώσῃ προσέτι ὅτι ἐκ τῶν διαφόρων ὁμολογιῶν τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Τραπεζῆς πρὸς τὴν Ζηγράφειον Ἑλλ. Βιβλιοθήκην, εὐρίσκεται παρὰ τῷ Ταμίᾳ μία καὶ μόνη, χρονολογίας 13 Ἰανουαρίου 1907 ἐκ δέκα χιλιάδων δραχμῶν. Ἐτι δὲ ἑτέρα ὁμολογία ἐκ Λ. Τ. 21, 83, 50 τοῦ ἐν Πέτρῳ ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς Μυτιλήνης, ὡς καὶ μία ἀπόδειξις καταθέσεως ἐν τῇ αὐτῇ Τραπεζῇ δέκα λαχειοφόρων ὁμολογιῶν τῶν σιδηροδρόμων.

Ἐν τέλει ἡ Ἐπιτροπὴ φρονεῖ, ὅτι θὰ ἦτο καλὸν ὁ Λογιστὴς νὰ σημειοῖ ἐν τοῖς ἐντάλλμασιν, ὄχι μόνον ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ χρυσᾶ γρόσια, ἐπειδὴ ἐν τῷ ταμείῳ γίνεται χρῆσις χρυσῶν γροσίων.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑ

ΚΑΡΑΠΑΝΕΙΟΣ ΑΓΩΝ

Προκηρύσσεται βραβεῖον διςχιλίων καὶ ἑκατὸν πενήκοντα φράγκων (2150) τοῦ Καραπανείου ἀγῶνος πρὸς σύνταξιν «Ὁδηγοῦ τῆς πρώτης παιδείσεως ἀμφοτέρων τῶν φύλων», ἀπονεμηθησόμενον ὑπὸ τοῦ Συλλόγου ἐν τῇ ΜΘ' ἐπετηρίδι αὐτοῦ τῷ 1910.

Οἱ διαγωνισθησόμενοι δέον νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψει·

Α') Τὸν σκοπὸν τοῦ Ὁδηγοῦ τῆς δημοτικῆς παιδείσεως, ὅστις εἶναι κυρίως ἡ Διδακτικὴ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου.

Β') Τὸν ὄγκον τῆς συγγραφῆς, ὅστις πρέπει νὰ ἀριθμῆ περὶ τὰ εἴκοσι τυπογραφικὰ φύλλα 8ου σχήματος.

Γ') Ὅτι ἡ συγγραφὴ προώρισται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς διδακτικὸν βοήθημα οὐ μόνον τῶν τροφίμων τῶν παρ' ἡμῖν διδασκαλείων, ἀλλὰ καὶ παντὸς δημοδιδασκάλου· ἀνάγκη λοιπὸν νὰ εἶναι συντεταχμένη μετ' ἐπιστημονικῆς μὲν ἀκριβείας καὶ κυριολεξίας, ἀλλὰ καὶ μετὰ συντομίας, ἄνευ πολλῶν παραπομπῶν καὶ ὑποσημειώσεων.

Δ') Τὸ καθαρεῦον λεκτικὸν ἰδίωμα καὶ τὸ σαφές, ἀπλοῦν καὶ ἀπέριττον ὕφος.

Ε') Ὅτι ἐκδεδομένα συγγράμματα ἀποκλείονται τοῦ ἀγῶνος.

Σ') Ὅτι τὰ χειρόγραφα φέροντα ἕκαστον ρήτραν τινὰ παιδαγωγικὴν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως ἐπισυνημένον ἐν ἐσφραγισμένῳ δελτίῳ, καθαρῶς γεγραμμένα καὶ εὐανάγνωστα, ἀποσταλῆσονται μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1909 τῷ Συλλόγῳ, ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ ὁποίου τηρηθῆσονται εἰς τὸ διηνεκές, δικαιομένου τοῦ συγγραφέως ἀντίγραφον μόνον νὰ λάβῃ.

Ζ') Ὅτι ἡ κρίσις τῆς ἑλλανοδικῆς Ἐπιτροπείας θὰ ἀναγνωσθῇ ἐν ἐκτάκτῳ γενικῇ τοῦ Συλλόγου συνεδρίᾳ κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ ΜΘ' συλλογικοῦ ἔτους. Ἄν δὲ ἐπιβραδυνθῇ ἡ ἀνάγνωσις τῆς κρίσεως ἢ ὁ ἀγὼν παραταθῇ δι' οἰονδήποτε λόγον εἰς τὸ ἀμέσως ἐπιὸν ἔτος, ὁ Σύλλογος ἀναγγελεῖ τοῦτο διὰ τῶν ἐφημερίδων.

Η') Τὴν ἐπομένην διαίρεσιν καὶ διανομὴν τῆς παιδαγωγικῆς ὕλης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Περὶ δημοτικῆς παιδείσεως.

α') Ἐννοία τῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς διδασκαλίας, σκοπὸς καὶ ἀμοιβαία αὐτῶν σχέσις.

β') Ἡ ἐθνικὴ παιδείσις ὡς κλάδος τῆς Παιδαγωγικῆς ἐπιστήμης.

γ') Τὸ δημοτικὸν σχολεῖον, ὁ σκοπὸς, τὰ ὅρια καὶ ἡ σπουδαιότης αὐτοῦ.

δ') Συντομωτάτη ἱστορία τοῦ παρ' ἡμῖν δημοτικοῦ σχολείου.

ε') Εἰδικὴ μόρφωσις, προσόντα καὶ ἀξίωμα τοῦ δημοδιδασκάλου ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Περὶ διδακτικῆς μεθόδου.

α') Ἱστορικὴ καὶ ψυχολογικὴ ἀνάπτυξις τῆς διδακτικῆς μεθόδου ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς.

β') Ἀρχαὶ τῆς διδασκαλίας καὶ μέθοδοι, μάλιστα δὲ ἡ ἀναλυτικὴ, συνθετικὴ καὶ μαιευτικὴ μέθοδος.

γ') Μορφαὶ τῆς διδασκαλίας.

δ') Μεθοδικὴ πορεία τῆς διδασκαλίας κατὰ τὸ μᾶλλον ἰσχύον παιδαγωγικὸν σύστημα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Περὶ προγράμματος καὶ περὶ μαθημάτων τοῦ δημοτικοῦ σχολείου.

α') Διανομὴ τῆς διδακτικῆς ὕλης.

β') Πρόγραμμα καὶ ὠρολόγιον τοῦ πολυταξίου καὶ μονοταξίου δημοτικοῦ σχολείου.

γ') Ἐποπτικὴ διδασκαλία.

δ') Διδασκαλίαι τῆς πραγματογνωσίας μετὰ προτύπου ὑποδειγματικοῦ μαθήματος.

ε') Διδασκαλίαι τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων μετὰ προτύπων ὑποδειγματικῶν μαθημάτων.

ς') Διδασκαλίαι τοῦ γλωσσικοῦ μαθήματος μετὰ προτύπων ὑποδειγματικῶν μαθημάτων.

ζ') Διδασκαλίαι τῆς ἱστορίας μετὰ προτύπου ὑποδειγματικοῦ μαθήματος.

η') Διδασκαλίαι τῆς πρακτικῆς ἀριθμητικῆς καὶ τῆς στοιχειωδестаῖτης γεωμετρίας μετὰ προτύπων ὑποδειγματικῶν μαθημάτων.

θ') Διδασκαλίαι τῆς γεωγραφίας μετὰ προτύπου ὑποδειγματικοῦ μαθήματος.

ι') Διδασκαλίαι τῆς φυσιογνωσίας μετὰ προτύπων ὑποδειγματικῶν μαθημάτων.

ια') Διδασκαλίαι τῆς ἰχνογραφίας μετὰ προτύπου ὑποδειγματικοῦ μαθήματος.

β') Διδασκαλία τῶν χειροτεχνημάτων μετὰ προτύπων υποδειγματικῶν μαθημάτων.

γ') Διδασκαλία τῆς καλλιγραφίας μετὰ υποδειγμάτων.

δ') Διδασκαλία τῆς ᾠδίκης μετὰ προτύπου υποδειγματικοῦ μαθήματος.

ε') Διδασκαλία τῆς γυμναστικῆς.

ς') Παιδικά, σχολικὰ ἐκδρομὰ καὶ περιπάτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Περὶ διοργανώσεως τῶν σχολείων.

α') Διδασκῆριον καὶ γυμναστήριον.

β') Σχολικὴ βιβλιοθήκη, μουσεῖον καὶ σκευοθήκη.

γ') Διδακτικὰ ὄργανα (χάρται, σφαιραί, ἀναγνωστήριον, ἀριθμητήριον, πίνακες, θρανία καὶ πάντα τὰ λοιπὰ διδακτικὰ ὄργανα τῆς φυσιογνωσίας, γεωμετρίας, καλλιγραφίας καὶ ἰχνογραφίας).

δ') Σχολικὴ τάξις καὶ σχολικοὶ νόμοι (Κανονισμός).

ε') Ἀρχεῖον τοῦ δημοτικοῦ σχολείου.

ς') Πειθαρχικὴ τάξις τῆς σχολῆς ὡς μικρᾶς πολιτείας καὶ ἐνάσκησης ἀδικῶν ἀρετῶν, φιλεργίας καὶ οἰκονομίας, καὶ σχολικὸν ταμιευτήριον.

θ') Ἄν ὁ μέλλων νὰ ἀποδύθῃ εἰς τὸν ἀγῶνα νομίζῃ ἄλλην ἐκλογὴν, διανομὴν καὶ διαίρεσιν τῆς παιδαγωγικῆς ὕλης προσφορῶν τῆς προηγουμένης, εἶναι μὲν ἐλεύθερος νὰ πράξῃ τοῦτο, ἀλλ' ὀφείλει νὰ ἐκθέσῃ ἐν τῷ προλόγῳ τῆς συγγραφῆς τοὺς λόγους, δι' οὓς οὕτω διήρесе καὶ διένειμε ταύτην.

Ἡ εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ

Δ. Η. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

ΧΡ. Γ. ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ

Λ. ΜΑΛΑΤΑΚΗΣ

Α. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ (Εἰσηγητής)

Ἀνεγνώσθη, συνεζητήθη καὶ ἐνεκρίθη ἐν δυνάμει τῆς 24 Ἀπριλίου καὶ τῆς 24 Νοεμβρίου 1907, συνεδρίασις τοῦ φιλολογικοῦ Τμήματος.

Ὁ πρόεδρος

Ὁ γραμματεὺς

ΧΡ. Γ. ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ

Ν. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ὑπεβλήθη ἀναγνωσθὲν ἐν τῇ τακτικῇ γενικῇ συνεδρίᾳ τῆς 17 Δεκεμβρίου 1907 καὶ ἐπεψηφίσθη ἐν τῇ τακτικῇ γενικῇ τῆς 14 Ἰανουαρίου 1908 συνεδρίᾳ τοῦ Συλλόγου.

Ὁ πρόεδρος

Ὁ γεν. γραμματεὺς

Α. ΛΙΜΑΡΑΚΗΣ

Δ. ΒΑΡΣΑΜΗΣ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος, ἐπιθυμῶν νὰ θεραπεύσῃ κατὰ τὸ ἐνὸν τὴν παρ' ἡμῖν παρατηρουμένην σπάνιν πρωτοτύπων δραματικῶν ἔργων καὶ τυχῶν πρὸς τοῦτο πεντακοσιοφράγκου ἐπιχορηγίας φιλοτίμων δωρητῶν, προκηρύττει δραματικὸν ἀγῶνα κατ' ἔτος ἐπαναλαμβανόμενον ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους:

α') Κατὰ τὸ παρὸν ἔτος προκηρύττεται ἀγὼν συγγραφῆς δράματος, οὗτινος τὸ θέμα πρέπει νὰ εἶναι κατὰ προτίμησιν εἰλημμένον ἐκ τῶν συνθηκῶν τοῦ νεωτέρου παρ' ἡμῖν βίου, ἢ δὲ γλῶσσα ἢ συνήθης καθαρεύουσα ὁμαλὴ καὶ σαφής.

β') Τοῦ ἀγῶνος τούτου συμμετέχει πᾶς ὁμογενὴς λόγιος τῆς Ὀθωμανικῆς Αυτοκρατορίας.

γ') Τὰ ὑποβληθσόμενα ἔργα πρέπει νὰ εἶναι πρωτότυπα, μηδέποτε παρασταθέντα μηδ' ὑποβληθέντα εἰς ἄλλους ὁμοίους διαγωνισμούς, διδάξιμα δὲ ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα σκηνῆς.

δ') Τὰ χειρόγραφα εὐαναγνώστως γεγραμμένα πρέπει ν' ἀποσταλῶσι τῷ κ. προέδρῳ τοῦ Συλλόγου τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1908.

ε') Ἐπὶ ἐκάστου χειρογράφου θὰ ὑπάρχῃ γνωμικόν, ἐντὸς δὲ φακέλου φέροντος ἐξωθεν τὸ αὐτὸ γνωμικόν, θ' ἀναγράφηται τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως.

ς') Τὰ μέλη τῆς ἑλλανοδικῆς Ἐπιτροπείας ἐκλεγῆσονται ἅμα τῇ λήξει τῆς τασσομένης προθεσμίας πρὸς κατάθεσιν τῶν ἔργων ὑπὸ τοῦ φιλολογικοῦ Τμήματος τοῦ Συλλόγου ἐν δημοσίᾳ συνεδρίᾳ προαγγελθσομένην διὰ τοῦ ἐγγωρίου τύπου.

ζ') Ἡ κρίσις τῆς ἑλλανοδικῆς Ἐπιτροπείας θ' ἀναγνωσθῇ ἐν ἐκτάκτῳ γενικῇ τοῦ Συλλόγου συνεδρίᾳ, συγκροτηθσομένη τῇ Κυριακῇ, 11 Ἰανουαρίου 1909, ὅποτε καὶ θ' ἀπονεμηθῇ τῷ νικητῇ τὸ πεντακοσιόφραγκον γέρας.

η') Τὸ βραβευθσόμενον ἔργον θὰ παρασταθῇ ἐνταῦθα τὸ πρῶτον ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου, ἵνα τὸ προῖον τῆς παραστάσεως ταύτης χρησιμεύσῃ ὡς βραβεῖον χάριν τῆς εἰς τὸ ἐπόμενον ἔτος ἐπαναλήψεως τοῦ ἀγῶνος.

θ') Τὰ χειρόγραφα τῶν εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἀποσταλησομένων ἔργων μετὰ τὴν κρίσιν θέλουσι κατατεθῆ εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Συλ-

λόγου, ὅποθεν οἱ διαγωνισθέντες δικαιούνται ἅπλως νὰ λάβωσιν ἀντίγραφα αὐτῶν.

Συνταχθὲν ἐνεκρίθη ἐν τῇ τῆς 26 Ἰανουαρίου 1908 συνεδρίᾳ τοῦ φιλολογικοῦ Τμήματος.

Ὁ πρόεδρος

Ὁ γραμματεὺς

ΧΡ. Γ. ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ

Ν. ΠΑΠΑΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ὑπεβλήθη ἀναγνωσθὲν ἐν τῇ ἈΦΠΗ' τακτικῇ γενικῇ συνεδρίᾳ τῆς 28 Ἰανουαρίου καὶ ἐπεψηφίσθη ἐν τῇ ἈΦΠΘ' ἐκτάκτῳ γενικῇ τῆς 4 Φεβρουαρίου 1908 συνεδρίᾳ τοῦ Συλλόγου.

Ὁ πρόεδρος

Ὁ γεν. γραμματεὺς

Α. ΛΙΜΑΡΑΚΗΣ

Δ. ΒΑΡΣΑΜΗΣ

ΑΓΩΝ ΥΓΙΕΙΝΩΝ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος προκηρύσσει διαγωνισμὸν πρὸς σύνταξιν βιβλίου ὑπὸ τὸν τίτλον «Υγιεινὰ παραγγέλματα πρὸς τοὺς μαθητὰς ἢ ὑγιεινὴν τῶν μαθητῶν».

Βραβεῖον ὀρίζεται φράγκα χρυσᾶ τριακόσια.

Τὰ εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἀποσταλησόμενα ἔργα ὀφείλουσι νὰ πληρῶσι τοὺς ἐξῆς ὅρους:

α') Ἡ γλῶσσα πρέπει νὰ εἶναι ὅσον τὸ δυνατόν ὁμαλὴ καὶ σαφής, ἢ σύνταξις δὲ καὶ κατὰτάξις τῆς ὕλης νὰ εἶναι σύμφωνος τῇ ἡλικίᾳ τῶν εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις τῶν ἀστικῶν σχολῶν φοιτῶτων.

β') Τὸ βιβλίον διηρημένον εἰς μαθήματα νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὰς 100 σελίδας σχήματος 16ου καὶ νὰ κοσμηθῇ διὰ καταλλήλων εἰκόνων.

γ') Τὰ χειρόγραφα εὐαναγνώστως γεγραμμένα δέον ν' ἀποσταλῶσιν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Συλλόγου μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου 1908.

δ') Ἐπὶ ἐκάστου χειρογράφου θὰ ὑπάρχῃ γνωμικόν, ἐντὸς δὲ φακέλου καλῶς ἐσφραγισμένου καὶ φέροντος ἐξωθεν τὸ αὐτὸ γνωμικόν, θὰ ὑπάρχῃ τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως.

ε') Περὶ τὰ μέσα Ἀπριλίου ἀναγνωσθήσεται ἡ ἐκθεσις τῆς ἑλλανοδικῆς Ἐπιτροπείας, ὃ δὲ φάκελος ὃ φέρων τὸ ὄνομα τοῦ βραβευθσομένου συγγραφέως ἀποσφραγισθῆσεται ὑπὸ τοῦ προέδρου κατὰ τὴν ἐπέτειον τοῦ Συλλόγου ἑορτῆν.

ς') Οἱ φάκελοι οἱ φέροντες τὰ γνωμικὰ τῶν ἄλλων ἔργων θὰ ἐξαφανισθῶσι μετὰ 15

ἡμέρας ἐν τῇ τακτικῇ τοῦ Συλλόγου συνεδρίᾳ, τὰ δὲ χειρόγραφα θὰ μείνωσιν ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ Συλλόγου.

ζ') Οἱ συγγραφεῖς δικαιούνται νὰ λάβωσιν ἀντίγραφον τοῦ ὑποβληθέντος ἔργου τῶν.

η') Τὰ μέλη τῆς ἑλλανοδικῆς Ἐπιτροπείας ἐκλεγῆσονται ἅμα τῇ λήξει τῆς προθεσμίας τῆς καταθέσεως τῶν ἔργων· μέλος δὲ τῆς ἑλλανοδικῆς Ἐπιτροπείας δὲν δύναται νὰ εἶναι συγχρόνως καὶ διαγωνιζόμενος, ὡς ὀρίζει καὶ τὸ 98 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ τοῦ Συλλόγου.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἐνεκρίθη ἐν τῇ τακτικῇ γενικῇ συνεδρίᾳ τοῦ Συλλόγου τῆς 18 καὶ τῇ ἐκτάκτῳ γενικῇ τῆς 25 Ἰουνίου 1907.

Ἐν τῷ Πέραν, τῇ 1 Ἰουλίου 1907.

Ὁ πρόεδρος

Ὁ γεν. γραμματεὺς

Α. ΛΙΜΑΡΑΚΗΣ

Δ. ΒΑΡΣΑΜΗΣ

NOMIKON ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ

Ὁ Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος ἀποβλέπων εἰς τὴν ἑλλειψιν εἰδικῆς μελέτης ἐν τῇ ἡμετέρᾳ γλώσσῃ πραγματευομένης τὰ τοῦ διαζυγίου ἐν γένει, ὡς ταῦτα κρατοῦσι παρ' ἡμῖν, προκηρύσσει διαγώνισμα πρὸς σύνταξιν μονογραφίας «Περὶ διαζυγίου κατὰ τὴν Βυζαντινὴν νομοθεσίαν καὶ τὴν πρᾶξιν τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μέχρι σήμερον» ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους:

Ἄρθρον 1. Βραβεῖον ὀρίζεται τὸ ποσὸν τῶν τριακοσίων χρυσῶν φράγκων.

Ἄρθρον 2. Τὰ εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἀποσταλησόμενα ἔργα δέον νὰ περιλαμβάνωσι.

α') ἀνάλυσιν τῶν λόγων τοῦ διαζυγίου, ἀποφευγομένης κατὰ τὸ ἐφικτὸν τῆς ἱστορικῆς ἀναπτύξεως.

β') λεπτομερῆ ἀνάπτυξιν τῶν περὶ τῆς ἐν γένει διαδικασίας τοῦ διαζυγίου καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ στάδια καὶ τὰς φάσεις ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τοῦ κλίματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου.

γ') ἀποτελέσματα τοῦ διαζυγίου προσωπικὰ τε καὶ περιουσιακὰ ὡς πρὸς τοὺς συζύγους καὶ τὰ τέκνα, καὶ

δ) σχετικὴν νομολογίαν.

Ἄρθρον 3. Ἡ μελέτη δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὰ ὀκτώ τυπογραφικὰ φύλλα σχήματος 16ου.

Ἄρθρον 4. Τὰ χειρόγραφα εὐαναγνώστως γεγραμμένα δέον ν' ἀποσταλῶσι τῷ κ. προέ-

δρω τοῦ Συλλόγου τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς τριακοστῆς πρώτης Δεκεμβρίου τοῦ 1908 ἔτους.

Ἄρθρον 5. Ἐπὶ ἐκάστου χειρογράφου θὰ ὑπάρχη γνωμικόν, ἐντὸς δὲ τοῦ φακέλου, φέροντος ἔξωθεν τὸ αὐτὸ γνωμικόν, θ' ἀναγράφεται τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως.

Ἄρθρον 6. Τὰ μέλη τῆς ἑλλαοδικοῦ Ἐπιτροπείας ἐκλεγθήσονται ἅμα τῇ λήξει τῆς τασσομένης προθεσμίας πρὸς κατάθεσιν τῶν ἔργων ὑπὸ τοῦ νομικοῦ Τμήματος τοῦ Συλλόγου ἐν δημοσίᾳ συνεδρίᾳ προαγγελθισομένη διὰ τοῦ ἐγχωρίου τύπου.

Ἄρθρον 7. Περὶ τὰ τέλη Ἀπριλίου 1909 ἀναγνωσθήσεται ἐν εἰδικῇ συνεδρίᾳ ἐπὶ τούτῳ τοῦ Συλλόγου ἡ ἔκθεσις τῆς ἑλλαοδικοῦ Ἐπιτροπῆς, ἐν περιπτώσει δὲ βραβεύσεως ἔργου τινὸς ἀποσφραγισθήσεται ὑπὸ τοῦ κ. προέδρου τοῦ Συλλόγου ὁ φάκελος, ὁ φέρων τὸ γνωμικόν τοῦ βραβευθέντος ἔργου.

Ἄρθρον 8. Τὸ ὀριζόμενον βραβεῖον καταβληθήσεται τῷ βραβευθέντι ἅμα τῇ βραβεύσει.

Ἄρθρον 9. Οἱ φάκελοι οἱ περιέχοντες τὰ ὀνόματα τῶν λοιπῶν διαγωνισθέντων ἐξαφανισθήσονται ὑπὸ τοῦ κ. προέδρου τοῦ Συλλόγου ἐν τῇ αὐτῇ συνεδρίᾳ.

Ἄρθρον 10. Τὰ χειρογραφα τῶν εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἀποσταλθισομένων ἔργων μετὰ τὴν κρίσιν θέλουσι κατατεθῆ εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Συλλόγου, ὅπῃ οἱ διαγωνισθέντες δικαιούνται ἀπλῶς νὰ λάβωσιν ἀντίγραφα αὐτῶν.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἐπεψηφίσθη ὑπὸ τοῦ Τμήματος ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτοῦ τῆς 29 Ἰανουαρίου 1908.

Ὁ πρόεδρος

ΙΩ. ΦΙΛΙΚΟΣ

Ὁ γραμματεὺς

ΔΗΜ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀνεγνώσθη καὶ ἐπεψηφίσθη ἐν τῇ ΔΦΗΕ' ἐκτάκτῳ γενικῇ τῆς 10 Μαρτίου 1908 συνεδρίᾳ τοῦ Συλλόγου.

Ὁ πρόεδρος

Α. ΛΙΜΑΡΑΚΗΣ

Ὁ γεν. γραμματεὺς

Δ. ΒΑΡΣΑΜΗΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ¹

τῆς ἑλλαοδικοῦ Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ διαγωνισμοῦ τῆς «Υγιεινῆς τῶν μαθητῶν»

ὑπὸ Δ. ΒΑΡΣΑΜΗ, εἰσηγητοῦ

Ἀξιότιμε κύριε πρόεδρε,

Ἐπίτιμοι ἐταῖροι,

Κυρίαὶ καὶ κύριοι,

Τὸ βιολογικὸν τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου Τμήμα εἰς ἐρώτησιν αὐτοῦ περὶ ὑποδείξεως καταλλήλου πρὸς διαγωνισμὸν θέματος ἐκ τοῦ κύκλου τῶν εἰς ἃ ἀσχόλεται ζητημάτων, λαβὸν ὑπ' ὄψιν, ὅτι τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ ὀλλογος ἐπιδιώκει καὶ διὰ τῆς ἐκδόσεως βιβλίων καταλλήλων εἰς τὴν διάδοσιν ὠφελίμων γνώσεων, ὑπέδειξεν αὐτῷ τὴν σύνταξιν ἐγχειριδίου Ἑγιεινῆς διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν ἀστικῶν σχολῶν, ἐν πεποιθήσει, ὅτι ἡ διάδοσις τῶν ἀρχῶν καὶ κανόνων τῆς ὑγιεινῆς ἀπαραίτητος καὶ σκοπιμωτάτη τυγχάνει.

Τὸ εὐστοχὸν καὶ ἐπωφελὲς τοῦ ὑποδειχθέντος θέματος ἐγκρίνας ὁ Σύλλογος προεκήρυξε τὸν ἀγῶνα. Ἡ δὲ εὐμενὴς τῶν ἐπαϊόντων κρίσις περὶ τοῦ ἐπιτυχοῦς τοῦ ἐκλεγέντος πρὸς διαγωνισμὸν θέματος καὶ ἡ προκληθεῖσα ἀμίλλα πρὸς συγγραφὴν τοῦ καταλληλοτάτου πονήματος καὶ ἐπὶ πᾶσιν ὁ ἐκ ταύτης ἀποκομισθεὶς ἀμνηστὸς μαρτυροῦσιν, ὅτι καὶ ἔξω τῶν κόλπων τοῦ βιολογικοῦ Τμήματος γενικῶς εἶχε πλέον καταστῆ ἐπαισθητὴ ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπάρξεως τοιοῦτου τινὸς βιβλίου, μέλλοντος νὰ παράσχη οὐκ ὀλίγην ὠφέλειαν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς νεολαίαν.

Καὶ ὄντως ἡ περὶ τῆς ὑγιείας φροντίς δέον νὰ ἀποτελῇ τὸ πρῶτιστον παντὸς ἀνθρώπου μέλημα. Ἡ ὑγίεια εἶναι τὸ πολυτιμότερον τῶν ἐπὶ γῆς ἀγαθῶν, τὸ τιμαλφέστατον καὶ ὠραιότατον δῶρον τῆς φύσεως πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ καὶ τὸ μᾶλλον εὐθραυστον καὶ λεπτοφυές. Διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται ὅπως ὁ ἄνθρωπος γνωρίζῃ καλῶς καὶ τελείως τοὺς κανόνας, οὓς ὀφείλει νὰ τηρῇ ἀπαρεγκλίτως, ἵνα ἡ ὑγίεια αὐτοῦ διατηρηθῇ ἀκμαία.

Τὴν ἀνάγκην ταύτην συνησθάνθησαν ἐπιτακτικῶς οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τῶν παλαιωτάτων

1. Ἀνεγνώσθη ἐν τῇ ΔΦΗΕ' ἐκτάκτῳ γενικῇ συνεδρίᾳ τῆς 17 Ἀπριλίου 1908.

χρόνων καὶ δι' αὐτὸ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος βλέπομεν νομοθέτας, φιλοσόφους καὶ ἰατροὺς νὰ παρέχωσι τοῖς ἀνθρώποις ὀδηγίαν καὶ ἐντολὰς πρὸς προστασίαν καὶ διατήρησιν τῆς ὑγιείας τῶν.

Οἱ δ' ἀρχαῖοι Ἕλληνες, θεοποίησαντες πᾶν ὅτι προσέπιπεν εἰς τὰ ὄμματα αὐτῶν ὡς ὑπερφυές, ὠραῖον καὶ ὠφέλιμον, ἀπέδιδον καὶ εἰς τὴν ὑγίειαν ἰδιότητος θεᾶς καὶ ἀπένεμον αὐτῇ ἰδιαιτέρας τιμᾶς καὶ λατρίαν. Θεωροῦντες αὐτὴν κόρην τοῦ Ἀσκληπιοῦ, τὴν ἐλάτρευον ἐν τοῖς Ἀσκληπείοις καὶ ἐν ἰδιαιτέροις ναοῖς, ὡς ἀχώριστον τοῦ πατρὸς τῆς σύντροφον, πολλάκις δὲ καὶ συνοδουμένην ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν τῆς Ἰασοῦς, Αἴγλης καὶ Πανακείας. Ἐν Πελοποννήσῳ ἰδίως μεγάλως αὐτὴ ἐλατρεύετο καὶ πολλοὶ ναοὶ ὑπῆρχον ἀφιερωμένοι τῇ Ἑγιείᾳ. Ἄλλ' ὁ διασημότερος αὐτῶν, παρὰ τὸ περίφημον ἐν Ἐπιδαύρῳ Ἀσκληπιεῖον, ἔκειτο ἐν Τιτάνῃ τῆς Σικυωνίας, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἐστολισμένου μὲ ρόδα καὶ λευκὰ κρίνα ὑπῆρχε μεγαλοπρεπὲς ἄγαλμα τῆς θεᾶς Ἑγιείας παριστανομένης ὡς κόρης κομφῆς καὶ σεμνῆς μὲ ζωηροῦς καὶ γελόντας ὀφθαλμοὺς, μὲ πρόσωπον εὐχαρι καὶ ἀνάστημα εὐσταλές, κρατούσης δὲ εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα φοιλίδιον (τασάκι), ὅπῃ ποτίζεται ὄφις περιελιγμένος εἰς τὸν δεξιὸν αὐτῆς βραχίονα. Παρὰ τὸ βᾶθρον τοῦ ἀγάλματος τῆς θεᾶς ἀνέβρυνε διαυγῆς πηγὴ, εἰς ἣν προσήρχοντο πανταχόθεν ἀσθενεῖς ἐπιζητοῦντες τὴν ἴασιν αὐτῶν. Αἱ δὲ γυναῖκες αἱ προστρέχουσαι εἰς τὴν θεραπευτικὴν τῆς θεᾶς δύναμιν ἀπέκοπτον μέγα μέρος τῆς κόμης αὐτῶν καὶ τὸ ἐναπέθετον ἐπὶ τοῦ ἀγάλματος, λουόμεναι δὲ εἰς τὴν ἰαματικὴν πηγὴν ἀπέκτων τὴν εὐεξίαν καὶ τὸ κάλλος. Καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἐλάτρευον τὴν Ἑγιείαν καὶ μεγαλοπρεπεῖς ἀνήγειραν αὐτῇ ναοὺς. Οἱ δὲ ποιηταὶ τῆς ἀρχαιότητος τοὺς ὠραιότατους ἀνέμελψαν ὕμνους, ὡς τὸν διάσημον ἐκεῖνον ὕμνον τὸν ἀρχόμενον ὡς ἐξῆς: «Λιπαρόματε μᾶτερ, Ἀπολλωνος βασιλεῖα ποθεινὰ, πρᾶγγεως ὑγίεια. . . .» Καὶ δικαίως. Ἄνευ ὑγιείας ὁ ἄνθρωπος οὐδὲν δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ οὐδὲ νὰ διαγάγῃ βίον ποθητὸν καὶ ἀξιοζήλευτον. Τὰ πλούτη καὶ αἱ λοιπαὶ ἀπολαύσεις οὐδεμίαν προξενούσιν ἡδονὴν, τούναντίον προκαλοῦσι τὴν λύπην καὶ τὴν ἀπογοήτευσιν ἐπὶ τῇ στερήσει τοῦ πρῶτιστου τῶν ἐπιγείων ἀγαθῶν. Ἡ πνευματικὴ ἐργασία ἄνευ ὑγιείας ἀποβαίνει ἀδύνατος, καθότι ἀνοῦς ὑγιῆς ἐν

σώματι ὑγίει, ἡ δ' ἐπιστημονικὴ πρόοδος εἶναι ἀνέφικτος καὶ πᾶσα σωματικὴ ἐργασία δυσχερής. Ἄνευ τῆς ὑγιείας ἡ ζωὴ εἶναι βάσανος, ἀνωφελῆς ὁ πλοῦτος, μάταια τὰ πάντα. «Οὐκ ἔσθ' ὑγιείας κρεῖττον οὐδὲν ἐν τῷ βίῳ, ὑγίεια καὶ νοῦς ἐσθλὰ τῷ βίῳ δύο». «Οὐδὲν ὄφελός ἐστιν, οὔτε σῶματος, οὔτ' ἄλλου οὐδενός ἄτερ ὑγιείας», λέγει ὁ πατὴρ τῆς Ἰατρικῆς καὶ Ἑγιεινῆς Ἰπποκράτης.

Τούτων ἕνεκεν καὶ ἡ περὶ τὴν ὑγίειαν ἀσχολουμένη ἐπιστήμη ἡ Ἑγιεινὴ σπουδαιοτάτη καὶ πολύτιμος τυγχάνει.

Ἡ Ἑγιεινὴ δὲ εἶναι νέα ἐπιστήμη, διότι ἐκαλλιεργεῖτο ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων. Ἐὰν δὲ θελήσωμεν νὰ ἐγλύψωμεν ἐτι βαθύτερον εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν πρώτων ἀρχῶν τῆς ὑγιεινῆς, θὰ ἴδωμεν ὅτι καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες δὲν ἦσαν οἱ πρῶτοι καλλιεργήσαντες αὐτὴν καὶ ὅτι ἡ περὶ αὐτῆς μέριμνα ἀνάγεται εἰς χρόνους πολὺ ἀρχαιοτέρους ἀκόμη καὶ χρονολογεῖται ἴσως ἀπὸ αὐτῆς τῆς πρώτης ἐμφανίσεως τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς. Οὗτος ριφθεὶς ἐπὶ τοῦ πλανήτου, ἐφ' οὗ προωρίσθη νὰ ζῆσθαι καὶ ἐκτεθειμένος εἰς ποικίλας ἐπιρροὰς τῆς φύσεως καὶ παντοειδεῖς μετεωρολογικὰς προσβολὰς, εὐρέθη εἰς τὴν ἀναπόδραστον ἀνάγκην ν' ἀντιπαλαίσῃ κατ' αὐτῶν πρὸς ἀποφυγὴν ἀναποφεύκτου ἐκ τούτων βλάβης. Ἐντεῦθεν λαμβάνει τὴν ἀρχὴν αὐτῆς ἡ Ἑγιεινὴ, ἐκ τῶν προφυλάξεων, ἃς μοιραίως ἔλαβεν ὁ πρῶτος ἄνθρωπος πρὸς προστασίαν τῆς ζωῆς του κατὰ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς φύσεως ἐπενεργειῶν. Οὕτως ἡ Ἑγιεινὴ εἶναι φύσει ἀρχαιοτέρα τῆς Ἰατρικῆς, ἥτις σκοπεῖ τὴν θεραπείαν νοσοῦσης ὑγιείας.

Βραδύτερον δὲ, ὅτε οἱ ἄνθρωποι ἤρξαντο σχηματίζοντες φυλὰς καὶ ἔθνη, ὁ δὲ τρόπος τοῦ κατὰ φύσιν ζῆν περιωρίζετο κατ' εὐθὺν λόγον τῆς αὐξήσεως τῶν δυσχερειῶν τοῦ βίου, τὰ προσβάλλοντα ἐπιβλαβῶς τὴν ὑγίειαν τοῦ ἀνθρώπου αἷτια ἐπληθύνοντο καὶ ἡ καταπολέμησις καὶ ἀποφυγὴ αὐτῶν καταφανέστερα καθίστατο. Ἐκ τούτου προήλθεν ἡ ἀνάγκη, εἰς ἣν εὐρέθησαν ἐξοχοὶ ἄνδρες τῶν πρώτων ἐκείνων χρόνων νὰ ἐπιβάλλωσιν εἰς τοὺς ὑπ' αὐτῶν κυβερνωμένους λαοὺς τὴν τήρησιν κανόνων ὑγιεινῆς ἐπιτηδείων πρὸς τὸ κλίμα τοῦ τόπου τῶν καὶ τὰς ἐξείς τῶν λαῶν τῶν.

Οἱ Ἰνδοὶ, οἱ Σῖναι, οἱ Χαλδαῖοι, οἱ Αἰγύπτιοι εἶχον ὑγιεινὰ παραγγέλματα, ἄτινα καὶ ἱερὸν φέροντα χαρακτῆρα μετὰ θρησκευ-

τικῆς ὑποταγῆς καὶ ἀκριβείας ἐτηροῦντο. Ὁ μέγας τῶν Ἑβραίων νομοθέτης ὁ Μωϋσῆς ἐπιβάλλων αὐτοῖς νόμους πλήρεις ὑγιεινῶν παραγγελάτων ἐσκόπει ἀμέσως εἰς τὴν τήρησιν τῆς ὑγείας τοῦ σώματος, ἐμμέσως δὲ εἰς τὴν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος εὐεξίαν.

Παρὰ δὲ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησι, παρ' οἷς ὡς ἐλέχθη ἡ ὑγίεια ἐθεοποιήθη, ἡ ἀνάπτυξις καὶ διατήρησις τῆς ὑγείας τοῦ σώματος καὶ ἡ μέριμνα ὅπως οἱ πολῖται κατὰσθήσονται τὸ σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα ὑπῆρξε τὸ κυριώτατον μέλημα δι' ὅλου τοῦ βίου τοῦ δαιμονίου ἐκείνου λαοῦ. Τοιοῦτον σκοπὸν εἶχον οἱ εἰς πᾶσαν ἑλληνικὴν πόλιν τελούμενοι ἀγῶνες, τὰ Γυμνάσια καὶ τὰ μεγαλοπρεπῆ Στάδια, οἱ ἱεροὶ οὔτοι ναοὶ τῆς σωματικῆς καὶ πνευματικῆς ρώμης καὶ τοῦ κάλλους. Τίς δὲ ἀγνοεῖ τοὺς νόμους τοῦ ἀθλητοῦ τῆς Σπάρτης νομοθέτου Λυκούργου, τοὺς τραγεῖς καὶ αὐστηροὺς νόμους, οἱ ὅποιοι ὁμῶς ἐδόξασαν τοὺς Σπαρτιάτας καὶ κατέστησαν αὐτοὺς τοὺς ὠραιότετους καὶ ρωμαλεωτάτους ἄνδρας τῶν χρόνων ἐκείνων;

Ἡ θρησκεία λοιπὸν καὶ ἡ πατρὶς ὑπῆρξαν οἱ δύο θεμέλιοι λίθοι, ἐφ' ὧν οἱ δικημότατοι τῆς ἀρχαιότητος νομοθέται ἐθεμελίωσαν τοὺς πρώτους νόμους καὶ παραγγέλματα τῆς Ἑγιεινῆς.

Σὺν τῷ χρόνῳ ὁμῶς αἱ συνθήκαι τοῦ βίου ἠλλασσον, αἱ ἀνάγκαι ἠῤῥξαν καὶ κατ' ἀναλογίαν καὶ αἱ περὶ τῆς ὑγείας φροντίδες καὶ μέριμναι, ἡ δὲ ὑγιεινὴ καθίστατο ἀντικείμενον εὐρυτέρας ἐρεύνης καὶ μελέτης. Οὕτω προήλθεν εἰς μέσον ἡ ὑγιεινὴ ὡς ἐπιστήμη ἀποχωρισθεῖσα τελείως τῶν νομοθεσιῶν καὶ θρησκευτικῶν παραγγελάτων συστηματικώτερον καὶ ἐπιστημονικώτερον δὲ μελετῶσα τὰ εἰς τὴν ὑγίειαν ἀφορῶντα καὶ εἰς τὴν διατήρησιν αὐτῆς τείνοντα. Ὑπὸ τὴν ἐποψιν ταύτην τὸν πρῶτον καὶ θεμέλιον λίθον κατέβαλεν ὁ δαιμόνιος Ἱπποκράτης γενόμενος ὁ ἰδρυτὴς τῆς ἐπιστημονικῆς ὑγιεινῆς διὰ τῶν ἀθλητῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων.

Μετὰ τὸν Ἱπποκράτην περὶ τὴν ὑγιεινὴν ἠσχολήθησαν Διοκλῆς ὁ Καρύστιος, ὁ Κέλσος καὶ ἰδίᾳ ὁ πολὺς Γαληνός. Μετ' αὐτὸν μέχρι τοῦ 15ου αἰῶνος μ. Χ. ἐλάχιστα, ἐὰν μὴ οὐδὲν, ἐγένοντο. Οὕτω δὲ ἡ πρόοδος ἐν τῇ ὑγιεινῇ ὡς καὶ ἐν ἀπάσῃ ταῖς ἐπιστήμαις ἀρχεται ἀπὸ τοῦ αἰῶνος τῆς ἀναγεννήσεως τῶν γραμμάτων ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ. Αἱ γενόμεναι ἔκτοτε εἰς τὴν Χρυσίαν καὶ τὴν Φυσικὴν μελέται καὶ ἀνακαλύψεις μεγάλως ἐπλούτισαν

τὴν ὑγιεινὴν καὶ γενναίαν πρὸς τὰ πρόσω ἔδωκαν αὐτῇ ὄψιν. Αἱ δὲ τοῦ δαιμονίου γάλλου Pasteur περὶ τῶν ζυμώτων καὶ τῶν μικροβίων ἀνακαλύψεις καὶ ἐργασίαι ἔθηκον τὸ ἐπιστέγασμα εἰς τὸ οἰκοδόμημα τῆς ὑγιεινῆς τὸ θεμελιωθὲν ὑπὸ τοῦ μεγάλου ἑλληνοῦ ἱατροῦ Ἱπποκράτους.

Οὕτω σήμερον ἡ ὑγιεινὴ ἀποτελεῖ σπουδαιότατον κλάδον τῆς ἱατρικῆς διὰ τε τὸν ἐπιστημονικὸν πλοῦτον, ὃν περικλείει καὶ τὸν σκοπὸν, πρὸς ὃν κατατείνει, τὴν διατήρησιν δηλαδὴ καὶ βελτίωσιν τῆς ὑγείας. Ὁ ἄνθρωπος διὰ νὰ γίνῃ ἄξιος τῆς κλήσεως αὐτοῦ καὶ δυναθῇ νὰ ἐπιτελέσῃ τὸν ἐν τῷ κόσμῳ προορισμὸν του, ὀφείλει βεβίως νὰ καλλιεργῇ τὸ πνεῦμα, δι' οὗ ἐπρόκειται αὐτὸν ἡ φύσις.

Ἄλλ' ἡ καλλιέργεια τῶν πνευματικῶν δυνάμεων ἐπιτυγχάνεται μόνον, ἐὰν τὸ σῶμα εὐεκτή, αἱ δὲ φυσιολογικαὶ τῶν ὀργάνων λειτουργίαι τελῶνται ἐν ἀρμονίᾳ καὶ τάξει. Συνεπῶς ὁ ἄνθρωπος πρὸ παντὸς ἔχει ἀνάγκην τῆς Ἑγιεινῆς, δι' ἧς θὰ δυναθῇ νὰ διατηρήσῃ ὑγιᾶς τὸ σῶμα, ἵνα καὶ ἡ τοῦ πνεύματος καλλιέργεια καταστῇ δυνατὴ καὶ ἀποτελεσματικὴ. Τούτων ἕνεκεν ἐπιβάλλεται καὶ παρ' ἡμῖν, ὡς ἀλλαχοῦ γίνεται, ἡ ἐκλαίκευσις καὶ διάδοσις τῶν διδασμάτων τῆς ὑγιεινῆς καὶ διὰ καταλλήλων βιβλίων προσιτῶν ἐκάστῳ καὶ διὰ παντὸς ἄλλου τελεφόρου μέσου, ἰδίᾳ ὁμῶς διὰ καταλλήλου καὶ συστηματικῆς διδασκαλίας τῆς ὑγιεινῆς ἐν ἀπάσῃ ταῖς σχολαῖς τῆς κατωτέρας καὶ μέσης παιδείσεως, πρὸ πάντων δὲ εἰς τὰς ἀστικὰς σχολὰς, ἐκεῖ ἔνθα χαλκεύεται τὸ μέλλον τοῦ ἔθνους καὶ διαπλάσσεται ἡ ψυχὴ τῶν μελλόντων πολιτῶν. «Οὐδεὶς ἀγνοεῖ, λέγει ὁ Pecaut, πόσον ἀναγκαία καὶ ἐπείγουσα εἶναι ἡ ἐισαγωγή τῆς διδασκαλίας ὑγιεινῶν γνώσεων εἰς τὰς σχολὰς τῆς κατωτέρας παιδείσεως. Ἡ ἀγνοία τῶν θεμελιωδῶν νόμων τῆς Ἑγιεινῆς εἶναι καταστρεπτικὴ διὰ τε τὴν ὑγίειαν τοῦ ἀτόμου καὶ διὰ τὴν τοῦ δημοσίου, ἡ δὲ πεποιθήσις εἰς τὴν εἰμαρμένην, τὸ πεπρωμένον, ἐπάγεται τὰ ὀλεθριώτατα τῶν ἀποτελεσμάτων. Ἐκ τῆς δημοτικῆς καὶ μόνον σχολῆς θὰ ἀναλάμψῃ ἡ ἀκτίς τῆς ἀληθείας, ἥτις θὰ δυναθῇ νὰ διαλύσῃ τὰ πυκνὰ σκότη τῆς ἀμαθείας, διότι ἐκεῖ διδασκόμενη ἡ ὑγιεινὴ θὰ δυναθῇ νὰ ἐμφυτεύσῃ εἰς τὴν τρυφερὰν καρδίαν τοῦ παιδίου ἀρχὰς καὶ ἰδέας ἀληθεῖς περὶ τῆς ὑγιεινῆς, αἵτινες θὰ τῷ εἶναι ὠφελιμώταται εἰς τὸν μετέπειτα βίον του».

Τῶν πεποιθήσεων τούτων ἐμφορούμενον καὶ τὸ βιολογικὸν Τμήμα ὑπέδειξε τῷ Συλλόγῳ ὡς θέμα τοῦ διαγωνισμοῦ τὴν σύνταξιν βιβλίου ὑγιεινῆς καταλλήλου κυρίως μὲν διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν ἀστικῶν σχολῶν, τῆς χρυσῆς ταύτης τοῦ μέλλοντος ἐλπίδος, ἀλλ' οὐχ ἥττον προσιτοῦ καὶ ὠφελίμου εἰς πάντας, εὐελπιστοῦν ὅτι οὕτω θέλει δοθῆ ποιὰ τις ὄψις καὶ παρ' ἡμῖν εἰς τὴν σπουδὴν τῆς ὑγιεινῆς, ἣν, ὡς μὴ ὠφελει, τὸ ἡμέτερον ἔθνος παραμελεῖ ἐπὶ ζῆμιν τοῦ παρόντος του καὶ τοῦ μέλλοντος.

Ὁ διαγωνισμὸς προκηρυχθεὶς τὴν 1ην Ἰουλίου 1907 ἔληξε τὴν 31ην Ἰανουαρίου 1908, ὅποτε τὸ βιολογικὸν Τμήμα προέβη συμφώνως τῷ Κανονισμῷ τοῦ Συλλόγου εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς ἑλληνοδίκου Ἐπιτροπῆς ἀποτελεσθείσης ἐκ τῶν κ. κ. Θ. Φλωρᾶ, Ἀν. Ἀντίπα καὶ Δ. Βαρσάμη, ἥτις καὶ ἐπελάβετο τοῦ ἔργου αὐτῆς μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς ἀφοσιώσεως καὶ εὐκρινείας καὶ μετὰ πλήρους συναίσθησεως τῆς σοβαρότητος τῆς ἀναλαμβανόμενης ἐντολῆς.

*

Εἰς τὸν προκηρυχθέντα ἀγῶνα ὑπεβλήθησαν 7 χειρόγραφα. Ἐκτὸς ὁμῶς αὐτῶν ἐγνώσθη ὅτι ἐστάλη καὶ ἕτερον ἀκόμη, ὄγδοον τοῦτο, φέρον τὸ γνωμικὸν «Mens sana in corpore sano», τὸ ὅποιον ἀποσταλὲν ἐκπροθέσμως, δὲν συμπεριελήφθη εἰς τὸν διαγωνισμὸν καὶ συνεπῶς δὲν παρεδόθη πρὸς μελέτην τῇ ἑλληνοδίκῃ Ἐπιτροπῇ.

Ἐκαστὸν τῶν εἰς τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβληθέντων ἑπτὰ ἔργων φέρει ὡς διακριτικὸν γνῶρισμα καὶ ἐν γνωμικόν καὶ δὴ:

Τὸ Α') *Μετὰ σοῖο μάκαρ ὑγίεια
τέθαλε πάντα καὶ λάμπει χαρίτων ἔαρ,
σῆθεν δὲ χωρὶς οὐ τις εὐδαίμων.*

Τὸ Β') *Οὐδὲ καλᾶς σοφίας ἐστὶ χάρις
εἰ μὴ τις ἔχει σεμνὰν ὑγίειαν.*

Τὸ Γ') *Προσοχὴ εἰς τὴν μηχανὴν τῆς ζωῆς.*

Τὸ Δ') *Μέγιστον ἀγαθὸν ἢ ἐπὶ τὸ σῶμα
καὶ τὴν ψυχὴν ὑγίεια· τὸ σῶμα εἶναι
κῆπος, ἐν ᾧ καλλιεργεῖται τὸ πνεῦμα.*

Τὸ Ε') *Ἑγιᾶς σῶμα ὑγιεῖ ψυχὴ συνοικεῖ.*

Τὸ Σ') *Νοῦς ἐγιγῆς ἐν σώματι ὑγιεῖ.*

Τὸ Ζ') *Ἀθηνᾶ ὑγιεῖ.*

Ἐξ αὐτῶν τὰ τέσσαρα πρῶτα, δι' οὓς λόγους κατωτέρω μέλλει νὰ λεχθῇ, ἡ Ἐπι-

τροπὴ ἐθεώρησεν ὑποδεέστερα τοῦ πρέποντος ἐν τῷ προκειμένῳ ἀγῶνι, ἐν ᾧ τὰ λοιπὰ τρία σοβαρώτερον ἐψηχόλησαν αὐτὴν ἕως οὐ ἀποφανθῇ εἰς ποῖον ἐξ αὐτῶν ὠφελει ν' ἀπονεμῆ κατὰ δίκαιον λόγον τὸ γέρας. Ἀλλὰ πρὶν ἢ προδικάσωμεν, ἅς προβῶμεν ἤδη εἰς συντομὸν τινα ἀνάλυσιν ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν.

Α'

«Μετὰ σοῖο μάκαρ ὑγίεια
τέθαλε πάντα καὶ λάμπει χαρίτων ἔαρ,
σῆθεν δὲ χωρὶς οὐ τις εὐδαίμων».

Ἔργον συντομώτατον καταλαμβάνον 36 ἀραιότατας σελίδας χειρογράφου. Διαίρεται εἰς 4 μέρη καὶ 44 μαθήματα οὕτως, ὥστε πολλὰ τούτων μόλις καταλαμβάνουσιν 8—10 σειρὰς τοῦ χειρογράφου. Συνοδεύεται καὶ ὑπὸ 14 εἰκόνων. Τὸ ἔργον εἶναι γεγραμμένον εἰς ὕψος ἀποφθεγματικῶν ἀνευ ὠρισμένης συναφείας καὶ ἀλληλουχίας ἰδεῶν.

Ἰδοῦ π. χ. πῶς ὁ συγγραφεὺς ὀρίζει τὴν Ἑγιεινὴν:

«Ἑγιεινὴ εἶναι ἡ τέχνη, ἡ ὁποία διδάσκει τοὺς κανόνας, τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ ἀκολουθῶμεν διὰ νὰ διατηρῶμεν τὸ σῶμά μας ὑγιᾶς καὶ ἀκμαῖον καὶ νὰ προφυλάττωμεν αὐτὸ ἀπὸ τὰς ἀσθενείας» χωρὶς νὰ λέγη τίποτε περὶ τοῦ πνεύματος. Καὶ ἀλλαχοῦ: «Ἡ ἀπώλεια τῆς ὑγείας εἶναι ἀσθένεια!!!» Ὀλίγον δὲ κατωτέρω μᾶς πληροφορεῖ ὅτι «τὸ αἷτιον, τὸ ὅποιον προκαλεῖ τὴν ἀσθένειαν εἶναι ἐν Ὁρ ἄορατον εἰς τὸν γυμνὸν ὀφθαλμόν, ὄρατόν διὰ τοῦ μικροσκοπίου, τὸ ὅποιον καλεῖται μικρόβιον! Τὰ μικρόβια εὐρίσκονται παντοῦ εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν καὶ τὰς παντοειδεῖς ἀκαθαρσίας».

Εἰς τὸ μάθημα, τὸ ὅποιον φέρει τὴν ἐπιγραφὴν: «Στόμα, ρίς, ὀφθαλμός, ὦτα, πόδες» λέγει ὁ συγγραφεὺς εὐθύς ἐξ ἀρχῆς, ὅτι αἱ κοιλότητες τοῦ στόματος εἶναι ἐκτεθειμένα εἰς τὰ μικρόβια περισσότερο ἀπὸ τὸ δερμα, ἐνῶ εἰς τὸ προηγούμενον μάθημα ἔλεγε τὰ ἐξῆς: «Τὰ μέρη τοῦ σώματος, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐκτεθειμένα εἰς τὰς ἀκαθαρσίας περισσότερο εἶναι αἱ χεῖρες, πρόσωπον, κεφαλή. . . » Ὀλίγον κατωτέρω ἀποκαλεῖ βύρσαν τὴν φούρτσαν, τὴν ὁποῖαν ἀλλαχοῦ ἀπεκάλεσε ψήκτραν.

Εἰς ἄλλο μέρος δίδει τὴν ἐξῆς συμβουλὴν: «Ἡ κόμη δὲν πρέπει νὰ εἶναι πολὺ μακρὰ οὔτε πολὺ κοντὴ, ἀλλὰ μετρία,» χωρὶς νὰ μᾶς λέγη τί πρέπει νὰ γίνῃ διὰ τὰς νεάνιδας.

Προσθέτει δὲ ὅτι ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν πρέπει νὰ καθαρίζηται μὲ σάπωνα. Ἄλλὰ πολὺ περιεργος εἶναι καὶ ἡ ἐξῆς συμβουλή του διὰ μαθητὰς ἀστικῶν σχολῶν: «Τὰ κτένια, αἱ ψῆκτραι, (κοινῶς φούρτσαι), τὰ ξυράφια πρέπει νὰ εἶναι προσωπικά, καλῶς καθαρισμένα πάντοτε».

Τὸ μόνον εὐχάριστον εἶναι ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ συγγραφεὺς ἐν τῷ προλόγῳ ἀναγνωρίζει τὰς ἐλλείψεις τοῦ δοκιμίου του, ἀποκαλῶν αὐτὸ ἀτελὲς καὶ ἄνευ ἀξιώσεων, τὴν γνώμην δὲ ταύτην συμμερίζεται πληρέστατα καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ.

B'

«Οὐδὲ καλῶς σοφίας ἐστὶ χάρις
εἰ μὴ τις ἔχει σεμνὰν ὑγίειαν».

Ἐν τῷ προλόγῳ ὁ συγγραφεὺς ὁμιλεῖ περὶ εἰκόνων ὡς «προσφορωτάτων καὶ καταλληλοτάτων», αἵτινες συνοδεύουσι τὸ κείμενον καὶ ἄς φαίνεται ὅτι ἐλησμόνησε νὰ ἀποστείλῃ σὺν τῷ χειρογράφῳ ὡσαύτως ἐλησμόνησεν ὁ συγγραφεὺς νὰ παραθέσῃ, ὡς ὑπόσχεται ἐν τῷ προλόγῳ, καὶ τὸν κατάλογον τῶν βιβλίων, ἅτινα συνεβουλεύθη κατὰ τὴν ἐκπόνησιν τῆς μελέτης αὐτοῦ.

Τὸ ἔργον καταλαμβάνει περὶ τὰς 55 σελίδας τύπου 16ου σχήματος καὶ διαιρεῖται κατὰ κεφάλαια καὶ οὐχὶ μαθήματα, ὡς ὀρίζει τὸ πρόγραμμα τοῦ ἀγῶνος. Ἐν τῇ εἰσαγωγῇ πολὺ ὀλίγα περὶ τῆς χρησιμότητος τῆς ὑγιεινῆς ἀναφέρει ὁ συγγραφεὺς οὐδὲν δὲ περὶ τῆς ἐννοίας αὐτῆς. Ἀντὶ τούτων μακρὸς περὶ διαφορᾶς ἀνθρώπου καὶ ζώων γίνεται λόγος, περὶ κυττάρων καὶ καύσεων, στρυφνός καὶ δι' ἐπιστήμονας, πάντῃ δ' ἀκατανόητος καὶ ἀπρόσιτος εἰς μαθητὰς ἀστικῶν σχολῶν. Παράδειγμα τὸ ἐξῆς:

«Ὁ σπουδαιότερος τῶν φυσικῶν νόμων εἶναι ὁ περὶ διατηρήσεως τῶν ζώων καὶ φυτῶν, δηλαδὴ ὁ νόμος ὁ κυβερνῶν καὶ κανονίζων τὰς σχέσεις μεταξὺ ζώων καὶ φυτῶν. Διότι ἀμφότερα τὰ βασίλεια ταῦτα παρὰ τὰς διακρινούσας αὐτὰ οὐσιώδεις διαφορὰς συνδέονται στενῶς πρὸς ἄλληλα. Τὸ βασίλειον τῶν φυτῶν παρέχει διὰ τῶν περιττωμάτων αὐτοῦ τὸ ὑλικόν, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπαραίτητον εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ τὰ ζῷα, καὶ τάνάπαλιν τὸ βασίλειον τῶν ζώων διὰ τῶν περιττωμάτων αὐτοῦ παρέχει τὸ ἀπαραίτητον ὑλικόν εἰς τὰ φυτά». «Πᾶν ὅτι γεννᾶται καὶ φθείρεται ἐντὸς τοῦ σώματος ἡμῶν

εἰρεῖται ἐπὶ φυσικῶν καὶ χημικῶν φαινομένων, τὰ ὁποῖα συνδέονται στενῶς πρὸς ἄλληλα. Ἄλλ' ἀναντιρρήτως τὰ κύτταρα εἶναι ἐκεῖνα, μετὰ τῶν ὁποίων συνδέονται ἀρρήκτως πάντα τὰ φαινόμενα τοῦ βίου ἡμῶν. Πᾶσαι αἱ λειτουργίαι τοῦ σώματος ἡμῶν π. χ. ἡ ἀναπνοή, ἡ πέψις καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ πνευματικαὶ ἐνέργειαι ἡμῶν βᾶσιν ἔχουσι τὰ κύτταρα ταῦτα. Τὰ κύτταρα ταῦτα ἀποτελοῦσι τὸ πολυτιμότερον ὑλικόν ὀλοκλήρου τοῦ σώματος ἡμῶν, ἡ δὲ ἀμετάβλητος καὶ ἀμείωτος δύναμις αὐτῶν πρὸς ἐνέργειαν εἶναι ὁ ἐκ τῶν προτέρων ἀπαραίτητος ὅρος ὅπως κανονικῶς καὶ ρυθμικῶς διεξάγονται πᾶσαι αἱ λειτουργίαι τοῦ σώματος ἡμῶν!!!»

Τοιαῦτα χαῶδη καὶ ἀσύλληπτα πλεῖστα ἀπαντῶσιν ἐν τῇ εἰσαγωγῇ. Ἐν δὲ τῷ κυρίῳ θέματι ἀπαντῶσιν οὐκ ὀλίγα ἐπιστημονικὰ ἀνακριβείαι. Ἐκτὸς τῶν ἀνακριβειῶν πολλὰ κεφάλαια ἐκτίθενται ἀμεθόδως καὶ συγκεχυμένως, ὡς τὸ περὶ ἀέρος καὶ γυμναστικῆς, ἐν οἷς πολλὰ τούτου τοῦ κεφαλαίου ἀναγράφονται εἰς ἐκεῖνο καὶ τάνάπαλιν. Ἄλλα κεφάλαια εἶναι λίαν συνοπτικά, ὡς τὸ περὶ ἐνδυσμάτων καὶ κατοικίας, ἐνῶ δευτερευούσης σημασίας ἢ καὶ ὄλως ἀνωφελῆ κεφάλαια εἶναι λίαν ἐκτενῆ, ὡς τὸ περὶ δερματικῶν νοσημάτων. Τέλος θέματά τινα ἀκροθιγῶς ἢ καὶ οὐδόλως θίγονται, ὡς τὸ περὶ ἡλίου, ὑγρασίας, ρευμάτων κ.τ.λ.

Ἐργον περιέχον πλεῖστα γριφώδη καὶ ἀκατάληπτα, πολλὰς ἐπιστημονικὰς ἀνακριβείας, ἀμέθοδον δὲ καὶ στρυφνὸν τὴν φράσιν δὲν ἦτο δυνατόν νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἐκπληροῖ τὸν σκοπὸν τὸν ὑπὸ τοῦ προκηρυχθέντος διαγωνισμοῦ ἐπιδιωκόμενον. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀναγνωρίζει, ὅτι ὁ συγγραφεὺς πολλὰ ἐμελέτησε καὶ πολλὰ συνεβουλεύθη πρὸς σύνταξιν τῆς ἑαυτοῦ πραγματείας, ἀλλὰ παρατηρεῖ μετὰ λύπης, ὅτι δὲν ἠδυνήθη νὰ συστηματοποίησιν τὴν ὅλην ἐργασίαν καὶ διατυπώσῃ αὐτὴν συμφώνως μὲ τὸν σκοπὸν τοῦ ἀγῶνος καὶ τὸν προορισμὸν τοῦ ἔργου.

Γ'

Προσοχὴ εἰς τὴν μηχανὴν τῆς ζωῆς.

Σύντομον ἔργον μόνις δυνάμενον νὰ καταλάβῃ περὶ τὰς 35 σελίδας τύπου 16ου σχήματος. Διαιρεῖται κατὰ κεφάλαια ἐπτὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ οὐχὶ μαθήματα, ὡς ὀρίζει τὸ πρόγραμμα τοῦ ἀγῶνος, καὶ συνοδεύεται ὑπὸ 23 εἰκόνων.

Τὸ δοκίμιον τοῦτο ἐπιστημονικῶς ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ἄμεμπτον, ἀλλ' εἶναι ἄγαν συνοπτικὸν καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ ἀνάγνωσις του ἀποβαίνει λίαν κοπιώδης καὶ ἥμισυ εὐχάριστος καὶ ἐπαγωγός. Ὁ συγγραφεὺς ἐκτίθησι τὰ διάφορα ζητήματα ξηρῶς καὶ ἀποφθεγματικῶς παραλείπων πλεῖστας οὐσιώδεις καὶ ἀπαραίτητους ἀναπτύξεις πρὸς δυνατὴν καὶ εὐκόλον ἀφομοίωσιν τοῦ ὑλικοῦ ὑπὸ μαθητῶν τῶν ἀστικῶν σχολῶν.

Ὡς ἐγράφη τὸ ἔργον ἀποτελεῖ μᾶλλον συνοπτικὴν περίληψιν ἐπιστημονικῆς ὑγιεινῆς δυναμένην ἴσως νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μνημονικὸν βοήθημα εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔχουσι ἤδη γνώσεις εὐρυτέρας ὑγιεινῆς οὐχὶ δ' εἰς παιδας, οἱ ὁποῖοι πρόκειται μόνις τὸρὰ νὰ διδασθῶσι τὰ πρῶτα στοιχεῖα αὐτῆς. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἡ Ἐπιτροπὴ εὐρέθη εἰς τὴν λυπηρὰν ἀνάγκην νὰ ἀντιπαρέλθῃ καὶ τὸ ἔργον τοῦτο, ἀνομολογούσα ὅμως, ὅτι ὁ συγγραφεὺς αὐτοῦ ἐμελέτησε καὶ κατὰ βάθος γνωρίζει τὸ θέμα.

Δ'

Μέγιστον ἀγαθὸν ἢ ἐπὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν

[ψυχὴν ὑγείαν,

τὸ σῶμα εἶναι κῆπος ἐν ᾧ καλλιεργείται τὸ πνεῦμα.

Τὸ ἔργον καταλαμβάνει περὶ τὰς 40 σελίδας τύπου 16ου σχήματος, διαιρεῖται κατὰ μαθήματα 14 τὸν ἀριθμὸν καὶ συνοδεύεται ὑπὸ 35 εἰκόνων.

Ὁ συγγραφεὺς τοῦ πονήματος τούτου ἐν τῇ διατάξει καὶ διαιρέσει τοῦ θέματος ἀκολουθεῖ κατὰ πόδας τὸ ἐγχειρίδιον τοῦ Pécourt (Petit cours d'hygiène pour les écoles primaires). Ἐν πολλοῖς μεταφέρει ἐδάφια ὅλα. Ἐν τῇ εἰσαγωγῇ ὁ συγγραφεὺς διὰ παραδειγμάτων ὁμιλεῖ περὶ ἀσθενειῶν καὶ ἀτυχημάτων, ἅτινα προέρχονται ἐκ παραμελήσεως τῶν ὑγιεινῶν κανόνων καὶ καταδεικνύει λίαν ἐπιτυχῶς τὴν σημεῖαν καὶ χρησιμότητα τῆς ὑγιεινῆς. Τὰ περὶ ἀέρος πραγματεύεται εἰς 2 μαθήματα. Εἶναι δὲ πιστὴ ἐν πολλοῖς μεταφράσις ἀντιστοίχων κεφαλαίων τοῦ ἔργου τοῦ Pécourt.

Περὶ ὑδρατμῶν, περὶ κονιορτοῦ, περὶ ἀτμοσφαιρικῆς πιέσεως οὐδὲν ἀναφέρει ὁ συγγραφεὺς, ἐν ᾧ δὲ συχνὰ ἐπικαλεῖται τὴν ἐπέμβασιν τῶν ρευμάτων τοῦ ἀέρος, οὐδαμοῦ ποιῆται τὴν δέουσαν ἐξέτασιν αὐτῶν. Ἐκτὸς τούτου ἀπαντῶσι καὶ ἐπιστημονικὰ ἀνακριβείαι. Οἱ ἡμίανημένοι ἄνθρωποι δὲν δηλητηριάζουσι διὰ τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος, ἀλλὰ διὰ

τοῦ μονοξιδίου τοῦ ἄνθρακος. Τὸ κοινῶς λεγόμενον ἀντρον τοῦ κυνός» δὲν εὑρίσκεται ἐν Θεσσαλίᾳ, ὅπου τοποθετεῖ αὐτὸ ὁ συγγραφεὺς, ἀλλ' ἐν Ἰταλίᾳ παρὰ τὴν Νεάπολιν. Ὑπάρχει δ' ἐν Ἑλλάδι ἐν σπήλαιον παρόμοιον πρὸς τὸ ἀντρον τοῦ κυνός, τὸ παρὰ τὸν Ἰσθμὸν τῆς Κορίνθου σπήλαιον τοῦ Σουσακίου, ἐξ οὗ ἀναδίδεται διοξίδιον τοῦ ἄνθρακος καὶ ὑδρόθειον. Ἴσως καὶ 'εἰς καμιά σπηλιά τῆς Θεσσαλίας νὰ παρατηρῆται παρόμοιον φαινόμενον ἀλλὰ ἡ σπηλιά αὕτη δὲν εἶναι τὸ ἀντρον τοῦ κυνός.

Τὰ περὶ καθαριότητος δύο κεφάλαια κάλλιστα ἄνευ ἐπιστημονικῶν ἀνακριβειῶν καὶ εὐμέθοδα ἀλλὰ ὅλα ξένα καὶ ἡρατισμένα. Τὰ περὶ τροφῶν καταλαμβάνουσι μὲν τρία μαθήματα, ἀλλὰ μ' ὅλα ταῦτα εἶναι ἐν πολλοῖς ἐλλιπῆ καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀντιγεγραμμένα. Οὐδὲν περὶ μηχανισμοῦ τῆς θρέψεως ἀναφέρει ὁ συγγραφεὺς, πολὺ δὲ ὀλίγα σχετικῶς τὰ περὶ τῆς θρεπτικῆς ἀξίας ἐκάστου τροφίμου. Ὁ συγγραφεὺς ἀκολουθεῖ τὸ παλαιὸν τοῦ Liebig σύστημα ἐν τῇ διαιρέσει τῶν τροφῶν εἰς καυσίμους καὶ ἐπανορθωτικὰς. Τὰ περὶ ὕδατος λίαν περιορισμένα, ἐν ᾧ τὰ περὶ οἴνουπνευμάτων σχετικῶς ἐκτενέστερα. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἐπεθύμει τὸ ἐναντίον.

Τὰς ὀπώρας διαιρεῖ εἰς ὠρίμους καὶ πρασίνας. Πόθεν ἢ λέξις πράσινοι ὀπῶραι; μήπως εἶναι κατὰ μετάφρασιν τοῦ γαλλικοῦ fruits - verts = ἄωροι ὀπῶραι; Τὰ περὶ κακῶν ἔξεων καλὰ καὶ συστηματικά. Τὰ περὶ ἐνδυσμάτων πενιχρότατα, ἀμέθοδα καὶ ἀσυστηματοποίητα. Οὐδὲν λέγει περὶ μηλωτῶν, περὶ ἀδιαβρόχων, περὶ στηθοδέσμου, περὶ ζώνης κ.τ.λ. Ἀνεπαρκεστάτη εἶναι καὶ ἡ εἰς τὴν Φυσικὴν ἀναδρομὴ πρὸς ἐξήγησιν διαφόρων φαινομένων ψύξεως καὶ θερμάνσεως. Τὰ περὶ ἀσκήσεων καλὰ. Ἡδύνατο ὅμως νὰ εἶναι καὶ πλουσιώτερα. Ὁ συγγραφεὺς ἐφρόντισεν ἀντὶ ἐπαρκοῦς κειμένου νὰ παραθέσῃ λαμπρὰς εἰκόνας ἡρατισμένας περὶ ἀσκήσεων. Οὐδὲν ἀναφέρει περὶ κοπώσεως, ἂν καὶ τὰ περὶ ἀναπαύσεως εἶναι καλὰ. Τὰ περὶ κατοικίας τέλεια, ἀλλ' ἀντιγεγραμμένα.

Περὶ θερμάνσεως 20 μόνον σειραὶ κειμένου ἐλάχιστα λέγουσαι, ἀσήμαντα δὲ τὰ περὶ τεχνικοῦ φωτισμοῦ, 6 μόνον σειραὶ.

Τὸ βιβλίον περατοῦται διὰ τοῦ κεφαλαίου «περὶ προφυλάξεως ἀπὸ τῶν κολλητικῶν νοσημάτων», ὅπερ ὁμολογουμένως εἶναι τέλειον καὶ τὸ ὠραιότερον τῆς ὅλης συγγραφῆς.

Τοιοῦτον καὶ τὸ ἔργον τοῦτο. Μὲ ὅλας του τὰς ἀνακριθείας καὶ ἐλλείψεις, αἵτινες ἄλλως τε εὐκόλως ἦτο δυνατὸν νὰ διορθωθῶσι, θὰ ἠδύνατο σοβαρὰς νὰ ἔχη ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς πλήρους ἐκτιμήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἂν δὲν ἀπεκαλύπτετο ἐν τοῖς πλείστοις αὐτοῦ μέρεσιν ἀντιγράφη πιστὴ καὶ ἐπὶ λέξει σχεδὸν τοῦ ἔργου τοῦ Récaut.

Τοιαύτη ἡ κρίσις ἐπὶ τῶν τεσσάρων πρώτων ἔργων, ἅτινα ἐθεώρησεν ἡ Ἐπιτροπὴ ἄνευ ἀξιώσεων σοβαρῶν διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ βραβείου. Ἐλθωμεν ἤδη ἐπὶ τὴν ἐξέτασιν τῶν ὑπολειπομένων τριῶν ἔργων τῶν διεκδικησάντων τὸ γέρας.

Ε'

Ἐπιτροπῆς ὑγιᾶν ψυχῆ συνοικεῖ.

Τὸ ἔργον καταλαμβάνει περὶ τὰς 65 σελίδας τύπου 16ου σχήματος, εἶναι δὲ διηρημένον κατὰ κεφάλαια ὀκτώ τὸν ἀριθμὸν καὶ συνοδεύεται ὑπὸ 18 εἰκόνων.

Ἐπιτροπῆς ὑγιᾶν ψυχῆ συνοικεῖ, ἐν τοσοῦτῳ ἀρκούντως ῥέον καὶ εὐληπτον. Παιδαγωγικῶς ἐπίσης δὲν παρέχει λαβὴν εἰς ἐπίκρισιν σπουδαίαν, διότι ναὶ μὲν εἶναι διηρημένον εἰς 8 μόνον κεφάλαια καὶ ταῦτα ἀρκούντως ἐκτενῆ, ἐν τούτοις ἢ ἐπὶ μέρους κατὰ τὰς ἐκάστου κεφαλαίου δὲν εἶναι καθόλου ἐλαττωματικῆ.

Ἐν τῇ προτασσομένη βραχυτάτῃ εἰσαγωγῇ ἐλάχιστά τινα καὶ κεφαλαιώδη περὶ τῆς σημασίας τῆς ὑγιεινῆς, τῆς χρησιμότητος καὶ τῆς ἐννοίας αὐτῆς ἀναγράφει ὁ συγγραφεὺς. Ἐν τῷ περὶ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος κεφαλαίῳ συνοπτικῶς μὲν ἀλλὰ καλῶς καὶ εὐλήπτως συντεταγμένῳ οὐδὲν ἀναγράφεται περὶ ὑγρασίας καὶ ρευμάτων, διὰ μακρῶν δὲ καὶ ὅλως ἀκαταλλήλως καὶ ἀσκόπως δι' ἐγχειρίδιον ὑγιεινῆς τῶν μαθητῶν ἐνδιατρίβει ὁ συγγραφεὺς περὶ τὴν θεραπείαν τῆς ἀσφυξίας καὶ ἠλιάσεως.

Τὸ περὶ ὕδατος κεφάλαιον, ἀνελλιπέστατον, σαφῶς καὶ συστηματικώτατα συντεταγμένον, ἀλλὰ τὰ περὶ θρέψεως καὶ τροφῶν ὑπεράγαν συνοπτικὰ καὶ ἐλλιπέστατα. Ὀλίγαι πενιχρότατοι περιεχομένου σελίδες καὶ τούτων τινὲς ἀφιερῶμεν εἰς περιγραφὴν τριχίνων ταινιῶν.

Τὸ περὶ ὑγιεινῆς τῆς κατοικίας κεφάλαιον κάλλιστον, ἀλλὰ τὸ περὶ ὑγιεινῆς τῆς ὁράσεως ὑπερμέτρως καὶ ἀνωφελῶς ἐκτενές. Ὁ συγγραφεὺς μετὰ τοσαύτης ἐπιμονῆς ἐνδια-

τρίβει εἰς τὰ περὶ ἀνατομικῆς τοῦ ὀφθαλμοῦ μυωπίας, ἐμμετροπίας, ὑπερμετροπίας, πρεσβυωπίας κ.τ.λ., ὥστε τὰ γραφόμενα ὑπεθυμίζουσι ἐγχειρίδιον ὀφθαλμολογίας μᾶλλον ἢ ὑγιεινῆς τῶν μαθητῶν. Τὰ περὶ λουτρῶν καὶ καθαρειότητος καλὰ καὶ πλήρη, ἀλλὰ λίαν ἀτελῆ τὰ περὶ θαλάσσης.

Τὰ περὶ ἀσκήσεων, κοπώσεως καὶ ἀναπαύσεως λίαν εὐμέθοδα καὶ ἄρτια. Τὰ περὶ ἐνδυμάτων καλὰ, ἀλλ' οὐχὶ τέλεια. Λαμπρὰ δὲ καὶ σαφῆ τὰ περὶ κακῶν ἐξέων.

Τὸ τελευταῖον τέταρτον τῆς ὅλης συγγραφῆς (26 σελίδες) περιλαμβάνει θέματα ὅλως ἀσχετὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ βιβλίου. Καὶ ἀποδεκτὰ μὲν τὰ περὶ φθίσεως, δαμαλισμοῦ καὶ γενικῆς προφυλάξεως λεγόμενα, ἀλλὰ πρὸς τί τὰ περὶ ἀπομονώσεως καὶ περιθάλψεως τῶν ἀσθενῶν, τὰ περὶ μολυσματικῶν νόσων, τὰ τόσον ἐκτενῆ περὶ ἐξανθηματικοῦ πυρετοῦ, διφθερίτιδος, ἰλαρᾶς, ὀστρακίης, τυφοειδοῦς πυρετοῦ, χολέρας, πανώλους, ἀνθρακος, λύσσης καὶ τὰ κατὰ τὴν θεραπείαν αὐτῶν;

Τὸ ἔργον περιλαμβάνει βεβαίως πολλὰ κεφάλαια καλῶς συντεταγμένα καὶ σχετικῶς ἀνελλιπῆ. Τὰ σπουδαιότατα ὅμως, ὡς τὸ περὶ τροφῶν, περὶ θρέψεως, λίαν πενιχρά. Ἄλλα κεφάλαια τὸν ἀντικείμενον λίαν ἐκτενῆ περιστρεφόμενα περὶ ζητήματα καθαρῶς ἰατρικὰ μετ' ἐπιμονῆς τοῦ συγγραφέως ὅλως ἀσκόπου, τὴν ὁποίαν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ προορισμοῦ τοῦ ἔργου, θὰ ἐπεθυμοῦμεν νὰ ἐβλέπομεν ἐν τοῖς περὶ τροφῶν, θρέψεως, ἀναπνοῆς καὶ λοιποῖς οὐσιωδεστάτοις κεφαλαίοις τῆς ὑγιεινῆς, οὐχὶ δὲ περὶ ζητήματα ἐξερχόμενα τοῦ σκοποῦ ἐγχειρίδιου ὑγιεινῆς προωρισμένου διὰ μαθητὰς τῶν ἀστικῶν σχολῶν. Καὶ μεθ' ὅλας τὰς ἀτελείας ταύτας τὸ ἔργον περιέχει πολλὰς ἀρετὰς καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖ καθήκον τῆς νὰ ἐξάρη, ὅτι μετ' εὐχαριστήσεως διεξῆλθε τὸ πόνημα τοῦτο.

ΣΤ'

Νοῦς ὑγιᾶν ἐν σώματι ὑγιᾶν.

Τὸ ἔργον καταλαμβάνει περὶ τὰς 70 σελίδας τύπου 16ου, εἶναι διηρημένον κατὰ μαθήματα 11 τὸν ἀριθμὸν καὶ συνοδεύεται ὑπὸ 15 εἰκόνων. Ἐργον ἐμβριθέστατον περιλαμβάνει κεφάλαια λαμπρῶς μὲν καὶ ἀνελλιπῶς συντεταγμένα, ἀλλ' ἀτυχῶς ἄνευ μέτρου ἐν τῷ συνόλῳ.

Κεφάλαια δευτερευούσης σημασίας ἴσως δὲ

καὶ ἄσχοπα διὰ μαθητὰς ἀστικῶν σχολῶν ἐκτίθενται λίαν ἐκτενῶς, ἐν ᾧ ἄλλα οὐσιωδέστατα εἶναι ἐπιζημιῶς ἐλλιπῆ. Τὸ τρίτον τῆς συγγραφῆς κατέχουσι κεφάλαια καθαρῶς ἰατρικὰ ἢ καὶ ξένα πρὸς τὴν ὑγιεινὴν τῶν μαθητῶν, ἐνᾧ τὰ περὶ ἀέρος, τροφῶν, ἐνδυμάτων, εἶναι λίαν πτωχά. Ἡ γλῶσσα τοῦ ἔργου εἶναι γλαφυρὰ καὶ τὸ ὕφος ὁμαλὸν καὶ ῥέον. Παιδαγωγικῶς δὲ ἄρτιον. Ὁ συγγραφεὺς ἀφιερῶν κατερχόμενος 24 ὅλας σελίδας ἀπλῆς σωματολογίας.

Εἰ καὶ ἠδύνατο νὰ θεωρηθῆ ἐλάττωμα ἢ αὐτοτελῶς ὡς εἰσαγωγὴ προτασσομένη σωματολογία, ἐν τούτοις λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι διὰ τοιαύτην ἡλικίαν δὲν ὑπάρχει παρ' ἡμῶν βιβλίον κατάλληλον σωματολογίας, ἐφ' ἧς δέον νὰ ἐδράζηται ἡ διδασκαλίη τῆς ὑγιεινῆς, ἡ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖ τοῦτο προτέρημα καὶ εὐχαρίστως ἀνομολογεῖ, ὅτι λαμπρῶς καὶ ἀρτίως ἠδυνήθη ὁ συγγραφεὺς νὰ περιλάβῃ τὴν ὅλην σωματολογίαν εἰς 24 σελίδας χειρογράφου.

Τὰ περὶ ἀναπνοῆς καὶ μεμολυσμένου ἀέρος σαφέστατα, μεθοδικώτατα καὶ ἀνεπίληπτα, ἂν καὶ ὁ συγγραφεὺς παραλείπει νὰ ἀναφέρῃ περὶ ὑδρατμῶν ἐν τῷ ἀέρι, περὶ τῆς ἐπιηρίας τῆς ὑγρασίας, περὶ ρευμάτων ἀέρος, περὶ ἀτμοσφαιρικῆς πιέσεως.

Ἡ χρησιμότης τοῦ δέρματος συστηματικώτατα ἀναπτύσσεται, ἀλλὰ τὰ περὶ καθαρειότητος λίαν συνοπτικῶς καὶ ἀτελῶς.

Τὸ περὶ τροφῶν κεφάλαιον ὑπερβολικῶς πτωχόν. Οὐδὲν περὶ τοῦ μηχανισμοῦ τῆς θρέψεως, οὐδὲν περὶ τῆς σημασίας τῶν τροφίμων ἀπὸ θρεπτικῆς ἀπόψεως, οὐδὲν περὶ τῆς συστάσεως αὐτῶν. Τὰ περὶ ὕδατος καὶ οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν τέλεια καὶ σοβαρά.

Μία καὶ ἡμίσεια μόνον σελὶς χειρογράφου περὶ τῆς περιβολῆς καὶ ἐνδυμάτων, μία καὶ μόνη σελὶς περὶ θερμάνσεως· οὕτω δὲ τὰ ζητήματα ταῦτα λίαν ἀκροθιγῶς μελετῶνται. Τὰ περὶ κατοικίας σχετικῶς ἐκτενέστερα, ἀλλὰ καὶ ταῦτα οὐχὶ τέλεια.

Τὰ περὶ κινήσεως καὶ γυμναστικῆς τέλεια, σαφέστατα καὶ μετὰ θαυμαστῆς μεθόδου γεγραμμένα. Εἰς τὸ περὶ ὑγιεινῆς τοῦ νευρικοῦ συστήματος θίγονται ζητήματα καθαρᾶς σχολικῆς ὑγιεινῆς ὅλως ἀσχετοῦ πρὸς τὴν ὑγιεινὴν τῶν μαθητῶν. Ἐπονται εἶτα δύο κεφάλαια καθαρᾶς παθολογίας καὶ θεραπευτικῆς, ἐν οἷς ὀλίγα δύναται νὰ ἀντιληφθῶν καὶ ἐκτιμήσων δέοντως μαθηταὶ τῶν ἀστι-

κῶν σχολῶν. Καλῶς ἔχουσι μὲν ἐνταῦθα τὰ περὶ φθίσεως, ἀπολυμάνσεως καὶ γενικῆς αἰτιολογίας τῶν νόσων, ἀτυχῶς ὅμως ἐξετέθησαν τὰ περὶ συφιλίδος, τὰ περὶ ἀντιδότην κατὰ τινῶν δηλητηριάσεων, τὰ περὶ τραυμάτων, λύσσης, ἐπιληψίας, τεχνητῆς ἀναπνοῆς κτλ.

Τὸ ἔργον θὰ ἐτύγχανε κρείσσονος τύχης, διότι εἶναι προῖον πολλῆς καὶ ἐμβριθοῦς μελέτης. Δυστυχῶς ὁ συγγραφεὺς ἠστόχησεν εἰς τὸ ἀπαιτούμενον μέτρον ἐν τῇ κατανομῇ τῆς ὕλης, ἐνδιατρίψας μᾶλλον περὶ θέματα καθαρῶς ἰατρικῆς φύσεως ἐπὶ μεγάλη ζήμια τῶν πλείστων καὶ κυριωτάτων κεφαλαίων τῆς ὑγιεινῆς. Μεθ' ὅλα ταῦτα ὅμως ἡ Ἐπιτροπὴ ἀνακαλύπτει εἰς τὸ ἔργον τοῦτο ἐργασίαν εὐσυνείδητον καὶ σοβαρὰν καὶ ὁμολογεῖ, ὅτι πολλοῦ ἐπαίνου εἶναι ἄξιος ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἀξιολόγου τούτου πονήματος. Προβῶμεν ἤδη εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἐβδόμου καὶ τελευταίου ἔργου, τοῦ φέροντος τὸ γινωμικόν:

Ζ'

«Ἀθηνᾶ ὑγιεῖ».

Τὸ ἔργον καταλαμβάνει περὶ τὰς 100 σελίδας τύπου 16ου, διαιρεῖται δὲ κατὰ διαλέξεις δώδεκα τὸν ἀριθμὸν καὶ συνοδεύεται ὑπὸ 20 εἰκόνων.

Καὶ ἐν πρώτοις ἀξιοπαρατήρητος εἶναι ἐνταῦθα ἡ μεθοδικότης περὶ τὴν διάταξιν τῆς ὕλης. Ὁ συγγραφεὺς φαίνεται ἀπὸ πολλοῦ ἐγκύψας εἰς τὴν σπουδὴν τῆς ὑγιεινῆς καὶ κατὰ βάθος μελετήσας τὰ καθ' ἡμᾶς πράγματα. Ἀπὸ τῶν πρώτων ἤδη γραμμῶν καταφαίνεται, ὅτι κατέχει τὸ θέμα, ὅτι ἐμελέτησε πολλὰ καὶ ἠρανήσθη οὐκ ὀλίγα, ἰδίᾳ ὅσα δύναται νὰ προσαρμωθῶσιν εἰς τὸν χαρακτῆρα, τὰ ἦθη καὶ εἰς τὰς συνθήκας τοῦ βίου τοῦ ἡμετέρου λαοῦ. Ἐπιτροπῆς ὑγιᾶν ψυχῆ συνοικεῖ, ἐν τούτοις οὐκ ἀπείριστον. Παιδαγωγικῶς δὲ τὸ ἔργον ἄμεμπτον, διότι ἢ ἐπὶ μέρους διατάξεις ἐκάστου μαθήματος καλῆ καὶ μεθοδικῆ.

Ὁ συγγραφεὺς προτάσσει τοῦ ἔργου τοῦ ἐκτενῆ εἰσαγωγὴν περὶ χρησιμότητος, περὶ ἐννοίας καὶ περὶ τῆς σημασίας τῆς ὑγιεινῆς, ἀναφέρων πολλὰ καὶ χρήσιμα περὶ μακροβιότητος, περὶ ζωῆς καὶ τῆς διαρκείας αὐτῆς, περὶ προδιαθέσεως, περὶ κρᾶσεων, περὶ κληρονομικότητος καὶ καταλήγων διὰ τῶν ἐξῆς: «Βεβαιωθῆτε λοιπόν, μικροί μου φίλοι, ὅτι σπανίως ἢ ἀσθένεια μᾶς καταλαμβάνει ἀπὸ ἄγνωστα αἰτία. Βεβαιωθῆτε, ὅτι ἡμεῖς αὐτοὶ καταστρέφομεν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὴν ὑγίαν

μας, βεβαιωθήτε, ὅτι μὲ ὀλίγην προσοχὴν πολλὰ κακὰ δυνάμεθα νὰ προλάβωμεν, καὶ κληρονομικὰ καὶ ἐπίκτητα, καὶ ἀναγνώσατε μετὰ προσοχῆς τὰ ὀλίγα ταῦτα, τὰ ὅποια θὰ σᾶς συμβουλευῶ. Ὁ σκοπὸς δὲν εἶναι νὰ θεραπευθῆται τις, ὅταν ἀσθενήσῃ, ἀλλὰ διὰ τῆς ὑγιεινῆς νὰ καθίσταται ἀπρόσβλητος ἀπὸ τὰς ἀσθενείας καὶ μάλιστα νὰ διορθῶνῃ τυχὸν κληρονομηθεῖσαν φιλάσθενον κρᾶσιν».

Μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἔπεται ἡ ὑγιεινὴ τῆς ἀναπνοῆς καταλαμβάνουσα δύο διαλέξεις ἐξ 26 πυκνῶν σελίδων γραφομηχανῆς. Μετὰ συνοπτικὴν καὶ σαφῆ ὑπόμνησιν περὶ τῆς συστάσεως τοῦ ἀέρος, τοῦ μηχανισμοῦ τῆς μικρᾶς κυκλοφορίας καὶ τοῦ τί ἐστὶ καῦσις, ἄρχεται ὁ συγγραφεὺς τῆς μελέτης τοῦ ἀέρος μὲ τὰς ἐξῆς πέντε αὐτοῦ ἀρετάς: τὴν ἀτμοσφαιρικὴν πίεσιν, τὴν φορὰν (ρεύματα), τὴν περιεκτικότητα εἰς ὕδρατμους (ὕγρασία) καὶ τὸ χημικῶς καὶ μικροβιολογικῶς καθαρὸν αὐτοῦ. Τὸ κεφάλαιον τοῦτο εἶναι κατὰ πάντα ἄρτιον, παρ' οὐδενὶ δὲ τῶν λοιπῶν ἔργων ἐξετέθησαν πληρέστερον τὰ περὶ ὑγιεινῆς τῆς ἀναπνοῆς. Τὸ κεφάλαιον λήγει διὰ τῶν ἐξῆς χαρακτηριστικῶν: «Ἄφ' οὗ ἀπαξ ἐνόησατε, μικροὶ μου φίλοι, πόσον ἀπαραίτητος εἶναι ὁ ἀήρ διὰ τὸν ἄνθρωπον, εὐκόλως θὰ παραδεχθῆτε, ὅτι ὅσον καθαρῶτερος καὶ πλουσιώτερος εἰς ὀξυγόνον εἶναι, τόσον καταλληλότερος ἀποβαίνει διὰ τὴν θέρμανσιν, δηλαδὴ τὴν ζωὴν καὶ τὴν δρᾶσιν. Ἡ εἰσπνοὴ καθαροῦ καὶ ἐκλεκτοῦ ἀέρος εἶναι ἐπίσης ἀναγκαία, ὅσον ἡ χώνευσις καθαρᾶς καὶ ἐκλεκτῆς τροφῆς. Δὲν φοβοῦμαι δὲ καθόλου νὰ φανῶ ὑπερβολικὸς λέγων ὅτι πολλάκις ὁ καθαρὸς ἀήρ ἀναπληροῖ κατὰ τὸ ἐνὸν τὰς ἐλλείψεις λιτῆς ἢ πτωχῆς τροφῆς. Παρατηρήσατε τὰ μικρὰ τῶν χωρικῶν κατὰ τὸ θέρος, ὅταν μετὰ τῶν γονέων σας μεταβαίνετε εἰς τὴν ἐξοχὴν διὰ νὰ ἀλλάξῃτε τὸν ἀέρα σας. Θὰ ὁμολογήσῃτε, ὅτι πολλάκις πολλὰ ἐξ αὐτῶν εἶναι πολὺ ἀνθηρότερα καὶ εὐτραφέστερα ὑμῶν καὶ ὅτι ἔχουν χρώματα πολὺ ζωηρότερα. Ἐν τούτοις τὰ μικρὰ ἐκεῖνα ἐπέρασαν τὸν χειμῶνα γυμνὰ καὶ ἀνυπόδητα κατὰ τὸ πλεῖστον. Δὲν ἐδοκίμασαν τὸ κρέας παρὰ μόνον κατὰ τὰ Χριστούγεννα ἢ κατὰ τὸ Πάσχα. Ἐνὸρ μαῦρο ψωμάκι, ξηρὰ φασόλια καὶ κουνιά, κάποτε μάλιστα οὔτε καὶ αὐτά, παρὰ μόνον ἓνα κρομμυδάκι ἢ καμμιά σκελίδα σκόρδου, ὡς μόνον ἄρτυμα τοῦ ψωμοῦ των.

» Καὶ ὅμως... καὶ ὅμως εἶναι καὶ ὑμῶν

ὑγιέστερα, διότι ἔζησαν εἰς τὸ ὑπαιθρον, εἰς τὸν καθαρὸν ἀέρα, ὁ ὅποιος εἶναι καὶ αὐτὸς ἐν εἶδος τροφῆς, ἐν εἶδος τροφῆς ἀερίας, ἂν μοῦ ἐπιτρέπετε τὴν ἔκφρασιν, τροφῆς ἐπίσης οὐσιαστικῆς καὶ θρεπτικῆς ὅπως καὶ τὰ ποικιλιώτερα καὶ πλέον ἐπιτηδευμένα φαγητὰ καὶ γλυκίσματα, μὲ τὰ ὅποια σεῖς γεμίζετε τὸν στόμαχόν σας. Εὐχῆς ἔργον, ἂν ἦτο καὶ εἰς ὑμᾶς δυνατὸν νὰ ζητε διαρκῶς εἰς τὴν ἐξοχὴν, ὅπως τὰ μικρὰ τῶν χωρικῶν. Ἄλλ' ἐπειδὴ ζητε ἐντὸς τῶν πόλεων, ἔνθα ὁ ἀήρ εἶναι μολυσμένος καὶ εἴσθε μάλιστα ὑποχρεωμένοι νὰ διέρχεσθε μέγα μέρος τῆς ἡμέρας κλεισμένοι ἐντὸς τῶν παραδόσεων, ἂν εἴσθε μαθηταί, ἢ ἐντὸς τῶν γραφείων ἢ τῶν ἐργαστηρίων σας, ἂν εἴσθε βιοπαλαισταί, φροντίσατε τοῦλάχιστον νὰ παραμένῃτε εἰς τὸ ὑπαιθρον ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον χρόνον. Ἄντι π. χ. νὰ σηκῶνθε ἀργὰ καὶ νὰ ἀναγκάζεσθε νὰ μεταβαίνετε εἰς τὸ σχολεῖον μὲ ἀμαξάν ἢ μὲ λεωφορεῖα, ἐγερθῆτε τῆς κλίνης σας ἐνωρίτερα εἰς τὸν ὄριον, ὥστε νὰ ἔχετε ὅλον τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν ὅπως πεζῆ καὶ μὲ ἄνεσιν μεταβῆτε ἐκεῖ, ὅσονδήποτε μακρὰν καὶ ἂν εἶναι. Τὸ ἐσπέρας μετὰ τὸ πέρας τῶν μαθημάτων, δότε εἰς τὴν ἐπιστροφὴν σας μορφὴν ἀληθινοῦ περιπάτου. Καὶ ὅταν μὲν ὁ καιρὸς εἶναι καλοκαιρινός, τὸ πρᾶγμα δὲν ἔχει καμμίαν ἀξίαν καὶ δὲν συνεπάγεται τὸν παραμικρὸν ἔπαινον. Ὁ σκοπὸς εἶναι τοῦτο νὰ γίνετα κατὰ τὸν χειμῶνα. Ὅταν ἐπιστρέφῃτε εἰς τὸν οἶκόν σας, ἀντὶ νὰ συστῆλεσθε παρὰ τὴν θερμάστραν ἢ τὸ πύραυρον, δράττεσθε τούναντίον κάθε ἀφορμῆς πρὸς νέαν ἐξοδον. Ἔστω ταῦτα αὐτὴ μία ἐπιστολὴ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, μία μικρὰ ἀγορὰ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ δυνατοῦ καὶ μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῶν γονέων σας. Ποτέ, οὐδέποτε μὴν ἀρνῆσθε προτεινόμενον περίπατον προφασιζόμενοι χιόνιας, ψυχῆς ἢ βροχῆς. Ἐξω τῆς οἰκίας, ἔξω καὶ πάλιν ἔξω, ἔξω ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον».

Τὴν μόνην παρατήρησιν, τὴν ὁποίαν ἡ Ἐπιτροπὴ ἔχει νὰ κάμῃ εἶναι, ὅτι θεωρεῖ περιττὴν καὶ ἥκιστα συνάδουσαν πρὸς τὴν ἐπιστήμην τὴν περὶ σκύλων περικοπὴν, ἔνθα λέγεται, ὅτι συντελοῦσιν εἰς τὴν ἐξυγιάνσιν τοῦ ἀέρος καὶ συνεπῶς συμβουλεύει τὸν συγγραφεὴ νὰ τὴν ἀφαιρέσῃ. Ἡ ἐν λόγῳ περικοπὴ ἔχει ὡς:

«Ἡμεῖς οἱ ἐν Ἀνατολῇ ζῶντες δὲν πρέπει νὰ φαινόμεθα σκληροὶ καὶ νὰ ταλαιπωρῶμεν τοὺς ὄλως ἀκάκους σκύλους τοῦ δρόμου. Ὅπως

πολλὰ μικρὰ πτηνὰ εἶναι εὐεργετικὰ διὰ τὴν γεωργίαν μὲ τὸν πόλεμον, τὸν ὅποιον διεξάγουν πρὸς μυριάδας ἀμπελοφθόρων ἐντόμων. οὕτω καὶ οἱ σκύλοι τοῦ δρόμου μᾶς εὐεργετοῦν, καταβροχθίζοντες κάθε εἶδους προστυχούσαν ὀργανικὴν οὐσίαν, ἣτις ἀποσυνθετομένη, δύναται νὰ μολύνῃ τὸν ἀέρα μας. Εἶναι καὶ αὐτοὶ ἔμμεσοι εὐεργεταί μας ἐν ταῖς πόλεσιν, ὅπως καὶ οἱ κόρακες εἰς τὰ περιχώρα. Καὶ δὲν ἐπικαλοῦμαι περιποιήσεις ἢ ἔλεος ὑπὲρ σκύλων καὶ κοράκων ἀλλὰ περισσοτέραν ἀνεκτικότητα καὶ ἀδιαφορίαν».

Μετὰ τὰ περὶ ἀέρος ὁ συγγραφεὺς ἐξετάζει τὸ σπουδαιότατον ὄλων τῆς ὑγιεινῆς ζήτημα, τὸ περὶ τροφῶν καὶ θρέψεως, ὅπερ ἀναπτύσσει εἰς 4 διαλέξεις ἐκ 50 πυκνῶν σελίδων γραφομηχανῆς. Ἀρχεται τῆς μελέτης τοῦ κεφαλαίου τοῦτου διὰ τοῦ γνωμοκοῦ: «Ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ τρώγῃ διὰ νὰ ζῆ καὶ οὐχὶ νὰ ζῆ διὰ νὰ τρώγῃ» καὶ ἐξετάζει τὸ ζήτημα ὑπὸ τὰς ἐξῆς 5 ὁψεις: Διατί τρώγομεν, πῶς νὰ τρώγομεν, πότε νὰ τρώγομεν, τί νὰ τρώγομεν καὶ νὰ πίνωμεν;

Δέον νὰ ἀνομολογηθῇ, ὅτι τὸ θέμα τοῦτο πραγματεύεται ὁ συγγραφεὺς μετ' ἀπαρμιλλοῦ σαφηνείας καὶ μεθοδικότητος. Καὶ τὸ περὶ περιβολῆς ἐν γένει καὶ περὶ ἐνδυμάτων ἰδίᾳ κεφάλαιον εἶναι ἀξιόλογον. Ὁ συγγραφεὺς κατὰ πρῶτον ἐξετάζει τὰ τῆς περιβολῆς ἐν γένει καὶ εἶτα κατ' ἰδίαν τὰ τῆς περιβολῆς ἐκάστου μέρους τοῦ σώματος, τῆς κεφαλῆς, τοῦ λαιμοῦ, τοῦ κορμοῦ, τῶν ποδῶν, μὴ λησιμονῶν οὐδὲ τὴν ζώνην, δι' ἧς περιτυλίσσοσι τινες τὴν ὀσφύν, οὔτε τὸν στηθόδεσμον, ὃν θεωρεῖ ἐξοστρακιστέον καὶ τεινοντα εἰς μοιραῖον ἐξαφανισμόν, ὅταν ἡ ὑγιεινὴ καταστῆ ὑποχρεωτικὸν συμπλήρωμα τῆς δημοτικῆς παιδείσεως, ὅταν ἡ σωματικὴ ἀσκήσις θὰ ἐπιβληθῇ παντοῦ ὡς ὑπεβλήθη ὁ δαμαλισμός, ὁπότε τὸ σῶμα θα ἀνεύρῃ τὴν φυσικὴν αὐτοῦ πλαστικότητα καὶ ἀρμονίαν, τὰ μέλη τὸ φυσικὸν αὐτῶν σφρίγος καὶ τὴν εὐρωστίαν καὶ θὰ ἐκλείψῃ οὕτω πᾶσα ἀνάγκη τεχνικῶν ἐρεισμάτων, τεχνητῆς ἀρμονίας, τεχνητῆς πλαστικότητος.

Ἄρτιον ἐπίσης τὸ περὶ θερμάνσεως κεφάλαιον, ἐν ᾧ ἅπαντα τὰ συστήματα τῆς τεχνητῆς θερμάνσεως ἐξετάζονται καὶ δεικνύονται ἐκάστου τὰ ἐλαττώματα καὶ προτερήματα. Τὸ περὶ καθαριότητος ἐκτενέστατον καὶ μετ' ἄκρας πρωτοτυπίας γεγραμμένον, σύμφωνον δὲ πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ τόπου.

Ἐπιπλέον εἶναι καὶ ἡ εἰσῆγησις περὶ τῆς σημασίας τοῦ δέρματος καθὼς καὶ ἡ περὶ τῆς σημασίας τοῦ ὕδατος ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὑγιειάν ἔχουσα οὕτως:

«Ἡ καθαριότης εἶναι συνώνυμον τῆς ὑγιείας. Ἐπὶ τοῦ σημείου τοῦτου ὁ πολὺς κόσμος εἶναι σύμφωνος. Ἄλλ' ἡ καθαριότης ἔχει καὶ ἄλλο συνώνυμον: τὸ ὕδωρ. Ἐπὶ τοῦ δευτέρου τοῦτου σημείου οἱ πλείστοι διστανται ὄχι διότι ἀποστρέφονται τὸν πλοῦτον ἐν τῇ συνωνυμίᾳ ἀλλὰ διότι ἀποστρέφονται τὸ ὕδωρ ἢ διότι τὸ φοβοῦνται.

» Εἶναι ἀκατανόητον μὲχρι τίνος βαθμοῦ φοβοῦνται τινες παρ' ἡμῖν τὸ ὕδωρ, πρὸ πάντων κατὰ τὸν χειμῶνα. Συγγέροντες ἐλευσινὰ κρυολόγημα καὶ ὕδωρ, ἀποδίδουν εἰς τὸ ἀθῶον καὶ σωτήριον αὐτὸ στοιχεῖον τὰ κρυολογήματα των καὶ φοβοῦνται νὰ πλυθοῦν διὰ νὰ μὴ κρυώσουν. Βάπτουν τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων των, ὑγραίνουσι δι' αὐτῶν τὸ ἄκρον τῆς ρινός, τὰ βλέφαρα καὶ τὰς παρειάς, ἐὰν δὲ ποτε ἀποφασίσουν νὰ ζύσουν ἀπ' αὐτῶν κοιτάσματα ρυπαρότητος καλύπτοντα τὸν τράχηλον καὶ τοὺς πόδας, τοῦτο πράττουσι διὰ θερμοῦ ὕδατος καὶ μετὰ τῶν μεγαλύτερων προφυλάξεων. Οὕτω δυστυχῶς μᾶς ἐσυνήθισαν οἱ γονεῖς μας. Βλέπομεν ἀκόμη καὶ σήμερον πολλὰς μητέρας μὴ ἐννοούσας κατ' οὐδένα τρόπον νὰ πλύνουν τὰ μικρὰ των, ὅταν ὁ καιρὸς εἶναι ψυχρὸς. οὔτε καὶ νὰ ἀλλάξουν τὰ ἐνδύματά των καθ' ὅλον τὸ μακρὸν διάστημα τοῦ ἐξανθηματικοῦ πυρετοῦ, βρογχίτιδος ἢ πνευμονίας. Ἡ πατροπαράδοτος καὶ ὀλεθρία αὕτη ἰδέα εἶναι καιρὸς νὰ ἐξολοθρευθῇ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μας. Τὸ ὕδωρ, ὡς ὕδωρ τοὺς πάντας ζωογονεῖ, τοὺς πάντας σφίζει καὶ κανένα δὲν ἀδικεῖ, ἐκτὸς ἐκεῖνων οἱ ὅποιοι τὸ περιφρονοῦν ἢ τὸ φοβοῦνται. Αὐτὸ δίδει τὸ σφρίγος, τὴν εὐρωστίαν, τὴν ὑγιειάν, αὐτὸ τὸ θάρρος, τὰ χρώματα, τὴν εὐθυμίαν. Ἡ ὀλεθρία αὕτη ἰδέα ἐγεννήθη ἀπὸ σφαλερὰν τῶν πραγμάτων ἐξήγησιν. Συγγέροντες ψυχῆς, ὑγρασίαν καὶ ὕδωρ ἀποδίδομεν εἰς τὸ ὕδωρ συνεπειάς, τὰς ὁποίας ἔπρεπε νὰ ἀναγάγωμεν μᾶλλον εἰς ἐλλείψιν στοιχειωδῶν προφυλάξεων ἀπὸ μέρους μας. Οὐδέποτε τὸ ὕδωρ ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐπιφανείας ἐγένετο ἀφορμὴ οἰουδήποτε νοσήματος. Τοῦτο εἶναι φυσικῶς ἀδύνατον. Ὅχι μόνον τὸ δροσερὸν ὕδωρ δὲν μᾶς κρυώνει, ἀλλ' ἀπεναντίας μᾶς ὑπερθερμαίνει. Ναί, μᾶς ὑπερθερμαίνει, καὶ ἂν δὲν τολμᾶτε νὰ το δοκιμάσητε, ἐρω-

τήσατε όλους εκείνους, οι οποίοι εξακολουθούν τὰς καταιονήσεις των (douches), και κατὰ τὸν χειμῶνα, και θὰ μάθητε ὀπόσῃν θερμότητα αἰσθάνονται ἐξερχόμενοι τοῦ λουτροῦ των. Καὶ ὄντως δροσερὸν ὕδωρ ἐπὶ θαλπεροῦ και μαλθακοῦ σώματος εἶναι σφοδρότατον κτύπημα μαστιγίου καταφερόμενον ἐπὶ λιμνάζοντος αἵματος, ἐπὶ νεαρῶν κυκλοφορίας. Ἐὰν παραδεχθῆτε, ὅτι ἡ κυκλοφορία γεννᾷ τὴν θερμότητα ἀνάπτουσα ἄνθρακα, θὰ ἐννοήσητε, ὅτι ὅσον γοργότερα εἶναι, τόσον μεγαλύτεραν θερμότητα θὰ παραγάγῃ. Τὸ ὕδωρ εἶναι τὸ μαστίγιον τῆς κυκλοφορίας· και ἂν δὲν πιστεύητε τὰ ὄψα σας, ἀνοίξατε τοὺς ὀφθαλμούς σας, στραφῆτε πρὸς δυσμᾶς, και θὰ ἰδῆτε ὅτι τὰ εὐγενέστερα και ζωηρότερα ἔθνη, τὰ μᾶλλον σφριγῶντα και διανοητικῶς και σωματικῶς εἶναι ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἔχουν τὴν μεγαλύτεραν σχέσιν και συνάφειαν μετὰ τὰ νερά, εἶναι ἐκεῖνα, παρὰ τοῖς ὁποῖοις μία ψυχρὰ καταιονήσις ἐν μέσῳ Ἰανουαρίου εἶναι δεκτὴ μετὰ τῆς αὐτῆς ἀπερίττου προθυμίας και φυσικῆς ἀφελείας, μεθ' ὅσης κύπελλον τείου ἢ καφέ. Μόνον ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἀνατρέφεται ἐν τῷ φόβῳ τοῦ ὕδατος, μόνον ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος τὸ ἀποφεύγει, προσβάλλεται, μόνον ἐκεῖνος προδιατίθεται εἰς πάθη εἰς τὴν πρώτην κατάπτωσιν τῆς ἐξωτερικῆς θερμοκρασίας. Τὸ ψῦχος εἶναι ἐχθρὸς θρασυδείλος, ὁ ὁποῖος φοβεῖται μόνον ἐκεῖνον, ὅστις τὸ περιφρονεῖ και τὸ ἀντικρύζει. Καὶ δι' ἡμᾶς μὲν ἤδη τοὺς γεγηρακότας τοὺς ἐν ἀμαρτίαις βιώσαντας εἶναι ἀργὰ νὰ ἀποβάλλωμεν ἐρριζωμένας κακὰς συνηθείας. Ἐν ὑδροφοβίᾳ ἐγεννήθημεν, ἐν ὑδροφοβίᾳ θὰ ἀποθάνωμεν, ἐν ὑδροφοβίᾳ κατὰ τὴν γραμματικὴν τῆς λέξεως σημασίαν. Ἡμεῖς ὁμῶς, μικροὶ μου φίλοι, οἱ ὁποῖοι παρασκευάζετε τὴν μέλλουσαν γενεάν, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους τόσα τὸ ἔθνος ἐλπίζει, θαρρήσατε, ἀντικρύσατε τὸ δροσερὸν ὕδωρ, περιπτυχθῆτε το και δὲν θὰ ἀργήσητε νὰ ἐννοήσητε ὅτι ματαίως θὰ ζητήσητε πολυτιμότερον φίλον ἄλλον ἐν τῷ βίῳ σας».

Ἡ ἱστορικὴ εἰσῆγησις εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν ἀσκήσεων λίαν ἐπικαιρὸς, μεθ' ἣν κατόπιν ἐξετάζονται μεθοδικῶς οἱ κανόνες τῆς γυμναστικῆς. Γὰρ περὶ οἴλου ἐκτιθέμενα δοκιμώματα διὰ τὴν πρωτοτυπίαν των και ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν χρησιμότητα των συμβουλῶν, αἰτινες δίδονται, ὡς π. χ. προκειμένου περὶ τοῦ προσρισμοῦ των δωματίων παρ' ἡμῖν, ἐξ ὧν τὰ μεγαλύτερα και μᾶλλον εὐάερα διατί-

θενται δι' αἰθούσας ὑποδοχῆς, τὰ σκοτεινότερα δὲ και ἀνθυγιεινότερα διὰ τοὺς κοιτώνας, ἐν οἷς ὁ ἄνθρωπος διάγει τὰ τέσσαρα δέκατα τῆς ὅλης ζωῆς του, ἐπιλέγει δὲ ὁ συγγραφεὺς τὰ ἐξῆς ἀξιοἀνάγνωστα: «Δύσκολον νὰ ἀντιληφθῆ τις πῶς ἀποφασίζουσιν τινὲς και ὑποβάλλονται αὐτοθελήτως και ἐλαφρᾷ τῇ καρδίᾳ εἰς τὴν διὰ χρονίας ἀσφυξίας αὐτοκτονίαν μόνον και μόνον διὰ νὰ ἔχουν τὴν ματαιόδοξον ἱκανοποίησιν νὰ παρουσιάζουσιν εἰς τοὺς ἐπισκέπτας λαμπρὸ σαλόνι! Σὰς βεβαιῶ, μικροὶ μου φίλοι, ὅταν βλέπω ἀνθρώπους φιλαργυρευομένους τὴν δεκάραν τοῦ πτωχοῦ και τὸ ψωμί τοῦ ὄρφανοῦ και μετὰ στωϊκῆς ἀσυναίσθησις διαθέτοντας διὰ τοὺς ἐπισκέπτας των τὸ φῶς και τὸν ἀέρα των, δὲν δύναμαι νὰ παραδεχθῶ δι' αὐτοὺς ἄλλο τι ἢ παχυλὴν ἀμάθειαν και μωρὰν πρὸς τὸ θεαθῆναι ἄμιλλαν».

Καλὸν τὸ περὶ φωτισμοῦ και τὸ περὶ ὑγιεινῆς τῆς ὁράσεως κεφάλαιον, σαφὲς δὲ και προσιτὸν μαθηταῖς ἀστικῶν σχολῶν τὸ περὶ αἰτίων και μικροβίων των νόσων κεφάλαιον. Ὡς κατακλείς των ἀνωτέρω προστίθεται ἐν τέλει τοῦ ἔργου και ἰδιαιτέρον κεφάλαιον γλαφυρῶς ἐκτεθειμένον περὶ τοῦ ἡλίου ἐν σχέσει πρὸς τὴν ζωὴν και τὴν ὑγίαν. Ἐν γένει τὸ πόνημα τοῦτο εἶναι γεγραμμένον εἰς γλῶσσαν ἀπλῆν, ρέουσιν και νηφάλιον, εἰς πᾶσάν του δὲ σελίδα ὁ συγγραφεὺς φαίνεται διαπνεόμενος ὑπὸ τοῦ πόθου νὰ καταστήσῃ τὸ θέμα του ἐπαγωγὸν και ἐπίχαρι ὥστε νὰ ἐλκύσῃ μέχρι τέλους ἀμετάπτωτον τὴν προσοχὴν και τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ πρὸς ὃν ἀποτείνεται μικροῦ ἀναγνώστου.

Και εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι ἐνιαχοῦ παρεκτρέπεται εἰς ἐπαναλήψεις και πλατειασμούς, διὰ νὰ γίνῃ εὐκοπώτερον καταληπτὸς, και ἀλλαχοῦ παραβιάζει κάπως τὰ θέματα κατὰ τρόπον μὴ συνάδοντα πρὸς τὴν ὅλην ἀρμονικὴν διάταξιν τοῦ ἔργου, ὡς π. χ. εἰς τὰ ζητήματα περὶ ἀμυχῶν τοῦ δέρματος, περὶ διυλιστηρίων, περὶ ἐπίπλων, περὶ κονιορτοῦ, περὶ ὑγρασίας και τινὰ ἄλλα, εἰς τὰ ὁποῖα ὁ συγγραφεὺς ἀφιερῶ ἰδιαιτέρα κεφάλαια, ἐν ᾧ ὑπαρχόντων των γενικῶν κεφαλαίων περὶ των σχετικῶν θεμάτων θὰ ἠδύνατο κάλλιστα νὰ συμπεριλάβῃ ἐν αὐτοῖς και τὰ περὶ ἐκείνων λεκτέα. Αἱ τοιαῦται ὁμῶς ἀνωμαλῖαι κατ' οὐσίαν ἀσήμαντοι και εὐχερῶς ἐπανορθούμενοι δὲν δύναται νὰ μειώσωσι σπουδαίως τὴν ἀξίαν τοῦ παρόντος ἔργου. Ἐν αὐτῷ ἀπαντα

τὰ θέματα ἐκτίθενται λαμπρῶς και μετὰ πολλῆς σαφηνείας και δὲν παρημελήθη ἐπίσης πᾶν ὅ,τι ἔχει ἄμεσον σχέσιν πρὸς τὴν ὑγιεινὴν των μαθητῶν και τοῦτο ἀποτελεῖ ἐν ἐπιπλέον πλεονέκτημα τοῦ πονήματος τοῦτου ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ λοιπὰ συνυποβληθέντα δοκίμια. Ἡ τοιαύτη αὐτοῦ διάταξις καθίστησιν αὐτὸ ἄριστον μὲν ἀναγνωστικὸν διὰ τὰς κατωτέρας τάξεις, εἰδικὸν δὲ βιβλίον διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς ὑγιεινῆς εἰς τὰς ἀνωτέ-

ρας τάξεις των ἀστικῶν σχολῶν και ἐγκόλιον ὑγιεινῆς διὰ τὰς οἰκογενείας.

Τοιοῦτον λοιπὸν ἔργον συγκεντροῦν ἐν ἑαυτῷ τοσαῦτα πλεονεκτήματα ὥφειλε και δικαίως νὰ τύχῃ τῆς πλήρους και ἀμερίστου ἐκτιμῆσεως τῆς ἐλλανοδίκου Ἐπιτροπῆς, ἣτις θεωρεῖ καθήκον της νὰ ἀπονείμῃ εἰς αὐτὸ τὸ γέρας και συγχαίρουσα ἀπὸ καρδίας τὸν πονήσαντα νὰ εὐχηθῇ ὅπως ἡ ἐξ αὐτοῦ ὠφέλεια ἀποβῇ πραγματικὴ και διαρκὴς εἰς τὴν ἡμετέραν νεότητα.

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ

ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΜΖ' ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1907-1908

ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΕΝ Τῷ ΣΥΛΛΟΓῳ

ἀναγνωσθεῖσα κατὰ τὴν ἈΧΙΑ' ἑκτακτον γενικὴν συνεδρίαν τῆς ἐπετείου ἐορτῆς

τῆ 11ῃ Μαΐου 1908 ὑπὸ τοῦ προέδρου

Λ. Γ. ΛΙΜΑΡΑΚΗ

Παναγιώτατε Δέσποτα,
Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχαι,
Ἐξοχώτατε κ. Πρεσβευτά,
Φιλόμουσοι ὁμήγυρις,

Ἔθος παλαιάτατον και τῷ ἔθνει ἱερὸν ὅπως ἐπὶ τοῖς ἐπετείοις τῆς καθιδρύσεως κοινωφελῶν θεσμῶν και ἔργων συνεργώμεθα εἰς πανηγύρεις, και δὴ μετ' ἀγῶνων συναγάγωμεν, εὐγνωμόνως δ' ἐν αὐταῖς μνημονεύοντες των ἰδρυτῶν, εὐεργετῶν, χορηγῶν και ἀγωνισαμένων ἐπισκοπήσωμεν συνάμα τίνα τὰ κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος γεγενημένα και πῶς ἐπὶ τῇ ἐπιτολῇ τῆς νέας περιόδου παρασκευαζόμενοι θὰ κατέλθωμεν εἰς νέους ἀγῶνας πρὸς τε φύλαξιν τοῦ ὑπάρχοντος και τὴν βελτίονα και ἐπὶ τὰ πρόσω προαγωγὴν αὐτοῦ.

Τῷ τοιοῦτῳ λίαν ὠφελίμῳ ἔθει ἐπόμενοι οἱ ἀναστήσαντες τῷ Γένει τὸν Ἑλληνικὸν Φιλολογικὸν Σύλλογον, τὸ στάδιον τοῦτο των πνευματικῶν ἀγῶνων πρὸς μελέτην και διάδοσιν τῆς προγονικῆς σοφίας, των γραμμάτων δηλαδὴ και ἐπιστημῶν ἀνά τὸ Γένος και τὴν Ἀνατολήν, ἐθέσπισαν και τὴν κατ' ἔτος συναγωγὴν τῆς πανηγυρικῆς ταύτης συνε-

δρίας, ἐντειλάμενοι τῷ ἐφορεύσαντι των ἀγῶνων τοῦ ἐκπνεύσαντος ἔτους τὴν των ἀνω μνημονευθέντων ἐπιτέλεσιν, θέμενοι δὲ και ἀγῶνα ἐπιστήμονος λόγου τῷ νέῳ προέδρῳ ἢ τῷ πρώτῳ ἀντιπροέδρῳ. Ταῦτα δὲ πάντα πρὸς τε κόσμον τῆς ἐορτῆς και των ἀγωνισθέντων ἐπιβράβευσιν και τὸν παραδειγματισμὸν των νεωτέρων και τὴν τοῦ ὅλου ἔργου ἐμπέδωσιν και τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω αὐτοῦ παρόρμησιν.

Τῇ ἐντολῇ τοίνυν ταύτῃ στοιχοῦντες τῇ ὑπαγορευομένῃ και ὑπ' αὐτοῦ τοῦ 147ου ἀρθροῦ τοῦ Κανονισμοῦ, μνημονεύσωμεν τοῦ μεγαλοψύχου και μουσοτραφοῦς ἀνδρός, τοῦ συλλαβόντος τὴν ἰδέαν τῆς ιδρύσεως τοῦ Συλλόγου και ἐπὶ τριάκοντα ἔτη κατόπιν συνεχῶς μοχθήσαντος ἐν παντὶ πρὸς θεμελίωσιν και πρόοδον τοῦ μεγάλου τοῦτου νεωτέρου ἔργου τοῦ Γένους, τοῦ ἀοιδίμου Ἡροκλέους τοῦ Βασιάδου, ἱατροῦ, και οὐ μετὰ θάνατον ἔστησεν ὁ Σύλλογος τήνδε τὴν προτομὴν ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ, ὅπως πάντοτε ἢ μεθ' ἡμῶν παραθαρρύνων και ἐνισχύων ἐπὶ τοὺς ἀγῶνας. Μνημονεύσωμεν και των πρώτων αὐτοῦ συνεργατῶν των ἀσπασαμένων τὴν ἰδέαν και ἀγωνισαμένων μετ' αὐτοῦ και πάντων των συνι-